உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

திருக்கைலாசபரம்பரைத் தருமபுரவாதீனத்துச

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சதாசிவப்பிள்ளையால்

சென்னபட்டணம்

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கீலக௵ புரட்டாசி௴.

இதன்விலை அணா - ௮.

கணபதி துணை.

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருக்கைலாச பரம்பரையில் விளங்காநின்ற தருமபுரவாதீனத்திலே, ஆறுவது குருமூர்த்திகளாயெழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் காலத்திலே, அவருடைய மாணாக்கர்களுள்ளே சிரேட்டராகிய சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வியறிவொழுக்கங்களானும், குருலிங்கசங்கமபத்தியானும் மிகச்சிறந்தவர். தினந்தோறுந் தமக்குரிய நியதிகளை முடித்துக்கொண்டு நிஷ்டையிலிருப்பவர். இதுநிற்க.

கன்னடம், தெலுங்கு, திராவிடமுதலிய பாஷைகளில் அதிசமர்த்தரும், சுப்பிரமணியக்கடவுளிடத்துமிகுந்த பத்தியையுடையரும், மைசூர் அரசருமாகிய கர்த்தர் என்பவர் சாஸ்திரவிஷயமாயுள்ள சிலசந்தேகங்களை வினவும்பொருட்டுப் பற்பல இடங்களினுள்ள வித்துவான்களை அனுப்பும்படி அரசர்கட்கும் மடாதிபதிகட்கும் நிருபங்கள் விடுத்தார். இத்தருமபுரவாதீனத்திற்கும் அந்நிருபம் வந்தது. அதனைக்கண்டு எழுந்தருளிய மஹாஞானியாகிய சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் மைசூரையடை

ந்து, அரசர்சமுகத்தில் எழுந்தருளும்பொழுது, அவ்வரசர் ஏனைவித்துவான்களினும் பார்க்க இவரிடத்து ஆச்சிரமத்திற்கு ஏற்ற காலோய்ந்த நடை உடை நிறம் குறி முதலியவை இருந்தபடியைக் கண்டு, தம்மருகிருந்தாரை நோக்கி, "இவர் ஒரு அண்டங்காக்கையோ" என்றார். அதுகேட்ட சுவாமிகள் அவர் சமீபத்தை அடைந்து, "அது நானல்ல" என்று சொல்லி அதனால் அவருக்குண்டாகிய கோபத்தைக்கண்டு, மீட்டும் அவரை நோக்கி, "மகாராசாவே நான் சொல்லியதை ஏதோ விகற்பமாய் நினைத்தீர்போலும், அண்டத்தைக் காவல்செய்யுஞ் சக்தி உமக்கே அன்றி எனக்கு ஏது? ஆதலின் அவ்வாறு கூறினேன்" என்றார். உடனே அவர் அகமிகமகிழ்ந்து, அவரைத் தம் அருகிருத்தி, பற்பல வித்துவான்களையும் நோக்கி, தமது வினாக்களைநிகழ்த்தி அவைகளுக்கு இச்சுவாமிகள் சொல்லுஞ் சமாதானமே தமது புத்தியில் விசேஷமாய்த் தோன்றக்கண்டு, அவரொழிந்த வித்துவான்களை அவரவர் தகுதிக்கேற்ப உபசரித்தனுப்பினர்.

இந்தச்சுவாமிகள் அவ்வரசருடைய அநுமதியின்படி அவ்விடத்தில் வசிக்கும்போது அவராலனுப்பப்படும் பதார்த்தங்களைப் பிறர்கொள்ளத் தாம் அற்பமேனும் உபயோகியாது மாதுகரிபிக்ஷை பண்ணிக்கொண்டு, தம்மை அடைந்த அன்பர்கட்குக் கல்வி யறிவொழுக்கங்களையுஞ் சமயத்தையும் போதித்துவந்தனர். அதனையுணர்ந்த அரசர் "எங்ஙனமாயினும் இம்மகாநுபாவர் எமது அன்னத்தைப் புசிக்கும்படி செய்ய வேண்டும்" என்று எண்ணி, ஒருநாள் அவர் பிக்ஷையேற்

கும் வீடுகடோறுந் தமது பதார்த்தங்களை அனுப்பி அவருக்குத் திருவமுது செய்வித்தனர்.

பின்பு ஒருநாள், அவ்வரசர் புலவர் திலகராகிய சுவாமிகளை நோக்கி, "சுவாமீ, கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கடல்போற் பரந்து கிடக்குங் கந்தபுராணத்தை யாவரும் எளிதின் வாசித்து உணரும் பொருட்டுச் சுருக்கிச் செய்து தரவேண்டும்" என்று கேட்க; சுவாமிகள் அவ்வாறே ஒரு சுபதினத்திலே பாடும்படி ஆரம்பித்து அற்புத சின்மய அதிமதுர கவியாகிய கந்தபுராணத்தைக் கந்தபுராணச்சுருக்கம் எனப் பெயர்தந்து பாடிமுடித்து, அவ்வரசர் முதலாயினாரோடுந் திருச்செந்தூரை அடைந்து, முருகக் கடவுளுடைய சந்நிதியிலே அதனை அரங்கேற்றினார்.

அப்பொழுது, அவ்வரசர் மனமிக மகிழ்ந்து, ஒரு பொற்றட்டிலே அனேகமாகிய நவரத்தினங்களை வைத்து, அவருக்குப் பரிசாகக் கொடுக்க: அவர் அதை ஏற்று "இது குருவுக்குப் பிரீதி யாகுக" என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும், அவ்வாறே கொடுக்க, "இது சிவனுக்குப் பிரீதி யாகுக" என்று அப்பால் வைத்தார். மறித்தும், அவ்வாறே கொடுக்க, "இது அடியார்களுக்குப் பிரீதி யாகுக" என்று அப்பால் வைத்தார். அது கண்ட அரசர் "மும்முறையுந் தமக்கென்று நாங்கொடுத்ததை இவர் இப்படிச் செய்தாரே" என்று நினைக்கும்பொழுது சுவாமிகளுடைய அநுபவந் தெரிந்தாரிற் சிலர் அவ்வரசரை நோக்கி, "மகாராசாவே! இதுவரையில்

இவர் தமக்கென்று நினைத்தது யாதாயினும் உண்டோ" என்றார்கள். அதன் பின் அவ்வரசர் சுவாமிகளை நோக்கி, சுவாமீ! அடியேன் தேவரீரை நகர்வலஞ் செய்வித்துத் தரிசிக்க விரும்புகின்றேன் என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் "தருமபுரவாதீனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருமூர்த்திகளுடைய அநுமதியின்றி அதற்கு நான் இசையமாட்டேன்" என்றார். அது கேட்ட அரசர் அவ்வாறே தமது கருத்தை அவரது ஞானதேசிகருக்குந் தெரிவித்து, அவரநுமதிபெற்றுச் சுவாமிகளை நகர்வலஞ்செய்வித்தார்.

பின்பு ஒருநாள் சுவாமிகளை நோக்கித், "தங்கள் குருஸ்தானத்தில் வசிக்கும் பக்தகோடிகள் தினந்தோறுஞ் செய்யுந் தொழில் என்னை?" என்று வினவ, அப்பொழுது சுவாமிகள் இக்கட்டளைக்கலித்துறையைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்வியல்ல
லோய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன் றிரண்டுமறத்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ரகா சன்மெய்த் தொண்டர்களே.

இதைக்கேட்டுணர்ந்த அரசர், "ஆண்டு வசிக்கும் அடியார்களுடைய தன்மையே இங்ஙனமாயின், அவ்வடியார்களை அடிமைகொள்ளுங் குருமூர்த்திகளுடைய பெருந்தகைமை எங்ஙனமாகும்" என்று, அத்தியந்த ஆச்சரியம் அடைந்து, அவர் முன்னே குருலிங்க சங்கமங்களுக்கென்று வாங்கி வைத்த நவரத்தினங்களையும் அந்தஸ்தானத்திற்கே அனுப்பினர் அம்மட்டோ! குற்ற

மற்ற இலக்கணங்களையுடைய கோக்களைத் தானஞ்செய்தல் மிக மேலாகிய தருமமாதலால் மிகுந்த சிரத்தையோடு அவ்வாதீனத்திற்கு வருஷந்தோறும் பசுக்களுள் உயர்ந்த கபிலைகளை அனுப்புவதாகிய ஒருவழக்கத்தையும் உண்டாக்கினர். அது நெடுநாள்வரையில் நடந்து வந்தது. அதுநிற்க.

சம்பந்தசரணாலயசுவாமிகள் இப்படியே நெடுங்காலமாக யாத்திரைபண்ணித் தருமபுரத்தை அடைந்து, திரிகாலத்திலும் குருதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, சிலகாலஞ் சென்றபின் சிவபதப்பிராப்தியானர்.

வேலுமயிலுந்துணை.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கந்தபுராணச்சுருக்கம்.

பாயிரம்.

கடவுள்வணக்கம்.

விநாயகர் காப்பு.

பொங்கு கந்த புராணச் சுருக்கநூ
லிங்கிசைத்திட வின்பொடு முற்றுவான்
மங்கை பாலகன் மாதங்க மாமுகப்
புங்க வன்றுணைப் பொற்பதம் போற்றுவாம். (க)

சிவபெருமான்.

சீர்கொண்ட வானந்த மாகி யெங்குஞ்
செறிவாகிப் பரமாகித் திரமதாகி
யேர்கொண்ட கருணைதிரு வுருவமாகி
யெழில்கொண்ட மலைமகளை யிடத்திற் கொண்டோன்
கார்கொண்ட நிறங்கொண்ட முகுந்தனாதிக்
கடவுளர்வந் தடிபரவுங் கடவுள் கொன்றைத்
தார்கொண்ட முடியனவ னடியைத் தாழ்ந்து
தாழாத பெருங்கதியில் வாழா நிற்பாம். (உ)

சிவசத்தி.

மாற்கரிய செம்பதத்தோன் றேவியாகி
வல்வினையே னெனதாவிக் காவியாகி
மேற்கருணைத் திருவுருவ முடையாளாகி
வித்தகமா யைந்தொழிற்கும் வித்தாய்நின்ற
சேற்கருங்கட் டளவநகைக் களபக்கொங்கைச்
சிற்பரையிங் கெமையாளு முமையாள்செம்பொற்
காற்கமலந் தலைக்கமலம் பொருந்தத்தாங்கிக்
கைக்கமலங் குவித்தருந்துங் கமலந்தீர்வாம். (௩)

விநாயகக்கடவுள்.

மாவேலை யாலமதை யடக்கித்தன்னுண்
மண்டுலக மண்டமெலாம் வளர்ந்துதானோர்
காவேயின் முன்னுதித்த வரசிற்றோன்றிக்
கடம்புனை குருந்தினுக்குத் துணையதாகித்
தூவேதந் தலைகாண்டற் கரியதாகித்
துன்பமுறு பிறவியெனுந் துகள்சேர்வெய்யி
லாவேளைத் தன்னடியா நிழலிற்சேர்த்த
வத்திதனைப் பத்திசெய்து முத்திசேர்வாம். (௪)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தேவர்குலப் பெருங்கமல மிடுக்கணை
திமிரமகன் றளியோடு சிறந்துவாழ
மாவலிசே ரவுணர்குலக் குவளைவாடி
மண்ணிணிடைச் சுருங்கியிட வந்தபானு
தூவடிவேற் குமரேச னடியனேன்புன்
சொல்லினுக்கு மிரங்கியருள் சுரக்கும்பெம்மான்
பூவடியா மிருபோது மூன்றுபோதும்
பூசைபுரிந் தன்பினொடு புகழ்ந்துவாழ்வாம். (௫)

வீரவாகுதேவர்.

பொங்குகிரி களிற்றலைமை யோதும்போது
பொற்புடைய பொற்கிரிமுன் னிற்குமாபோற்
றங்குதிறற் புகழ்வீரர் தம்மையெண்ணிற்
றானேமுன் னெண்ணவருந் தலைமையாளன்
பங்கமிலா நீடுலகை மூடுமெல்லின்
பகைவனவன் பகைவனவன் பகைவனானோன்
மங்கலிலாப் புகழ்வீர வாகுவாய
வரிசிலைக்கைக் குரிசிலையாம் வணங்கல்செய்வாம். (௬)

சைவசமயாசாரியர்கள்.

செங்குருவிற் சற்குருவா யுதித்துக்கூடன்
மீனவன்மேல் வினைதீர்த்தோன் விரைத்தாள்போற்றி
துங்கமுறு மலைகடலிற் சிலையதான்
தோணியில்வந் தவன்பாத தூளிபோற்றி
யெங்கள்பிரான் றனையிருளிற் பரவைவாசற்
கேவல்கொண்டோன் பூதப்பதும விருதாள்போற்றி
புங்கவர்சூழ் திருவாத வூரில்வந்த
புண்ணியனா ரிணையடிகள் போற்றிபோற்றி. (௭)

ஞானப்பிரகாசதேசிகர்.

கடியதிரி மலவிருளைக் கடியஞான
கரமுதவ வெதிர்செறிந்து கண்டோர்தங்கள்
வடிவுடைய விதயசரோ ருகங்களெல்லா
மலரவவ மதிநிலவு மழுங்கித்தாழப்
படியடியர் கண்டுதொழ மண்டுசேர்த்திப்
பரன்கமலை யெழுந்தவருட் பானுவெண்மைப்
பொடியணியு மெழின்ஞானப் பிரகாசன்றன்
பூங்கமல மலரடிகள் போற்றிபோற்றி. (௮)

ஞானசம்பந்ததேசிகர்.

சீரணியு நுதலின்விழி மழுமானுகந்
திருந்துமெரி பொருந்துவிடந் தெரிந்திடாமற்
குரணியன் பரையாள வவர்போல்வந்து
சைவசிகா மணியெவர்க்குந் தலைவனெங்கோன்
காரணியு நெடியபொழிற் கமலைவேந்தன்
கருணைமழை பொழியுமிரு கடைக்கண்ணுளன்
பார்புகழுந் திருஞான சம்பந்தனெந்தை
பரமனிரு சரணமலர் பரவிவாழ்வாம். (கூ)

கச்சியப்பசிவாசாரியர்.

போதமுறு சூதமுனி புகன்றகாந்தப்
புகழ்க்கடலிற் படிந்ததன்கட் பொருளதான
மேதகுவண் புனலருந்தி வையமுய்ய
வெய்யதுயர்ப் பிறவியெனும் வெம்மைதீரத்
தாதவிழ்பூம் பொழிற்காஞ்சிக் குவட்டிலேறிச்
சலதியமு தினைநிகர்செந் தமிழதான
காதன்மழை பொழிந்தவருட் கொண்டலான
கச்சியப்ப னிருபாத முச்சிவைப்பாம். (௧0)

நூல்வந்தவழி.

நன்புவி யிடத்துமிக்க நைமிச வனத்துவாழுந்
துன்பில்சீர் முனிவர்கேட்பச் சூதனங் குரைத்தகாந்த
மின்புறு கச்சியப்ப னியம்பினன் றமிழாலன்று
னன்புறு தமிழைப்போற்றி யறிந்தவா சுருக்கிச்சொல்கேன். ()

அவையடக்கம்.

கருக்கடன் முருக்கிமுத்திக் கரைதரு காந்தநூலைச்
சுருக்கவே கல்வியில்லாத் தொண்டனேன் றுணிந்தவாறு
திருக்கில்வான் முழுதுமிங்கோர் செங்கையி லடக்குவேனென்
றுருக்கர மில்லானெண்ணு மூக்கமே போன்றதன்றே. (௧௨)

அத்தமுஞ் சொல்லுஞ்சொல்லு மாதிமா தாதலானு
மெத்திய வணப்புவேலோன் வியன்கதை யுறுதலானும்
பித்தனேன் றனதுபாட்டிற் பிழைகள்வந் திடினுந்தீர்த்திட்
டுத்தமர் கொள்வரென்னா முரத்தினா லுரைக்கலுற்றேன். (௧௫)

தனக்கிணை தானேயான சம்பந்தன் கமலைவேந்தன்
கனக்கவே யென்பாலன்பாற் கருணைவைத் திடுதலாலே
யுணற்கருங் காந்தந்தன்னை யுரைத்தனன் சருக்கியல்லா
லெனக்குமிக் கதைக்குநாடி லெத்தனை தூரமாமால். (௧௬)

பாயிரமுற்றிற்று.

புராணவரலாறு.

விரிகின்ற கடற்புனலுண் டிருண்டுமின்னி
விண்மூடி வருங்கருமைக் கொண்மூவேறி
யெரிகின்ற வொளித்தாவ யொளிப்பவோங்கு
மெழினந்தி வரையும்ப ரிம்பர்வாழச்
சொரிகின்ற வெள்ளமிகு பாலிசூழ்ந்த
தொண்டைவள நாட்டுளது தொண்டைச்செவ்வாய்ச்
சரிகின்ற வளைத்தளிர்க்கைம் மடவார்மேவுந்
தடமாட நெடுவீதித் தமிழ்சேர்காஞ்சி. (௧)

இன்னபரி சென்னவெழி லன்னமேய
விறையாலு மெவராலு மியம்பவொண்ணா
வந்நகரின் வளர்பெருமை சொன்னாலென்னா
லடங்குமோ வடங்காதா லதன்கண்முன்னாட்
பொன்னவிருந் திருமார்பன் கமடமாகிப்
புரங்கடிந்த கடவுளடி போற்றிவாழ்ந்த

நன்னலஞ்சேர் கச்சபா லயமென்றோது
நாமவா லயமொன்று நண்ணிற்றன்றே. (௨)

அனையனை கரமதனின் மதனைவென்ற
வமலனிரு கமலமல ரடிகள்போற்றிப்
புனையுநறுந் துழாய்மௌலிக் கடவுடந்த
போதனுறு போதுவளர் போதமேவு
முனைவர்பல ரடைந்தவன்செம் பதங்கடாழ்ந்து
முண்டகமேன் முதல்வவொரு முதுசீர்க்கானந்
தனையினிதி யாங்கடவம் புரிந்துவாழச்
சாற்றுகென வனையானித் தன்மைசெய்வான். (௩)

ஒருதருப்பை யெடுத்துவளைத் தவனிமீதி
லுருட்டியிது நின்றவனத் துறைதிரென்ன
வருமுனிவ ரெல்லோரும் பின்னரேக
வதுசென்று துன்றியவோ ரடவியூடே
மருவியவ ணின்றிடவங் கிருந்தாரன்ன
வனநைமி சாரணிய வனமென்றாகப்
பொருவில்புகழ் மாதவரோர் வேள்வியாங்கே
புரிந்தமலம் பொருந்தியினி திருந்தபோது. (௪)

சூதமுனி யீதறிந்து வரலுநேர்போய்த்
தொழுதனரங் கெழுதனலிற் றோய்ந்தாலொப்ப
மேதகுமன் புளமுருக முகமன்கூறி
வீறுதம தாச்சிரம மேவச்சேர்த்திச்
சோதிமணிப் பெரும்பீட மொன்றுநாப்பண்
டுலங்குறவிட் டதன்மீது துகளிலாவும்
மாதவனை யினிதிருத்தி யருத்தியோடு
வல்லையிலர்க் கியமுதல வழங்கினரால். (௫)

மற்றதுபின் பின்னனெடுஞ் சடிலச்சென்னி
மன்னியமா தவரனையான் மருங்குவைகிப்

பற்றலர்தம் புரமெரிய நகைத்தசெவ்வாய்ப்
பாலவிழித் தனிக்கடவுள் பாலனுன
செற்றநெடுங் கதிர்வேற்கைப் பெரியோன்காதை
சிறியோமிங் கறியவுரை செய்வாயென்னக்
கொற்றமுனி யதுவினவி விழிகள்வெள்ளங்
கொள்ளவவ ரோடின்ன கூறலுற்முன். (௬)

ஒன்னலார் சோரிகுடித் தொளிருஞ்செவ்வே
லொருவனது பெருங்காதை யுரைப்போர்கேட்போர்
முன்னெலாம் புரிந்தவினை யனைத்துந்தீர்த்து
முத்திதரு மதுகேட்ப முயன்றீர்மன்றே
பின்னலான் மறைந்தபிடர் முனிவீர்நீவிர்
பெருங்காத லொடுகேண்மின் பேசுகேனென்
றின்னலா னவைநவைக ளவையும்போக்கு
மேதமில்சீர்ச் சூதமுனி யியம்பலுற்ருன். (எ)

முற்காலத் தரன்புகன்ற மறைகள்யாவு
முதன்முடிவு தடுமாற முனிவர்தேவர்
நற்காருந் தரையிருந்த மாக்களெல்லா
நல்லறிவு நீங்கிமய னண்ணிஞரா
யற்காள கண்டனையு மறந்துவீறு
மறமாற்றி மறமாற்ற வாற்றன்மாயோன்
விற்காமர் நெடும்புருவ வாணிகேள்வன்
விண்ணவர்சூழ் தரக்கயிலை மேவிஞரால். (அ)

விண்ணவர்கண் மகுடமுடி தடவுஞ்செந்தாள
விறனந்தி தேவரொடு விமலன்பால்யா
நண்ணியது புகன்றருள வேண்டுமென்ன
நம்பனெதி ரடைந்திறைஞ்சி நவிற்றலோடுந்
தண்ணருளெம் பெருமானிங் கவரைவல்லே
தருதியென மீண்டுநெடுஞ் சார்ங்கபாணிக்

கண்ணன்முத லிமையவரை விடுப்பநாதன்
கழலிருமுது பணிந்தின்பங் கலந்துநின்றார். (௯)

நின்றுபுகழ் மான்முதல்வா னவரைநோக்கி
நிமலனுமை தரசுபுரி நெறிகளெல்லா
நன்றுபெற நடந்தனவோ வென்னமாயோ
னுதவுன தின்னருளி னடந்தவிந்நா
ளொன்றுமெமக் களித்தருள்வ தொன்றுண்டன்ன
தியம்புவனம் புவிமாந்த ரெவருந்தென்றற்
கன்றுலவுங் குளிர்சோலைக் கயிலைமேய
கடவுணினை மறந்துமறங் கருதினரால். (௧0)

நற்போத மவர்படைத்து நினதுபாத
நணுகும்வகை யருள்சிறிது நல்குவாயென்
றற்போடு மொழிந்திடலு மொழியாச்சீர்த்தி
யருளாள னொருகலையோ டவனிமேனி
பொற்போடு வியாதனென வுதித்துவேதப்
புகழ்க்கடலை நான்குவகை புரிந்தியாருங்
கற்போலுந் திரண்டபுயப் புயலேயின்பக்
கதியடையும் படிபுகறி கடிதின்மாதோ. (௧௧)

ஓங்குமறை யுணர்ந்துமுளந் தேறுதாரு
முணராரு மையமகன் றுய்யுமாறு
பாங்குறுமொன் பதிற்றிரட்டிப் புராணமுண்டு
பண்டுநா நந்தியொடு பகர்ந்தாமன்னன்
றுங்குபுகழ் படைத்தசனற் குமரனென்னுந்
தவமேவு முனிதனக்குச் சாற்றினால்
வாங்குதிரைக் கடலுடுத்த புடவிமீது
மற்றவன்பாற் கேட்டினிது வாழ்தியென்றான். (௧௨)

இப்பணியை யப்பணியும் பணிசேர்சென்னி
யிறையருள முடிமேற்கொண் டிறைஞ்சியாங்கே

கைப்பதுமங் குவித்துவிடை கொண்டுநீங்கிக்
  கடிதுதனை யிடத்தடைந்து கடைந்தவேற்கட்
டுப்பனைய துவரதர வாணிகொங்கைச்
  சுவடுபடும் புயனுதிச் சுரர்கள்யாரு
மொப்பகறம் பதம்புகுத விடுத்துவைகி
  யொருகலையோ டுதித்திடவங் குன்னினானல். (௧௩)

புண்டரிகக் கடவுள்வழிப் பராசரப்பேர்ப்
  புகழ்மேவு முனிவனிமம் பொழியும்போது
தண்டரளந் திரையிறைக்குங் கங்கைதன்னிற்
  றன்னிகரேயா சனகந்தி தடந்தோடோய
வெண்டரங்கப் புலிபோற்ற வவர்பாற்றோன்றி
  வெதரிகமா வனத்திருந்து வேதம்யாவும்
பண்டையுணர் வாலுணர்ந்தி யாருமுய்யப்
  படிமிசைமா னுக்கராற் பரப்பினானல். (௧௪)

ஆங்கதுபின் சனற்குமரன் பாலிரொன்பா
  னுனபுரா ணங்களுநீள்ந் தடியேற்கீந்து
திங்ககல வனைவோர்க்கு முரைத்தியென்று
  செப்பினு னன்னவற்றுட் டிங்கள்வேணிக்
கோங்கலர்மென் முலைப்பாகத் திறைக்கீரைந்து
  கொலைத்திகிரிப் படையோற்கு நான்குகோலப்
பூங்கமலத் தவிசிருந்தோற் கிரண்டுசெந்தீப்
  புகழ்த்தபனற் கோரொன்றுப் பொலிந்தவன்றே. (௧௫)

புரமூன்று மெரிக்களித்தோற் போற்றுஞ்சைவம்
  பொருவில்சீர்ப் பவிடியமே பொற்புமிக்க
வரமாரு மார்க்கண்ட மிலிங்கங்காந்தம்
  வராகமே வாமனமே மச்சங்கூர்மம்
பிரமாண்ட மிவைகள்சிவ புராணமாயோன்
  பெருங்காதை காருடநா ரதமேவிண்டாங்.

கருண்மேவு பாகவத மாகுமென்ப
வயன்காதை பதுமமே பிரமமாமால். (௧௬)

கூறுபிரம கைவர்த்த மிரவிகாதை
கொடுந்தழலின் கதையாக்கி நேயமஃமென்
றாறில்பரன் கதைபத்திற் பத்தர்போற்று
முயர்குமரன் கதைசுருக்கி யுரைத்தானென்ப
மாறில்புகழ் வதரிகமா வனத்துவைகி
வாதரா யணனுகி மறைகள்யாவும்
வீறுபெற நான்குநிலை புரிந்தவாற்றால்
வியாதனெனும் பெயர்படைத்தோன் வியன்மாணுக்கன். ()

வளங்குலவு மலையரையன் மகளாயம்மை
வளர்ந்தசெயன் முதலாக மன்னுஞ்செவ்வேள்
விளங்குசுர ரரசளித்த கொம்பினோடும்
வேடர்குலக் கொடியோடும் வேழக்கூற்றின்
களங்கமில்செக் கர்த்தவிசி லிருந்ததிருக்
கவின்முனிவன் றொகையாகக் கழறலோடு
முளங்குளிர்ந்து முனிவோர்கள் விரிவாலெங்கட்
குரைத்தருள வேண்டுமென வுரைக்கலுற்றான். (௧௮)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

உற்பத்திகாண்டம்.

திருமருவு கயிலைமிசைக் கனகமான னகரஞ்சேர் மண்ட
பத்துச் சிறந்தசியப், பொருவிலெழி லணைமீது கணைமீனுட்டப்
பூவையொடு புரமெரித்தோன் பொருந்துபோதின், முருகுமலர்க்
குழலுமையா ளெழுந்துநாதன் முண்டகத்தா ளிணைவணங்கி
முன்னு நின்று, குருகுவளைக் குலநெருங்கு கரங்கள்கூப்பிக்
குமுதவாய் திறந்திவைய கூறலுற்றாள். (௧)

இற்றைவரை வரைவளைத்த கரத்தோய்நின்னை யெண்ணாத
தக்கன்மக ளென்னுநாமம் *; பெற்றனன்மே லதுபரிப்ப வெரு
வினெனப் பெயரகல வருடியெனப் பேசலோடுந், தற்றுபொழி
லிமயநெடுஞ் சைலவேந்தன் றன்மகளா யுனைப்பெறுவான் றவஞ்
செய் கின்றான், மற்றவன்பால் வளர்ந்திடுதி வந்தியாம்பின் மண
த்துமென விடைகொடிம மலையிற்சேர்ந்தாள். (௨)

அங்கொருபூந் தடத்தினிடைக் கமலமீதி லமலநா யகிகு
ழவி யாகிமேவ, மங்கைதனை யாண்டுதவம் புரிந்துநின்ற மலையரை
யன் கண்டெடுத்து மகிழ்ந்துவான்றாய், துங்கமனைக் கொடு
போகிமேனையான துணைவிகரத் தரிப்பவவ டொழுதுவாய
இப், பங்கமற வளர்த்தனளை யாண்டுசெல்லப் பரனையுற வம்மை
தவம் பண்ணவெண்ணி. (௩)

* தக்கன் மகளெனுநாமம் - தாக்ஷாயணி.

வென்றியுறு தந்தையொடு மிந்தவாறு விளம்புதலு மலைய ரையன் விளம்புவானீ, யின்றுதவம் புரிந்திடவே பொருதுன் மேனி யிளம்பருவ மிதுதவிர்தி யென்னவன்னை, மன்றலுறு கொன்றைமுடிப் பரமன்காப்பன் மறுத்தறையே லெனவிசை ந்து மாதரோடு, குன்றிலொரு பாங்கர்தவச் சாலையூடு கோதிற வம் புரிந்திருப்பக் குயிற்றினுல். (௪)

செல்லாரும் பொழிலிமயத் தரனைச்சேரத் திருந்துதவம் புரிந்துமையா ளிருந்தகாலை, யெல்லாருந் தழுனுதற்கட் பெருமா ன்வினை றோ ரெல்லாரும் பரவவர மீந்தவாற்றல், வில்லாருங் கனகநெடு மாடநீடு வீதிமகேந் திரமூதூர் மீதுவெம்மை, யல்லா ருங் கடுவினைய தகுவர்சூழ வரசுபுரிந் திருஞ்சூர னமர்ந்தா னன்றே. (௫)

சொற்றருமக் காலத்தின் ஞாலத்தின்பாற் றொல்லைமறைப் பொருளினைமுன் சோதிபாங்கர்ப், பெற்றசன காதிமுதன் முனி வர்நால்வர் பெருந்தவங்கள் பலபுரிந்து பின்னுமுன்னும், வெற் றிநெடுங் கயிலையெனுஞ் சைலமேவி வீறுமெழி னந்திவிட விட ஞ்சேர்கண்டக், கொற்றவன்ற னடிவணங்கி முடிமேற்செங் கைக் கோகனதங் குவித்திணைய கூறலுற்றார். (௬)

அருமறையின் பலபொருடேர்ந் திந்நாள்காறு மடியரேம் புந்திவிரிந் தலைந்ததீண்டுப், பொருவிடையோ யறிவடங்கி யாங் களுய்யப் புரிந்தருள வேண்டுமெனப் புகறலோடுங், கருமறலி யுரங்கிழித்த பதுமச்செந்தாட் கருணைநெடுங் கடவிருமின் காம ரன்றோன், மருளுறுநும் முணர்வொடுங்க வுரைப்பாமென்ன மன்னுமவன் றிருத்தாண்முன் னிருந்தாரன்றே. (௭)

சங்கரன்முன் னவரிருப்ப நந்திதன்னைத் தந்திதனை யுரித்த கரத் தலைவனோக்கிப், புங்கவர்க ளெவர்வரினும் விடுவாயல்லை போர்மதவேள் வரில்விடுதி போதியென்ன, வங்கவனே இனன் முனிவர்மகிழ்ந்துகேட்ப வாகமத்தின் பொருண்மூன்று மாதி

யோத, விங்கெமது புந்திவிரி வொடுங்கஞான மிறைவபுகன்
றருள்வாயென் றியம்பினாரால். (அ)

என்றிடலு நகைத்தருளி யாதுமாங்கே யிசைத்திலனப்
பொருளிருப்ப திவ்வாறென்று, துன்றுநெடுஞ் சடைமுனிவர்க்
குணர்த்துமாற்றாற் றுலங்குமொரு கரமுரத்திற் றேயச்சேர்
த்தி, மூன்றருவர் புரமெரித்த பரமன்ஞான முத்திரையாங் குறி
காட்டி முனிவரேபோ, லொன்றொருநுண் கணப்பொழுதி
யோகமாகி யுறைந்தனனங் கவரருள்பெற் றுய்யுமாறு. (கூ)

பின்னைச்சந் திரமவுலிச் சிறுமான்செங்கைப் பெருமானிவ்
வாறிருப்பப் பெருமைசான்ற, வுள்ளத்தன் பினராநற் றவருந்
தத்த முணர்வொடுங்கி ஞானமுணர்ந் துறும்பேரின்ப, வெள்ள
த்துட் படிந்துசெய லொன்றுமின்றி மேவினரோ ரிறைப்போது
விமலற்காய, தள்ளற்றென் டிரையுடுத்த புடவிமாக்கட் கமரர்த
மக் கெண்ணிலுக மாயிற்றம்மா. (க0)

விரிபதுமத் திருமருமப் பெருமானாதி விண்ணவர்க்கு மண்
ணவர்க்கும் வேந்தனாகிப், பொருவிலவ ருயிர்க்குயிரா யுணர்வுந
ல்கும் பொருவிடையோ னுமையோடு பொருந்தலின்றி, யருமு
னிவர் பொருட்டாக யோகிபோல வமர்தலா லனைவோரு மரி
வைமார்தோண், மருவிமுயங் குதலின்றி யிருந்தார்கஞ்ச மலர்
விதிக்கும் விதிக்குமுறை மாறிற்றன்றே. (கக)

இப்படியிப் படிவானத் திருந்துவாழு மெவ்வுயிரு முறுநா
காலத் திருணஞ் சேய்க்குந், துப்பவுணர் பெருந்தகையாஞ் சூரா
ன்செய்யுந் துயரினோ டுயர்துறக்கந் துறந்துநீங்கிக், கைப்படுவெங்
குலிசநெடும் படையான்முன்னங் கனவரைக ளிறகறுத்த கடவு
ள்கோல, மைப்பொலியு நயனவயி ராணியோடும் வானவரோ
டும்புவியின் மருவினானால். (கஉ)

வெள்ளிவரை யடைந்தரனை வணங்குமாறு வேலையலா
திருந்திடலும் வேலைஞ்சங், கொள்ளுமடன் மிடறுடையோன்

குனித்தசெம்பொற் கோதண்ட வேதண்டங் கூடியாங்கே, கள் ளுகுதார்ச் சயந்தனொடுங் கடவுளோரைக் காரவுணன் சிறைபுரி ந்த கடுஞ்சொற்கேட்டுத், தள்ளுமதற் கரியதுயர் கொண்டுநா தன் றாட்கமல மலர்நினைந்து தவம்புரிந்தான். (கந)

புரிந்திடலு மிறைதவள விடைமேற் றோன்றிப் பொருவிற வத் திளைத்தனைநீ புந்திதன்னில், விரும்பியதே தெனவறியான் போன்றுகேட்ப வெஞ்சூர்க்காய்ந் தெமையாள வேண்டுமென் னத், திருந்தலனால் வருந்தலெல்லாந் தக்கன்வேள்வி சேர்ந்திரு ந்த தீமையெனச் செப்பிநந்த, முரந்திகழு மகனொருவ னவுணர் ச்சாடி யுமைப்புரப்பா னெனவருளா லுரைத்துப்போனான். ()

ஆங்கமல னீங்குதலு மமரர்கோமா னாகுலமு மின்பமுங் கொண் டனையவெற்பிற், றுங்குபுக ழயிராணி யென்னுநாமத் தன்மனைவி பொன்மனைவி தன்பால்வைத்துத், தேங்கமழுங் கமலநிதிப் பொகுட்டின் மன்னுஞ் சென்னிநான் குடையா னைச் சேர்ந்துதாழ்ந்து, தீங்குபெறு சூர்புரியுந் துயருநாதன் செ ப்பியது மவனோடு செப்பினானால். (கரு)

போயமரர்க் கிறையுரைத்த வாறுதேர்ந்து புகுந்தபடி முகு ந்தனுக்குப் புகலவெண்ணித், தூயகம லத்திருந்து திருந்துவே தன் சுரர்குழுவு மகவானுஞ் சூழவேகி, மாயனுட னரன்யோகத் திருந்தவாறும் வானவர்க டானவரால் வருந்துமாறு, மேயபல வுங்கூற வரியுமோர்ந்து விதிபதும முகநோக்கி விளம்பலுற்றான்.

எம்பெருமான் முனிவோர்கட் காகயோக மிருந்திடுதே றவி ர்தருளி யிமயவெற்பி, லம்பிகையை மணம்புரிந்தோர் சுதனைந ல்க வரன்பான்மா ரனைவிடுகென் றறைதலோடு, மும்பர்பெ ருங் குழுவோடு மகவானோடு மொழிதருபா ரதிகேள்வ னுவந்து மீண்டு, செம்பதும வகத்தினிதுற் றகத்துவேலைச் சிந்தனைசெய் திடவவனுஞ் சேர்ந்தானன்றே. (கஎ)

வந்தமதன் றனைநோக்கி யேகன்யோக மருவுதல்விட் டுமை
யவளை மருவுமாறுன், கந்தமலர் சிந்திவரு வாயென்றோதக்கரங்
கொடிரு செவிமூடி யரன்பேரோதி, யந்தமிலா வையனைச்
சென் றெய்யவஞ்சி யனேகவித மறுத்தறைய வலரோன்சீறி,
யிந்தமொழி மறுத்திடிற்கு ளறைவோமென்ன விசைந்தனனிவ்
வாசகமங் கிசைக்கலுற்றான். (கஅ)

மண்டுபவக் கடற்படிய வினைதுபாங்கர் வருஞ்சூளின் மாறு
தலின் வாளுலாவுந், துண்டமதிச் சடையோன்பாற் கலைகடே
வித் துஞ்சினுமன் றுஞ்சுவருந் தொழிலுமுண்டா, முண்டா
வண் டவிசிருந்த முனிவவென்பான் முனியலையா னிறைவ
னொடு முரட்போராற்றத், திண்டிறலி னேகுவனென் றியம்பவ
ஞ்சேல் செல்கவெனத் தனதுலகஞ் சேர்ந்தான்மன்னோ. (க௯)

இருங்கிள்ளைப் பரித்தென்கா விரதமீதே யிரதியொடு புகு
ந்துபடர்ந் திந்துவேணிக், கருங்கண்டன் கயிலைமலை கண்டுவ
ல்லே கரஞ்சிரமேற் கூப்புபுதேர் கடிதுநீங்கி, மருங்குள்ள தன
துபரி சனங்களாங்கே லீலைகும்வகை நிறுவிநறு மலர்த்தடஞ்
சோலை, நெருங்குந்த வரைமீது மாதிரோடு நெடுஞ்சிலைவேளோ
றியிது நினைந்துசெய்வான். (உ0)

விண்டுவரு ளங்கணைவே ளனையதான விலங்கலிடை வில
ங்காப்புள் விலங்குமோகங், கொண்டிடவெஞ் சரந்தூண்ட நங்
கிசீறக் கொடுவாளி நெடுவானிற் குழுமிநிற்பக், கண்டுமத னிறை
ஞ்சவர லென்கொலென்று காரணங்கேட் டணிமேலை வாசற
ன்றோ, லண்டர்பிரான் மொழிப்படிபோ கென்னப்போந்தாங்
கரனையெதிர் கண்டாங்கே யயர்ந்துவீழ்ந்தான். (உக)

பின்னிரதி தேற்றவெழீஇப் பொருவானிற்பப் பிரமன்
முதலோர்மதன்செய் பெற்றிகாண்பா, னன்னகிரிக் கொருபு
டைபோய் மருவினார்வே ளங்கணைவிட் டானவைசென் றரன்
பான்மேவ, வன்னிவிழி திறப்பமத னிறப்பத்தேவி வருந்து

மது தெரிந்தமரர் வருந்திநாதன், பொன்னடிகின் றேத்துதலு மியோகநீங்கிப் புந்திதனி னந்திதனைச் சிந்தைசெய்தான். (உஉ)

அண்ணனிணைந் திடவறிந்து நந்தியேகி யடிதொழுது நின் றிடநீ யலரோனுதி, விண்ணவரைத் தருதியெனத் தருதலோ டும் வேண்டியதே தெனவுமையை விமலநீவேட், டெண்ணில்பு கழ்க் குமரனைத்தந் தருள்வாயென்ன விசைந்தவரை விடுத்திர திக் கிமயமாதை, வண்ண மணம் புரிந்துனது கணவனுவி வழங் குதுமே கெனவிமய வரையிற்சேர்ந்தாள். (உங)

இன்னமொழி மொழிந்தருளிப் பின்னரீச னிட்டமுட னிட்டையனுட் டித்துவாழு, மென்னவுரைத் தருண்மேவுஞ் சனகனுதி யிருந்தவரா யிருந்தவர்க ளேகவோதிக், கன்னிதவங் காணமுது மறையோன் போலக்கௌரிபா லுறவெழுந்து கரங் கள்கூப்பி, யன்னவணின் றிடுதலுமோர் தவிசின்மேவி யருந்த வநீ புரிந்திடலே தறைதியென்றான். (உச)

என்றிடலும் விசையையுமை பூரனைச்சேர்தற் கிச்சித்தா ளெனப்பரனை யிகழ்ந்துகூற, நின்றவுமை சினம்புரிந்து போதி போதி நீதியிலா வேதியநீ யென்னவுன்னை, யின்றுமணந் திட வணைந்தே னென்றுகூற விடர்மூழ்கி யிணையறுதா ளிணைக ளேவக், குன்றிறெருநு புடைபோக விடையின்மீது குழகனு யெதிர்காட்சி கொடுத்தா னன்றே. (உரு)

நாயகனும் பரம்பரனை யெதிர்கண்டம்மை நாணமொடு பணிந்துகர நளினங்கூப்பிப், பேயனையே னுனையறியா துரை த்தவெஞ்சொற் பிழைபொறுக்க வேண்டுமெனப் பேசலோடுந், தூயநதிச் சடைக்கடவு ளவைகளெம்மைத் துதித்தனவாக் கொ ண்டோநீ சோரேலுன்னை, நேயமொடு நாளைமணம் புரியச்சே ர்து நீயரிய தவம்புரித னீங்குகென்றான். (உசு)

பொன்றுங்கு கனகவரை குனித்தோனின்ன புகன்றகலச் சிலவரித்து பொருப்பன் முன்போய், நின்றுங்கு மொழிந்திடலு

மூவகையென்னு நெடுங்கடலி னிடைப்படிந்து நிமலைபால்வந், தென்றுயே வருகவென மனையிற்சேர்த்தா னிறைவனுயர் கயிலையடைந் திலங்குமோரேழ், பின்றுழ்செஞ் சடைமுனிவர் தம்மையுன்னப் பின்ஞைகன்முன் னடைந்திறைஞ்சல் பெற்றுநின்றுர்.

வேறு.

அன்ன மாதவரை யாதி தெரிந்தே
மன்னு கின்றவிம வான்மக ளாகு
மின்னினைத் தரவி ஞவுதி ரென்னப்
பொன்னு லாவுமிம யக்கிரி புக்கார். (உஅ)

மாத வங்கொளிம வானெதிர் கொண்டே
யாத னங்கண்மிசை யன்பொ டிருத்தி
யேது வெஃகியிவ ணெய்திய தென்ன
வாதி யோதிய தறைந்தன ரன்றே. (உகூ)

கூறுதற் கிசைவு கொண்டது கண்டே
யாறுலாவு சடை யுண்ணலை நண்ணி
மாறிலாத விம வானியை யோதி
வீறு தத்தமிடை மேவின ரன்றே. (௩0)

ஈது நின்றிட விமக்கிரி மன்னன்
காத லோடமரர் கம்மிய னைக்கொண்
டோதிமக் கிரியி லூர்புனை வித்தே
யாதி முன்புற வணைந்து பணிந்து. (௩க)

ஒன்று பங்குனியி லுத்திர மாகு
மின்று நன்றுபொழு தென்றிரு மாதை
மன்றல் செய்யவரு வாயென முன்போ
யென்றி தன்னுடைபின் மேவுது மென்றுன். (௩உ)

நார வேணியர னந்தியை நோக்கிச்
சீரு லாவிய சிறப்புடை மன்றற்

கியாரை யுந்தருதி யென்றலும் யாருஞ்
சேர நந்தியிறை சிந்தனை செய்தான். (நக)

உன்ன வக்கினி யுருத்திர ராதி
மன்னு ருத்திரர்கள் மான்முதல் விண்ணோ
துன்னு மாமுனிவர் துன்று கணங்கண்
மின்னுறுங் கயிலை வெற்பிடை வந்தார். (கச)

வந்து நந்தியுறு வாயிலி னண்ண
முந்து நந்தியரன் முன்பு விடுப்ப
வெந்தை தாளிணை யிறைஞ்சினர் சூழ்ந்தா
ரந்த வேலையல ரோனிது செய்வான். (கரு)

ஆசிலா மகுட மாதி கலன்க
ளீச னங்கணிய வின்பொடு நல்க
மாசிலா முதல்வன் மற்றிது கொண்டா
னேச மோடென நெடுங்கரம் வைத்தான். (கசு)

வைத்து மெய்ப்பணிகள் விண்பணி யாக
நித்த னன்பொடு நினைந்து தரித்தே
மொய்த்தி யாவரு முரண்கொடு சூழ
வித்த கன்றிரு விடைப்புற முற்றான். (கஎ)

ஏற தேறின னெழிற் கயிலாய
வீறு கின்றதிரு வெற்பை யகன்றே
யூறி லும்பரொ டுருத்திரர் சூழ
மாறி லாவிம வரைப்புடை யுற்றான். (கஅ)

வேத மேவுதிரு வீதியி னண்ணிக்
காதன் மாதர்நனி கண்டு மயங்கக்
கோதி லாதவிம வானுறு கோயின்
மீத வங்கொடலை வாயிலில் வந்தான். (கக)

ஏங்கு ருவிடை யிழிந்தவ ணிற்பப்
பாங்கு மேனையெதிர் பால்கொடு வந்தே
யோங்கு தாளிணை யுவந்து விளக்கித்
தீங்கி ஞணமொடு சென்றன ளன்றே. (௪0)

ஆறுலாவு சடை யண்ண லதற்பி
ஞாறில் யாவரு முவந்தயல் சூழ
மாறிலா தவது வைக்கள நண்ணி
வீறு சிங்கவணை மீதுறு போது. (௪௧)

வேறு.

தென்பால்வடபா லுயர்ந்திழியத் தெரிந்துதேவர் வருந்துதலாற்
றுன்பாசகன்ற குறுமுனியைத் தொலைபாமலயந் தனிலேவ
முன்பானதுபோற் படியிருப்ப முனிவரமரர் முகமலர்ந்தா
ரன்பாயரம்பையர் கள்சூழ வரன்பால்வந்தா ளம்பிகையே. ()

வந்துபரனைப் பணிந்திடலும் வள்ளறவிசி னிருத்தியென
வெந்தையோடு முமையிருப்ப விமவானடைந்தங்கெழின்மனைவி
யுந்துகரக நீர்வார்ப்ப வுயர்மாற்கரிய வொளிப்பதத்தைப்
பந்தவினைக ளறவிளக்கிப் பரிந்துபூசை புரிந்தனனே. (௪௩)

பூசைபுரிந்து நாரிகரம் புனிதன்கரத்திற் கொடுத்தரனுக்
காசைபொருந்து மம்பிகையை யளித்தேனென்ன வறைந்திடலு
மேசிலிமையோர் புகழ்ந்தார்க ளிருவர்கீத மிசைத்தார்கள்[தார்.
மாசில்கணங்கண்முழவறைந்தார்மடவார்பல்லோர்வாழ்த்தெடுத்

அங்கணிணைய நிகழ்ந்ததற்பி னசலவேந்த னசலமுலைத்,
திங்கண்முகத்தம் பிகைகேள்வன் றிருமுன்கனிபால் கொடுவ
ந்தே, யிங்கிசயில வேண்டுமென விவைகொண்டாமென் றவை
தம்மின், மங்குன்மிடற்றோன் கரந்தொடலு மலரோன்சடங்கு
தொடங்கினனே. (௪௫)

மன்றற்சடங்கு முடிந்ததற்பின் மாலுமயனு மகபதியுந்
துன்றுஞ்சுரரு மிமவானுஞ் சுற்றத்தோரு மற்றெவருங்

கொன்றைமுடித்த நெடுவேணிக் குழகன்முனுங் குழகனிட
மென்றும்பிரியா வுமைதாளு மிணங்குமன்பால் வணங்கினரே.()

ஈதுபுரிந்து முற்றுதலு மெமையாளுமையா ளிருந்தாதை
யாதிகரமுன் னெடுஞ்சேட மனைவர்தமக்கு மளித்தனனப்
போதிவிரதி வந்தெந்தாய் போர்வேடன்னை யளித்தியெனச்
சோதிமதனை நினைந்திடலுஞ் சுரர்கள்வெருவத் தோன்றினனால்.

மருவாரிதழி மதிபொதிந்து வளர்செஞ்சடில வானவனத்
திருமாலளித்த மலர்ப்பகழிச் சிலையான்வதனந் தெரிந்தருளி
யுருவாயிரதிக் கிருத்தியரோவொழிந்தோர்க்கெல்லாமுருவல்லா
தருவாயிருந்தன் னரசுபுரி கென்றேயவளோ டவன்விடுத்தான்.

கன்னற்சிலைவே டனைவிடுத்துக் கௌரியோடும் விடையேறி
மின்னுங்கயிலை யடைந்தெவர்க்கும் விடையையுதவிவிடையையி
துன்னற்கரிய வரியணைமே லுமையோடிருப்ப வுயிரனைத்து[மிங்
கின்னலகல விருங்காம வின்பமேவி யிருந்தனவே. (சக)

பின்னரொருநா ளரிமுதலாம் பெருஞ்சீரிமையோர் மேரு
வின்பான், மன்னியிருந்தே யெமைவருத்தும் வலியசூரன் வலி
கெடுப்ப, வன்னநடைமா தினைமணந்து மரனீந்திலன்மைந் தனை
யெனவே, யுன்னிக்கயிலைப் பரம்பரனை ருற்றுவேண்ட நச்
சினரால். (ருo)

வேளையெரித்த விழியாளன் வேளையறிந்து மீளுதற்கு
நாளுமுலவுகாலைவிட நந்திதனைக்கண் டஞ்சியது
மீளவரலுங் கயிலைதனில் விண்ணோரடைந்து நந்திவிட
வாளும்பரனைத் தொழுதேத்த வரனிங்கேது வேண்டுமென. ()

சற்றுந்தகவில் கொடுஞ்சூரன் றன்னலிந்நா ளின்னன்மிக,
வுற்றுவருந்தித் திரிந்திளைத்தோ முன்னைப்போல வொருசுதனை,
வெற்றிபொருந்த வளித்தெமது விழுமந்துரப்ப வேண்டுமென,

வற்றுன்றியசீர்க் களப்பெருமா னறுமாமுகங்கொண் டாங்கி
ருந்தான். (௫௨)

வே று.

செம்மைகொளாறு முகத்தொடிருந்தே தீவிழியாறினு மா
றுபுலிங்கம், வெம்மையொடுந்தர வங்கலைசென்று வீறுலகத்
தும் விரிந்திடவஞ்சிப், பொம்மறருங்கவி னம்மையெழுந்து புல
ம்புசிலம்பு பொலன்கழன்மோத, விம்மெனவோடி யிருக்கை
புகுந்தா ளெங்கணுமாகி யிரிந்தனர்விண்ணோர். (௫௩)

ஓடியவிண்ணவர் கூடினர்வந்தே யுந்தியதானவ ரானவர்
தம்மைச், சாடியவிங்கொரு மைந்தனையெந்தாய் தந்தருளென்
றுனை வந்தனைசெய்ய, வீடுறுவெம்மைகொ ளங்கியளித்தா யெங்
ஙனமுய்வதி யாமெனவோதப், பீடுறுமோர்முக மாகியிருந்து
பெருந்தழன்முன்பு வரும்படிமுன்ன. (௫௪)

அன்னிலைதன்னின் விரிந்திடுசெந்தீ யாறுபெரும்பொறி
யாகியரன்றன், முன்னுறவந்திட வண்ணறெரிந்தே மொய்ம்பு
ளதேயுவை வாயுவைநோக்கி, மன்னியவிப்பொறி தன்னையெடு
த்தே மங்கலில்கங்கையுள் வைத்திடுமென்றே, யின்னவில்சத்
திகொ டுத்திடமாறி யெடுத்துயர்கங்கை யடுத்ததில்வைப்ப. ()

மங்கலில்கங்கையு மப்பொறிதன்னை வண்ணமுறுஞ்சர
வணமிசைவைப்பப், பொங்கெழிலையிரு திக்கினுமான்முற் புங்
கவர்நின்று புரந்தனரப்போ, தங்கதிலாறு முகத்தொடுமீரா
றத்தமொடுங்கம லத்தினிடத்திற், சங்கரனேமுரு கேசனெ
னச்சீர் தங்கவிருந்திட வண்டர்கள்கண்டார். (௫௬)

பன்னிருமொய்ம்பு நெடுந்தகைதன்னைப் பாலதருத்தி வள
ர்த்திடமார்பிற், பொன்னையிருத்திய பச்சுருவத்துப் புங்கவன்
முற்படு புங்கவரெல்லா, மின்னறுமீனை விடுத்ததுகண்டே
வீறியவாறுசி ருரெனமேவ, வன்னமடந்தைய ரன்னமுலாவு
மன்னதடத்தி லடைந்துபுரந்தார். (௫௭)

ஓதிதுங்கின்றிட முன்னரெழுந்தே போடியசங்கரி பின்புதிரும்பிச், சோதியிடத்தி லடைந்துமடங்கல் சுமந்திடுகின்ற துலங்கலைமேவக், கோதில்சிலம்பது டைந்ததின்முன்வீழ் கொன்னவமாமணி யன்னவள்சாயை, யெய்தலுமொன்பது மங்கையராகியெந்தைவிளித்திட வின்பொடுவந்தார். (ருஅ)

வித்தகமங்கைய ரெம்பெருமானை விருப்பொடுகண்டு கருப்பமதாகச், சத்திசினந்து கருப்பயவாதே தாங்குமினென்றிடவேங்கினராங்கே, மெத்தியமேனி வியர்ப்பிலிலக்க வீரருதித்தன ராரியைசொல்லா, லுத்தமமாதர்கள் பின்பொருநாளிலொன்பதுமைந்தரை யன்பொடுதந்தார். (ருகூ)

மாசறுமன்னவர் தம்பெயர்வீர வாகுவெனுந்திரு வள்ளல்வலைக்கைக், கேசவனும்பர் புகழ்ந்திடுவீர கேசரிவீர மகேந்திரனென்போன், வீசுபுகழ்ப்பெறு வீரமகேசன் வீரபுரந்தரன் வீரவரக்க, ஞசறுவீரதிவாகரன்வீரராந்தகன்வீர மடைந்திடுதீரன்.

மற்றவர்தங்களை யாதிதெரிந்தெம் மைந்தர்களென்றுமைமாதொடுகூறி, நற்றிறல்கொண்ட விலக்கர்களோடு நந்திருமைந்தன தேவல்புரிந்தே, யுற்றிடுவ்ரென வோதுபுமாதோ டுந்துவிடைப்புற மொல்லைபுகுந்தே, யற்றமறுஞ்சர வணமதடைந்தாஞசறுவானவ ரானவர்சூழ. (சுக)

மாகிவிமக்கிரி யின்புடைதன்னின் மன்னுசெழுஞ்சர வணமுனமெய்தத், தேசுறுமன்னதில் வைகியசெவ்வேள் சிற்பரனுரிசெறிந்ததுகண்டான், பாசமகற்றர னம்பிகையோடுன் பாலகனைக்கொடு வாவெனவோத, வாசறுபூவி லிழிந்துநடந்தேயாறுருமைந்தனை யம்மையெடுத்தாள். (சுஉ)

அம்மையெடுத்துழி யாறுருமைந்த னுறுமுகங்களு மாறிருகையுஞ், செம்மைபொருந்தொரு மேனியுமாகச் செப்பினையொத்த திருத்தனநின்று, பொம்மலுடன்சொரி பாலதருத்திப்

வேறு.

மற்றதனை நாரதனு மாமுனிகண் டண்டர்குரு
வுற்றுழிச்சென் றோதுதலு மும்பர்கடம் வாழ்வெல்லா
மிற்றதுகொ லெனவேங்கி யெழுந்துகுக னிடத்தடைந்து
பொற்றிருத்தா ளிணைதொழுது புகழ்ந்தினைய புகல்கின்றான். ()

அத்தநினை யறியாம லமர்புரிந்த வண்டர்கடம்
மெத்துபிழை பொறுத்தெழுப்ப வேண்டுமென வெண்மைநிறத்
தத்தியையு மத்தியின்மே லரசையுமற் றனைவரையும்
வித்தகனங் கெழுப்புதலும் விழுந்தார்க ளெழுந்தார்கள். (௭௬)

உஞ்செழுந்த விமையோர்க ளுயர்குகனென் றுணராதே
வெஞ்சமராற் றினமெனவே மிகநடுங்கி யவனடிதாழ்ந்
தஞ்சலிசெய் தேத்துதலு மஞ்சலிரென் றருள்கூர்ந்து
குஞ்சரமா முகற்கிளைய குமரவேள் கூறுவான். (௭௭)

சேயெனமுன் பெமைக்கருதிச் செருப்புரிந்தீ ரினியெமது
தூயவிறல் காணுமெனத் தொல்லுலக மண்டமுயி
ராயவெலாந் தனதுருவே யல்லாலவே றில்லையென
நேயவொரு வடிவு * கொடு நின்றானெம் பெருமானே. (௭௮)

அன்பொடுமற் புதத்தோடு மமரரெல்லாந் தொழுதேத்தக்
கொன்பொலிமுன் னுருவாகிக் குமரவே ணின்றிடலு
மின்பொடுநீ விளையாட லிவ்விடைவே றுற்றவெலா
முன்பெனவைத் தருடியென முகிலூர்தி வேண்டினனால். (௭௯)

மகவேந்தன் வேண்டவுமை மகவேந்த னம்பொருட்டான்
மிகவேவே றுற்றவெலாம் வேறின்றி முன்னுளவாந்
தகவேய்க வெனமெ யுஞ் சார்ந்தனவப் படிநவிரப் †
பகைவேலோன் குகன்றாள்கள் பணிந்தினைய பகர்கின்றான். ()

---

* இவ்வடிவு - விசுவரூபம். † நவிரம் - மலை.

இங்குநினை யருச்சிக்க வேண்டுமென விசைந்தருளிப்
பொங்குகயி லைக்கொருசார் பொருப்பினிடைவிருப்பொடுபோ
யங்கமரர் பூசனைகொண் டருங்கயிலை மருங்கடைந்தான்
றங்குபுகழ்ப் புலவருமத் தனிவரையைத் தணைந்தனரால். (அக)

வீசுபுக ழாறுமுக வித்தகனை யும்பரெல்லாம்
பூசைபுரிந் திடலாலே பொற்புறுமவ் வெற்பதுதான்
காசின்முரு கற்கிடமாய்க் கந்தவெற்பென் றொருநாமம்
பேசும்வகை பெற்றதினிப் பெருந்தகரே ரியதிசைப்பாம். (அஉ)

நாடுபுகழ் நாடுதனி ளுரதன்செய் வேள்வியின்மாட்
டாடுபிறந் துயிர்கடமை யழித்திடலு மம்மகத்திற்
கூடுமுனி வருஞ்சுரருங் கோதிலரு நாரதனும்
பீடுடைய கயிலையெனும் பிறங்கன்மிசை யுற்றனரால். (அங)

உற்றபொழு திலக்கமுட னொன்பதுவீ ரருஞ்சூழ
வெற்றிபுனை யருட்குமர வேளிருந்த படிநோக்கி
மற்றிவனங் குறைமுடிக்க வல்லவனென் றெல்லோரு
நற்றிருத்தா ளிணைவணங்க நம்பெருமா னவின்றருள்வான். ( )

நொந்தணைந்தீர் புகுந்தபடி நுவன்றிடுதி ரென்றருளச்
சிந்தைமகிழ்ந் தொருவேள்வி செய்யவொரு செச்சையதில்
வந்தெமையிங் கடநினைய மகந்தணந்து வந்தனமவ்
வெந்தகர்மண் ணுயிர்களொடு விண்ணுயிர்கொன் றுலவியதே. ( )

வெய்யவத னடலடக்கி வேள்விமுடித் தடியேங்க
ளுய்யவளித் தருளெனவே யுயர்வீர வாகுவைப்பார்த்
தையவது தனைப்பிடித்திங் கணைதியென வவனேகிக்
கையில்விறற் றகர்பிடித்துக் கந்தனிடை வந்தனனே. (அசு)

அத்தகரைப் பரியாக்கொண் டவர்வேள்வி செயவிடுத்து
வித்தகனு முருகேசன் விளையாடி யுறுநாளிற்

றத்தைமொழிக் கலைமாது தலைவனுயர் கயிலையடைந்
தத்தனடி பணிந்துபுறத் தணிவாயி லிடையடைந்தான் (அ௭)

ஆலயத்தின் முன்பிருந்த வணிமணிக்கோ புரத்தலத்திற்
கோலமுட னிருந்தருளுங் குமரவேள் கண்டருளி
ஞாலமளித் திடுவோனை நம்முன்வரு கெனவேவிச
சீலமுறப் பணிந்திடுதல் செய்யாமற் பரவுதலும். (அஅ)

ஏதுபுரி வாயென்ன யான்படைப்பே னெனவருமோ
வேதமென வருமென்ன வியனிருக்கு விளம்பென்ன
வாதியினிற் குடிலையெடுத் தறைகுதலு மதன்பொருளை
யோதியபின் றேதெனவே யோதினு னுமைபாலன. (அ௯)

மனனுகுடி லைப்பொருளை யறியாமன் மயங்குதலுங்
கொன்னுடைய நரசிங்கக் குட்டிதலைக் குட்டியுதைத
தின்னலுறக் கந்தவெற்பிற் சிறையிடுவித் ததிலெங்
யன்னநடை யுமைபால னவிகள்பன் னுட்படைத்தான (௯௦)

அங்கதுபின் னொருநாளி லண்டரொடு முனிவரொடு
செங்கண்மால் கயிலைநெடுஞ் சிலம்படைந்து நந்திவிடச்
சங்கரனைப் பணிந்தயனைச் சண்முகத்தோ னிட்டசிறை
நங்கள்பிரான் றவிர்த்தியென நந்தியொடு நவின்றருளவால ()

வென்றியுறு குமரனிடை மேவியாம் விடச்சொன்றோ
மென்றுவிதி சிறைவிடுவித் திங்கணைவா யெனவெதிர்போ
நின்றிதனைப் புகன்றிடலு நின்றிடிலிங் குன்றனையு
மின்றுசிறை படுத்திடுவே னென்றிடமீண் டிறைக்குரைத்தான

இந்தமொழி கேட்டுநகைத் தேறேறிக் குமரனுறு
கந்தமலைப் புகுந்திடலுங் கழல்பணிந்தென் வந்ததென
வந்தணனை விடுத்திடென வதுசெய்யே னெனச்சினம்போ
லந்தமிலா னோதுதலு மயன்றனைமுன் புறவுய்த்தான். (௯௨)

அந்தணனுக் கருள்புரிந்தே யறுமுகனைக் கவானிடைவைத்
தந்தகுடி லைப்பொருணீ யுரைத்தியென வுரைத்ததுகேட்
டெந்தைமகிழ்ந் தருநகயிலை யெய்தினன் குறுமுனிக்குச்
சுந்தரமு லப்பொருளைச் சொல்லினன் குமரேசன். (கூச)

வே று.

அணியார் முருகேசன் வளர்ந்ததடத் தமுதக் கொடிசுந்தரியென்றிருவோர், தணியா நசையிற் குகனைத் தழுவத் தவமுற்றது கண்டவர் தங்கணுறப், பணியா வெதிர்நிற்ப விரும்பியதென் பகர்வீரென வெம்மை மணத்தியெனப், பிணியானை தருந் துணைனை யாளுமருட் பெருமா னவரோடிது பேசுவனால். (கூரு)

பேரன்பு பொருந்திய நுங்கடமைப் பின்மன் றலியற்றுதுமவ்வளவுஞ், சீரிந்திரன் வேடர்கள் பான்மகவாய்ச் சென்றேயிருமென்றரு ளோடுவிடுத், தாருந் தொழுகந்த விலங்கலில்வந்தணிசேர் கயிலாய மடைந்தரனே, டேருந் துமையாளை வணங்கியவர்க் கிடையாக விருந்தன னெம்பெருமான். (கூசு)

அப்போதினி லண்டர்க ளிந்திரன்மா லயன்மா கயிலாயமடைந்திடலும், துப்பா ரருணந்தி தடுத்துவிடத் தோகைக்கொருபாகனை யன்பொடுகண், டெப்போது மிடுக்கண் விளைத்திடுசூ ரன்போன் புரிதுன்ப மிசைத்திடலும், மெய்ப்பார் குகனோ டவுணன்றனை நீ வென்றே வருகென்று விளம்பினனே. ()

அப்பான்மை புரிந்திடு வேனெனவே யடல்சேர் பதினொருவரெ னுருத்திரரை, மெய்ப்பார் பதினோர்படை யாவருளி மேவே லொன்று குகன்கர மீதுகொடுத், தொப்பா னிலாத விலக்கர்களோ டொன்பா னெனுமுத்தமர் கைத்தலமேற்,றுப்பார்பல வெம்படை யங்கருளித் துணையாக வுறும்படி சொற்றனனே. ()

இத்தன்மை நிகழ்ந்தபி னாறுடனே யெட்டாகியபூத விராசாதமைச், சுத்தன் பரிவோடு தெரிந்தருளித் தொல்பூத விராயிர வெள்ளமுட,னத்தம் பதினொன்றுட னொன்றுடையா னட

ல்சேர் படையாவுறு மென்றருளி, மெத்துந் திறல்கொண் டிடு
மோரிரதம் வேலோனுறநல் கினன்வித்தகனே. (௯௯)

இவ்வாறு கொடுத்து மதிச்சடையோ னேகென்ன வலங்
கொடி றைஞ்சுதலுஞ், செவ்வா னுரமீதி லணைத்தருளிச் சீர்தங்
கியநாரி திருக்கரமேன், மைவாழ் வுறுகண்ட னளித்தருள மா
ன்பில் வயிற்றி லணைத்திமையோ, ருய்வா னவுணப்படை முற்
றுமழித் துறுவா யிவணென்ன வுரைத்தனளால். (௧00)

ஈதம்மை யிசைத்திட லுந்தொழுதே யிருவோரையு மன்
புடனே விடைகொண், டேதும் புகழ்வேல னகன்றுயர்தே
ருற்றொன்பதுபேரு மிலக்கர்களு, மேதந் தவிர்சாரத மன்னவரு
மிமையோரு மிராயிர வெள்ளமெனும், பூதங்களு மெங்களு
மங்களுகிப் புடைசூழ வடைந்தன னம்புவிமேல். (௧0௧)

வேறு.

பாருலக மீதிலுமை பாலன்வரு போதிற்
றாரக னெனும்பெயர் தரித்தவொரு வெய்யோ
னேரரண மானகிர வுஞ்சகிரி கண்டார்
வீரமுறு வேலனயன் மேவிவரு விண்ணோர். (௧0௨)

கண்டனர் வெருண்டனர் கலங்கின ரிடுக்கண்
கொண்டனரு ளங்குலை குலைந்தனர் தளர்ந்தார்
திண்டிறல்கொள் வேலனிரு சேவடி வணங்கி
யண்டர்புகழ் நாரத னறைந்திடுத லுற்றான். (௧0௩)

உற்றகிரி யீதுகிர வுஞ்சமிதி னோர்சார்
மற்றுமிக ரற்றதொரு மாயநக ரூடே
சுற்றவுணர் சேனையொடு சூரிளவ லாகும்
வெற்றிபுனை தாரகன் விருப்புட னிருப்பான். (௧0௪)

வென்றியுற வின்றிவனை வென்றிடுவை யாயின்
வன்றிறல்கொள் சூரனை வதைப்பதெளி தென்னத்

துன்றுகதிர் வேலன்முனி சொன்னவை விளவிச்
சென்றிவண தாருயிர் சிதைத்திடுது மென்றான். (க0௫)

என்றுபி னடற்பெறு மெழிற்புயனே வேலோ
னன்றொடு தெரிந்தினைய நாகமதி ஞேர்சார்
வென்றியுள மாயநகர் மீதவுண ரோடும்
வன்றிறல்கொ டாரகன் வயத்தொடு வதிந்தான். (க0௬)

அம்புவி யமூந்தவரு மாயிரநல் வெள்ளத்
தும்பர்தொழு சாரத ருவர்க்கிறையி னேருன்
றம்பியர்க ளோடுமிகு தானவர்க ளோடு
மொய்ம்பொடு செருப்புரிய முந்துபட ரென்றான். (க0௭)

என்னவிது நன்றென விறைஞ்சிமுரு கேசன்
றன்னைவிடை கொண்டினிய தம்பியர்க ளோடு
மின்னுகதிர் வேலனருள் வீறிரத மேறி
மன்னுபடை யோடவுணன் மாயநக ருற்றான். (க0௮)

ஒற்றரிது சொற்றிட வுணர்ந்தவுணர் மன்னன்
செற்றமிக மூளவொரு தேரின்மிசை யேறித்
துற்றவனி கங்கள்புடை சுற்றவெதி ருற்று
னற்றமறு பூதரு மவர்க்கெதிர் புகுந்தார். (க0௯)

தெண்டிரை கடுத்தவிரு சேனையு மெதிர்ந்தே
மண்டுபடை சிந்தியமர் வல்லைபுரி போதிற்
சண்டமிகு தானவர்கள் சாரதர்க டம்மா
லொண்டிற விழுந்துதொலை வுற்றனர்க ளன்றே. (கக0)

வாரண முகத்தவுணர் மன்னனிது கண்டே
தேரினு மிறங்கியொரு திண்கதை பிடித்தே
பாரிடர்கள் பாரிடை பதைப்புற வதைப்ப
வேரு மிலக்கரு மெதிர்ந்துசமர் செய்தார். (ககக)

போரினி லெதிர்ந்துழி புழைக்கைகொடு சுற்றி
வாரியி லெறிந்தன னெழுந்துபினும் வந்தா
ரேருலவு கோளரி யெதிர்ந்துகணை நூறுந்
கோரவவு ணன்றன்மகு டத்தைவிழ வெய்தான். (௧௧௨)

சென்னிமுடி வீழ்தலுமொர் திண்கதை யெறிந்தே
பொன்னிரத மீமிசை புகுந்தன னெதிர்ந்தான்
மன்னுகதை பட்டிட மயங்கலது கண்டே
துன்னுவிறல் கொண்டுவளர் தோளின னெதிர்ந்தான். (௧௧௩)

வந்தெதிர் புகுந்ததிறல் வாகுமிசை வெய்யன்
சுந்தர விறற்கொளொரு சூலமது கைத்தா
னுந்தெழி லுரத்தினிடை யுற்றிடலு மீசன்
மைந்தனிளை யோன்மிகு வருத்தமொடு நின்றான். (௧௧௪)

மொய்ம்புடைய வாகுமிகு மோகமொடு நின்றேழ்
தம்பிய ரெதிர்ந்துடைவ தானது தெரிந்தே
வெம்பதகன் முன்பணுக வெய்யனு மெதிர்ந்தா
னம்புமழை சிந்தியிரு வோருமமர் செய்தார். (௧௧௫)

பொற்சகடமீ திலுறு புல்லனது போதின்
விற்சமர் புரிந்திவனை வெல்வதரி தென்றே
கற்பொருவு தோளுடைய காளைமிசை செல்ல
விற்குலவு மும்பர்கள் விறற்படைகள் விட்டான். (௧௧௬)

விட்டிடலு மப்படைகள் விட்டருளி வெய்யன்
றொட்டபடை முற்றுமிகு துண்டமது கண்டான்
மட்டிலுரு வங்கொடு வளைந்துசம ராடக்
கட்டழகு கொண்டதொரு காளையிது செய்தான். (௧௧௭)

மெத்துமுரு வத்தவுணன் மீதுவிட வீர
பத்திர னெடும்படை பரித்திடலு மாயக்

கொத்தற வுடன்றனிமை கூடியொ ருபாயஞ்
சித்தமிசை கொண்டுகிர வுஞ்சகிரி சென்று. (ககஅ)

மற்றதி ளொளித்திடலும் வாகைபுனை வாகு
சுற்றமொடு தம்பியர்க டோன்முக னொளித்த
பொற்றைபுக வான்மயல் பூண்டனர் கிடந்தா
ரற்றமறு சூரிளவ லன்னது தெரிந்தான். (ககூ)

தெரிந்துமகிழ் வாகியொரு தேரின்மிசை யேறி
யருந்திறல்கொ டண்டமொ டமர்க்கள மடைந்தே
விரிந்துசெறி பூதர்மிசை வெங்கணைகள் சிந்த
விரிந்தனர்க ளும்பரினு மிம்பரினு மன்னோர். (கஉ0)

நண்ணினைய கண்டுபுகழ் நாரத னெனும்பேர்ப்
பண்ணவ னிடர்க்கொடு படர்ந்தமரர் செய்த
புண்ணிய முறைந்துழி பொருந்தியடி தாழுஉ
விண்ணவர் மெலிந்திட விளைந்தன விளம்ப. (கஉக)

அங்கதை வினவியெமை யாளுடைய செவ்வே
ளிங்கவனை நூறுவ னிறைப்பொழுதி லென்றே
துங்கமுறு பூதர்கடு வன்றியயல் சுற்றச்
செங்குருதி தங்கிய செருக்கள மடைந்தான். (கஉஉ)

ஈடுசெறி பூதரு மிருந்தகுவர் யாருஞ்
சாடுசம ராடமிகு தானவ ருடைந்தே
யோடவது கண்டன னுருத்தவுணர் மன்ன
னீடிய கரத்துறு நெடுஞ்சிலை வளைத்தான். (கஉ௩)

வெங்கணை களும்பல வியன்படையு நேரே
யங்கணை கணக்குழுவி னங்கமுற வுந்திக்
கங்கையுழி யானுதவு கந்தனெதிர் வந்தே
சங்கையில் பவங்குலவு தாரக னுரைப்பான். (கஉ௪)

மேதகு மரிக்குமலர் மீதிலய னுக்கு
மாதவள வும்பலிறை வற்குமல தின்னோ
ளாதிபர னுக்குமெம ருக்குமம ராட
வேதுவிலை வந்தபடி யேதுமொழி கென்றான். (௧௨௫)

நற்றெழில் புரிந்திடு நதிச்சடில நம்ப
னற்றமறு வானவர்க ளானவர்க டம்மைச்
செற்றமொடு நீவிர்சிறை செய்ததை யுணர்ந்தே
மற்றெமை விடுத்தனனும் வன்மைவிறல் சிந்த. (௧௨௬)

என்றுபல வேலவ னிசைத்தமொழி கேளாக்
குன்றுறழு மொய்ம்புள கொடுந்தகுவர் மன்னன்
வன்றனு வளைப்பவுமை மைந்தனும் வளைத்தான்
றுன்றிரு வருங்கணை சொரிந்தமர் புரிந்தார். (௧௨௭)

கையன்விடு வெங்கணைகள் கந்தனெதிர் சிந்துந்
துய்யன்விடு வெங்கணைகள் சூர்துணை யகற்றும்
வையமிசை யோர்வெருவ வையுமிசை நின்றே
வெய்யசம ரிவ்வகை விளைத்தனர் வெகுண்டே. (௧௨௮)

இந்தவகை விற்சம ரியற்றுமது போதிற்
கந்தன புயங்களுள கந்தன்முரு கேசன்
வெந்திறல்கொ டாரகன் விடுங்கணை விலக்கிச்
சிந்தினனொர் கோடிகணை தீயன்மிசை செல்ல. (௧௨௯)

கோடிகணை பட்டுழி கொதித்ததி னிரட்டி
நீடுகணை விட்டிடலு நேசமுரு கேச
னொடிமிகு கோல்சிதறி நண்ணலன் விடுப்பக்
கூடிவரு வாளிகள் குறைத்தன னறுத்தே. (௧௩0)

கன்னியிட நண்ணுமிறை கண்ணில்வரு மண்ணல
பின்னரு மிலங்கிரு பெருங்கணை துரந்தே

யின்னல்புரி சூரனிளை யானுட லிளைப்பக்
கொன்னுறு முகக்கையொடு கோடுக ளறுத்தான். (௧௩௧)

சந்துறு முகக்கைநெடி தானதனை தந்தஞ்
சிந்தலு மனத்திடை சினத்தவுணர் செம்மல்
வெந்திறல்கொ ளாயிரம் விறற்கணை விடுத்தே
கந்தனிர தத்துறு கவின்கொடி யறுத்தான். (௧௩௨)

அப்பொழுது வேலவ னருங்கணைக ளெட்டு
மெய்ப்புற விடுத்தவுணன் விற்றனை யொடித்துத்
துப்புடைய வாயிர நெடுங்கணை துரந்தே
யொப்பிலவ னேறிரத மொல்லைதுகள் கண்டான். (௧௩௩)

தேரழிய வேறுமொரு தேரின்மிசை யேறி
வீரமுற மற்றுமொரு விற்றனை யெடுத்தே
சீரிய குகன்றனது தேர்கடவு கான்மே
லாரும்வகை யாயிர மடற்கணை விடுத்தான். (௧௩௪)

மன்னுகணை மேனிபட மாருதம் வருந்த
வன்னது தெரிந்துகுக னாயிர நெடுங்கோல்
கொன்னவுணர் மன்னது குளத்தினு ளழுத்தப்
பொன்னினிர தத்திடை புலம்பினன் விழுந்தான். (௧௩௫)

சோரியொடு சோபமொடு சூரிளவல் வீழ
வீரமுற வன்படைஞர் வேலனை வளைந்தே
போரது புரிந்துழி பொலிந்தகணை தூவிச்
சீரிய குகன்றருவர் சேனைக ளறுத்தான். (௧௩௬)

மையல தொழிந்திட வெழுந்தவுணர் மன்னன்
செய்யமுரு கன்புடை சிவன்படை செலுத்தக்
கைகொடு பிடிப்பவது கண்டுபல மாயை
வெய்யமலை யோடுசெய வேலினை விடுத்தான். (௧௩௭)

வென்றிபுனை யெஃகமது விஞ்சைதரு குன்றை
வன்றிறல்கொ டாரகனை வல்லையி லழித்தே
யொன்றுதிறல் வீரரை யெழுப்பியுயர் கங்கை
சென்றதனி லாடுபு திரும்பியதை யன்றே. (௧௩௮)

வெந்திறல்கொள் வேலது விசாகனது கைமேல்
வந்தினி திருப்பவடல் வாகுமுதல் வீர
ரெந்தையெதிர் வந்திட விலங்குமுரு கேசன்
புந்திகள் களிப்பவ வருக்கருள் புரிந்தான். (௧௩௯)

மற்றதுபி னுந்துதிறல் வாகுவை விளித்தே
வெற்றியொடு தாரகன் விடுத்துழி பிடித்த
வற்றமில ரன்படைய வன்கையி லளித்தான்
றற்றுமிகு தானவர்க டங்கள்குல காலன். (௧௪0)

இறந்தமிகு பூதர்க ளியாரையு மெழுப்பி
நிறைந்தபடை சூழ்தர நிவந்திடு கவந்தப்
பறந்தலை கடந்தடல்கொள் பன்னிரு புயத்தோன்
சிறந்தவிம யக்கிரியி னெல்லையீது தீர்ந்தான். (௧௪௧)

தென்றிசையி னேகியுயர் தேவகிரி நண்ண
வன்றிறல்கொ ளாதவன் மறைந்தனனவ் வேலைக்
குன்றுதலி லாவனைய குன்றின்மிசை வென்றிப்
பொன்றிகழு மெஃகமுள புங்கவ னிருந்தான். (௧௪௨)

ஆசிலருள் வேலவனை யவ்வரையின் விண்ணோ
பூசனை புரிந்தனர் புகன்றவிது நிற்க
வீசுபுக ழும்பன்முகன் வீடியது கேளா
மாசவுரி யென்னுமனை மாதுதுய ருற்றாள். (௧௪௩)

மையுறு தடங்கண்மட மங்கையரொ டேகிச்
செய்யதொரு மின்னனைய செல்வமெனு மாயப்

பொய்யினில் விழுந்துபல புன்மைகள் புரிந்தோன்
மெய்யினில் விழுந்தலறி மெத்துதுய ருற்றான். (௧௪௪)

அந்தவமை யத்தின்முன மாசுர மடைந்த
சுந்தர மிருந்தவ சுரேந்திரன் விறலி
வந்துதன தத்தன்மடி வானசெயல் கண்டு
வெந்துயர் பொருந்திட விழுந்தலறி னானேல். (௧௪௫)

அங்குள கடன்செய்தவ னைத்தகன மாற்றித்
திங்கண்முக வன்னையர்கள் யாருமெரி சேரப்
பொங்குதுயர் கொண்டுசில போரவுண ரோடு
மங்கலக றென்கடன் மகேந்திர மடைந்தான். (௧௪௬)

அங்ககரி லுள்ளவ ரருந்துயர் பொருந்தக்
கொன்னுடைய சூரனுறு கோயிலவை யுற்று
மன்னவ னடித்துணையின் வல்லையின் விழுந்தே
யின்னலொ டரற்றின னிகழ்ந்தன விசைத்தான். (௧௪௭)

தம்பிமடி வானமொழி தன்செவியி லேற
வெம்பின னரித்தவிசின் மீமிசை யிருந்தோ
னம்புவி விழுந்தன னரற்றின னதற்பின்
மொய்ம்புடைய வேலனொ டமர்க்கெழ முயன்றான். (௧௪௮)

அன்னசெயல் கண்டன னமைச்சரில மோகன்
முன்னுற வடைந்துசில புந்திகண் மொழிந்தே
மன்னவ னமர்க்கெழன் மறுத்திட விருந்தே
யின்னல்புரி சூரனவ னின்னதை யியற்றும். (௧௪௯)

மற்றினையில் வேலவன் மருங்கினி னெருங்கும்
வெற்றியுறு சேனையை விறலிவரு மாறங்
கொற்றரை விடுத்துவிட மொத்தவ னிருந்தான்
கொற்றமுரு கேசனது கொள்கையுரை செய்வாம். (௧௫௰)

தேரினொடு வாரிமிசை செங்கதி ரருக்க
னேரினொ டெழுந்தன னெழுந்தவது மானச்
சாரதர் குலாவவரு சையநகர் வையம்
வீரநெடு வேலுள விசாகனினி துற்றான். (௧௫௧)

மாருத வலவம்விடு வையமிசை மேவிச்
சீரிலகு வானவர் செழுங்கிரி யகன்றே
வீரமுறு சேனைபுடை மேவுற விறற்கே
தாரகிரி கண்டது தணந்தருளி னால. (௧௫௨)

கருக்கடல் கடப்பவருள் காசிநகர் கண்டு
யருப்பத மெனும்பெயர் பரித்தகிரி கண்டு
விருப்பமுள வேங்கட வியனகுவடு கண்டு
மருக்குலவு தென்கயிலை வண்சிகரி கண்டு. (௧௫௩)

ஆலவன மாகிய வரும்பதி தெரிந்து
ஞாலமுயர் கச்சியெனு நன்னகர் தெரிந்து
சீலமுற ழற்கிரி தெரிந்துநவ நீதக்
கோலநக ரோடுமுது குன்றது தெரிந்து. (௧௫௪)

வல்லிய மிடற்பதன் மகிப்பணி துதிப்பப்
பல்லிய முழங்கவுமை பார்வைகளி கூர
வல்லினைய கண்டமுள வண்ணனட மாடுஞ்
செல்லுறு பொழிற்குலவு தில்லைநகர் கண்டு. (௧௫௫)

சீரினொடு மன்னிவளர் சென்னிவள நாட்டு
வாரிநிகர் காவிரி வடாதுதிசை தன்னி
லேரிலகு மண்ணிநதி யின்கரை யடைந்தான்
காரிலகு கண்டனது கண்ணில்வரு மண்ணல். (௧௫௬)

அந்தவமை யந்தனி லருக்கன்மறை வானான்
கந்தனது போதமரர் கம்மியனை நோக்கி

யிந்தவிடை யொன்றுநக ரின்றுபுரி கென்று
னுந்துமவ னப்பொழுதி லோர்நகர் புரிந்தான். (கருஎ)

தாரணியி னப்பதி தனக்கமரர் சேய்ஞ
லூரென வரும்பெய ருரைத்தன ரதன்க
ணாருமெழில் வேலவ னமர்ந்தினி திருந்தான்
சீருலகு விண்ணிறை செயற்கையை யிசைப்பாம். (கருஅ)

முன்னமொரு வைகலின் முரட்குலிச வேலோ
னின்னலொடு காழியி னிருந்தபொழு தங்கண்
மன்னுமொரு தெய்வத மருங்கணிகள் வைத்தா
னன்னது கலன்களை யளித்ததவண் வந்தே. (கருகூ)

அண்டர்புகழ் தெய்வத மளித்தவணி தன்னிற்
கொண்டலி னிருண்டிடு குழற்சசி யிடும்பூண்
கண்டவனை யுன்னிமிகு காமமெனும் வெந்நோய்
கொண்டவன் வருந்தியது கூறவரி தம்மா. (கசுO)

ஆயதொரு வேலைதனி லாதவ னெழுந்தான்
றாயமுரு கக்கடவுள் சோதிவடி வங்க
ணேயமொடு செய்துமிகு பூசனை நிரப்பி
நாயக னளிப்பவொரு நற்படை படைத்தான். (கசுக)

வெற்றியணி கஞ்சலவ வீறிரத மேறி
மற்றிணையி லாதவிடை மாமருது மேன்மை
யுற்றமயி லாடுதுறை யொண்பறிய லூர்கண்
டற்றமில் வளங்கொள்கம லாலய மடைந்தான். (கசுஉ)

அந்தமில் வளங்குலவு மப்பதி தணந்தே
வெந்துயர் தருங்கொடிய பாலைதனின் மேவத்
தந்திமுக வற்கிளவல் சாருதலு மன்ன
செந்தழல் வனங்குளிர்மை சேர்ந்தது சிறந்தே. (கசுந)

பரிந்திடு வளங்கிளர் பரங்கிரியின் மீதே
யிருந்திடு பராசர னிரும்புதல்வர் வந்தே
திருந்தடி வணங்கவருள் செய்தவர்களோடு
மருந்துதிகொள் செந்திலி னடற்குமர னுற்றான். (௧௬௪)

அருந்திறல் பொருந்தமரர் கம்மியனை யங்கண்
டெரிந்தருளி யெஃகுள சிற்பரனி யாமிங்
கிருந்திடவொ ராலய மியற்றிடுதி யென்ன
விரிந்தபுகழ் மந்திரம் வியப்புற விதித்தான். (௧௬௫)

வாங்கழன் மிடற்புரவி வையமதி கந்தே
தேங்கமழ் பொதும்பர்செறி செந்திணக ருட்போ
யோங்கமரர் சேனைதொழ வொண்சினக ரஞ்சேர்
தாங்குறு மடங்கலணி யாதன மமர்ந்தான். (௧௬௬)

மங்கலமொ டங்கணுறு மாமுருக வள்ளல்
புங்கவர் வணங்குறு புரந்தரனை நோக்கித்
துங்கமுறு நீதியறு சூரன்முதல் வெய்யோ
ரிங்குற வுதித்ததுவும் யாவுமுரை யென்றான். (௧௬௭)

என்றிடலு மின்னதை யிசைத்திடுதி யென்றே
வன்றிறல்கொள் பொன்னொடு மகத்திறை விளம்பச்
சென்றுமுரு கக்கடவுள் சேவடி வணங்கி
நின்றவுணர் வந்தது நிகழ்ந்தது முரைப்பான். (௧௬௮)

உற்பத்திகாண்டமுற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - ௨௦௦.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

அசுரகாண்டம்.

அற்றமறு காசிப னளித்தவறு பான்மே லாறுபடு கோடி யவுணர்க்கரச னானோன், பெற்றசுர சைப்பெயர் மகட்குபர் மழைக்கோள் பீடுபெறு மாயவகை பேசுபு தெருட்டி, மற்றதனி லன்னமயில வல்லப முணர்ந்தே மாயையென வோர்பெயரா வழங்கின னதற்பின், னற்றிறல் கொணர்ந்திமுன் மொழிந்த மொழி யுன்னி நங்கைவரு கென்றிவை நவின்றிடுத லுற்றான்.()

மங்குல்புரை மாயன்முதல் வானவர்க டம்மால் வல்லவுண ரெண்ணிலர் மடிந்தனர்கண் மாதோ, விங்குன தருங்குல முயர்ந்திட நினைந்தே யின்பமொடு காசிப னிருந்துழி பொருந்தி, யங கவ னெடுங்கலவி செய்தவுண ரைத்தர் தன்னவர் தவஞ்செய விடுத்துவரு கென்னச், செங்கனக மானவொரு மேருவட பாலச் சீர்முனி தவஞ்செயு மிடந்தனி லடைந்தாள். (௨)

மன்னியிடு காசிப னிருக்கையி லடைந்தே வாவியொடு தண்டலையு மண்டபமு மங்கண், கன்னிகடி தேபல வளத்துட னியற்றக் கண்டன னியாவரிது கண்டவர்க ளென்றே, யுன் னின னிருந்துழி யவன்றனது நேரே யுற்றிடலு மற்றவ ளுருப மது கண்டு, முன்னைவினை யாலிடர்செய் காமநதி யூடே மூழ கின னியாரெனினு முன்னைவினை போமோ. (௩)

ஆயவடன் முன்பணுகி யூர்பெயர் விறலி யன்பினொடு கூடியெனை யாளனினை யென்ன, மாயவள் புகன்றிடுவ ளுத்தர தலத்தேன் வண்மையுள கங்கைதனில் வல்லைபடர் கின்றேற, னியுன தருந்தவ மொழிந்திது மொழிந்தாய் நீதிமுறை யல்ல விது நில்லென நிகழ்த்திப், போயின டொடர்ந்தனன் மறைந தனள் வருந்திப் பொற்புமுனி தேடுபு புலம்புபு திரிந்தான். (௬)

தேடிமயல் கொண்டுமுனி வாடுமது போதிற் செம்பரிதி பச்சிமதி சைக்கட லடைந்தா, னிடுமிருள் வந்தெழின் மாயை தனை யன்று னினைந்தற வரற்றுதலு நேர்பட வணைந்தாள கூடியெனை யாளென விரந்தடி யிறைஞ்சக் கூறுவளி யான்வ டிவு கொண்டபடி கொண்டா, லாடல்புரி வேனெனலு மங்க ணொரு புத்தே ளங்கமது கொண்டன னயன்றனது மைந்தன்.

அங்கவ ளிசைந்துமுத லானவொரு சாமத் தன்பினொடு கூடலு மருந்திறல்கொள் சூரன், றுங்கமொடு திப்பவவ ரங்க வியர் வின்கண் டுப்புடைய முப்பதெனு மாயிரவெள் ளத்தோர், பொங்கவுணர் வந்தன ரிரண்டுபடு சாமப் போதிலரி மேனி கொடு புல்லுதலும் வல்லே, சிங்கமுக னுயிர நெடுந்தலைக ளோடுஞ் சேணிலுறு மண்டர்க டிடுக்கிட வுதித்தான். (௯)

அங்கவர்க ளங்கமிசை பொங்கிய வியர்ப்பி னற்றமறு நான்குபதி னுயிரவெள் ளத்தோர், தங்கியவி றற்றகுவா வாத னர்கண் மும்மைச் சாமமதின் மாயையொடு சைவமுனி வேழ னும், வெங்கரி யுருக்கொடு புணர்ந்துகளி கூர வேழமுக மோடு முயர் தாரக னுதித்தான், றுங்கவெழின் மேனிமிசை வந்தகச வின்கண் டோன்றினர்க ணான்குபதி னுயிரவெள் ளத்தோர். ()

மற்றதுபின் னான்குபடு சாமமது தன்னில் வன்றக ருருக் கொடு மகிழ்ச்சியொடு கூட, முற்றுமெழில பெற்றவச மாமுகி யுதித்தாண் முப்பதெனு மாயிர முரண்டகுவர் வெள்ள, முற றது வியர்ப்பினிலி யாளிமுதலாகு முந்திய விலங்கின திருக்கள்

கொடு கூடப், பொற்றுதிகொ ளாறுபதி னுயிரவெள் ளத்தோர் பொருக்கென வுதித்தன ரருக்கனு முதித்தான். (அ)

அப்பொழுது தொல்லுருவ மாயவள் பொருந்த வந்தண் மலர் மீதுறு மயன்றனது மைந்தன், மெய்ப்படுத லுதுருவ மேவி னனவ் வேலை வேலைகர் தானையொடு மேவுமொரு சூரன், றுப் பரி முகத்தனொடு தாரகனொ டேகித் தூயமுனி மாயவ னிணைப் பத மிறைஞ்சி, யெப்பரிசி யாமினி யியற்றுவ தெனச்சீ ரெய்தி யிடு காசிப னிசைத்திடுத லுற்றான். (கூ)

மாதவ மெழிற்றொழி லனைத்தினு மினித்தான் மற்றது குயி ற்றிடின் மனத்திடை நினைத்த, தேதையு மளித்திடு மிடர்ப்பவ மறுக்கு மின்பமுறு நற்கதியு மீயுமிதன் மிக்க, தோதிடி லியாது மிலை யாதலி லனைத்தே யுள்ளமிசை யன்பொடு முவந்திடுதி ரென்றே, மேதகு மருந்தவ முயன்றுபுகழ் மேனுண் மேவிய பெருங்கதை விளம்பிடுத லுற்றான். (க0)

கொற்றமு றெழிற்கடக மேவுமறை யோனற் குச்சக னளி த்தருள் கவுச்சிக னெனும்பே, ருற்றிடு புகழ்ச்சுத னருந்தவ மியற்றற் குன்னியொரு துன்னுமல ரோடையய லெய்திப், பற் றலர் புரம்பொடி படுத்தவனை யுள்கிப் பற்றுமிகு முண்டிகள் பகர்ந்திட விகந்து, குற்றியி னிருந்தன னருந்தவ மியற்றக் கோகனத மின்றழுவு கொண்டலவண் வந்தான். (கக)

மன்னிய தவம்பயிறல் கண்டுவகை கொண்டு மாதவனி னுதுபெயர் மாமிருக கண்டே, யன்னென மொழிந்திட வெழுந்து தொழு மாயோ னுதியரு ணின்புடையி னுகவென வோதித், துன்னுமிமை யோரொடு மறைந்தன னதற்பின் றாயமுனி தந் தையிடை வந்துதொழு தன்னுன், பொன்னடி வணங்கலு மெடு த்துகனி புல்லிப் பொற்புறு தவத்திடை புகுந்ததுரை யென்றான்.

அம்மொழி வழங்கலு நிகழ்ந்தசொல வின்புற் றன்பொ டினி யில்லற மமர்ந்திடுதி யென்ன, வெம்மைசிரை யந்தரு மடந்

தையர் துவக்கின் வீழ்கில னெனப்பல விளம்புதலு மன்னோன்,
செம்மையுறு வீடுபெறு நன்னெறியி தாகுந் நீதல வெனப்பல
திறத்தினி லுரைத்தே, யிம்மொழி மறுத்தறைய லாவேணாமு
தென்றுமெனன்றிட வீசைந்தன னிறைஞ்சினா னிசைப்பாளர். ()

மனந்தனின் முனிந்திடன் மொழிந்தநெறி நீற்பன் மற
றெனை துரைப்படி கீருதவியல் புள்ள, கனந்தரு பெருந்தன
மடங்தையுள ளேலக் கன்னியை மணம்புரிதல் கண்டிடுவ னெ
ன்ன, வனந்தனி லிருந்தவ முழந்தவன் மகிழ்ந்தே யன்னருண
மேயுடைய வன்னநடை மாதை, நனந்தலை பொருந்திய பெரு
ம்புவியி னோடி நல்குவ னுனக்கெனலு நற்சுத னவிற்றும். (௧௪)

ஐயனை யிழந்தவர்க ளன்னையை யிழந்தோ ராதிநவை
யாயின வகன்றமட மானோர், வையமிசை யுண்டெனில் வரைந்தி
டுவ லென்ன வல்லையது செய்வனெனவண் கமல மேவுந், தைய
ன்மிக மன்னிவளர் சென்னிவள நாடு தன்னிடைய ளுமைய மென
த்திகழ் வனத்தின், மெய்யிலகு சத்திய னிடத்திலொரு கன்னி
மேயது விளவியவண் மேவினன் விருப்பால். (௧௫)

அன்பினொடு குச்சக விருந்தவனை நேர்கண் டசத்திய மக
ன்றிடு முசத்தியன் வணங்கா, வென்புடை யடைந்தபடி பொன்
னபுக லென்ன வென்னொரு மகற்குண தெழிற்புதல்வி தன்னை,
யின்பினொடு பேசும்வகை யுன்னியிவண் வந்தே னென்றிடலு
நன்றெனவி சைந்துமுனி யோடு, நன்குபெறு மவ்விடை யிருந்
தன னிருந்த நாளினிகழ் வுற்றது நவிற்றிடுது மாதோ. (௧௬)

வன்றவவு சத்தியன் மகிழ்ந்தமனை மாதா மங்கலை விடுப்ப
வெழின் மாமகள் விருத்தை, சென்றுமட வாரொடு நறும்புனல
படிந்தே திரும்புமமை யத்தினனி சீறுமத வேழ, மொன்றெதி
ரடைந்திடலு மேவரும் வெருக்கொண் டோய்வென விரிந்தன
ருரக்கரி விருத்தை, பின்றொடர வோடியொரு நீடுபுதன் மூடு
பிடுபெறு கூவலிடை பெய்வனை விழுந்தாள். (௧௭)

விழுந்தனள் பொருந்துயிர் பிரிந்தனள் கிடந்தாள் வேறுள
மடந்தையர் விருத்தைதனை நேடி, யழுந்துதுய ரத்தினொடு கண்
டிலாக ளாகி யன்னவட னன்னையொ டறைந்திட வரற்றிச்,
செழுங்கணவ னோடிது புகன்றிடலு மன்னன் செல்லல்கொடு
சென்றுமுனி தேடின னெடுத்தங், கொழிந்திடுத லற்றதுய ருற்
றிடலு மிவ்வா றேதமிகு குச்சக னுணர்ந்தவ னடைந்தான். ()

வந்துசில புந்திசொலி நாளையுயி ரீவன் மண்டுதயி லத்து
ளே வைத்திடுக வென்றே, யுந்தொரு தடத்தனுகி யந்தகனை
யுளளத் துன்னின னருந்தவ முழுந்திடலு மன்னோன், முந்தவ
னடைந்தகரி யெய்திமுனி தன்னை மொய்ம்பினொடு பற்றுபு
மூரன்கொள்பிடர் மீதே, சுந்தர முறக்கடிது கொண்டுவரை
யெய்னன் துண்ணென நடந்தது வசுந்தரை துளங்க. (௧௯)

தடந்திகழ் விலங்கல்கள் பிலந்தனி லழுந்தத் தாள்கொடு
மிதித்துயர் தருத்திரள் பறித்தே, மடங்கலு நெடுந்தல மடங்
கலு நடுங்க வலைவரு மும்மத வரைக்களிறிவ் வாறே, நடந்தது
விருந்தவ நெடுந்தகை தெரிந்தே நம்மையி தெடுத்ததெவ னுடுது
மெனகொண, டிடந்தருத னுதறிவி னேடின னுணர்ந்தா
னனைவகை யுணர்ந்ததெனி லிவ்வகை யுணர்ந்தான். (௨0)

நத்துறு தடம்பல கருன்றிடு கலிங்க நாடுதனி னீடுபுகழ்
நனைகர யொன்றுண், டத்திரு நகர்ப்பெய ரிலங்கரி புரஞ்சி
ரம்பதியின் மேவிய வருந்துதிகொ டேவ, தத்தனெனு நாய்க
னுத வுந்தரும தத்தன் றனையருளன்னையொடு தந்தையு மிற
ப்ப, மெத்துவிழு மத்திரெ டினைத்துறு தினத்து மேவின னவ
ன்புடையோர் வீறிரத வாதி. (௨௧)

அருந்தவ னெனும்படி யடைந்தவனை நேர்கண் டன்பொடு
வணங்கின னனைந்ததெவ னென்னத், திருந்துமொரு விஞ்சை
யுள தென்றுபல மேன்மை செப்பியொரு பொன்னைவளர் கோ
டிநிதி யீசய்வா, மிருந்திடுநி னுதபொரு டந்திடினு னில்லை யில்

லைநிதி வைக்குமிட மென்னும்வகை யின்னே, புரிந்திடு நமன றிடலு மாடைமனை வீடு பூணிவை பகர்ந்தெழில் பொருந்த மும் விற்றான். (௨௨)

அன்னபொருள் கொண்டுகர வன்றனை யடைந்த பங்க வன்முன் வைத்திட வருங்குகையு ளிட்டு, மன்னுதழ றாமய னோர்நனி துரப்ப மற்றவன் மயங்கநிதி வண்குகை கரந்தே பின்னொர்குகை யப்படி யிருந்ததது தன்னைப் பீடுபெற வைத் துயர் பெரும்புகை நணித்தே, யின்னதை யிருங்கனவில வைத் திடுக வென்று னென்றிடலு நாய்கனு மெடுத்தழலின் வை த்தான். (௨௩)

மூப்பகன் மனத்தெமை நினைத்துறைதி நீலி முன்னொரு மகம்புரிபு முத்தின மகன்று, லிப்புடை யடைந்திடுது மென்ற வனை வைத்தே யேகுதலு நாய்கனுமவ் வெல்லையு மிருந்தே, யப் படி றனைப்புவியி னேடிநனி காணு தல்லல்கொடு வந்தன னரு ங்குகை யெடுப்பக், கைப்படு மிருங்குகை யிரும்புருவ மாகக் கண்டனன் மிகுந்துயர் கூலந்தன னிறந்தான். (௨௪)

நற்றருமம் விற்றதொரு குற்றமது தன்னு ளுகவுரு நண ணின னெனக்கடி துணர்ந்தே, மற்றிவ்வுரு வந்தனை யகற்றுவ னெனுவோர் வைகல்புரி தன்றவம் வழங்குதலும் வல்லே, வெற றிகொள் களிற்றுருவ மற்றமரர் மேனி மேவுபு புகழ்ந்தெழிலின் விண்ணுலக முற்று, னற்றமறு பூசுரனு மோடையிடை முன் போ லருந்தவ முயன்றிடலு மந்தக னடைந்து. (௨௫)

விருத்தையுயிர் நல்குதலு மன்னவ ளெழுந்தாண மெய்த்த வன் மகற்கவளை வீறுவது வைசெய், தருத்திகொள் வடாதுபுல மேகலு மவன்சே யன்பிளொடு மில்லற மமர்ந்துறையு நாளிற், பெருத்திடு வனப்புமிரு கண்டெனவோர் பாலற் பெற்றுவட திக்கிடை பெயர்ந்திடலு மன்றோ, திருத்தகு மவன்குமரன் முற் கல னளித்த சேயிழை மருத்துவதி யைவதுவை செய்தான். ()

மண்டெழில்கொள் காசிநக ருற்றரனை யுன்னி மாதவ முயன்றமலன் மன்னருளி னுன்மார்க், கண்டனை யளித்திடலு மன்னவன் வளர்ந்தே கண்ணுத லருட்கொடியர் காலனையும் வென்று, திண்டிறல் படைத்தன னெனச்சொல மறுத்துச் செல்வமதி கம்மது பெறச்சிவனை நாடி, வண்டவமி யற்றிடுதி ரென்றுகடி தேவி வல்லைதனின் முல்லைநகை மாயவ ளெழுந்தே.

ஏருறு மருந்தவ விருத்தியகல் கின்றே னென்றவ ணடைந்திடலு மேகன்முறை யோவென், குரிடர் பொருந்தியவள் பின்படர வன்னு ளன்பினெடு மைந்தரை யளிப்பது பொருட்டால், வாரிதி நிலத்திலுனை நண்ணினனி யாரோர் மாயையெண வோதினண் மறைந்திடலு முள்ளஞ், சோர்வுற வருந்தவிதி வந்துசில புந்தி சொல்லிய கலத்துயர் துறந்தினி திருந்தான். (உஅ)

முன்னென வடங்குத வொடுங்கினன் மடங்கன் முகத்தனு மடற்கரி முகத்தனு முகத்தீற், றின்னலுற வேழ்கடலு மொன்றுபடு மாபோ லெங்குநிறை தானையு மிலங்குபுடை மேவ, வொன்னலர் நடுங்கவரு சூரனொரு பலி னெல்லையி னடைந்திடலு முந்துபுகர் வந்தே, யந்நிலை மகத்தொழி லினைத்தென வனைத்து மங்கவ னறிந்திட வறைந்தனன் மறைந்தான். (உகூ)

பண்டென வடாதுபுல மேவியசு ரேசன் பாங்குபுனை மாயைபொரு ளாங்குற வியற்ற, வண்டர்புகழ் வேள்விபதி னயிரம தாகு மாண்டுசெய வாண்டுநமை யாண்டவ னடைந்தே, மண்டருள்செ யாதவது கண்டவுணர் மன்னன் வானிடை யெழுந்துதசை யானவை யரிந்து, குண்டமதி லாயிர முருண்டுநனி சிந்தக் குன்றவிலி வந்திலன் மகத்தெரியில் வீழ்ந்தான். (௩0)

தீயிடை மடிந்தது தெரிந்தரி முகத்தோன் சென்னிக ளரிந்துமக வன்னியிமிசை சிந்தி, மாய்வுற நினைப்பமறை யோனுருவ மாகி வந்துபர னெந்திடுவ தென்னெனலு மன்னு, னுயிடை நிகழ்ந்தசொல வீரமுறு சூர னங்குற வெழுப்பிமறை யோனுருவ

கன்று, காயமிசை பெற்றமிசை மாதொடு விளங்கக் கண்டடி
பணிந்தவுணர் காவலன் மகிழ்ந்தான். (௬௧)

இன்னருள ரன்புகல்வ னிங்கெமை நினைந்தே யெண்ணில்
பகனற்றவ மியற்றினை,மனத்தி, லுன்னியது கேளென வுரைத்
திட வுரைப்பா னுந்துபுவி கொண்டபல வண்ட மரசாள, மன்
னியழி யாமலுற யாவரையும் வென்றே வாழ்வுற வெனப்பல
வரங்கள திரப்பக், கனிவொரு பாலுடைய கண்ணுதல் விறு
விக் கண்டுதொழு சூரனொடு கட்டுரைசெய் கிற்பான். (௬௨)

மண்ணதனி லாயிரம தாகிவளர் கோடி மண்டுபுக ழண்ட
முள மற்றவை தனக்கு,ளெண்ணிலகு மாயிரவொ ரெட்டளவை
நூறோ டெட்டுக மிருந்தரசி யற்றிடுதி யென்றே, தண்ணளியி
னொடருளி நெஞ்சினும் விரைந்தே சாருமொரு தேருமொரு
சக்கரமு நல்கிப், பண்ணவர்க ளஞ்சுமொரு சிங்கமு மளித்துப்
பன்மையுறு வண்மைகொள் படைக்கலமு நல்கி. (௬௩)

வேறுபதி னாயிர முடன்றழுவு கோடி வெள்ளமுறு தந்தி
மிகு வெந்திறல்கொ டேர்கள், பேறுறு பரித்திரள் கடற்றகுவர்
சேனை பிஞ்ஞக னளிப்பவது பின்னரரன் முன்னர்ச், சீறரி முக
த்தனொடு தாரகன் வணங்கத் திரமுறு சூரனென வீரம நனி
த்து, வீறுநம தானதொரு சத்தியல தும்மை வெல்லுமவர்
யாரென விளம்பியக லுற்றான். (௬௪)

கண்ணுத லகன்றிட வகன்றபடை யோடுங் காசிப னிடத்
தவுணர் காவல னடைந்தே, யுண்ணய மொடும்பணிய வங்கவ
னுரைப்பா னுங்கள்குரு வெள்ளியிடை யுற்றிடுதி ரென்ன,
வண்ணமுற வன்பத மடைந்துபுகர் நேரே வந்திடவு வந்தடியில்
வந்தனை புரிந்தா, னண்ணியிடு தேசிகனு மாசிபல பேசி நஞ்ச
னைய சூரனொடு நன்மனை புகுந்தான். (௬௫)

மற்றொரு பெருந்தவி சளித்ததி லிருத்தி வந்ததெவ னெ
ன்றிடலு மன்னவுணர் மன்னன், வெற்றிபுரி வேள்வியு னியற்றி

யாதுமுக்கண் வித்தக னடைந்துபுகழ் மெத்திய வரங்க, ணற்றிற லளித்தது மொளித்தது மதற்பின் னன்குபெறு தந்தையிடை நண்ணியது மன்னன், சொற்றது முரைத்தினி யியற்றுநெறி யெந்தாய் சொல்கவென மல்குபுகர் சூரனொடு கூறும். ()

ஆவியென வொன்றிலை யருந்தனையு மித்தை யண்ணலுருவங்கடொறு மங்கடவி னத்துண், மேவியு வியோமமென மேவியழி வின்முன் விண்ணென விருப்பன்வினை புண்ணிய முயன்று, லீவதவை யென்னபலன் மித்தையத னனீ யின்னவறமின்னமற மென்னவுள முன்னே, றேவரை வருத்துதி மகத்திறை நுமக்குத் தெவ்வனவ னைச்சிறைசெய் செய்தியிது செய்தி.

கூடரிய வாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டங் கூடியவை கண்டுவிறல் கொண்டனை திரும்பி, யீடுசெறி தேவரொடு தாபதர்க ளிங்குன் னேவல இயற்றிட வியற்றுபு விருத்தி, நீடிய கொலைத்தொழின் முதற்பவ மனைத்து நிந்தனை யெனக்கருதனீபுரிதி யென்றே, நாடுபுகழ் சூரனுட னிவ்வகை மழைக்கோ னல்லன விலக்கியவை யல்லன வுரைத்தான். (ஙஅ)

அற்றமறு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டத் தங்கவனறிந்திடவொ ரண்டவியல் போதிக், கொற்றமுற வேகுதியெனப் படைகண் மும்மைக் கோடியுறி யோசனை பரப்பி வரவேகி, வெற்றிகொ ளுருத்திர னலாததிசை யோரை வென்றிகொடு பாதலமி ழிந்தவரை வென்றே, நற்றுதி பெறும்படியின் முந்தென வணைந்து நத்துறு கரத்தனுறு நற்கட லடைந்தான். ()

தற்றவுண ரக்கடல் கலக்குதலு மாயன் சாபநவிர் தண்டுவனை சக்கர மெடுத்து, வெற்றியுவ ணத்தின்மிசை யேறிநனி சீறி வீறுகொலை செய்யவுண வெய்யரெதிர் சென்றே, கொற்றமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தே கோளவுணர் சேனைபல கொல்லவது கண்டே, செற்றமொடு தாரக னரிக்கெதிர் புகுந்தே தீங்கணை மாரிபல சிந்தியமர் செய்தான். (சo)

கண்ணனது போதுகணை மாரிகள் சொரிந்தே கையனுறு கின்றசக டத்தினை யழிப்ப, வெண்ணுமொரு தேரனுகி மாயனு டன் மீது மேறுவனை மீதினுமி ராயிர நெடுங்கோ, றுண்ணென விடுப்பவர வின்பகை வருந்தத் துங்கநெடு மாலளவி லங்கமது கொண்டே, நண்ணியெதிர் போர்புரிய வன்னபடி கொள்ளா நாலுதின மாவினொடு நற்சமர் புரிந்தான். (௫௧)

அப்பொழுது மாயனொரு கோடிகணை விட்டே யண்டர் பகை வன்றனை தருஞ்சகடும் வில்லுந், துப்பொடு துணிப்ப வொரு தண்டமது கொண்டு தூயபுகழ் மாயனெதிர் சூரிளவ லேக, மெய்ப்புறு பெருங்கணை திரிந்தரி சொரிந்தான் வீறுகதை கொண்டவை விலக்கியெதிர் செல்லத், தப்பிறி கிரிப்படை விடு த்திட விரைந்தே தானவன் மிடற்றினிடை தங்கியது மாதோ.

அங்கவன் மிடற்றினிடை யாபரண மாகி யாழியுற வாழி யென வாசிக ளறைந்தே, பொங்குதிறன் மாயவ னகந்தனில் வியந்தே போகவொரு தேரின்மிசை போரவுனை னேறித், துங் கமுறு முன்னெதிரு நக்கடிது புல்லிச் சூருள மகிழ்ந்துபுடை தன்றுபடை யோடுஞ், செங்கதி ரருக்கன்முத லானவர் பழிச் சத் தீதறு துறக்க நகர் சென்றனனுகி னனல். (௫௩)

அங்கணிது கண்டுசில வொற்றர்க ளுரைப்ப வஞ்சியிடா கொண்டுகுயி லாகிமக வானு, மங்கையு மகன்றனர் சொடுந்தகு வர் தேடி மம்மருற விண்ணவரை வன்மையொடு பற்றி, வெங் கத மொடுங்கடி தடித்தனர் பிணித்து வீரமுறு சூரனெதிர் விட் டிடலும் விண்ணோர், பொங்குபுக ழாசிமுக மன்னொல விடுத் துப் போகமக லோகமிசை போயனனுகி னனல். (௫௪)

அந்தமக லோகமுத லானவுல கெல்லா மன்பொடு தெரிந் தவ ணமர்ந்தவர் வழுத்தக், கொந்தலர் நெடுந்தொடை கொடா னவர்கண் மன்னன் கோகனத மீதிலுறை கோனகர நண்ண. வந்தணனு மிவ்வகை யறிந்தெதி ரடைந்தே யாசிகள் -புகன்றி

டலு மங்கவனை வைத்துச், செந்திரு விளங்குதிரு மார்புடைய
செம்மல் சேருமுல கத்தினிடை சேனையொடு முற்முன். (சரு)

அவ்விடையின் மாயவ னுணர்ந்தெதிர் பொருந்தி யாசிக
ளுரைத்திட வருத்தியொ டிருத்தி, வெவ்விடை யுகைத்தருள்
பரம்பொரு ளிருக்கும் வீறுல கடைந்தணிக வெள்ளம திகந்து
தெவ்வர்புகழ் நந்திவிட வந்திநிற மேனித் தேவனை வணங்க
வருள் செய்தருளி யேனை, யெவ்வமறு மண்டவகை கண்டரசு
செய்தே யின்பொடுறை கென்னவிடை கொண்டுபுற மெய்தி. ()

துங்கமுறு சேனையொடு கூடியதன் மீதே துன்றுபுக பூண்
டவகை தோறுமினி தேகிப், பொங்கவுண ரிற்சிலவ ரங்குற
விருத்திப் பொன்னுலகி னண்ணவவ னன்னையை யளித்த,
செங்கண சுரர்க்கிறைதன் மேன்மைக ளனைத்துந் தீதில்புகர்
கூறொடு தெருட்டுற விடுத்து, மங்கவி னயப்பிஞெடு வந்து
தொழ லோடு மற்றவ ஞெடும்புவியின் மன்னவ னடைந்தான்.

வேறு.

இந்த வேலையிற் திரனய னமரர்க ளிலங்குபாற் கடன்மேய
வுந்தி பூத்தவ னனைவருங் குழுமியே யோர்ந்துதா னவனேரே
வந்து வாழ்த்துரை சொற்றனர் நிற்றலு மற்றவர் தொகையூடே
யுந்துசிருடைப்பதிஞெருகோடியாமுருத்திரர்தமைக்கண்டான்.

துண்ட மாமதி கடுத்தவா ளெயிற்றடற் சூரனு மகரேசன்
வண்டு லாவரு மிதழியந் தொடையிஞன் வடிவுள வலியோரைக்
கண்டி யாவரிங் கிவரென வவிர்மதிக் கவிகைவா னவற்றந்த
தண்டு ழாய்முடி முடிப்பவ ஞனவன் ருனவ ஞெசொற்றும். ()

முன்ன மோர்பக லகந்தையாற் பரமனை முளரியந் தவிசும்பர்
மன்னு நான்முக னயர்த்தலு மவன்றெழின் மல்கிய திலயற்றுற்
கன்னி பாகனை மறந்தன மெனவவற் கருதியே பலவைக
லின்ன தீர்தவ மியற்றிட வடைந்தருள் புரிந்தில னிறையோனே

மன்னு பற்பக லருந்தவஞ் செயப்பரன் வந்தில னெனமாழ்கி, யன்ன வாகன னழூதனன் விழியினீ ரலகையா யெழக்கண்டு, துன்னி டுந்துயர் கொண்டல னயர்ந்திடத் தொலைவிலா வுயிர்க்கெல்லா, மன்னை பாகனங் கவனது கனவில் வந்தினை யனவறை கின்றான். (௫௧)

இங்குநீ யெமை மறத்தலால் விதித்திடு மியல்புனக் கிலதாய
தங்க ணம்பதத் திருப்பவர் தமையுன தகத்தினில் விடுப்பாமென்
றெங்க னாயகன் கழறலு மெழுந்தினி திருந்தன னதுபோதிற்
பொங்குசீர்ப்பதி னொன்றெனு முருத்திரர் விதிநுதற்புடைவந்தார்

மன்றன் மாமதுக் கமலவான் றவிசின்மேல் வதிந்தநான் முகவேத, னொன்று மேவிய பதின்மராய் விளங்கிய வுருத்திரர் தமைநோக்கி, யின்று நீரிவ ணடைந்ததென் னெனவெம திறைவன தருளாலுன், னன்று றுந்தொழின் முடிப்பது பொருட்டினா னண்ணின மெனச் சொற்றார். (௫௩)

சொற்ற வாசகங் கேட்டலு மகிழ்ந்துயிர்த் தொகையுதவுதிரென்ன, வுற்ற சீர்பெறு பதினொரு கோடியா முருத்திரர் தமைநல்கிக், கொற்ற நான்மறை யயன்றனக் கவன்றொழில் கொடுத்தகன் றனரன்னார், முற்றருந்திற லுருத்திர ரிவரென மொழிந்தனன் முகில் வண்ணன். (௫௪)

இன்ன வாசகங் கேசவ னேசமோ டிசைத்தலு மிவைகேளாப், பொன்னு லாம்புக பூவணர்கோ னிமையவர் புனைவனை முகநோக்கி, நன்ன லம்பெற யாமிருந் திடவொரு ககரது புரிகென்னக், கொன்னு லாம்புக ரெல்லைகூ றிடவவன் குமுறுதென்கடல்சேர்ந்தான். (௫௫)

ஆங்க தற்கிடை யெண்பதி னாயிர யோசனை யகலத்தோர். தீங்கி னற்பதி வளத்தொடு புரிந்தனன் றிறன்மகேந் திரமென்றோர், பாங்கு றும்பெயர் நிறுவினன் வடகடற் படர்ந்தன னதி

னோரூர், தூங்கு கைக்கரிப் பகைமுகற் காசுரத் தொன்னகர்
புரிந்திட்டான். (௫௬)

மற்று முள்ளதெண் டிரைதொறு மிடையிடை வயங்குதீ
வுகடோறும், பொற்றொடிக்கர மங்கைகேசிதன் புதல்விதந்
திடுசூரன், கொற்ற நால்வகைத் தானைக ளிருந்திடக் குலவுபன்
னகராற்றிக், கற்று ணர்ந்தசீர்ப் புனைவர்கோன் கதுமெனக்
கருங்கடற் புவிசேர்ந்தான். (௫௭)

பின்பு நாவலந் தீவின்மா யாநகர் பெருங்கரி முகன்வாழ்
தற், கன்பி னோடுசெய் தவுணனுக் குரைத்திட வடன்மகேந்திர
மெய்திப், பொன்பு னைந்தநற் றெண்டிரை நீரினாற் புலவராட்
டிடவாடி, யின்ப வேதனான் முடிபுனைந் திருந்தன னேவருந்
தொழுதேத்த. (௫௮)

மால வன்றனை விளித்திடும் பொழுதெலாம் வருகென
விடையீந்து, கோல மாமலர்க் கடவுண்மா முகந்தெரீஇக் கும
ரர்தம் மொடுநீவந், தேலு மங்கமோ ரைந்துநா டோறுமுரைத்
தேகுதி யெனவோதிச், சீல மேவிய வருக்கனோ டிணையன செப்
புவன் றிறற்சூரன். (௫௯)

இன்ன வாணகர்ப் புறத்துறு புரிசைமீ தேகனிற் சரிதா
கும், பொன்னு லாமணிச் சிகரியு ணெறிக்கொடு புகுந்துவான்
மிசையேகி, யின்ன நீர்தரு மிளங்கதிர் நடத்தியே யிவ்வகை
திரிவாயென், றன்ன பின்னரே யவிர்மதிக் கடவுளுக் கறைகுவ
னடற்சூரன். (௬0)

வளரு கின்றதுங் குறைவது மறைவது மறந்துநீ நிறைவா
கிக், கிளரு மின்னகர் நாடொறும் வருகெனக் கிளத்தியே யது
பின்னர், மூளரி வானவற் றெரிந்துநம் பதியினோர் முன்னிலங்
கவர்பாலுற், றுளப ணித்திற மியற்றுபு தொடிற்குளிர்ந் துறை
கென வுரைசெய்தான். (௬௧)

கொற்ப கட்டிலுற் றெதிர்ந்தவ ருளங்குலை குலைந்திடப் புவிமாந்தர், முற்ப கட்டிவந் திடுங்கொடுஞ் சமன்றனை முகின்மலை முலைமாயை, பொற்ப கட்டில்வந் துதித்தவன் றெரிதரும் பொருகரி பரியாதி, நிற்ப கட்டிய கழற்றகு வர்களுக் புரிந்திடே னியென்றான். (௯௨)

விரித்தி டும்புகழ்ப் பவனனை நோக்கியிவ் வியனகர் மிசை வாழ்வார், தரித்தி கழ்ந்திடு தொடைமுத லாயின தள்ளுதி யென்சாற்றித், திருத்தி கழ்ந்திடு வருணனை நாவிமுற் சிறந்தன பனிநீரிற், பொருத்தி யின்னக ரெங்கணுந் தெளியெனப் புகன்றனன் புகழ்ச்சூரன். (௯௩)

நீனி றக்கட மழைசொரி தருகவு ணெடியநாற் பெருங்கோட்டு, வானி றக்கரிக் கடவுளை நோக்கிநீ வானவர் குழுவோடு, மேலை மாதிரத் தலைவர்தங் குழுவொடு மிடுபணி புரிகென்று, ஞான முற்றிடு மிகவமறுத திடவெரிஇ யுரைத்தவா றெழுகுற்றூர். (௯௪)

மரும லர்த்தொடைப் பதுமகோ மளைமுதன் மாதரை மணஞ்செய்தே, யரிமு கற்கெழில விபுதையை மணஞ்செய்வித் தானைமா முகததோனுக், கிருமை பெற்றசீர்ச் சவுரியை மணஞ்செய்வித் திருவரு மிருகோடி, விரிவு சேர்படை வெள்ளமோடவரவர் பதிபுக விடுததானல. (௯௫)

தண்ட ருந்தொடை யிளையவ ரகன்றபின் றகுவரிற் பலாதம்மை, மண்டு சீருள நாலிரு திசையினும் வானகத் துலகத்து, மொண்டி றற்பெறு பாதல வரைப்பினு மோழிந்தபல் விடந்தோறு, மெண்ட ரும்பெருந் தானையோ டிருந்திட விடுத்தனனிருஞ்சூரன். (௯௬)

ஏவல் செய்துழ றேவரை யொருபக லிருங்கடற் பெருமீன்க,ணீவிர் நாடொறுந் தருதிரென் றுரைத்தனு னெடுந்துயர்க்

கடன்மூழ்கிப், பாவ வப்பணி நாடொறும் புரிந்தனர் பது மகோ மளைதன்பாற், சேவ கத்தனி மைந்தன்வந் துதித்தனன் றிசையெலா மிசைவீச. (௬௭)

உற்ற மைந்தனை மாயவன் மகன்றெரிந் துவகையங் கடன் மூழ்கி, வெற்றி சேர்தரு மவுணர்தங் கிளைக்கெலாம் வெறுக்கை கண் மிகவீந்தான், மற்ற தற்பினக் குமரனை மடந்தையர் வளங் கொடொட் டிலிலேற்ற, வற்ற மற்றிடுஞ் சிறப்பொடு மதிற்று யின் றமருநா ளொருநாளில். (௬௮)

வான கத்தெழு மிரவிதன் கதிரவன் வடிவினிற் படப்பா ய்ந்து, தான வன்றனைப் பிடித்துவந் தணிமணித் தொட்டிலிற் றளைசெய்தே, யீன மற்றவா னவரொடு விதியடைக் கிரப்பவிட் டதனாலே, பானு கோபனாய் வளர்ந்தொரு பகலிலைம் படைகொ ண்மா லையும்வென்றான். (௬௯)

பின்னு மக்கினி முகத்தனே யிரணியன் பீடுவச் சிரவாகு, வென்னு மைந்தர்கள் பதுமகோ மளையகட் டிடத்துவந் துதித் தார்க, டுன்னு மற்றுள மனைவியர் தங்கள்பாற் றோன்றினர் றொகைசொல்லின், மன்னி டும்புகழ் கொண்டமூ வாயிர மைந் தர்க ளெணலாமால். (௭௦)

அரிமு கன்னதி சூரனை நூறு மைந்தர்க டமையளித் திட் டான், கரிமு கன்றிறல் பெறுமசு ரேந்திரக் காவலன் றனையீன் றான், மருவு மின்னவர்க் கிளையளா மசமுகி வலிதுபோய்த் துரு வாசப், பெரிய வன்றனைப் புணர்ந்துவில் வலனைவா தாவியைப் பெற்றாள். (௭௧)

அன்ன மைந்தர்க ளிருவருந் தவம்புரிந் தயன்றரும் வரந்தன்னாற்
பின்ன வன்மறி யுருக்கொள முன்னவன் பெருமுனி வரனாகி
மன்னு மாதவர்க் கமுதொடு கறியென மறிதனைச் சமைத்தூட்ட
வின்னல் சேர்ந்திட வவர்குட ரதுகிழித் திளையவன் வருமாதோ.

இன்ன பான்மையி னளவிலர்க் கிறுதிசெய் திருந்தன ரிது நிற்கப், பின்ன ரோர்பகற் சூரனா மவுணர்கோன் பெருகெழி லயிராணி, தன்னை வவ்வியே சிறையிடை மகபதி தனையிட மன மீதி, லுன்னி மன்னிய தானையந் தலைவரி லொருவனோ டுரை செய்வான். (௭௩)

இந்தி ரற்பிடித் தீண்டுமீண் டிடுதியென் றேவியோன் பது கோடி, பைந்தொ டிக்கரத் தகுவர்தங் குலத்துவெம் பாவை யர் தமைக்கூவி, யந்தமற்ற சீர்ச் சசிதனைப் பிடித்திவ ணடைதி ரென் றவண்டேண்டச், சுந்த ரந்தரு துறக்கவா னுலகினிற் றுன்னினா ரவரெல்லாம். (௭௪)

பொங்கு தானையுந் தானையந் தலைவனும் பொற்றொடித் தளிர்ச்செங்கை, மங்கை மார்களும் வருவன வொற்றர்போய் வானநா யகற்கோத, வங்கணீ துணர்ந் தருஞ்சசி யொடுங்கரந் தவனியினிடைச் சேர்ந்தான், றாங்க வெய்யவர் துருவினர் தெரி ந்திலர் சூரன்முன் னுரைசெய்தார். (௭௫)

ஈது சூரறிந் தமரர்கோன் றுணைவியோ டிருந்துழி யறிந் தெய்தத், தீதிலொற்றரை விடுத்தன னிந்திரன் சேயெனுஞ் சயந்தன்றான், கோதி லாதவை குந்தமுற் றிருந்தனன் குறுகிய விவைகேளா, வேத மற்றதோர் பொன்னுல கடைந்ததி லிருந் தன னரசாற்றி. (௭௬)

மஞ்சு வாகன நாகர்கோன் புகலியாம் வளமுறு நகரெய்தி
யெஞ்சு றாதவோர் நந்தன வனம்புரிந் திறைவனை யருச்சித்தே
வஞ்சி யோடுற வொற்றர்க ணேடியே வருவதை யறிந்துள்ளத்
தஞ்சி மாதொடுங் கழையதாய்ப் பரமனை யருச்சனை புரிந்துற்றான்.

வேறு.

அந்நாளி னந்தாத நந்தன வனம்பூவி லம்பற்று வாடவிமை யோர், மன்னான விந்திரன் வருந்தா விருந்திட வணங்கார் புரா ரியருளா, னன்னா ரதன்பெரிய விந்தா சலத்தினிடை நண்ணித்

தனுதுயர்விஞற், றன்ஞேடு வேறுநிக ரில்லென்று பொன்வரை தருக்குற்ற தென்றுபுகல. (எகூ)

விந்தஞ் சினந்துவிதி யூர்காறு நீள்வுற விசும்பூ டருக்கன் முதலோர், தந்தம் பொருந்துநெறி யில்லாது மேருவிடை சல்லாப மோடுமெருவு, மந்தண் கடத்துமுனி தன்னைப் புகழ்ந்திடலு மன்ஞ னறிந்தருளியே, யுந்தும் பரன்றனை நினைந்தே தவம்புரிய வுற்ற னுயிர்க்குருயிரான். (எகூ)

நிற்கேது வேண்டுமென விந்தத்தை வென்றிட நிருத்தா பெருத்தவிறலின், றெற்கேய வேண்டுமென விந்தா சலத்தட விறுத்தே யிருதமலயக், கற்கே யிருத்தியென வோர்பொன்னி நன்னதி கவின்குண் டிகைக்குளுதவத், தெற்கே நடந்தரிமுகன் றம்பி வென்றியொடு சேர்மாய வூர்குறுகினன். (அ0)

கேடற்ற முனியங்கண் வருகின்ற செயல்கண்டு கிரவுஞ்ச னென்னுமவுண, னீடுற்ற விமையோர்கண் முனிவோர்க ணனிவாட வெந்நாளு மின்னல்புரிவான், கோடுற்ற கிரியாகி யதனூடு சரியொன்று கொண்டங்க ணண்டவதனுட், பீடுற் றிடுஞ்சா கரத்தைக் கரங்கொண்ட பெரியோ னடந்தருளினன். (அக)

சங்கோ விடுக்தென் டிரைச்சா கரத்தே தருக்கோ டெழுந்தவிடநேர், வெங்கோப நிருதர்க்கு நிருபன் புரிந்திட்ட வியன்மாயை தன்னையுணரா, னங்கோர் குரோசஞ்செல் பொழுதந்த வழிமாழ்கி யயலொன்று காணவதன்மீ, தெங்கோ னடந்தா னடந்திட்ட போதங் கிறந்திட்ட தவ்வதருமே. (அஉ)

வீறுன்று கும்பமுனி வல்லே திரிந்துவதி வேறொன்று கண்டுபடரச், சீறங்கி சுற்றவொலி சுற்றவிருள் சுற்றமுகி றிண்மாரி தூவமுனிவன், மாறங் குருவறிவி னவுணன் புரிந்திட்ட மாயந்தெரிந்து வெகுளாப், பேறங் கரங்குலவு கதைகொண்டு குத்திப் பெருஞ்சாப மோதுவனரோ. (அ௩)

நலனுற்ற புலனற்ற கொடியோயிவ் வடிவாகி நாடோறு நண்ணியதன்மேல், மலைபெற்ற வுமைபெற்ற குமரேசன் வடிவேல லின் மடிவாதி யென்றவுணர்கோ, னலனுற் றழுங்கப் புகல்கின்ற யகன்றே யடற்கொள்வீர் தங்குறுகின்றேன், செலவிற் கடந்துகு வுஞ்சஞ்செய் வஞ்சஞ் செயங்கொண்ட தின்றிடறவிருன். (அசு)

வீருமவ் வெற்பிதெறுடு தெற்கேக வெற்குவழி விடுவா யெனப்புகறலு, மாருகி விந்தம திகழ்ந்தோது வேதபத மட்டோ. கரத்திணையெடாப், பேருமதன்றலை யழுந்தக் குலைந்தது பிலத் தூடு போகியதுவெண், ணீருடி யன்பரொடு வன்மெய்தி ரைார் ரைய நெறிவீழ்தல் காட்டுநிலைபோல. (அரு)

தாதார் மலர்க்கைகொடு வெற்பைப் பிலத்திணிடை தள் ளிப் படர்ந்தபொழுதின், வாதாவி வில்வலனெனும்பேர் படை த்துமிகு வஞ்சங் குயிற்றுகொடியோர், தீதான தற்றமுனி தன் னைத் தெரிந்துயிர் செகுப்போமெனக்கருதியப், போதாட காயி ளவ லுறவில் வலன்முனிவர் போலப் பொலிந்தனனரோ. ()

குன்றத்தை வென்றமுனி முன்பாக வின்பான கோலஞ் சமைந்தகொடியோன், சென்றத்த வென்றடி பணிந்திற் கொணை ர்ந்தமுது செய்தேக வேண்டுமெனவே, நன்றத் தொழுற்றுயிவ மெனமூழ்கி வந்தடிசி னயமோடு செய்துதகரைப், பொன்றறு தடிந்துகறி யாகச் சிறப்பொடு புரிந்தே படைத்தனனரோ. ()

இன்பான வமுதங் கருந்தா வருந்தவ னிருந்தா னிருந்த பொழுதின், வன்பாவி வாதாவி வருகென்ன முனிவன்றன் வயிறூ டெழுந்திரையவே, கொன்பா வகட்டிற் கரங்கொண் டுரங்கொண்ட கொண்டற் களத்தனடிகட், கன்பா னவன்ற டவ வாதாவி கோதாவி யழிவுற்ற தன்னபொழுதே. (அஅ)

பின்னுன தன்றம்பி மடிவான செயல்கண்டு பெரிதுஞ் சினந்துதநுவன், முன்னுக மதுகொண்டு முன்னுக வருபோது

முனியோர் தருப்பையதனைக், கொன்றும் விடையாளிபடை
யாக விடுபோது கொடியோனு முடிவாகவே, யன்று ரிடந்தனை
யகன்றே நெடுங்கட லயின்று ணடந்தருளினான். (௮௯)

முடிவான கொடியோர்க டவமேவு துருவாச முனிமைந்த
ரானமுறையாற், படியோர்கள் புகழ்கும்ப முனிபின்பு முனி
வோர்கள் படிவங்கள் கொண்டுதொடரா, விடிபோ விரைப்ப
வுயர் கொங்குக் கணித்தா யிருந்தோரி லிங்கமதனி, லடியார்
மனத்தனை யருச்சனை புரிந்தங் ககன்று னவர்க்கொல்பவமே. ()

கொங்குப் பொழிற்குலவு கொங்கிற் பெருந்தவர்கள்
கோமா னிருந்தருளுநாண், மங்குற் களத்தனடி சிந்திக்கு நார
தன் வயற்காழி நண்ணவதனிற், றங்குற்ற விண்ணிறை தெரி
ந்தே யெழுந்துமுனி தாண்மீ திறைஞ்சவினிதே, யிங்குற் றிருந்
தனைகொ லென்னவுன தின்னருளி னின்போ டிருந்தனனென்று.

ஒப்பான தற்றபொழி லப்பான தற்றுலர்வ தோதக் கடத்
துமுனிபால், வைப்பான வாறுவரின் மெய்ப்பாதி நந்தனவ
னந்தான் வளர்ந்திடுமெனச், செப்பா யுபாயமென மெய்ப்பாணி
யைந்துடைய சீரோனை யர்ச்சியெனவே, பொய்ப்பாச மற்ற
முனி யுரைசெய்ய வவ்வகை புரிந்தான் விசும்புபுரிவான். (௯௨)

அக்காலை வேழமுகன் வந்தேது வேண்டுமென வந்தண்
கடத்துமுனிபான், மிக்கான குண்டிகை வனத்தைக் கவிழ்த்
தருள வேண்டுங் கணேசவெனவே, மைக்காக மேனிகொடு
சென்றுந்து குண்டிகையை மண்ணிற் கவிழ்க்கவதனிற், புக்காசி
லாதிலகு தண்பொன்னி நன்னதி புறம்போகியோடியதரோ. ()

அவ்வேலை யோர்சிறுவனைப்போல வத்திமுக வத்தன் றிரி
ந்தருளலும், மைவேலை தன்னையொரு கையூ டடக்குமுனி வன்
றன் வெகுண்டுதொடரா, மெய்வே தனைப்பட விளைப்பத்த
னுதுருவ மேவிப் பயந்தமுனிவற், குய்வே தரும்பல வரந்தா
னளித்தவ ணொளித்தான் மிகுத்தவொளியான். (௯௪)

துதியார் கடத்துமுனி கொங்கைத் தணந்துமிகு துங்கம் பொருந்து திருமால், பதியா யிருந்ததொரு குற்றால முற்றள வில் யாவங்கொள் பாகவதருட், கொதியா விகழ்ந்திடலு மவர் போ லுருக்கொடரி கோயிற்புகுந் தரிதனைப், புதிதா யிலிங்க வடி வாகப் புரிந்துபொதி யத்திற் பொருந்தி னனரோ. (௬௫)

வேறு.

இதுநிற்க முனைமைங் கரப்பிள்ளை தள்ளு மெழில்கொண்ட நதிவந் திருங்காழி தன்னிற், பொதுளுற்று மெலிகின்ற நவநந் தனத்திற் புகுதத் தழைப்பவரனைப்பூசை செய்தே, துதியுற்ற மகவா னிருக்கத் திருக்கச் சூரன்ற னேவல வருந்தமரர் சில் லோர், கதிருற்ற கனகத் துறக்கந் துறந்தே காழிப் புறத்திற் கலந்தார்கண் மன்னோ. (௬௬)

ஆண்டுற்ற தவளக் களிற்றண் ணலைக்கண் டவனம்பொ னடிமீதி னடைவிற் பணிந்தே, யீண்டுற் றிருந்தாய் பிரிந்தெ ம்மை யாமங் கிகல்கொண்டு வருசூர னிடுமேவ லெல்லா, மூண் டுற்ற துயரிற் புரிந்தே மெலிந்தே முடியா தினிச்செய்ய முடியா தெம் மையா, மாண்டுற்ற விறல்கொண்ட சூர்கெட்டி யாமு ய்ய வகையொன்று புரிகென்ன மகவண்ணல் புகலும். (௬௭)

துன்றேர் வளைச்செங்கை யெழின்மாயை நல்குஞ் சூர்மா மகந்தான் றொடங்குற்ற வன்றே, யின்றே யிழந்தோ மிரும் பொன்னி னன்னா டென்றேது மக்கங் கிசைத்தே னுயர்ந்த, குன்றே யெனுங் கொங்கை யுமையங்க னல்குங் குறைவற்று வளர்வெற்றி கூடுற்று நம்மை, வென்றே பதங்கொண்டு பன் னாளு மன்னேன் மிடலோடு படிமீது மிகுமேவல் கொண்டான்

மிடல்கொண்ட நஞ்சென்ன வெஞ்சூர னை மீனஞ் சும ந்தே மெலிந்தோம தல்லா, விடர்கொண்ட புன்செய்கை யாவும்

புரிந்தே மிவையன்றி யயிராணி யெனுநாம மேவு, மடமங்கை ரனைவவ்வி யெனையுஞ் சிறைக்கண் வைப்பா னினைந்துந்து வானத்து வஞ்சன், படையுந்த விவ்வா றுணர்ந்தே கரந்தே படரோடு மாதோடு பதியைத் தணந்தேன். (௯௯)

முந்தே பொருந்துற்ற நீதன்றி யீதோர் முரண்மேவு வசை மேவின் முடியா தெனக்கொண், டிந்தே புரைந்திட்ட முகம நகையோடு மிடாகொண்ட நுமைவிட் டிரும்பூ தலத்தே,வந்தே சரந்தே வதிமே நுதற்கண் மந்தா கினிசென்னி மன்னன் பத்திற், செந்தே னறுமபோது தூவிப் பணிந்தே சீர்பெற் றிடு ம்புசை செய்தே யிருந்தேன். (௧00)

துன்பந் தருந்தா னவக்கையர் சொல்லுந் தொழில்செய்து நம்மேன்மை தொலைவுற்ற தினிநா, மின்கொண்ட வெள்ளிக் குவட்டின்கண் மேவி மேவார புரஞ்செற்ற விமலற் குரைத் தெம், புன்கண் டணந்துய்ய வம்மின்க ளென்னப் பொன்னொ டர் மன்றோ மகிழ்ந்தார் புகழ்ந்தா, ரின்பங்கொ ளிமையோரை யிறையிங்ங னுறுமென் றெழின்மேவு மயிராணி யிடைமேவி னுனல. (௧0௧)

சீர்கொண்ட வயிராணி கண்டாள் பணிநதாள் சேர்வுற்ற தென்னிங்கொ ரெண்ணத்தொ டென்ன, வார்கொண்ட முலை மங்கை யிடரும்ப ரொடுவிண் மதிகங்கை நதிதங்கு மௌலிப் பிரான்வா, ழேர்கொண்ட கயிலைக் கிரிக்கேகு கின்றே னிது கூற வந்தே னெனுவங் கிசைப்பச், சூர்கொண்டு மண்மேல் விழு ந்தா ளயர்ந்தாள் சுரர்மன்ன னதுகண்டு துண்ணென் றெடு த்தான். (௧0௨)

தன்னூரு விற்கொண்டு தெளிவிப் பவங்கண் டளர்து ன்புசுறிதே தணநதென்னை விட்டுப், பொன்னூரின் மன்னி பிரிந்தா லெனைத்தான் புரப்பாரி யாராவி போமல்ல துய்யே,

னுன்னோடு வருவேனெனநிற்ப வையனுனையிங் களிப்பா ருள த்தஞ்ச லென்ன, வன்று னிடத்திற் சிறப்பென்னை யென்று ளதுகே ளெனவின்ன தவளோ டுரைப்பான். (கoஅ)

அல்லோடுநிகர்கண்ட னருளின்றி முன்னே ளரியாதி யிமை யோர்க ளடன்மேவு மவுணர், கல்லோல மேவுஞ் செழுங்கு மாரக் கடலைக் கடைந்திட்ட காலத்தி னுலம், பல்லோரு மிட ருற் றிறப்பப் பிறப்பப் பயங்கொண் டிரிந்தே பரன்சேர் குவட டூற், றெல்லாரு முக்கட் கருங்கண் டனைக்கண் டெழில்கொ ண்ட துதிசெய்ய விருநஞ் சயின்றான். (கoகு)

கன்மா திடங்கொண்ட கங்காள னின்னுங் கடைமின்க ளமுதங்க ணெழுமென்று கழற, முன்மான வேகிக் கடைந் தார்க ளும்பன் முகத்தானை வழிபாடு முன்னஞ்செய் தில்லாா, பொன்மேரு மத்தங் குலைந்தே கடற்குட் புகுந்திட்ட தவனைப் புகழ்ந்தா தரிப்ப, மின்மாக நீள்வெற் பெழுந்திட்ட தெழலும் மிகுமின் படைந்தே மிடைந்தே கடைந்தார். (கoரு)

கடைகின்ற பொழுதின்ப வமுதங்க ணெழலுங் கண்டண்டர் திண்டான வக்கையர் சூழா, வடைகின்ற வமுதிங் கெமக்கே யெமக்கென் றடலோடு பொரமுன் னவப்போதி லப்போர், கெடவுன்னி யெழ்ன்மேவு முருமாய னொருமோ கினியாகி வந் தின்ன கேண்மின்க ளென்னு, மிடைகின்ற திரைவேலை யமுதோவி யானே வேண்டுற்ற திவணென்ன வெய்யோ ரிசைப்பார்.

எங்கட்கு நீயென் றுரைத்தார் விரைத்தா ரிமையோர்க ளமுதெங்க ளிடமாக வென்றார், சங்குற்ற கையானை வெய்யோர்கள் கொண்டோர் சார்நண்ணவென்மேனி தழுவற்கு வல்லா, ரிங்குற்று ளார்தம்மி லாரென்ன வப்போதி யானென்றி யானென் றிரும்போர் புரிந்தே, மங்குற் றொழிந்தார்க ளவர்தம்மி லிருவோர் களானோரு ளவர்போல வடிவுற் றடைந்தார். ()

விண்ணோர்க ணரிநண்ணி யமுதங் களிப்ப வெய்யோர்கள் கடிதுண்ண வதுகண்டு விறல்சேர், தண்ணோவின் மதிசெய்ய கதிர்கண் டரிக்குத் தங்கண்கொ டோதத் தடச்சட்டு வங் கொண், டுண்ணோவ முடிதள்ளி யமுதுண்ட நீரா லுயர்கோளி னிலைநல்க வுவர்நாக மாகி, விண்ணோடு சசிதன்னை யென்றூழை முன்சொல் வெஞ்சத்தி ஞல்வான மீதே மறைப்பார். (௧0அ)

அறைகின்ற விவைநிற்க வமுதம் பகிர்ந்தே யணிமா துருக் கொண்ட வடன்மாய னுறலுங், கறைதுன்று கண்டத்த னவன் முன்னர் வந்தே கலவித் தொழிற்செய்தல் கருதுற் றழைப்ப, முறையன் றெனுமாய னிசையாது நிற்ப முரனோட வற்பற்ற முன்னிச்செல் போதி, னறைமன்னு துளவண்ண லோடத் தொடர்ந்தே நம்பன் பிடித்தோ ரிடத்தெய்தி ஞனல். (௧0௯)

எங்கோனு மாலும் புணர்ந்தார்க ளப்போ தெழிலோ டுதித் தா னிருங்கொற்ற வையன், சங்கோ வெனுங்கந் தரத்தைய லவனுன் றனையாள்வ னென்றச் சயத்தோனை முன்ன, வங் கோர் கணத்தெய்த மனையாளை யூனையா னரனாக வைத்துந்து திரனாக ரோடும், பொங்கோத வேலைக் கடுக்கொண்ட கண்டப் புனிதன் பொருப்பிற் பொருக்கென் றடைந்தான். (௧௧0)

இன்பான கயிலாய சைலத் தடைந்தே யெம்மானி யோகத் திருக்குந் திறத்தா, லன்பாக வேகாண வில்லாது பன்னா ளரு ணாந்தி தலைவாச லதின்மேவு நாளின், வன்பாவ வடிவான மறிமா முகத்தாள் வளர்துன் முகங்கொண்ட மடமாதி னோடும், பொன் பாவு சசிநற்ற வஞ்செய் திருந்த புகழ்மேவு காழிப் பொழிற்பா லடைந்தாள். (௧௧௧)

மானுன வெழில் கொண்ட விளையோரைநாடி வலிதே புணர்ந்தேகு மறிமா முகத்தாள், சேனுன பொழிலூடு சசியைத் தெரிந்தே திறல்கொண்ட சூரோடு சேர்தற் கழைப்பப், பூணூர் பெருங் கொங்கை மடவாண் மறுத்தே புகனீதி யலவீது

போவென் றிசைப்ப, வேஞனை வலியோடு வலித்தே பிடித்தே யிடரோடு மவளோல மிடவே படர்ந்தாள். (கக௨)

பாகுற்ற மொழிதன்னை யசமா முகத்தாள் பற்றிப் படர்ந் திடலு மையன்ற ஞளாய், வாகுற்ற சசியைப் புரந்திட்ட வீர மாகாளர் போகாது நில்லென்று சொல்லிக், காகத்தை நேரான வாகத்தி னுண்முன் கடிதேக வவளுங் கறுத்தே திரும்பி, வாகைப் புயங்கொண்ட வீரன்ற னேரே வலியோடு மொருசூல வைவேல் விடுத்தாள். (ககந)

வன்புற்ற சூலத்தை வாள்கொண்டு வீரன் வலியோடு மிரு துண்ட மருவத் துணிப்ப, முன்புற்ற வறிவற்ற மறிவத் திரத் தாண் முரணுற் றிடுந்துன் முகத்தாள் கரத்திற், கொன்பெற்ற சூலங்கொண் டயிராணி தனையக் கொடியா ணெடுங்கைக் கொடுத்தே யெதிர்ந்தே, யின்புற்ற மார்பூடு தைக்கச் செலுத்த வெழில்கொண்ட வாள்கொண் டெறிந்தே துணித்தான். (ககச)

உந்துற்ற வொருசூல மிருதுண்ட மாக வொருவாத வொரு வெற் புரத்தோடு கொண்டே, மைந்துற்ற வீரன்ற னேரே விடு ப்ப வலிகொண்ட வாள்கொண்டு வருகின்ற குன்றஞ், சிந்துற்று வீழத் தடிந்திட்ட போதிற் சீர்கொண்ட வாளுஞ் சிதைந்திட்ட தம்மா, முந்துற்ற வயிராணி தன்னைப் பிடித்தே முன்போ னட ந்தாண் முரண்கொண்ட வெய்யாள். (ககரு)

அப்போது மாகாளர் கடிதேகி யவடன் னணியுற்ற வளக த்தை யடலோடு பற்றித், துப்போடு முடைவாள் பிடித்தோர் கரத்தைத் துண்டம் படுத்தித் துலங்குற்ற மாதை, மெய்ப்போடு விடுவித் தடற்றுன் முகத்தாள் வீறுங் கரத்தொன்று வீழத் துணித்துச், செப்போடு நிகர்கொங்கை யவண் மண்ணில்வீழச் சீர்கொண்ட தாள்கொண்டு திறலோ னுதைத்தான். (ககசு)

கரந்தா னிழந்திட்ட சூர்தங்கை சோரிக் கடலோடு படிந்து கடிதே விழுந்தே, வருந்தா வரற்று மருண்டா ளருண்டாள் வயமுற்ற வுரையங்கள் வரையற்ற சொற்று, ளருந்தார் நெருங்குங் குழற்றுன முகத்தா ளதுகண்டு பலபுந்தி யறையத தெளிந்தே, இருந்தா வணங்குங் கழற்சூர னேரே சேரற் குளங்கொண்டு தென்பா னடந்தாள். (௧௧௭)

எண்ணார் வழுத்துந் திறற்கொண்டவீர னெழில் கொண்ட வயிராணி யெனுமாது தன்னைத், தண்ணாரு மருளோடு வதனங தெரிந்தே தருவர்க்கு நெஞ்சூடு சற்றேனு மஞ்சேல், கண்ணாயிரங்கொண்ட விண்ணாட ரண்ணல் கவினுற்ற வுனைமேவு காறும் புரப்பன், பண்ணாரு மொழியிங்கு னுறைகென்று போரப்பன்டென்ன வவளும பரிந்தே யிருந்தாள். (௧௧௮)

மேவுற்ற விதுதன்னை யருணா ரதன்போய் வெள்ளிப் பொருப்பின் விருப்போடு விண்ணோர், தேவுற் றுழிச்சென் றுரைப்பக் கலங்கிச் சேனுற்ற விமையோர்க டமரோடு காழிக், காவுற்று மாயா ளனைக்கண்டு புல்லிக் கவின்மாதி னெடுமேரு வரையிற் கலந்தான், பாவுற்ற படரோடு கரமற்ற மடவார் பதகேச னரசாளு நகரிற் படர்ந்தார். (௧௧௯)

அங்குற்ற பேர்கண்டு மறிமா முகத்தா ளணியுற்ற கரமாறுத்தாக ளென்றே, பொங்குற்ற பலவான வெண்ணங்க ளெண்ணப் பொற்புற்ற சூருற்ற பொற்கோயி லுட்போய்த், தங்குற்ற வவையிற் புரண்டே புலம்பித் தகர்போல வதனந் தரித்தாள ரற்றக், கொங்குற்ற மாலைப் புயச்சூர் தெரிந்தே கூறுர் கரத்தைக் குறைத்தார்க ளென்றான். (௧௨0)

ஆடான முகமுற்ற கொடியா ளுரைப்பா ளயிராணி புவியூடமர்ந்தா ளுனக்கென், றீடாக வேபற்றி வருபோது மகவானேவற் புரிந்தே யிருந்திட்ட வொருவன், பாடாக வென்பாணி கொய்தா னெனச்சூர் பயமுற்ற முகிலூர்தி பணிசெய்யு மவனோ,

நாடாம விவர்கைத் தலத்தைத் துணிப்பா னென்றென்று விண்ணோர் நடுங்கச் சினந்தான். (௧௨௧)

அப்போது மகனுகி யுறுபானு கோப னடலோ டெழுந்தயவன்றன் பணிநதே, மெய்ப்பான மகவானை யயிராணி தன்னை விண்ணோரை யெல்லாம் விரைந்தே பிடித்திங், கிப்போதி லேண்மீள்வன் விடுகென்ன வன்னு னேவத்த னுதான விற்பாலடைந்தான், மைப்பாவு கடுவன்ன சூரொற்ற ரோடு மலர்வேந்தனைக்கொண்டு வம்மின்க ளென்றான். (௧௨௨)

வேறு.

என்றிட வயனைநாடி யேகியே கொடுவர் துய்ப்பத்
துன்றுசீ ரிவர்தங் கையைத் தொன்மைபோற் புரிதியென்றான்
மன்றல்சேர் வனசமேலோன் மற்றிவர் கரங்கள் வலமே
நன்றுற வளர்கவென்று நவின்றிட வளர்ந்தவன்றே. (௧௨௩)

அங்கது சூரன்கானூஉ வயன்றனை மகிழ்ந்தேயுரிற்
றங்கையை யிருப்பச்செய்து தடங்கொடுன் முகத்தினானைச்
செங்கதிர்ப் பகைவனோடு சென்றிட விடுத்துப்பின்னர்ப்
பொங்குசீ ரொற்றர்தம்மோ டினையன புகலலுற்றான். (௧௨௪)

வெற்றிகொ ளருக்கனுதி விண்ணகந் தன்னினுரந்
சுற்றியே திரிவோர்தம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்திரென்ன
மற்றவர் கொடுவர்துய்ப்ப மறிமுகி கரமோர்வீர
னிற்றிடத் தடிதனேக்கி யிருந்ததென் னியம்புமென்றான். ()

என்றிட வனையர்சொல்வா ரெங்கணும் பரத்தின்மீது
சென்றதீ தறியோமென்னச் சீறியே சிறையிற்சேர்த்தித
துன்றிய கால்கடம்மைத் துண்ணெனக் கொணர்திரென்ன
வனறிறற் றூதரேகி மற்றவர்க் கொடுவர்துய்த்தார். (௧௨௬)

தானவ னவரைச்சீறித் தகர்முகி தனதுகையை
யீனமி லொருவன் வாளா லெறிதல்கண் டிருந்தீரென்றே

யூனமார் சிறையிற்சேர்த்தி யொற்றரைத் தரணிகாக்கு
மானவர் தம்மைக்கொண்டு வம்மினென் றுரைத்தான்மன்னோ.

எண்டவி ரவரையுய்ப்ப வெங்கைதன் செங்கைதுண்டங்
கண்டன னொருவனீவிர் காத்தவா நன்றென்றோதித்
துண்டமா மதனைத்தாளைத் தோளினைத் துணிப்பித்தின்ன
தண்டமங் கியற்றிச்சூரன் றவிசினு மெழுந்தானன்றே. (௧௨௮)

எழுந்துதன் மருங்குநின்ற விளையளை விடுத்துச்செந்தேன்
பொழிந்திடு கமலத்தோனைப் போகெனச் சிறையாந்துன்பத்
தழுந்துவா னவரைவிட்டிங் கருளென விரப்பவிட்டுச்
செழுந்துதி யனையரெல்லாஞ் சென்றிடப் பணித்தான்றீயோன்.

அன்னது பின்னர்மைந்த ரமைச்சர்கண் முனிவரானோர்
துன்னுறு படைஞர்க்கெல்லாஞ் சூர்விடை கொடுத்துப்போனா
னின்னது நிற்கமுன்ன ரெழுந்துதன் மனையிற்சென்ற
கொன்னுறு பானுகோபன் செயலினைக் கூறலுற்றாம். (௧௩0)

நீடுபல் படைகள்சூழ நெடியதோர் ரிரதமேறிக்
கூடுதுன் முகத்தாள்காட்டக் குறைவில்சீர்ப் புகலிமேவித்
தேடினன் மகவான்மாதைத் தெரிந்திலன் புவனியாண்டு
நாடினன் காணுனாகி நாகமேற் சென்றானன்றே. (௧௩௧)

சண்டவெங் கிரணப்புத்தே டனைச்சிறை பிணித்ததீயோ
னண்டிய தண்டர்காணு வருந்துயர் பொருந்தியேங்கி
மண்டுசீர்ச் சயந்தன்முன்போய் மற்றிதை யுரைத்தலோடுங்
கொண்டலூர் குரிசின்மைந்தன் கொண்டன னுளத்திவ்வாறே.

தந்தையு மில்லைபெற்ற தாயிலை குரவனானை
வெந்தையு மில்லைசெய்வ தென்னென விதயத்துன்னி
முந்தையில் விதியையாரே முடித்திட வல்லாரீண்டு
வந்தது வருகவென்று வானவ ரோடும்போனான். (௧௩௨)

வெள்ளைவா ரணத்தின்மீதே விண்ணர சாளுமண்ணல்
பிள்ளைவா னவர்கள்சூழப் பெருஞ்செருப் புரிவானெண்ணிக்
கொள்ளையா மவுணர்நேரே குறுகலு மவுணர்தாமு
மெள்ளில்சீ ரிமையோர்தாமு மெதிர்ந்தம ரியற்றினாரால். (௧௱௫)

மண்டிரு திறத்தினோரும் வன்சமர் புரிந்தகாலை
யண்டர்க ளுடைந்தேயோட வவுணர்க டொடர்ந்துபற்றிப்
புண்டரு கயிற்றாலன்னார் புயம்பிணித் தகலவீது [பான்.
கண்டனன் வெகுண்டான் வெள்ளைக் கயந்தனிற் சயந்தனென்

கைத்தனு வளைத்துத்தீய கணையெனு மழைபொழிந்து
பத்தின்மேற் றெண்ணூறுற்ற படைவெள்ளம் விள்ளச்சிந்தி
மெத்திய தலைவர்தம்மை வென்றிகொண் டிடச்சூர்மைந்த
னத்தொழில் கண்டுநேர்வந் தடுசர மாரிதூர்த்தான். (௧௱௬)

இந்திர குமரன்காணா வெண்ணில்கோ றுரந்துநீக்கி
வந்தவன் விசிகமாரி விடவிட வதனான்மாற்றி
யந்தமில் வன்மைகொண்டு வாயிரங் கணைகள்சிந்திச்
சிந்தின னவுணனேந்துஞ் சிலைப்பெரு நாணிதன்னை. (௧௱௭)

நல்லதோர் நாணிபோக நாணியோர் நாணிவிற்கொண்
டொல்லையா யிரங்கோல்சிந்தி யுரந்திகழ் சயந்தன்மீதே
வல்லையி லழுத்தவன்றான் வாளியாயிர நேர்துண்டிச்
சில்லியந் தேருமாவுஞ் சிதைத்தனன் றேவர்துள்ள. (௧௱௮)

மற்றொரு தேரில்வாவி வஞ்சகன் சிலையைக்கோட்டி
யற்றமில் சரங்கடாநூ றாயிரங் கோடிதூண்டி
வெற்றிசேர் மகவான்மைந்தன் மெய்யெலா முழுத்தநொந்து
சற்றுமங் கறிவிலாது தந்திமேற் சயந்தன்வீழ்ந்தான். (௧௱௯)

வீறிய மகவான்மைந்தன் வீழ்தலும் வெள்ளைத்தந்தி
சீறியொன் னலன்றேர்பாய்ந்து சிதைத்தவ னுரத்தின்மீதே

கோறுநாற் கோட்டினாலுங் குத்தலுங் கோடுநாலும்
வேறுவே றொடிந்துவலவே மேதினி வீழ்ந்தவன்றே. (கசo)

கையுடைத் தவளமேருக் கவளிடைப் பாணிகொண்டு
வெய்யவ னடிப்பநொந்து வீழ்ந்தது சயந்தன்றன்னைச்
சையமே யனையமொய்ம்பிற் றானவர்சுற்றிப் பற்றி
மயல்சேர் கயிற்றாற்கட்டி வானவ ரோடேஞ்சேர்த்தார். (கசக)

அங்கது பின்னரன்ன வாடகத் துலகத்துற்ற
மங்கையர் தம்மையேனை வானவர் தம்மையெல்லாம்
பொங்குசி ரவுணர்பற்றிப் புயங்களைக் கயிற்றால்வீக்கித்
துங்கவா ணகரைத்தீயாற் சுட்டனர் தூளியாக. (கசஉ)

இன்னது நிகழ்ந்தபின்ன ரிரவியைத் தளைந்தவெய்யோன்
றன்னுள மகிழ்ச்சியோடுந் தானவத் தானையோடு
மன்னிய புவியின்மேவி மகேந்திர மூதூருற்றுக்
கொன்னுறு தந்தைமேவு கோயிலுட் போயினானால். (கசங)

தந்தையை வணங்கிநின்று சசியெனு மடந்தையோடு
மிந்திரன் றனையுங்காணே னேனைய வானோர்தம்மை
யுந்துசிரச் சயந்தன்றன்னை யொல்லைகொண் டேற்றேனாரைச
செந்தழற் சிந்தேனென்னத் திருமகற் றழுவிக்கொண்டான். ()

புல்லியே தங்கைகாணப் போந்திடு சயந்தனாதி
யெல்லவர் தமக்குந்தண்ட மியற்றுவித் தவரையெல்லாம்
வல்விசோ சிறைசேர்வித்து மைந்தனை மனையிற்போகென்
றொல்லையில விடுத்துச்சூர னுறையுளிற் சென்றானன்றே.(கசரு)

ஆலமுங் காலவேலு மடுவ்கொடுங் கணையும்வாளு
நீலமு மானுமமனு நெடுவிழி யரம்பைமாதர்
சாலவுங் கொடியரான தகுவாதம் பணிகளாற்றிச்
சீலமுந் தவமுமில்லாத் தீச்சூர் நகரிலுற்றார். (கசசா)

இன்னவை நிற்கமுன்ன மிரணிய வுலகந்தன்னிற்
கன்னவில குலவுத்தின்டோட் கதிர்ப்பகை புடைப்பவீழ்ந்த
மன்னெடுங் கரிவெண்காட்டு வரதனை யருச்சித்தேத்திப்
பொன்னுறு கோடிநாளும் பொருந்தியாங் கிருந்ததன்றே.(கசுஎ)

பதறிக் கிடரின்மூழ்கி யிந்திரன் றவஞ்செய்கின்ற
தாகிய தாகவாதி யறுமுக னுதித்த திரு
வோதிய வடைவினோடு மொளிதரு வியாழப்புத்தேள்
சோதனா வமரர்போற்றுங் குமரவேண் முன்னஞ்சொன்னான்

அசுரகாண்டமுற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௱சுஎ.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

மகேந்திரகாண்டம்.

சொன்னவை யனைத்துங்கேட்டுத் துலங்கிய வருளின்வீரா
லொன்னலன் றனதுமாட்டோ ரொற்றனை விடுப்பாமென்றே
மன்னிய புழ்ச்சிவீர வாகுவை யருளானோக்கி
யென்னையா ளுடையசெவ்வே ளிணையன விளம்பலுற்றான். (க)

நாட்டிய புகழ்ச்சூர்முன்போய் நாகர்தஞ் சிறையைநீக்கி
வாட்டமி லறத்தில்வாழ்தி மறுத்தியே'ல் வந்துநாளை
வீட்டுவ னாமென்றோதி மீள்கென வீரவீரன்
றாட்டுணை பணிந்துவேலோன் றனைவிடை கொண்டுபோனான்.

பெற்றசீர்க் குலிசவேலோன் பின்புபோ யும்பரோடுஞ்
செற்றவெஞ் சூரனூரிற் சிறையிடைச் சயந்தனென்போ
னுற்றன னவன்பாலெய்தி யுளந்தனை யுவந்துதேற்றிக்
கொற்றநின் செயலைப்பின்னர் குயிற்றுதல் வேண்டுமென்றான்.

அங்கதற் கிசைவுகொண்டே யவன்றனை நிறுவிவீரம்
பொங்குதம் பியர்கடம்மைப் பூதமன் னரைநிறுத்தித்
துங்கவெண் டிரைசேராழித் தூயதண் கரையின்மேவி
மங்குறு துயர்ந்தகந்த மாதனக் குவடுசேர்ந்தான். (ச)

ஆங்கதன் மீதிலேறி யவுணனூர்க் கடைவானீட்சி
தங்குமோர் வடிவங்கொள்ளத் தடவரை பொறாதுதாழ்ந்து

பொங்குசீர்ப் பிலத்தினூடு போயதெவ் வுலகுஞ்சூரன்
றுங்கவா ணகருங்கண்டான் சுடர்விடு வடிவாள்வீரன். (ரு)

அண்டர்சூழ் குமரவேலை யன்புடன் றொழுதுபோற்றித்
துண்டவெண் பிறையான்மைந்தன் றொல்லுரு வமைந்துசூராங்
கண்டக னூரைநாடிக் ககனமா நெறியூடேகிப்
பண்டுபோ லெழுதியென்ன வெழுந்தது படிந்தகுன்றம். (சு)

சென்றிடு வீரன்சூரன் றிருநகர் வடாதுபாங்கர்
வன்றிறல் படைத்தயாளி மாமுகத் தவுணன்போற்றும்
வென்றிகொ ளிலங்கையான வியனகர்க் கணியனான
னன்றவன் சூரற்கான வனிகமோ டகன்றானன்றே. (எ)

அங்கவன் றனதுமைந்த னாயிர வெள்ளமான
துங்கவெம் படையினோடுந் துலங்கதி வீரனென்போன்
றங்கினன் வடாதுவாச றன்னிடை மன்னுவீர
சிங்கனுஞ் னூறுவெள்ளஞ் சேனையோ டிருந்தான்மாதோ. ()

கண்டனன் வீரவாகு ககனமேல் வருதல்சீற்றங்
கொண்டன னெமதுகாப்பிற் குறுகின னிவன்றனாவி
யுண்டிடு வேனென்றெண்ணி யுரந்தரு மடங்கற்பேரோன்
மண்டிய படையினோடு மாகமேல் வளைந்துகொண்டான். (கூ)

உற்றசீர் வீரவாகு வுறைகழித் தொளிர்வாள்கொண்டு
செற்றவெங் கரிகளூடு சியமொன் றடைந்தவாபோற்
றற்றிவந் தெதிர்ந்துபோர்செய் தண்டமுந் தலைவன்றன்னை
மற்றிடக் கடிதுலாவி யறுத்தனன் செறுத்துமன்னோ. (க0)

மின்னுலாந் தனிவாள்கொண்டு வீறிவந் தெதிர்ந்துசூழ்ந்த
மன்னிலா வெயிற்றுப்பேழ்வாய் வன்மைசே ரவுணர்செற்ற
பொன்னுலா மலங்கற்றிண்டோட் பொருவிலா வீரவீரன்
கொன்னுலா மிலங்கையென்னுங் குன்றின்மேற் குப்புற்றானால்.

வேறு.

குப்புற் றிடுதலு மதுதன் புடையுறு கொடுவன் றகுவர்க ளொடுதாழா, வுப்புற் றிடுகடல் புகவே யவனுறை யொருவா விருவிற லதிவீரன், றுப்புற் றிடுபடை யொடுவெந் தடலொடு சூழத் தனதொரு சுடர்வாள்கொண், டப்புக் கடலென வுதிரம் பெருகிட வட்டா னவர்தமை யடலவீரன். (கஉ)

பேரா விறன்மலை கடன்மே லெழும்வகை பின்விண் ணி டையி னெழுந்தேகிச், சீரார் சுரர்பகை நகரத் திடைவட திசை வாய் தலினுற வதிகோர, வீரா திபனவ னொரு யிரமெனும வெள்ளப் படையொடு முறவேகண், டோரார் கரிமுக னிளையோ னிளையவ னிவ்வா றுரையது செய்வானால். (கங)

வற்று துறுகட லெனவிரு கவுணர்கண மருவுற் றனர்மிக வாய்தற்பா, லுற்று லவாபொர வருவா ரவர்தமை யொழியப் பொருதிடி லொழியாதே, செற்றார் வருகுவ ரவர்தங் களைய டல்செய்தற் கரிதது செய்தாலுஞ், சுற்று நிறைவுறு திறல்வெம் படையொடு சூரன் சமர்செய வருவானால். (கச)

ஆதிக் குகனவ னழியப் பொருதிட லல்லா தெவரட வல லாரென், றோதிக் குணதிசை வாய்தற் றனிவள ருரமே விய புய னூறுபோதின், மேதிக் கணனொடு மாதிக் கதனிடை வீரத தினகரன் வடதிக்கா, ரேதப் படைநிக ரணிகஞ் சுலவவி ருந்தா ரிருவர் தெரிந்தானே. (கரு)

பேரா விறலுறு வீரா திபனது பின்றென் றிசைவழி பெயர்போதிற், சூரா னவனது நகர்மேல் வெளிமிசை தோய் வோ னமர்புரி தொழில்வல்லோ, னோரா யிரமுக மீராயிரமெனு மொண்கைக் கசமுக வசுரன்றான், பாரா விவனுயி ருண்பே னெனவெதிர் படவந் தனனிது பயில்கின்றான். (கசு)

வீறு மொருகிரி பறியா மிடலொடு விடவே வளர்புய மிசை பட்டே, னீறு யதுதச நூறு மலைவிட நிமலன் றிருவுரு நிலை

மேவி, வேறு யளவறு துகளா யினகதிர் மிகுவே விறையவ
னிளையோனுட், சீறு மிளிரொளி வாள்கொண் டவனெதிர்
சென்று னடுதிறல் குன்றுதான். (௧௭)

வாள்கொண் டிடுநெடு வாள்கொண் டவன்முக வண்கைத்
திரளினை வலிமேவுந், தோள்கொண் டிடுமிறை தடியக் குகன்
விடு தூதன் றனையிரு தசநூறு, நீள்கொண் டிடுகர மேகொண்
டடலுட னேசுற் றிடவவை நிலமீதே, வீள்கொண் டிடும்வகை
வாள்கொண் டடலொடு வெட்டா வழிவுசெய் திட்டானால். ()

துன்றுங் கரநிரை தரைமேல் விழவமர் தோளான் முய
றலு நீளாகத், தொன்றும் படியொரு சரனு லவனை யுதைத்தே
கடிதில் வதைத்தேமுற், பொன்றும் படிசம னூரமீ துரமொடு
புவியூ டுதைபுரி புனிதன்போற், கொன்றுன் றியவிறல் மொய
ம்பன் மகிழ்வது கொண்டா னமரர்கள் கொண்டாட. (௧௯)

வேறு.

அன்னவனை யட்டபின ரிங்கரின் வாய்தலெலா மவுணர்
சேனை, துன்னியதா தவினூலை வேற்றுருக்கொண் டேகுதலே
துணிபாமென்றே, மன்னுமனு வுருவாகிக் கீழ்த்திசைக்கோ புர
த்திருந்தூர் வளங்கணோக்கி, மின்னுபுகழ் மகேந்திரமாஞ் சூரூ
ரூட் போயினன்சீர் வீரவாகு. (௨௦)

பங்கமுள கொடுஞ்சூர்க்கு முதன்மைந்த னனதொரு பானு
கோபன், றுங்கமுள வக்கினிமா முகத்தோனே யிரணியனுந்
துலங்குபேரோ, னங்கடல்வச் சிரவாகு மற்றுமே வாயிரவர் தம
தின்னோக்கி, வெங்குணமந் திரிதரும கோபன்மனைச் சிகரமிசை
மேவினானால். (௨௧)

சாற்றியவிங் கிதுநிற்கக் கறையுறுவெஞ் சிறையினிடைச்
சயந்தனென்போ, னேற்றமுள வமரரொடு மவுணர்புரி சிறை
யதனு விடரின்மூழ்கி, யாற்றமெலிந் தரனைநினைந் தேத்தியயர்ந்

திடவறிந்தங் கருண்மீக்கொண்டு, சீற்றமுறு வேற்றடக்கைக குமரனவன் கனவினிடைச் சென்றானன்றே. (௨௨)

சிந்தைமகிழ் வோடுதொழு தையநீ யாரெனவே திகழுமீ சன், றந்தருளு மைந்தனியாந் தன்குறைநின் குறைபுகன்றான் றாதையான, விந்திரன்வந் தெமைவேண்டத் தாரகனைக் கதிர் வேல்கொண் டெறிந்துசாடிச், செந்திநகர் வந்ததனி லிருந்த னமிர் இரணயன்மா றேவர்சூழ. (௨௩)

வீரவா கென்னுமொரு தூதுவனை யிங்குவர விடுத்துவீ ரச், சூரனு மவுணன்மக னொருவனொடு பலவவுணர் தொலையச் சாடிச், சீருலா நகரழித்து வரப்புரிந்து நாளையிவண் சேர்ந்துசூ ர்முற், போருலா மவுணரெலா மைந்திருவை கவின்மாளப் புரி துமாதோ. (௨௪)

பின்புனது திருத்தருது மென்னவவன் றனக்குரைத்துப் பெயர்ந்துமோகத், துன்பினுட னுறுமமரர் கனவினிடை மன மகிழத் தோன்றித்தோன்றி, யன்பினொடு சயந்தனுக்குப் புகன் றதுபோற் புகன்றுபுகன் றகன்றுபோக, வின்பமுறு கனவினை விட் டெழுந்து துயர் பொருந்தாம லிருந்தாரன்றே. (௨௫)

வேறு.

கொன்பாவு திறல்கொண்ட குமரேச னமரர்
முன்பாக வந்தேகு முறையிங் குரைத்தா
மின்பான புகழ்கொண்ட னெழிலவீர வாகு
பொன்பாவு நகரூடு புரிசெய்கை சொல்வாம். (௨௬)

தண்டாத விறல்கொண்டு தருமங்கொல் கொடியோன்
விண்டாவு சிகரத்தின் மிசைநின் றிழிந்தே
யெண்டான வர்கள்சூழ விமையோர்கள் சி[illegible]சர்
கண்டார்கள் பயமேவு களமீ தடைந்தான். (௨௭)

முற்றுணர்சிங்க முகத்தினனன்மை மொழிந்ததற்கிழிந்தோன் முனிந்துரைத்திடலுஞ், சற்றுநம்மொழியுட் கொண்டிலனந்தோ தலையினில்விதியையார் தவிர்த்திடவல்லார், மற்றிவன் மடிதறின்னமாமதன்முன் மடிதலேகடனென மனத்திடைநினைத்துச், சிற்றறிவுடையேன் சொற்றனபொறுத்தி சேரலார்தமையடச் செல்குவனென்றான். (௧0௩)

என்றுவன்றிறல்கொண் மடங்கன்மாமுகத்தோ னின்புறவிசைப்ப விருந்திறற்சூர, னன்றுநன்றெனவே மகிழ்ந்தவன்றன்னை நயமொடுபுல்லிப் புகழ்ந்துநின்னகர்போ, யொன்றுதிருகணீண் டடைந்திடில்விளிப்ப னெல்லைமேவுதியென் றுவப்புடன்விடுப்பச், சென்றுதன்புரம்புக் கமர்ந்தனனெவருஞ் செலவுரைத்துறையுள் சேர்ந்துசூரிருந்தான். (௧0௪)

இன்னவாறவுணர் தொழுங்கழற்கொடுஞ்சூ ரெழிலிவர்தெழிலினோ டினிதுகண்படுக்கும், பொன்னுலாம்புரிசை மகேந்திரபுரியிற் புரிந்துவீற்றிருந்தது புகன்றனமன்றோ, மன்னுமாலயன்முன் னிமையவர்வணங்க•மடங்கலந்தவிசின்மேல் வனசமாளிகைமே, லன்னம்வாழ்கழனிச்*செந்தின்மாநகர்வா ழறுமுகத்திறைசெய லறிவுறவறைவாம். (௧0௫)

மகேந்திரகாண்ட முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் - ௪௱௨.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

யுத்தகாண்டம்.

முதனாட் பானுகோபன்யுத்தம்.

மின்னிகர்சடிலத் தவிர்மதிமுடித்த வித்தகன்மத்தக விழி விழித்தாங்குப், பொன்னுறுமருணத் தடமலர்மிடைந்த பொதும்பர்சூழுதயவான் பொருப்பினதும்பர், துன்னுசெங்கிரணத் திரவிவந்தெழலுந் தோகையோர்மருங்குடைத் தோன்றன்முன்றோன்று, கன்னல்விற்றடக்கைக் கடவுண்மாண்டதுபோற் கதுமெனவழிந்தது காரிருட்கங்குல். (க)

இவ்வகையுலகிற் றுணங்கறலகல விரவியாமொருவன்வந் திருவிசும்பெழலும், மொய்வளரவுணப் பேரிருண்மடிய முருகனும்பரிதியு முரனொடுமெழுந்து, செவ்வொளிக்கனகத் தேரின்மேற்புகுந்து சேனையோர்வானுளோர் செறிந்துசூழ்ந்தேத்தப், பௌவநீர்கடந்து சூரன்மூதூரிற் பாங்குறுவடதிசைப் பாலடைந்தனனே. (உ)

அங்கணவமையத் திமையவர்புனைவ னாறுமாமுகமுடையண்ணறன்னருளாற், கொங்கலரிருங்கா மருங்குசூழேமகூடமாம்பெயருடைக் கோனகர்குயிற்றச், சங்கரன்மதலை கொடிநெடுந்தடந்தேர் தணந்துசிர்மந்திரத் தணைந்ததன்னிற், பொங்கெழின்மடங்கற் சேகரத்திடையே பொருந்தியவணைமேற் பொருந்திவீற்றிருந்தான். (ங)

வேறு.

வீறுகொண்ட தானையோடு மேன்மைகொண்ட வேலவ
னீறில்பா சறைத்தலத்தி லிந்தவா றிருப்பவீ
றூறிலாத சூரன்முன்ன ரூற்றுநா ரதன்சொலச்
சீறியின்ன தொற்றரோடு செற்றமோடு சொற்றனன். (௪)

வாரிமன் னவற்பிடித்து வாருமென்ன வேகியே
கோரமோடு பற்றிமுற் கொணர்ந்திடச் சினந்துநீ
வீரமோடு மாறுகொண்டு வீறுகொண்ட தெவ்வரைச்
சேரவிங்கு விட்டதென்ன செப்புகென்று செப்பினான். (௫)

அந்தவேலை வேலைமன்ன னமரரோடு குமரவே
ளூர்ந்துவானி னேகினா னுயர்ந்தபூத ரென்கணே
வந்திடக் கலங்கினேன் மலங்கினேன் வருந்தினேன்
பந்திகொண்ட பூதர்தம் பரட்டினுக் கமைந்திலேன். (௬)

ஏழையேன் றடுப்பதெங்ங னென்றுகூறி நின்றிடத்
தாழ்விலாத வொற்றர்வந்து சண்முகக் குமாரவேள்
வாழுநம் பெரும்பதிக்கு வடதிசைக்க ணெய்தினான்
சூழ்பதாதி யோடுமென்று சொல்லவீது சொல்லினான். (௭)

இரவியைத் தளைந்துளானை யிங்கழைத்தி ரென்னலும்
பரவியேகி யொற்றர்சொற்ற பானுகோப னைத்தரச்
சிரமொரைந்தன் மைந்தனோடு சேனையோரை வென்றுநீ
விரைவிலிங்கு வருதியென்று விடைகொடுப்ப வேகினான். (௮)

ஆங்குதன் மனைக்கணுற் றடற்படைக் கலங்கள்கொண்
டேங்குறுத தானைவெள்ள மிருபதான வாயிரம்
பாங்கினோடு பாங்கினிற் பரந்திரைந்து சூழவே
நீங்கிலாத விசயனாதி யனிகமன்னர் சேரவே. (௯)

கந்துகங்கண் முப்பதான வாயிரங் கலந்ததோர்
சுந்தரஞ் செறிந்திலங்கு துய்யவைய மேறியே

வெந்திறற் பெருஞ்சமர்க்கு மேவுகின்ற வாறுகண்
டுந்துதா ரதன்குகன்க ணெல்லைவந்து சொல்லினன் (க0)

எந்தையான கந்தவே ளிலங்குவீர வாகுவாஞ்
சுந்தரன் றனைத்தெரிந்து சூரனிவ் விடத்தியாம்
வந்தவா றுணர்ந்துதன் மகன்றனைப் பதாதியோ
டிந்தவேலை நம்மொடே செருத்தொடங்க் வேவினன். (கக)

சேனையான துன்றவின்று சென்றுவென்றி யொன்றிநீ
யூனமின்றி வருதியென் றுவப்பினோ டுரைத்தலு
மானனங்க ளாறுகொண்ட வண்ணலைத் தணந்துபோய்த்
தூநலங்கொள் படைகள்கொண்டு துய்யவைய மேறினன். ()

சுந்தரங்கொ ளெண்மருந் துலக்கமா மிலக்கரும்
வெந்திறற்கொள் பத்துநூறு வெள்ளமான பூதருந்
தந்திரங்கொள் சுப்பிராதி தானைமன்ன ருங்குழீஇ
வந்துசூழ வேகினன் மகிழ்ச்சிவீர வாகுவே. (கங)

தலைமைகொண்ட பாசறைத் தலத்தினைத் தணந்துபோய்
நிலைமைகொண்ட சூரனூரி னீண்மதிற் புறத்துறத்
தொலைவில்பூத ருஞ்சினங்கொள் சூரன்மைந்த னனிகமும்
பலபடைக்க லஞ்சொரிந் தெதிர்ந்துபோர் பயின்றவே. (கச)

தெண்டிரைக்கு நேரெனத் திரண்டிரண்டு சேனையு
மண்டியோதை செய்துநின் றடுஞ்செருப் புரிந்திடச்
சண்டமுற்ற வவுணருஞ் சலந்தரித்த பூதரு
மண்டுசோரி வாரிநேர மட்டிலார்கள் பட்டனர். (கரு)

மேனலங்கொள் பூதர்தாம் வெகுண்டுசென்று மேவலா
ரானையோடு மூனைதன்னை யாளிநோடு மாளினைச்
சேனையான தேரினோடு தேரைவாரி மோதலு
மூனமுற்ற வவுணர்தா முடைந்துவாடி யோடினார். (கசு)

அற்றவேலை யவுணர்தம்பி லனலியென்னு மன்னவன்
செற்றமோடு வந்தெதிர்ந்து தீதிலாத பூதர்மேல்
வெற்றிகொண்ட கணைகள்சிந்த வெந்திறற்கொள் பூதரு
டுற்றசிங்கன் முனிவினோடு மொல்லைசென் றெதிர்ந்தனன். ()

மிண்டுகொண்ட வனலிதேரில் விரவிநின்ற புரவியைத்
தண்டுகொண்டு மோதலுந் தளர்ந்திறப்ப வெய்யவன்
கண்டுகோல் சொரிந்திடக் கனன்றவன்றன் வையமுற
றண்டலன்கை விற்பறித் தடற்கொள்சிங்கன் வீசினன். (கஅ)

அற்றமற்ற சிங்கன்மீதி லனலிதண்டின் மோதலும்
வெற்றிகொண்ட சிங்கனங்கண் வெய்யன்மார் படித்தவற்
பற்றிநின்று சுற்றிநற் படித்தலத் தடித்திடத்
தற்றுகின்ற வவுணரோடு சண்டனீது கண்டனன். (கக)

கண்டசண்ட னடுவனென்று கழறும்வேலை சிங்கனைய்
வண்டலன்றன் வையமுற் றவன்றடம் புயத்தின்மே
லொண்டிறற்கொள் கதையின்மோத வவனுமூர்ந்து சிங்கன்மே
றண்டின்மோத விருவருந் தளர்ச்சியெய்தி வீழ்ந்தனர். (உ0)

மற்றிவ்வேலை யவுணர்தம்பின் மாயனோடு பூதரிற்
செற்றமுற்ற நீலனுன சிலனங் கெதிர்ந்துநீ
ளுற்றதண்ட முந்தமாய னுந்துமார்பில் வந்துபட்
டிற்றுளா னெனக்கலங்கி யிந்தவா றியற்றுவான். (உக)

நீலன்மீது சூலமொன்று நீசன்விட் டிடப்படச்
சாலவே வருந்திநின்று தக்கமாயன் முன்புபோய்க்
கோலமார்பின் மீதுபாணி கொண்டுமோதி யண்டர்தங்
காலனைப் பிடித்தவன் களத்தினிற் கறித்தனன். (உஉ)

கண்டமீது விண்டிடக் கடித்திரத்த முண்டுயிர்
கொண்டபோது சண்டனோடு கோதில்சிங்க னங்கெழுக்

தொண்டிறற்கொ டண்டுகொண் டுருத்தெழுந்து சிங்கனவ்
வண்டலன் கவுட்கரத் தடித்தனன் முடித்தனன். (௨௩)

அன்னகாலை யவுணர்தம்பி லசமுகத்த னணுகவே
மன்னுகின்ற பூதர்தம்பின் மதுவெதிர்க்க வஞ்சகன்
மின்னுனைச் சரங்கள்சிந்த வெய்யன்வைய மீதுபோ
யொன்னலன் கலங்கவேலை யோதைபோ லொலித்தனன். ()

ஆர்த்தபோதி லசமுகத்த னயர்வதாக வன்னதைப்
பார்த்துவீர னல்லையுய்ந்து போகெனப் பகர்ந்துநீள்
சீர்த்திகொண்ட மண்ணிடைத் திரும்பவல்லை நில்லெனு
வார்த்தைபேசி வந்தெதிர்ந்து மறிமுகத்த னிதுசெய்வான். ()

மையிலாத பூதன்மீது வன்சரம் பொழிந்திடக்
கையினால் விலக்கல்செய்து கையன்முன்பு சென்றவன்
கொய்யுளைச் சகட்டினைக் கொதித்தெடுத்து வேலையிற்
றுய்யன்வீச வையமீது துண்ணெனக் குதித்தனன். (௨௬)

குதித்துவந்து பூதன்முன்பு கூடிமற் றொழிற்செயப்
பதத்தினா லுரத்தொடம் பரத்தின்மீ தெறிந்திடக்
கதித்தபூவின் மேவியே களங்கமற்ற மதுவின்மேற்
கொதித்துமாயை யான்மறைந்து கொடியநேமி விட்டனன். ()

தந்திரங்கொண் மதுவின்மீது தசர்முகத்தன் விட்டிடும்
வெந்திறற்கொ டிகிரிதான் விரைந்துசென்று பூதனங்
குந்துகின்று படையிலாம லுறுதலிற் றிரும்பியே
வந்துநீயன் முடிதடிந்து மாவிடத் தடைந்ததே. (௨௮)

ஆயகாலை யவுணர்மன்ன ரனிகமோடு மணுகலா
லேயபூத ருடையவே யிலக்கர்மேவு தண்டகன்
போயெதிர்ந்து பல்லவம் பொழிந்தழிப்ப வீதெலாந்
தீயசூரன் மாமகன் றெரிந்தெதிர்ந்து வந்தனன். (௨௯)

வந்தெதிர்ந்த குறளினோர் மடிந்துடைந் திடச்சரஞ்
சிந்திமுந்தி வந்திடச் சினத்தினோடு முக்கிர
னுந்துசூரன் மைந்தன்முன்ன ருற்றவன்ற னேதுதே
ரந்தரத்தின் மீதுபோக,வங்கெடுத் தெறிந்தனன். (௯௰)

நண்ணுதேரி னோடுபானு நாடுமட்டு மேகியே
மண்ணில்மேல் விழுந்துசென்று வன்றிறற்கொ ளுக்கிரன்
றிண்ணமுற்ற வங்கமீது செங்கையா லடித்துநீள்
விண்ணின்மீ தெடுத்தெறிந்து வேறுதேரி லேறினான். (௯௧)

காசிலேழு லோகமுங் கடந்துபின்ன ருக்கிரன்
வீசுசீர்கொள் படியின்மேல் விழுந்தனன் கிடந்தன
னேசிலாத தண்டிநீ டிரும்பினாகி யேனையோர்
பூசலான வெந்தொழிற் புரிந்திரிந்து போயினார். (௯௨)

ஏதுகண் டிலக்கர்வந் தெதிர்ந்துகோல் சொரிந்தவன்
றீதுகொண்ட தேரினைச் சிதைப்பவேறு தேரின்மே
லூதைபோல வாவிநின் றுறுஞ்சரங்கள் கோடிவிட்
டேதமற்ற வீரர்வில் விலக்கமுந் துணித்தனன். (௯௩)

விற்றுணித் தளப்பில்வாளி வீரர்மே லழுத்தலு
மற்றுநே ரிலாவிலக்கர் வாடியஞ்சி யோடினா
ருற்றவிச் செயற்றெரிந் துரங்கொள்வீர கோளரி
செற்றமோடு மெற்றனைந்த தீயன்முன்பு வந்தனன். (௯௪)

வந்தளப்பில் கோல்சொரிந்து வஞ்சன்விட்ட கோலெலாஞ்
சிந்தியாயி ரஞ்சரஞ் செலுத்திவெய்யன் மார்பையங்
குந்துசா ளரம்படுத்த வுள்ளநொந்து மாயவன்
வெந்திறற் படைக்கலத்தை வீரன்மீது வீசினான். (௯௫)

வீசலுற்ற படைவிரைந்து மேனியுட் பொருந்தலு
மாசிலாத வீரனுண் மயங்கியே விழுந்தன

னைசில்வீர பானுவந் தெதிர்ந்துவெய்யன் வையமுற்
றுசைநாணி விற்பறித் தொடித்தெறிந்த வெல்லையின். (௩௬)

தூயவீர னாகமீது சோரிநீர் குதித்திட
மாயவஞ்சன் வாளினான் மனஞ்சினந்து குத்தலுந்
தீயன்மீ தணிந்தவச் சிரக்கவச மற்றிட
வாய்வில்வீர பானுவு முரத்துவாள் செலுத்தினான். (௩௭)

சூரன்மைந்த னுட்கினந்து தூயனெற் றிகுத்தலும்
வீரபானு வீழவே வெகுண்டுவீர ராந்தகன்
கோரமோடு வந்தெதிர்ந்து கோல்களா யிரங்கடேய்
வாரமோடு மவுணனிட்ட மவுலியங் கறுத்தனன். (௩௮)

வேதன்முன் கொடுத்தவேலை வெய்யன்விட் டிடப்படப்
போதநொந் தயர்ந்தனன் பொருந்திமற்றை யைவருந்
தீதினு னொடேர்ந்தனுச் செருப்புரிந் துடைந்திடக்
காதல்வீர வாகுவீது கண்டுசென் றெதிர்ந்தனன். (௩௯)

தீதில்வீர வாகுவைத் தெரிந்தெரிந்து தீயவன்
வேதனல்லை மாலுமல்லை வேலினானு மல்லையோர்
தூதனீயெ னோடுபோர் தொடங்கவல்லை கொல்லென
மாதிறற் பரித்துயர்ந்த வாகுவீது கூறுவான். (௪0)

வீரம்வீரர் சிறிதுமே விளம்புவார்கொ லோவெனச்
சூரன்மைந்தன் முனிவுகொண்டு சோனைமாரி மானவெங்
கோரவாளி தூவலுங் குவட்டைவென்ற மொய்ம்பனு
மேருலாவு கணைசொரிந் திருஞ்செருப் புரிந்தனன். (௪௧)

மண்ணிலோடு மெட்டதான மாதிரத்தி லோடுநீள்
விண்ணிலோடு நீலவேலை மீதிலோடு நேமியின்
கண்ணிலோடு மண்டமுன்பு கடிதிலோடு மீளுமா
லெண்ணிலாத வன்மைகொண்ட விருவரேறு மிரதமே. (௪௨)

சூரன்மைந்தன் விடுசரங்க டெய்யவன் றடுத்திடும்
வீரவாகு விடுசரங்கள் வெய்யவன் றடுத்திட
மாருமஞ்ச விந்தவா றருஞ்சரம் பொழிந்துநீ
டூரமேவு மிருவருஞ் செருப்புரிந் துலாவினர். (௬௩)

வெந்திறற்கொள் வீரன்விட்ட விசிகமாரி சிந்திவன்
கந்தவாகை வாகுவின், கரத்துவில்லை வல்லையங்
கந்தமற்ற சூரன்மைந்த னுயிரஞ் சரங்களாற்
சிந்தவே துணிப்பவீர னிந்தவாறு செய்குவான். (௬௪)

பின்னுமோர் நெடுந்தனுப் பிடித்தொரா யிரஞ்சரந்
தன்னவே விடுத்தவன் றுலங்குவிற் றுணித்தபோ
தன்னவெய்யன் வேறுவிற்கொ டாயிரஞ் சரங்கடான்
மன்னிரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுமேல் விடுத்தனன். (௬௫)

விட்டபோது வீரவாகு வெஞ்சரங்க ளேழினு
லொட்டலன்றன் மௌலிதள்ளி யொல்லைபத்து நூறுகோ
ருட்டுவெய்ய னரணமுந் துணித்திடத் துலங்கிய
மட்டில்சீர்கொள் பரிதிகண்டுமண்டுமோகை கொண்டனன். ()

கோரமான வாயிரங் கொடும்பெருஞ் சரங்கடாம்
வீரவாகு நெற்றிமீது வெய்யன்மைந்த னெய்யவே
சோரியுண் டழுந்திடத் துலங்குசெங் கரத்தினு
லீருமம் பினைப்பறித் தெறிந்துவீர னிதுசெய்வான். (௬௭)

சித்திரங்கொள் பானுவைச் செயிர்த்தவீறு சேவகன்
வத்திரத்தி லாயிரம் வயங்கொண்மார்பி லாயிர
மெத்துதோளி லாயிரம் விறற்கரத்தி லாயிர
மத்திரங்க ளொல்லைசென் றழுந்துறத் துரந்தனன். (௬௮)

கந்தனெந்தை யிளவல்விட்ட கடியவாளி கொடியவன்
வெந்திறற்கொ ளங்கமெங்கும் விரவியங் கழுந்தலால்

வந்துவந்து சோரிமூட வாடிநொந்து கந்துகப்
பந்திகொண்ட தேரின்மீது பானுகோப னின்றனன். (௪௯)

அன்னபோதி லீதுகண்ட வன்றனாது சேனையோர்
மன்னுவீர வாகுமுன்பு வந்தெதிர்ந்து போர்செயத்
துன்னுவிற்கொள் வாளிகொண்டு துற்றசேனை முற்றவுஞ்
சின்னபின்ன மாகவே செறுத்துநின் றறுத்தனன். (௫௦)

பின்புமுன் புடைந்திறந்த பெருகுபூதர் யாவருந்
துன்பிலா விலக்கருந் துலக்கமான வெண்மரு
மின்பமா மகிழ்ச்சியோடு மீடினோடு கூடியே
மன்பெரும் புகழ்ச்சிவீர வாகுவின்க ணேகினார். (௫௧)

துற்றசோப மற்றபின்னர் சூரன்மைந்தன் வீரனோர்
செற்றமோ டெதிர்ந்துநூறு நூறுகோல் செலுத்தியே
வெற்றிமொய்ம்ப னேறுகின்ற வீறுதேரை நூறலு
மற்றுமோர் சகட்டில்வீர வாகுவல்லை வாவினான். (௫௨)

வாவிநூறு நூறுகோலில் வஞ்சகன்கை வில்லுடன்
மேவுகின்ற தேரழிப்ப வேறுதேரி லேறிவெம்
பாவிமற்று மோர்தனுப் பரித்திரா யிரஞ்சரந்
தூவிவீர னாகமீது தோயவங் கழுத்தினான். (௫௩)

ஆகமீது பகழிவந் தழுந்தவீர வாகுவுஞ்
சோகமங் குணர்ந்திரேழு துங்கவாளி தூவியே
மாகர்தெவ்வன் வில்லொடித்து வாளியா யிரங்கடா
மேகவிட்டு வெய்யனேறு மிரதமுங் கெடுத்தனன். (௫௪)

மற்றுநூறு வாளிகொண்டு மார்பைவாயில் செய்யவோர்
வெற்றிமையம் வெய்யனேற வீரவீரன் விசிகமங்
குற்றவா யிரந்துரந் துரந்திறந்த நெறியினாற்
றற்றிடுஞ்சி லீமுகங்கொ ணேயங் கறுத்தனன். (௫௫)

இந்தவாறு கண்டுவில்லி னிவனைவெல்வ தரிதெனு
முந்துபாறு வைத்தளைந்த மொய்ம்பன்வீர மொய்ம்புசே
ர்ந்தவீர னுதியான வாருமோக மாகவே
வெந்திறற்கொண் மோதமான வேல்விடுத்து நின்றனன். (ருசு)

வந்தவந்த வேலினன் மயங்கிவீறு பூதரு
முந்துசீ ரிலக்கரும் முரண்பொருந்து மெண்மருங்
கந்தனேவு தூதனுக் தளர்ந்துகந்தி னிற்றலு
மந்தமற்ற கணைகள்சிந்தி யவருருத் துளைத்தனன். (ருஎ)

ஆயகாலை முருகனீ தறிந்தமோக வேல்விடுத்
தேயுமோக வேலழிப்ப வேருலாவு வீரரோ
டோய்வில்வென்றி மொய்ம்பனங் குளந்தெளிந்து தானவன்
சேயின்மீதி லாதிவேல் செலுத்துமா றெடுத்தனன். (ருஅ)

கண்ணுதற் பரன்படைக் கலந்தொடுக்கின் மாய்வுறப்
பண்ணுமந்த வுந்துவேல் பரித்துவந்தி லேனெனு
வெண்ணிமாய மாயொளித் திருக்கைவெய்ய னேகலும்
விண்ணினின்ற கன்றருக்கன் மேல்கடற் படிந்தனன். (ருகூ)

நண்ணலன் கரந்துபோன செய்கைதன்னை நாடியே
திண்ணைமுற்ற தண்டமோடு திண்டிறற் புயத்தினோன்
றுண்ணெனத் திரும்பியே துலங்குவெற் பெறிந்தவேற்
பண்ணவன்றன் முன்பணிந்து பாசறைக்கண் மேவினன். (சு0)

வே று.

இந்த வாறிவ ணின்றிட விரவியம் பகைஞன்
புந்தி தன்னிடை யளவிலாப் பெருந்துயர் பொருந்த
நொந்தி ருந்தன னிவையெலா மொற்றர்போய் நுவல
வந்த வேலையி லறிந்தனன் சூரனு மவுணன். (சுக)

அறிந்த தானவ னுலையான் படையொடு மணுகிச்
செறிந்த சேனையும் பெருங்கிர வுஞ்சமாஞ் சிலம்பை

யெறிந்த வேற்படைக் குமரனுஞ் சமரில்வந் தெதிர்ந்து
மறிந்தி டும்படி பொருவனென் றுன்னியே [illegible]ந்தான். (௬௨)

வண்டு லாவரும் வண்டுழாய் மிலைச்சிய மௌலித்
திண்டி றற்பெறு மரியுரத் திலங்கிய திருப்போ
லெண்ட விர்ந்தவெண் சீகரச் சாகரத் திடையே
சண்ட வெங்கதிர் பரப்பிவந் தெழுந்தனன் றபனன். (௬௩)

கந்த மாமலர்ப் பொதும்பர்சூழ் கமலைமா நகர்வா
ழெந்தை ஞானசம் பந்ததே சிகன்றனை யெதிர்ந்தார்
பந்த வாணவப் படலம்விண் டிரிந்திடும் படிபோ
லந்த ரம்புவி மறைத்தபே ரிருளகன் றதுவே. (௬௪)

இரண்டாநாட் சூரபன்மன்யுத்தம்.

அன்ன காலையி லிலக்கவெள் ளம்படை யனுகத்
துன்னு சீரசு ரேந்திர னுடனதி சூர
னென்ன நின்றிடு தம்பியர் மைந்தரா மிருவர்
மன்னி டும்படைத் தலைவரா யிரதமேல் வரவே. (௬௫)

சீர் புரிந்திடு மொருபெருந் தேரின்மேற் றிறற்சூ
ரூர் பிரிந்துபோர் புரிந்திட வருதல்கண் டோடிக்
கூர் புரிந்திடு குலிசவேற் கரத்தினுன் கூற
வேர் புரிந்திடு குமரவே ளறிந்தன னிதனை. (௬௬)

அறிந்து மாருதச் சாரதி யியற்றுதே ரனுகிச்
சிறந்த சீருள விளையவ ரிரதமேற் செல்லப்
புறந்த ராதவீ ராயிர வெள்ளமாம் பூதர்
செறிந்து சூழ்ந்திடத் தானவன் படைக்கெதிர் சேர்ந்தான். ()

சேர்ந்த காலையிற் பூதரு மவுணருஞ் சினங்கொண்
டார்ந்த யுற்பல படைக்கலஞ் சொரிந்துநின் றார்த்து

நேர்ந்து கிட்டியங் கிருஞ்செருப் புரிந்தனர் நெடுஞ்சீர்
சார்ந்த சாரத ரின்னன பின்னர்செய் தனரே. (௬௮)

ஆயி ரம்பெருந் தேரினைக் கரங்களா லள்ளி
யாயி ரங்கரி கெட்டிட மோதுவ ரதற்பி
னாயி ரங்கரி பாணிகொண் டெற்றியே யடற்பத்
தாயி ரம்பரி யழிவுறப் புரிகுவ ரடலால். (௬௯)

கோடி வெம்பரி பாணிகொண் டாயிரங் குலவுங்
கோடி யாகிய வவுணரை யடித்துயிர் குடித்தார்
வாடு றாவிறற் றகுவரும் பூதரை வளைவுற்
றீடு சேர்ந்திடு பற்பல படையினா லிறுத்தார். (௭0)

வீறி வந்திடு தானவ ராணவர் வெகுண்டு
சீறு சாரத ருடல்பதை பதைத்திடச் சிதைத்த
வீறி லாவிறற் பூதமன் னவர்தெரிந் தெதிர்போய்
மாறு றும்படி தானவர் தானையை வதைத்தார். (௭௧)

பிணங்கள் சோரிவெற் பாறுபோன் மேவுறப் பெருஞ்சீர்க்
கணங்க டானவர் கணங்களை யடுதிறங் காணூஉ
விணங்கு சீரதி சூரன்வந் தறுமுக னிருதாள்
வணங்கு பூதர்மேற் பொழிந்தனன் பகழியா மாரி. (௭௨)

அந்த வேலையிற் பூதரி லுக்கிர னணுகித்
தந்தி மாமுகன் முன்னவன் சுதன்மிசைத் தண்டொன்
றுந்த வுந்துமக் கதையதி சூரன துரத்து
வந்து சாலிகை சிந்திய தவுணர்கண் மயங்க. (௭௩)

மூடு சாலிகை சிந்தலுஞ் சிந்தையுண் முனிந்து
பாடி லுக்கிரன் மீதுநா றாயிரம் பகழி
கூட விட்டுழிக் குருதிநீ ரெழுந்தது கொதித்தோ
ரீடு வெற்புவிட் டவுணர்கோன் றேரினை யிறுத்தான். (௭௪)

மற்றொர் வையமேற் பாய்தலு முக்கிர வலியோன்
செற்ற மோடுதேர்ப் பரிகளை யுதைத்திடத் தீயோன்
றற்று நூறுகோல் விடுத்தலு நெடியகைத் தடியா
விற்றிடும்படி விலக்கவே றிரதமே றினனே. (எரு)

வேறு.

ஏறிநின்றவதி சூரனுக்கிரனை யீறுசெய்வனென வெண்ணியே, சிறனற்படை யரும்புனற்படை திறற்சமன்றனது தின்படை, வீறுகின்றதொரு காலினுந்துபடை மின்படைத்தவிதிதன்படை, மாறனெண்படை விடப்பிடித்துடல் வருந்துறுதவை யருந்தினன். (எசு)

விட்டவிட்டபடை முற்றுமுற்றுதிறன் மிக்கவுக்கிரன் விழுங்கலுங், துட்டனுணவதி சூரனதிபடை தொட்டிடப்புரனை யுக்கிர, னிட்டமோடுதொழு தஞ்செழுத்தினை யியம்பினின்,றிடலு மெந்தைதன்,னெட்டிரும்படை திரும்பிமுக்கணுடை நின்மலன்புடை யடைந்ததால். (எஎ)

ஈதுகண்டரி முகத்தன்மாமக னிலங்குதேரினு மிறங்கியே, கோதுசெய்யுமொரு தண்டுகொண்டுமிகு கூளிமன்னனெதிர் கூடிவண், போதுகொண்டதொடை கொண்டதோண்மிசை புடைப்பவக்கதை பறித்தவன், றீதுகொண்டவுர மீதடித்துழி சிறந்ததொல்லுயிர் துறந்தனன். (எஅ)

இன்னவாறது தெரிந்துநெஞ்சக மெரிந்துதானவர்க ளிந்திரன், மன்னுபூதர்கள் பதைத்துமாளும்வகை வாளிசிந்தியெதிர் வந்தபோ, தின்னலுற்றகுறண் மன்னரிற்கனக னென்னுமன்னவ னெதிர்ந்துநின், றன்னவஞ்சனொடு போர்புரிந்திடலு மாயிரங் கணை விடுத்தனன். (எகூ)

மெத்துமத்திர முருத்தனிற்பட மெலிந்தனன்கடிது வீறுமுன், மத்தனென்பவ னெதிர்ந்துபோர்புரிய வஞ்சனெண்ணில் பலவாளிதூஉ, யெய்த்திடும்படி யிழைப்பமந்தனெதி ரெய்தி

வெய்யசமர் செய்திடப், பத்துநூறுகணை சிந்திமந்தனு மயர்ந்தி டக்கடிது பண்ணினன். (அO)

வீறுசிங்கனது பின்புமுன்பனுகி வெஞ்செருப்புரிய வஞ் சக, னூறுவெங்கணை விடுப்பவன்னவனு நொந்துநின்றிட லு முந்துசி, ரேறுசாரதர்கண் மன்னர்பின்னுள ரியாவரும்பொரு திளைத்திடச், சீறிவந்தன னிலக்கர்தம்மிலுயர் திண்டிறற்குலவு தண்டகன். (அக)

தாரகன்றன்மகன் வத்திரத்திலுயர் தண்டகன்கணைகளாயி ரம், வீரமோடுவிட நொந்துதந்திதரு வெய்யனெண்கணைக ளெ ய்யவே, சீருலாநுதல் படப்பெருந்துயர் செறிந்திடக்கடிது சோ முகன், கோரமோடணுகி யாயிரங்கணைகள் கொண்டுதேரழிவு கண்டனன். (அஉ)

தேரழிந்திடலு மானைமாமதலை சீறிவேறிரத மேறியே, வீரமோ டுவரு சோமுகன்றன்மிசை வென்றியோர்படை விடுப்பவங், கேருலாவுமவ னூர்தளர்ந்தன னிலக்குசீர்விசயன் வந்துசீ, டார கன்றன்மகன் வில்லைவல்லைகணை யாயிரங்கொடு தடிந்தனன். ()

கொண்டவில்லழிய வந்தெதிர்ந்துபொரு கொற்றவீரன்வி றல்பற்றலன், கண்டுதண்டது விடப்படத்தளர் கலக்கமுற்றன னிலக்கரி, லண்டுமேனைய ரடைந்துவிற்சமர் புரிந்துடைந்திட லு மாசிலா, மண்டுவீரமுள கந்தனுக்கிளவல் வந்துவெய்யனொ டெ திர்ந்தனன். (அச)

கைத்தனுத்தனை வளைத்துமெத்திய கடுஞ்சரஞ்சிதறி வெய்ய வன், மைத்தனுத்தனை மறைப்பவன்னவனு மன்னுமாயிரநல் வாளிதான், சுத்தன்மீதுபட விட்டொரேழுகணை தொட்டுவிற் றடிய விற்கொளாப், பத்துநூறுகணை சிந்திவெய்யனுறு தேரை வில்லொடு படுத்தனன். (அரு)

வேறுதேரவுண னேறிவிற்கொடியர் வீரவாகுவுறு தேரினை,நூறு
கோலதனி னூறுகாலதனி னூபுரத்துவரு சேவகன், மாறிலா
விறல்கொள் பாவிதேரினிடை வாவிமேவுதிறல் வாளினாற், பே
றதாமொரு கரந்துணித்துழி பிடித்ததண்டுகொ டடித்தனன்.()

ஊறில்வீரனவு ணன்சிரத்திடை யுதைத்துமீளுதலு மொன்
னலன், சீறிவாள்கொடு தொடர்ந்துவந்துழி திரும்பியங்கவனை
வாளினா, னூறினானவுண ரஞ்சியோடினர் நுவன்றிடற்கரிய
சீரினால், வீறுசூரனிது கண்டுபூதர்குழு மீதுவெம்மையொடு
மேவினான். (௮௭)

முந்திவந்துயர் தனுக்குனித்தனன் முழங்குநாணொலி வழங்
கலுஞ், சிந்தினார்சில ரிரிந்துளார்சிலர் திகைத்துளார்சிலர் செக
த்தின்மே, லிந்தவாறுமிகு பூதர்நொந்தனர்கள் யாண்டுபத்துட
னிரண்டுதா, னந்தநாணொலி யொழிந்ததில்லையெனி லாரவன்ற
ன்விறல்கூறுவார். (௮௮)

இன்னசெய்கைதனை மன்னுசாரத விராசர்கண்டவ ணெதி
ர்ந்தபோ, தன்னவஞ்சனொரு பத்துநூறுதொட ராயிரந்தழுவு
கோடியா, யின்னல்வெங்கணை பொழிந்தபோதவ ரழிந்தபோது
நல் லிலக்கராம், வெந்நிடாதவிறல் வீரர்வந்தணுகி வெந்திறற்க
ணைகள் சிந்தினார். (௮௯)

ஆடல்கொண்டவ னரக்கரத்தனு வனைத்தையுங் கணைக
ளாயிரங், கோடிசிந்தியவை சிந்தியத்தொகைகொள் கோல்விடு
த்தவர்க டேரெலாம், பாடுறும்படி புரிந்திலக்கமொடு பத்துநூறு
செறி பல்லவ, மீடினோடுதவி வீரர்மேனிகள் ளைத்திடும்படி
துளைத்தனன். (௯௦)

ஈதுகண்டுதிற லெண்மர்தங்களி லிருந்திறற்பெறு திவாகரன்
றீதிலாதகணை சிந்திவந்திடலு நூறுநூறுகணை சிந்தியே
யோதுவீரனது விற்றுணித்தவனுரம்பிளந்துழிவிழுந்தனன் [ன்.
கோதிலாவிற லரக்கன்வந்தவுணர் கோவின்முன்புகணை தூவினா

தூவியங்கதனில் வென்றியின்றிமிட றுன்றுவாளிளெடு சூரர்கோன், மேவுதேரனுகி வில்லைவெட்டவவன் வில்லொடிந் ததிலை வல்லையே, யோவிலாதகதிர் வாளொடிந்ததட லுந்தரக்க னையொர் தாளினுற், பாவியண்டமிசை செல்லவுந்தலும் விழுந் தனன்கடிது பாரின்மேல். (கூ௨)

வீழுமன்னதை வெகுண்டுகண்டுமிகு வெற்றிபெற்றிடு மகே ந்திரன், ருழ்விலாவிறல்கொள் சூரன்முன்புபல சாயகஞ்சிதற வெய்யவன், சூழுநூறுகணை தூயனங்கமிசை தோயவிட்டுழி விழுந்தனன், வாழ்வுகொண்டபுகழ் வீரதீரனெதிர் வந்துபல்க ணைகள் சிந்தினுன். (கூ௩)

ஈடுசேரவரு வீரதீரன்மிசை யேழினோடவுண னேழுகோல் கூடவிட்டுழி விழுந்தனன்கடிது கொற்றமுற்றிடு மகேசனு நீடுசூரனெதிர் வந்தெதிர்ந்தொரு நெடும்படைக்கலம் விடுப்பவே பீடுகொண்டவுர மீதுபட்டுமிகு தூளிபட்டது பிறங்குவேல். ()

வந்துபட்டகதிர் வேலழிந்திடலு மன்னுதானவர்கண் மன்னவ னுந்துகின்றகணை யேழுவிட்டிட வுரம்பொருந்திய மகேசனீள் கந்துறழ்ந்திடு புயங்கலந்துடல் களைப்பமொய்ம்பது துளைப்பவே சிந்தைநொந்தன னிகழ்ந்தவிச்செயலை வீரகோளரிதெரிந்தனன்.

கண்டிதண்டர்புகழ் வீரகேசரி கடுஞ்சரஞ்சிதறி வந்து பின், பண்டலன்றனது வையமுற்றுர மடிக்கவேகரம் வெடிக்க வே, மண்டுசூரனொரு கையினுலிவனை மாலுறுங்கடலில் வெஞ் சினங், கொண்டெறிந்திட விழுந்துபின்னரு மெழுந்துசேனை யொடு கூடினுன். (கூ௪)

மால்படைத்தவிற லிந்திரன்குறுகி வன்சமன்படை விடுத் தலும், பால்படைத்தமொழி மாயைமைந்தன்மிசை பட்டுமட்டி றுகளாகவெங், கோல்படைத்தவனு ருயிரங்குலவு கோடிவெ ங்கணைகவேலுங், கால்படைத்தவிசை போலமேவிய கலந்துளை த்திட விளைத்தனன். (கூ௭)

மன்னுவெற்றிபுனை யந்தகன்கடிது வந்துபல்கணைகள் சிந்தலு,மன்னவன்கணை விலக்கிவெந்தகுவ னாயிரங்கணைக ளாலவன்,மின்னுதேரினொடு விற்றுணித்துமரு மம்பிளந்திட விழுந்தனன்,வெந்நிடாதவிறல் கொண்டவண்டர்புகழ் வீரவாகுவிது கண்டனன்.

கனத்ததேரினொடு வந்தெதிர்ப்பவது கண்டுமாயைதரு கண்டகன், மனத்திலொற்றனென வுன்னியின்னமுமென் முன்னரொற்றனென வந்தியே, லனத்தமெய்திலை தனுப்பிடிக்கினுன தாவிகொண்டிடுவ னென்னவே, சினத்தபாவிமக னாவிகொண்டதிற லாளனின்னமொழி செப்புவான். (௯௯)

உற்றதூதனுமமைச்சுமாகுவ னுரங்கொடெவ்வர்மிசை செல்குவன், வெற்றிவேலுடைய கந்தனெந்தையருள் வேறுமுள்ள பணி செய்குவன், முற்றும்வல்லவனி யானமர்ப்புரிதி யென்னவொன்னலன் முனிந்துநீள், கொற்றவாளிகளொ ராயிரங்குலவு கோடிவீரனெதிர் தூவினான். (௧௦௦)

வீரவாகுவுமளப்பில்வெங்கணை விடுத்துவெய்யன்விடு வெய்யகோல், சேரநூறியொரு நூறுகோலுதல் செறித்திடக்கணை சிதைந்திட, மூரிசேரவுண னெட்டுவெங்கணைகண் மொய்ம்பன்மொய்ம்பிடை யழுத்தலுஞ், சோரியுண்டிடர் தன்னையன்னவை துளைத்தவும்பர்க டுளங்கவே. (௧௦௧)

வென்றிகொண்டபுய வண்ணல்பின்னர்பல வெய்யகோலவுணன் வையமேற், றுன்றியொன்றுபல பாகரங்கமிசை சோரிகண்டிட வழுத்தல்கண், டன்றுகாசிப னளித்ததானவனொ ரைம்பதொண்கணையின்மொய்ம்பினா, னின்றதேரதனை நூறவேறுமொரு நீடுதேரின்மிசை கூடினான். (௧௦௨)

கூடிவாயுவொடு தேயுவின்படை கொடுஞ்சமன்கதிர் நெடும்படை, யீடுசேர்வருணன் வாடுறுகிருதி யிந்திரன்படை யிலங்குசிர், சூடுவேதனொடு மாதவன்படை தொடுத்துமொய்ம்பினன்

விடுத்திடப், பாடில்சூரன்மிசை வந்துவந்தவைகள் பட்டுமெட்டி றுகள் பட்டவே. (கoஙு)

மட்டுலாவுதொடை யண்ணலங்கதுபின் மங்கைபங்குடைய வள்ளறன், னெட்டிரும்படை விடுப்பவன்னபடை நேரிலாவிற ல்கொள் சூரனும், விட்டுமொய்ம்பொடு விலக்கியாறிறெனுடு வீறு மொன்பது விறற்சரந், தொட்டுவீரனது கைத்தலச்சிலை துணித தனன்றகுவர் துள்ளவே. (கoச)

மூண்டகோபமொடு மொய்ம்பனங்கொரு முரண்கொள வேலினை விடுத்தலு, மாண்டுசூரன்மிசை பட்டுவல்லையி லழிந்து போகுதலு மன்னவன், பூண்டவன்மையொரு தண்டமுந்தவது வந்துமார்பிடை புகுந்கிட, வீண்டசோரியொடு நீண்டதேரின மிசை வீரவீரனும் விழுந்தனன். (கoரு)

செய்கையின்னது தெரிந்துதேரினெடு சிருறுஞ்சர வணப் பெயர்ப், பொய்கைதன்னிடை வளர்ந்தநங்கடவுள் போயெதிர் ந்திட வழுத்தினர்க், குய்கைதந்தருள் குமாரவேள்வடிவ முற்று நோக்கிமிகு செற்றமாய், நைகைகொண்டதொழில் கொண்டவ ஞ்சனிது நம்பிராஜெடு விளம்புவான். (கoசு)

உன்றனேடுவரு சேனையானவ ரொழிந்துபோயின ருவர் க்கெலாம், வென்றிகொண்டவிறை யாகிவந்தவனும் வெந்துயர்க் கொடு விழுந்தன, னின்றிளங்குமர ஞனநீகொலம ரன்னெ டேபுரிய வல்லைகின், வன்றிறற்றனை யழிப்பனிங்கொரு கணத தினின்றனன் மறத்தினுன். (கoஎ)

வஞ்சனீதுசொல வேளுரைப்பனிள மைநதனென்றெமை மதித்தனை, நஞ்சுலாவிய களத்தனெற்றிவிழி நண்ணுகின்ற பொறி யொன்றுகாண், விஞ்சுகின்றவுல கங்கெடுப்பது விவேக மற்றவொரு பேதைநீ, யஞ்சுறுந்திறல் வீரர்பாலர்பெரி யோர்க ளென்றுமதி யார்கள்காண். (கoஅ)

யாவரேனுமமர் செய்யவந்திடி லெதிர்ந்துபோர்புரிவ ரிங்கி
னிச், சேவகத்தொடு பெருத்தநின்வலி சிறுத்தநம்பெரிய திண்
மையர், லோவரும்படி கெடுப்பமென்றிட வுருத்தளப்பில்கணை
யொன்னலன், றாவவேலவனு மெண்ணில்வெங்கணை தொடுத்து
விட்டவை தடுத்தனன். (க0௯)

தடுத்துவேன்முருக னேழிரண்டுகணை தானவன்றனது
தோளின்மேல், விடுத்தபோதுகணை பட்டொடிந்துவிழ் வேறு
மாயிரம் விறற்சரந், தொடுத்தவன்சிலை துணிப்பவஞ்சனொரு
துங்கவேல்விடவு மேழொடேழ், வடித்தவெங்கணையி லந்தவே
லையுற வந்தவேலையெதிர் சிந்தினன். (கக0)

வீறுகின்றதொரு வில்லெடுத்தவுணன் வேலன்விட்டபல
கோலெலா, நூறியேழ்கணை புயத்திலெய்யவவை நுண்டுகட்பட
லும் வேலவன், சீறியையிரு சரத்தவன்சிலை சிதைத்தொராயிர
நல் வாளியா, லேறுதேரழிய நூறிவேறுமவ னேறுதேர்களற
வெய்தனன். (ககக)

வண்மைகொண்டசிலை வையமற்றிடலும் வையமுற்றவுணர்
மன்னவன், றிண்மைகொண்டதொரு முத்தலைப்படை செலு
த்தவீரிரு சரங்கள்விட், டுண்மைகொண்டருக னன்னதைக்கடி
துருத்தறுத்துமிரு கோல்கடெய்த், தண்மைகொண்டதொழில்
கொண்டவன்புனை மதாணியானவை தடிந்தனன். (ககஉ)

ஈதுகண்டவுண ராருமங்கணுகி யெந்தைகந்தனை வளைந்து
நின், றேறுதுபோர்புரிய வாழிவேலன்விட வுற்றசேனையவை முற்
றவுங், கோதுறும்படி கெடுத்துமற்றது குமாரவேள்கையுற வெய்
யசூர், வேதன்மால்படை விடுப்பவேலவை விழுங்கவாதிபடை
விட்டனன். (ககங)

விட்டவெம்படை குமாரவேளொரு விறற்கரங்கொடு பிடி
த்தவன், கெட்டிடாதவகை புந்திசிற்சில கிளத்தவங்கதை மதித்
திலன், மட்டில்சேனையொடு பின்புசேர்துமென மாயமாபிமனை

யேகலும், பட்டசோகமொ டயர்ந்தயாவரு மெழூந்துவேலனயல் பரவினூர். (௧௧௪)

மற்றிவ்வேலைமிகு பூதர்சூர்நகர் வடாதுவாசறனி லேகியக, குற்றிருந்தவதி சூரனைப்படை யொடுங்கெடுத்தெயி லுடைத்து விண், டுற்றிருந்ததொரு கோபுரங்கடிது தொட்டுவேலையிடை யிட்டவூர், சற்றழித்தனர் திரும்பினூர்கடிது சண்முகத்தனயல் கூடினூர். (௧௧௫)

வெற்றிறற்கொண்மிகு சாரதக்குழுவும் வீரரும்புடையின் மேவவே, யெந்தைகந்தனுயர் பாசறைப்பதியி லேகுமந்திரம தெய்தியே, சிந்துரப்பகை சுமந்துநீடொளி திருந்திடுந்தவி சிருந்தன, னந்தரம்படி யிருண்டிடும்படி யருக்கன்மேல்கட லடைந்தனன். (௧௧௬)

நலந்திருந்துமரு ணக்கதிர்க்கமல நாயகன்கடிது வந்தெனைக், கலந்திருந்தவ னகன்றுபோனசெயல் கண்டுநீதிமுறை கொண்டிடா, துலம்புரைந்தபுய விந்துவென்னையுற வுன்னிவந்தன னெனுநினைந், திலங்கும்மம்பர மடந்தைநக்கென வெழுந்த தாரகை யினங்களே. (௧௧௭)

ஓடியுற்றசெய லொற்றர்சொற்றிட வுணர்ந்துபானுவை முனிந்துளா, னீடுதந்தையிடை வந்துமுற்பக னிகழ்ந்தவச்செய னிகழ்த்தியின், நீடுகொண்டவரை நாளைவென்றிடுவ னென்னவன்னவன் விடுப்பநீண், மாடமாளிகைகொள் வீடடைந்தத னில் வைகிவைகறை யெழுந்தனன். (௧௧௮)

மூன்றுநாட் பானுகோபன்யுத்தம்.

எழுந்துமாயைதனை முன்னமுன்னனுகி யேத்துவேண்டு மென வோதலு, மிழிந்தவன்புதல்வன் முன்னிமென்றேடம ரெய்திவென்றவனை யின்றுநா, னழிந்திடும்பரிசு வெல்லுவோர்

படை யளித்தியென்றிடலு மார்வமே, பொழிந்தமாயையொரு மாயவெம்படை கொடுத்துவிண்ணினிடை போயினுள். (கககூ)

அன்னவஞ்சனது பின்னர்பின்னுள வடற்படைக்குல மெடுத்துநீண், மின்னுதேரணுகி யைம்பதாயிரமென் வெள்ளமான படை சூழவே, மன்னுமப்பதி மதிற்புறத்தணுகி மாவின்மாமுகமொ ராயிரந், துன்னுதூதன்வத னந்தெரிந்திளைய வாசகங்கடிது சொல்லுவான். (கஉo)

வீரவாகுவெதிர் சென்றியாளிவண் விரைந்தடைந்தது விளம்பியே, போரியற்றவவன் வந்திடும்படி புகன்றுமீள்கென வகன்றுபோய்ச், சீருலாவிவளர் பாசறைப்பதி செறிந்துவீரனை யறிந்துகண், டீரமற்றிடு மனத்துவெய்யவ னிசைத்தவாசக மிசைத்தனன். (கஉக)

இயம்புபோதுக திரைத்தளைந்தவனை யின்றுகொல்லவருவேனெனுப், பயம்பொருந்துவகை தூதனேடிவை பகர்ந்துவிட்டிளைய ரோடுநீள், வயம்பொருந்துகும் ரேசன்முன்பணுகி வந்தளைத்தொழில் புரிந்துபின், னயம்பொருந்துவிடை கொண்டுசென்றுகவி னண்ணுதேரின்மிசை நண்ணினுன். (கஉஉ)

கொன்னுறுந்தனது சேனையோடணிகொள் கோதில்பாசறை யகன்றுபோய்ப், பன்னரும்புகழ்கொ டெவ்வனின்றிடு பறந்தலைக்கள மடைந்திட, வின்னலற்றமிகு பூதர்தானவ ரெதிர்ந்துவெஞ்சம ரியற்றினுர், மன்னுபூதரொடு வெய்யதானவர்கள் வல்லைசிற்சிலர் மடிந்தனர். (கஉங)

தானவத்தலைவ ராரும்வீரமுறு சாரதத்தலைவர் யாவருமீனமற்றிடு மிலக்கரெண்மரு மெதிர்ந்துவெஞ்சம ரியற்றவே
யூனமுற்றவ ரிறக்கவெற்பகைவ னுந்துதேரினெடு வந்திட[னன்.
மானமுற்றதிறன் மொய்ம்பனுங்கடிது வந்துதேரினெ டெதிர்ந்த

அற்றவேலைதனி லுற்றவில்லினை வளைத்திலங்குபிறை யாசுகம், வெற்றிமேகமென நாகர்தெவ்வன்விட வீறுகொண்டதொரு வில்லினை, மற்றுநேரிலகும ரன்பதத்தினை வணங்குவீரனும் வணக்கியே, துற்றிடும்பிறை நெடுஞ்சரம்பல தொடுத்துநேருற விடுத்தனன். (௧௨௫)

காரிலேகுவன விண்ணிலேகுவன கஞ்சனேடரி கலந்துவா
ழூரிலேகுவன பாரிலேகுவன வுந்துசீகர முலாவுமுந்
நீரிலேகுவன வெற்பிலேகுவன நீள்வுகொண்டபுக ழண்டமுன்
சீரிலேகுவன தூயவன்றனொடு தீயவன்றனது செய்யதேர். ()

சையமொத்தவவர் வையமிந்தவகை சாரிவட்டம துலாவலும்
வெய்யனுயிர நெடுஞ்சரஞ்சிதறி வீரன்மார்பிடை யழுத்திடத்
துய்யனுயிர மெனும்பெருங்கணைக வேவென்றியுறு சூர்மகன்
செய்யதேரதனை நூறவேறுமொரு தேரின்மீமிசை செறிந்தனன்

செறிந்துவில்லினை வளைக்குமுன்னருமை செம்மலுக்கிளைய சேவகன், முறிந்திடாதகணை யாயிரங்கொடவன் மொய்ம்புரந்தனை படுத்தலும், பிறிந்திடாதவிற லும்பர்வேல்கொடு பெருந்திறற்புனை திருந்தலன், மறிந்திடும்பரிசு வெல்வனென்றவுணன் வாருணப்படை விடுத்தனன். (௧௨௮)

மேயுமப்படையை வீரனங்கிபடை விட்டழித்திடலு மொட்டலன், வாயுவின்படை விடுப்பமொய்ம்பனொரு மாசுணப்படை விடுப்பவே, போயுரத்துவரு வாயுவின்படையை யுண்டுவஞ்ச னெதிர்போதலு, மாயனூர்திபடை தீயனுந்தவெதிர் வந்தவெம்படை முறிந்ததே. (௧௨௯)

உந்துநந்திபடை பின்புமொய்ம்பன்விட் டூதைபோலது விரைந்துபோய், வந்தகாருட நெடும்படைத்திறலை வல்லைசிந்துதலும் வஞ்சக, னந்தகன்படை விடுப்பவங்கதையுமட்டதொட்டல னயன்படை, வெந்திறற்கொள விடுப்பநந்திபடை முன்புவந்தது விளிந்ததே. (௧௩0)

மிக்கவெற்பகைவன் மாயவன்படை விடுப்பநந்திபடை முன்புவந், தக்கணம்பொரலு மாடன்மொய்ம்புடைய வண்ணலங்கது தெரிந்துபின், றக்கன்வேள்வியை யழித்தவன்படை விடுப்பமால்படை தகர்ந்திட, நக்கனூர்படை யெடுத்துவெந்தகுவ னண்ணலார்வெருவ விட்டனன். (கஙக)

மூரண்டரும்புயனு நம்பன்வெம்படையை மொய்ம்பினோடு விட வங்கெதிர்ந், திரண்டுவெம்படையு நீள்பெருஞ்சம ரியற்றி விட்டவரை யெய்தவே, திரண்டகந்திணை புரைந்ததோளுடைய தியசூரனரு டயவ, னரண்டருந்தனது மாயையாலிலகு மம்பரத்திடை யொளித்தனன். (கஙஉ)

ஆயபோதுகதி ரோன்மறைந்தன னருந்திறற்குலவு தானவன் மாயைதன்படை விடுப்பவள்ளன்முத லானசேனையை வளைந்து லேயவேகடிது கட்டியேகியினி தாயசீர்க்கடலி லிட்டிடத் [மா தியரிற்பெரிய தியனங்கது தெரிந்துநெஞ்சக மகிழ்ந்தனன். ()

மகிழ்ந்துதாதையுறு கோயினண்ணியவன் வண்ணவொண்கழல் வணங்கியே, நிகழ்ந்தவாறுதனை யோதவன்னவ னிறைந்தவார்வம துறைந்திடப், புகழ்ந்துமைந்தனை யவன்றனதுமனைபுக்கிருந்திட விடுத்தன, னிகழ்ந்திடாநெறிகொ ளூரதன்குமரவேண்முனூற்றிவை யிசைத்தனன். (கஙச)

அற்றவேலைதனி லாறுமாமுக னடற்கொள்வேல்விட வளக்கர்வாய், வெற்றிவேல்கடிதி லூற்றுமாயையை விலக்கியேகவடல் வீரனுந், துற்றயாவரு மெழுந்துவந்தணிகொள் சூரனூரையெதிர் கண்டபின், கொற்றமேவுகும ரேசனுக்கிளைய காளையின்னமொழி கூறுவான். (கஙரு)

கரந்துமாயைகொடு வென்றுசென்றதொரு கள்வனைத் தலையறுத்தலா, லுரந்தருங்குமர வேண்முனேகில னுரைத்தவீ துமுடி யாதெனி, லிருந்திடேனனது வில்லுநாணுமெரி யெய்

தூவேனென வியம்பியே, விரிந்தசேனையொடு சூரனூரரண மேலைவாசலிடை மேவினன். (ககசு)

அங்கிருந்தபுலி மாமுகன்பொரு தழிந்திடக்கனலின் வாயுவின், றுங்கவெம்படை செலுத்திவாணகர் தொலைப்பவும்பரையலைப்பவன், மங்குலேழையும் விடுப்பவங்கவைகள் வந்துமாமழை சொரிந்துநீள், வெங்கனற்றனை யழிப்பவன்னசெயல் வீரவாகுவெதிர் கண்டனன். (ககஎ)

இரணியன் யுத்தம்.

கண்டான்வெகுண்டான் வடவைப்படை விட்டகாலை
விண்டானிறைந்த புயனீர்தனை யுண்ணவீழ்ந்து
தண்டாமுகிற்கள் கடலோடிய வீதுதன்னை
யண்டார்புகழுந் திறற்றூதர்சூ ரோடறைந்தார். (ககஅ)

அப்போதுசீறி யமர்க்கேகுவ னென்னவங்கண்
டெப்போழிலங்கு மறையா பிர மோர்ந்ததூயன்
மெய்ப்பானசூரன் மகனுடக னென்னுமேலோ
னிப்போதுகேளென் றவன்முன்பணிந் தீதிசைப்பான். (ககசு)

வில்லார்கனகத் திருநாடதி னுற்றவிண்ணோர்
பல்லோர்தமை யாஞ்சிறைசெய்தது வீறுபாவ
மல்லாதுநன்றி படுமோவவர் தம்மைவென்ற
தெல்லார்கயநப் பெருமான்வர மன்றியாதே. (கஉ0)

ஏறுற்றதேவ னெடுமோறுகொண் டார்களெல்லா
மூறுற்றிறந்தா ரிருந்தார்தமை யோதவுண்டோ
மாறற்றசெல்வ மளித்தோன்மகன் மேவின்மாறு
மாறற்றவனைப் பணியாதமர் செய்யலாமோ. (கஉக)

மன்னுருகனம் பிழையாலமர் செய்யவந்தான்
பொன்னுட்டமரர் சிறைவிட்டவன் முன்புபோதங்

கென்னுயகனே கொடியோம்பிழை யெண்ணலென்றே
சொன்னலறு மாமுகன்மீண்டிடு மென்றுசொற்முன். (கசஉ)

ஈங்கீதுபால னுரைசெய்திடும்போ திடும்பேபான்
நீங்கானகோப முடனேசில வார்த்தைசெப்ப
வாங்காதன்மைந்த னறியேன்பிழை யெண்ணலண்டார்
நீங்காவிறப்ப வமர்செய்குவ னென்றுநின்முன். (கசங)

இன்பாகிவெய்யோ னனையான்றனை யேவவேகிக்
கொன்பாவுதன்னி லனுகிப்படை யானகொண்டு
மின்பாவுநாலா யிரவெள்ளவெஞ் சேனைமேவப்
பொன்பாவுபூத ருறுசெம்புல முன்புபோனன். (கசச)

வேறு.

முச்சிர முள்ளவன் வச்சிர முள்ளவன் மொய்ம்பினன் முன்பினன் முரனுறு மிரணிய, னச்சமில் சேனை வெள்ளத்தை நாற்றிக்கினு மாயிர மாயிர மாகவே யேகவிட், டெச்சமில் குட திசைச் சேனையோ டேகின னீடுசேர், வீரனு நால்வகைத் திக்கினு, மெச்சுதன் றனையைப் பொரவிடுத் தவுணர்கோன் மேவுறுந் திக்கிலே மேவினன் றனுமே. (கசரு)

சாரதத் தானையுந் தானவத் தானையுந் தங்களிற் போர்செயச் சண்முகற் கிளையவன், நீரமுற் றிரணியன் றன்னெடும் வந்தவெஞ் சேனையிற் பல்லவச் சோனையைச் சிந்தியே, கோரமுற் றடுதலுந் தருவர்கோ னுயிரங் கோல்விடுத் தாயிரங் கோடியாய் நீடிய, பாரிடச் சேனையைப் பாரிடத்தே யடப் பாங்குறும் பூதர்தா மேங்கியே யோடினர். (கசசு)

சாரதற் கிறையவ னிலனும் பேரினன் றனவன் முன்பு போய்த் தானவன் மேவிய, தேரெடுத் தம்பரத் தெறியவே தேரொடுஞ் சென்றுமீண் டிடுதலுஞ் சீலனு நீலனு, நேருறச் சினமொடே மாகமேல் வேகமாய் நில்லுநில் லென்றுபோய் நீச

பானுகோபன்வதை.

இருந்தகாலையி லிறையவன்கறையடி யிருந்தோலாற்
பரிந்துமத்தகங் காறுமெய்ம்மறைந்திடும் படிபோர்த்துத்
திருந்துசெஞ்சடை காட்டிநின்றிடுவதோர் திறம்போலக்
கருந்தண்வேலையிற் செங்கதிருதித்தனன் கதிர்வீசி. (௨0௩)

அற்றவேலையிற் காசிபனுதவிய வசுரேச
னிற்றுளானெனத் துயருழந்தயர்வுறு மியனோக்கி
வெற்றியூதையுஞ் சிந்தையும்பிற்பட விரைந்தோடி
யெற்றலைந்தவற் பணிந்தனரொற்றர்தா மெழுந்தார்பின்.(௨0௪)

சிறந்தவீரரை மாயையாற்கட்டிமுன் றிரைவேலை
யுறைந்திடும்படி யெறிந்தபினிகழ்ந்தன வுரைசெய்ய
வறந்தவிர்ந்தவன் றவிர்ந்திடாப்பெருந்துய ரதின்மூழ்கி
யிறந்ததேயினி நம்பெருவாழ்க்கையென் றெழுந்திட்டான். ()

எழுந்துதந்தைதன் கோயிலுட்புகுந்தவ னிருதாண்முன்
விழுந்துநின்றுவேற் குமரனைத்தூதனை மிகவோசா
மழிந்துபோவதே யன்றிவென்றிடுவதிங் கரிதண்ட
ரொழிந்திடச்சிறை விடுப்பதேநன்றென வுரைசெய்ய. (௨0௬)

மஞ்சநெஞ்சகத் தஞ்சினைபோலுநின் மனையேகித்
துஞ்சிலைவகுதி யென்னயானுரைத்ததைத் துகடீர
நெஞ்சுகொண்டிலன் வெகுளிகொண்டானென நினைவாகி
வஞ்சனேன்பிழை பொறுத்தியென்றுரைத்தனன் மகிழ்வாக. ()

அறைந்துபோர்க்கவன் றனைவிடைகொண்டவ னகன்றேபின்
குறைந்திடாப்பெருந் தேர்மிசையேறினன் குழுவாகி
நிறைந்தவெண்ணிலாச் சேனைகள்சூழ்தர நெடுங்கூளிப்
பறந்தலைக்களஞ் சென்றனனிரவிதன் பகையானுன். (௨0௮)

வேறு.

அந்தவேலையிற் பூதவீரரு மவுணவீரரு மடலினோடெதிர்த்
துந்துபோர்செயத் தூசியாகிமுன் புற்றபூதரங் குடைவதாயினார்
வந்துபின்புறும் பூதர்தானவர் மாறுமாறுமா றானபோர்செயச்
சுந்தரந்தருஞ் சூரன்மாமகன் றூவினன்கணை தூயபூதர்மேல்.()

வாளிபட்டிடப் பூதராயினோர் வாடியோடினார் மங்கைபா
லகன், றாளினன்புறுந் திறல்கொண்மொய்ம்பினான் றானவப்பெ
ருந் தானையானதைத், தூளியாகவெங் கணைபொழிந்திடச் சூர
ன்மாமகன் றூயவன்முன்புபோய்க், கோளிருங்கரச் சிலைவளைத்த
னன் கோரவாயிரங் கோல்விடுத்தனன். (உகO)

ஆயிரஞ்சர மகலமூழ்கிவெந் நகலவேயக லாதமொய்ம்பி
னான், றீயதுன்பமோ டாயிரஞ்சரந் தீயன்மொய்ம்பிடைச் செல
விடுத்தலு, நோயுழந்துபின் பண்ணல்வில்லையோர் நூறுகோ
லினா னூறிநிற்கவோர், மாய்வில்வேலினைத் தீயனெற்றியுண்
மன்னவுய்த்தனன் வாகைவாகினான். (உகக)

பெருகுசோரிநீர் மிகவெழுந்திடப் பெருகுதுன்பமாய்ப்
பின்றெளிந்தனன், முருகுகொண்டிடுந் தொடையல்வீரனோர்
மூரிவெஞ்சிலை முரணொடும்பிடித், தருகுநின்றிடுந் தருவரஞ்சவே
யனிலமன்படை யங்கியின்படை, கருகுமெய்யுடைக் கொடிய
னோர்விடக் கடியனும்மவை கடவிமாற்றினான். (உகஉ)

மாற்றிவஞ்சகன் கதிரவன்படை மலரினன்படை மால்பெ
ரும்படை, சீற்றமாகியே விடலுமன்னவை செலுத்திவீரனுந்
தடுத்துநின்றிட, வாற்றல்கொண்டிடுந் தனதுமாயையா லரியமே
ரினோ டம்பரத்தினிற், றோற்றிடாதொளித் திறுதிமாரிபோற்
றூவினன்சரந் தூயவீரன்மேல். (உகங)

கள்ளவஞ்சகன் முன்புபின்புமாய்க் கணைசொரிந்திடக்
காமர்மெய்யெலாம், வெள்ளமானசெங் குருதியோடவே வீரவா

குவும் வெகுளிகொண்டுபின், றள்ளரும்புகழ்ப் போதகப்படை தனைவிடுத்தலுந் தகுவன்மாயமங், கெள்ளியாவரு நகைசெயும் படி யிரியவிண்ணிடைத் தெரியகின்றனன். (உகச)

மற்றவன்றனைக் கண்டுசீறியே வஞ்சகாவினி யெங்கணே குதி, நிற்றிநிற்றியென் றம்பரத்தின்மே னெடியதேரொடுங் கடிதிலெய்தியே, கற்றுணைப்புயன் கொண்டலாமெனக் கணைசொரிந்திடக் கண்டுமெண்டுகோ, லெற்றனோந்தசூர் மைந்தனுந்தவங் கிந்தவாறுபோ ரியற்றினாரரோ. (உகரு)

கிட்டவந்திடுஞ் சேணிலேகுறுங் கிளருமொன்றையங் கொன்றுசென்றுநேர், முட்டுமெட்டதா மாதிரத்தினு மூரிவானினு முடுகியேகுறு, மிட்டமானதே ரிருமைவீரரு மிகமூவார்செருப்புகமூவார்சரந், தொட்டுவால்விறச் சங்கமூதுவார் குளியம்புவார் குமூவாரரோ. (உகசா)

வரையிலோடுமா மூகிலிலோடுமேல் வானமோடுநீர் வளமூலாவுதெண், டிரையிலோடுமூ தண்டமோடுமெண் டிசையிலோடுமத் திசைகள்சூழுமித், தரையிலோடுநீள் பிலத்திலோடுமெய்த தானவர்க்கெலா மரசனாகிய, விரையுலாந்தொடைப் பானுகோபனும் வீரவாகுவும் விடுசரங்களே. (உகஎ)

பாங்குகொண்டுநா ருயிரந்தொகைப் பல்லவங்களாற் பல்லவம்புரிந், தோங்குசூர்மகன் வீரனேறுதே ரொழிவுசெய்யவோராயிரஞ்சரத், தாங்குவெய்யவன் றேரைவீரனு மழிவுசெய்யவில் லமர்புரிந்துபின், றீங்கில்வாள்பிடித் திருமைவீரருஞ் சென்றெதிர்ந்துநேர் னின்றுபோர்செய்தார். (உகஅ)

மன்னிடும்புகழ்ச் சூரன்மாமகன் வள்ளன்மாமகன் வாள்விலக்கியே, கொன்னுறுந்திருத் தோளில்வெட்டிடக் குருதிவீழ்தரக் குமரவேள்பத, முன்னிவீரரிற் றலைமைபெற்றுளா னென்னலன்வலத் தோளையொல்லையின், மின்னுவன்னதாய் மின்னுவாளினால் வீழ்வுறும்படி வெட்டினாரரோ. (உகக)

சிருலாவுதன் வலதுகைத்தலஞ் சிதைவதாகவே நீயன்மாமக, னொருலாவுறு மிடதுகைத்தலத் திலகுவாள்பிடித் தெதிரவீரனுங, கோரவாளினல் வாமபாணியைக் குறைவுசெய்தவன் கொடுமையுன்னவே, சூரன்மாமகன் றலையவிண்ணுளார் துள்ளியாடவே தள்ளினனரோ. (உஉ0)

வே று.

மான்மகன் மகன்மகன் மகன் மடிந்திட
லான்மக பதிமுத லமரர் துள்ளினர்
வேன்மகி பனைதினை வீர வாகுவுந்
தான்மன மகிழ்ந்தனன் சபத முற்றியே. (உஉக)

உற்றசீர் முடியற வொளிகொள் பானுவின்
பற்றலன் மடிதலும் பாரின் மேவியே
சுற்றிய படையெலாஞ் சூழ வேலன்முன்
வெற்றியோ டணைந்தனன் வீர வாகுவே. (உஉஉ)

இன்புறு முருகனை யிறைஞ்சி நிற்றலுந்
துன்பொடு வருந்திநீ சூரன் மைந்தனைக்
கொன்புனை புயத்தினெய் கொன்று வந்தனை
யன்பொடு வேண்டிய தறைதி யென்றனன். (உஉ௩)

என்றிவை குமரவே ளிசைப்பக் கேட்டலு
முன்றனை யலதியா னோர் செயற்கையு
மின்றுசெய் ததுசிறி தில்லை யாயினு
மொன்றொரு வரந்தனை யுதவ வேண்டுமால். (உஉச)

அண்டர்பொய் வாழ்வையு மயன்பொய் வாழ்வையும்
விண்டுவின் வாழ்வையும் வெஃகிலே னியான
றண்டைக ளணிந்தநின் சரணத் தன்மையே
கொண்டிட வேண்டுவ னென்று கூறினன். (உஉரு)

என்றுமீ யளித்தன மென்று வேலவன்
றுன்றிய புகழுடைத் துணைவர் தம்மொடும்

வென்றிகொ ளிருக்கையில் வீர வாகுவைச்
சென்றிட விடுப்பவவ் விருக்கை சேர்ந்தனன். (உஉசு)

பானுவின் மாற்றலன் பதைத்து வீழ்ந்துயிர்
போனதை நாடியே போந்தங் கொற்றர்தாந்
தானவன் றனக்கிது சாற்றக் கேசரி
மேனிமிர் தவிசினும் வீழ்ந் தாற்றினன். (உஉஎ)

அன்னதோர் காலையி லமர்க்க ளத்திடைச்
சின்னம தாகிய சேயைத் தானவர்
முன்னமே கொடுவர முகில் புரைந்திடு
வன்னமே யானவன் வருந்தன் மேயினன். (உஉஅ)

சிரத்தினைக் கரத்தினைத் திருந்து மார்பினைப்
பொருத்திடும் பார்த்திடும் புரளுஞ் சோர்வுறு
மருத்திகொள் வாய்புடைத் தலறு மன்றவன்
பரித்திடுந் துயரையார் பகர வல்லரே. (உஉகூ)

மற்றினைப் பதுமகோ மளையென் பாளறிந்
திற்றிடு மைந்தன்முன் பெய்தி மேல்விழுந்
தற்றமி றுன்பொடு மரற்றி னணைகர்
முற்றினு மழுகுரன் முதிர்ந்த தந்தநாள். (உ௩0)

சிங்கமுகாசுரன்வதை.

தீயவ னன்னபின் சிலரை நோக்கியே
மாயநம் பகைஞரை மடிவு செய்துபின்
சேயினை யொருமகஞ் செய் தெழுப்புவன்
காயமிங் கொருபுடை காத்தி ரென்றனன். (உ௩க)

ஓங்கிய விதுபுகன் றற்ற வொற்றரைத்
தீங்கின ரேக்கியே சென்னி யாயிரங்

தாங்கிய வெம்பியைத் தருதி ரென்னலு
மாங்கவர் வடதிசை யளக்கர் மேவினார். (௨௩௨)

ஓவிலா வதனிடை யுயர்ந்த விண்ணுளார்
பூவினார் புகழ்தரு புரத்துட் கோயில்போய்
மேவினார் நிகழ்ந்தன விளம்பினா ருனைக்
கூவினான் சூரெனக் கூறி னாரரோ. (௨௩௩)

என்றலு மரிமுக னெழுந்து சேனையோ
டொன்றுசிர் மகேந்திர மணுகி யும்பரை
வென்றவ னடிமிசை வீழ்ந் தெழுந்துநீ
யென்றனைக் கூவிய தென்னை யென்னவே. (௨௩௪)

முந்துற நிகழ்ந்தன முறையிற் கூறியே
கந்தனா முருகவேள் கருதிப் போர்செய
வந்தன னவனைநீ வல்லை யேகிவென்
றுந்துசிர் படைத்திவ ணுறுதி யென்றனன். (௨௩௫)

தானவன் விடுத்தலுந் தனதின் மேவியூன்
போனக முண்டுதேர் புகுந் திலக்கமாஞ்
சேனைவெள் ளப்படை சேர வேகினான்
வானவ ரிதுதெரீஇ வாடி யோடினார். (௨௩௬)

எங்களை யகனெதி ரிறைஞ்சி நின்றரோ
துங்கமா ராரிமுகன் சூரன் பின்னவ
னங்கவன் றனிலும்வீ ருற்றல் பெற்றவ
னிங்கமர் புரிந்திட வெய்தி னானென. (௨௩௭)

இன்னதை யறிந்துபோர்க் கெழ நினைத்தலு
மன்னதை யறிந்துசென் றுடன் மொய்ம்பினான்
பன்னிரு புயத்தனைப் பணிந் தெழுந்துநா
னென்னலன் றனையழித் துறுகின் றேனென. (௨௩௮)

அன்பொடு விடுத்தலு மகன்ற கன்றிடாக்
கொன்புனை படைக்கலங் கொண்டு தேரின்மீ
தின்புட னேறியே யெழில்கொண் மொய்ம்பினான்
றன்பெரும் படையொடுந் தருவர்ச் சேர்ந்தனன். (உ௩கூ)

ஆயிர மியோசனை யான மெய்யுடைச்
சீயமா முகத்தவன் சேனை யானதும்
போயெதிர் மலைந்திடும் பூதர் சேனையு
மாயிடை யெதிர்ந்துநின் றமர் புரிந்ததால். (உ௪0)

திண்டிறற் படைக்கலஞ் சிதறிப் போர்செய
வண்டிய வீரரு மவுண வீரரு
மண்டனிற் சிலர்சிலர் மாயத் தானவர்
தண்டமன் னவரெதிர் சார்ந்து போர்செய்தார். (உ௪க)

வே று.

ஒன்னகாலையிற் பூதர்களுடைய வடற்கொள்பூதரிற் சிங்கனென்றொருவன், றன்னெடுங்கையிற் றண்டினாலவுணர் தலைகள்சிந்திடச் சாடியேகுதலு, மூன்னர்நின்றிடு மவுணர்கடம்மின் முரண்கொளுந்தச முகனெனுங்கொடியோன், பொன்னெடுஞ் சிலை பிடித்துவந்தெதிர்ந்து புங்கவம்பல சிங்கன்மேற்பொழிந்தான். (உ௪உ)

வீறிவந்திடுங் கணையெலாங்கதையால் விறற்கணத்திறை விலக்கலுங்கொடியோன், சீறியோர்பெருங் கதையினைவிடுப்பச் சிங்கன்மார்பகஞ் செறிந்தொடிந்திடலு, மாறிலாவொரு மழுப்படைவிடுப்ப வரங்கொள்சாரதன் மற்றதைக்கதையா, லூறுசெய்திடக் குந்தமொன்றெறிந்தா னுந்துமாழியொன் றுந்திறனிவனும். (உ௪௩)

குந்தவேலினை யாழிபோயழிப்பக் கொடியவனோர்கதை குறிப்பொடுவிடுத்தா, னுந்துசிங்கன துரத்தின் வந்தழுந்த வுதிரமேல்வீழுந் தோடவங்கோடி, வெந்திறற்றச முகனுரத்தழுப்ப விழு

ந்துவெய்யவன் வீந்திடவதுகண், டந்தமற்றிடுந் தகுவர்களெவரு மமர்புரிந்திட வடலொடுமடைந்தார். (உசச)

அன்னகாலையி லிலக்கர்தங்குழுவி லாற்றல்பெற்றுள வன கனுமொருவன், மன்னுதானவர் தானைமுன்பணுகி வாளிகொ ண்டவர் மாளவேயழிப்பத், துன்னுதானவ ரோடினரவரிற் றுன் முகத்தினன் றுண்ணெனவெதிர்ந்து, கொன்னுறும்படி பலபல வடிவங் கொண்டுபூதர்முன் கொடுஞ்செருப்புரிந்தான். (உசரு)

ஆயகாலையில் வாகையங்கதிரோ னதுதெரிந்தன னறிவெ ஹும்படையான், மாயமானதை யழித்தலுந்தனித்து வஞ்சனுயிர வாளிகள்விடுப்ப, வாயிரங்கணை விடுத்தவைதடுத்தங் கவனுடம் பினி லழுந்திடவளவில், சாயகந்தொட விழுந்தயர்ந்தருவாய்த் தருவனோடினன் சாரதர்மகிழ. (உசசு)

அந்தவேலையி லிந்தவாறறிந்தா னரிமுகத்தின னெரிமுகமா னுன், வந்தெதிர்ந்தன னெதிர்தலும்பூதர் மரக்குலங்களும் வரை களும்விடுப்ப, முந்துமன்னவ னுசியிலுயிர்ப்பான் முரிந்துபோ யின முனிந்துவெம்பூதர், மந்தரங்களு மரங்களும்பிறவு மாகர் தெவ்வன்மேல் வலியொடுவிடுத்தார். (உசஎ)

விட்டவின்னவை மாகமேனிறைந்து வேகமோடுபோய் விறலரிமுகனு, மொட்டலன்றன்மேற் பட்டனபடலு முறுசெ ய்தில வுடைந்திலவீழுந்த, வட்டிடும்படி கரியினந்தனிலோ ரரி புகுந்தென வடற்கணக்குழுவின், வட்டமானதன் றேரினுமிற ங்கி வந்துபுக்கனன் மாயைதன்புதல்வன். (உசஅ)

பற்றினன்சில பூதர்கடம்மைப் பதைத்திடும்படி பாரவண் டத்தி, லெற்றினன்சில பூதர்கடம்மை யெயிறுதுன்றிய விடிக்கு ரல்வாயிற், குற்றினன்சில பூதர்கடம்மைக் குறைத்தனன்சில பூதர்கடம்மைச், சுற்றினன்சில பூதர்கடம்மைத் துவைத்தனன் சில பூதர்கடம்மை. (உசகூ)

வேதனூரினிற் சிலவரைவீசும் விரிகடற்களிற் சிலவரை வீசு, மாதிரங்களிற் சிலவரைவீசு மறலியூரினிற் சிலவரைவீசு, மீதுபோலவே யமர்பலவியற்ற வெருவைகீர்விரிந் திருங்கடற்பு குதப், பூதலந்தனிற் பூதர்கள்பல்லோர் பொன்றினூரவன் புருந் தனன்றேர்மேல். (உ௫0)

ஈதுகண்டனன் பூதர்மன்னவரி லெரிகொள்கண்ணினு னெனிரணைந்தவுணன், மீதுதண்டமொன் றெறிந்திடவதுபோய் வெய்யன்வையமேன் மேவுசிர்வலவன், றீதுகொண்டிடு சிரந்த னைக்களையச் சிங்கமாமுகன் சீறியேயொருதண், டாதிமாமகன் பூதமன்னவன்மே லழுந்தவிட்டுழி யயர்ந்துநின்றனனே. (உ௫க)

தேரின்மீதொரு பாகனைநிறுவிச் சிங்கமாமுகன் சீறிவந்த னுகப், பாரினோர்புகழ் சுமாலியென்பவனோர் பருப்பதந்தனைப் பறித்துநேர்விடுப்பச், சீருலாவுதன் கரத்தினூற்பிடித்துத் தீதில் பூதன்மேற் றிரும்பவிட்டிடலும், வீரமுற்றிடு சுமாலிதன்னூரத் தில் விரைந்துபட்டிட மெலிந்தனன்விழுந்தான். (உ௫உ)

அனையகாலையிற் றண்டியென்றொருவ னவுணன்வையமுற் றவன்றனதுரத்திற், கனமுறுங்கரக் கதையினூலடிப்பக் கதை யொடிந்தது கரங்கொடுபுடைத்தான், றனதுதாளினூ லவுணனை ங்கிவனைத் தள்ளவீழ்ந்துபின் றண்டிவின்ணெழுந்து, சினமதா யவன் றேரின்மேற்பாய்ந்து செய்யதாளினூற் றிறலொடுந்து வைத்தான். (உ௫௩)

செறிந்ததோள்களிற் கரத்தினிற்சிரத்திற் சென்றுசென்று வன் றிறலொடுந்துவைப்ப, வறிந்திலானதை யரிமுகத்தவுண னுகமீதிலோ ரீகொலென்றெண்ணிச், சொறிந்துகையினூற் றுடைப்பநொந்திரிந்தான் றுலக்கவெண்மரு மிலக்கருமெதிர்ந் தெண், ணிறந்தவாளிகள் சொரிந்திடப்படிமே லிழிந்துவந்தண னிழிதொழில்பயின்றோன். (உ௫௪)

எடுத்தெறிந்தனன் சிலவர்தந்தேரை யிலங்குமொன்றினோ டொன்றுதாக்குறவே, யடித்தல்செய்தனன் சிலவர்தந்தேரை யங்கையாற்சில தேர்தனையள்ளி, யொடித்தனன்சில தேர்களை யுதைத்தா னுரைத்தவிப்படி யனேகமங்கியற்றப், படித்தலம் புகழ் வீரர்களிரிந்தார் பரிந்துதேரிலப் பதகனேறினனே. ()

வேறு.

காரிலகு பூதரொடு தம்பிய ருடைந்தசெயல் கண்டான்
வீரமுரு கற்கிளைய நாதனுள மீதினில் வெகுண்டான்
கோரமொ டிருந்ததொரு கைச்சிலை தனைக்குனிவு கொண்டா
னேரிறையின் முன்கணை சொரிந்தவுணர் தானையுயி ருண்டான்.

கரங்களை யறுப்பன பதங்களை யறுப்பன கவின்றோ
யுரங்களை யறுப்பன புயங்களை யறுப்பன வுரக்கந்
தரங்களை யறுப்பன கலன்களை யறுப்பன சயஞ்சேர்
வரங்களை மிகப்புனையும் வாளின்மொய்ம் பாளிவிடு வாளி. ()

மாறவுணர் சேனைபல தூளிபட வாளிகொடு வள்ளல்
சீறியமர் செய்தலு மரிப்பெரு முகன்றனது சேயோர்
நூறெனு மிலக்கமுடை யாரவ ரெதிர்ந்தனர் நுதிக்கோல்
வீறுமுகி லாமென விடக்கணைகள் வீரனும் விடுத்தான். (௨௫௮)

விடுத்தவை தடுத்தவ ரெடுத்தசிலை தேரைமிகு வெங்கோ
றொடுத்தவ னழித்திட மனத்திடை சினத்தவர்க ளேவாள்
பிடித்தம ரியற்றுற விளிக்கந விரப்புடை பிடித்தே
படித்தல மதிப்பொடு குதித்தவர் தமக்கெதிர் படர்ந்தான். ()

வாளது பிடித்துவரு மண்ணலெதிர் வந்தனர் வளைந்தார்
தோளிடை யுரத்திடை கரத்திடை யெறிந்தனர்க ளேயோன்
கோளுருவி லூறிலது கண்டனர் பிடித்தனர் கொதித்தே
யாளரி முகன்குமரர் சிந்திவிழ வாள்விசிறி யட்டான். (௨௬௦)

அங்குலவு மைம்பதுட னைம்பதெனு மைந்தர்தமை யட்டே
தங்குமுறு வீரர்கட னிற்றலைமை பெற்றதொரு தூயோன்
பொங்குமிம்மை யோர்புகழ வையமுறு வையமிசை புக்கான்
சிங்கனிது கண்டுளம் வெகுண்டனுகி மொய்ம்பனொடு செப்பும்.

ஈனமில்கு மாரனலை யெண்மர்களி லோவல திலக்க
மானவரி லோவலதெம் மூரினிடை தூதுவரு வானே
வானவிவர் தங்களிலி யாரெனலும் வீரமுறு மண்ணல்
வானவர் குலத்தினை யலைத்தகொடி யோனொடு வகுப்பான். ()

ஆதியரு ளுங்குமர னாயக னடிக்கடிமை யானேன்
றூதனென வந்துமது நற்பதியை முற்பக லொருலைததே
வீதமறு மும்மையட ரினறனனி யானென நிகழ்த்திக்
கோதறுத னாதுபெய ரோதினன் மிகுத்தவிறல கொண்டான்.

என்றிடலு முன்றனை யுனக்கிறை தனைக்கடி திறைக்குள்
வென்றிடுவ னென்றிட வெகுண்டுபதி னெண்கணை விடுத்தான்
சென்றவ னுரத்திடை செறிந்தது முறிந்ததொரு தண்டந்
துன்றரி முகத்தன்விட நாலுகணை கொணடது துணித்தான். ()

வேறு.

திதில்வீர னுயிரஞ் சரத்தினைப் பகைத்தவன் சிரத்தினிற் செலுத்தவே செறிந்தொடிந்து போயதா, லேதமான சிஙகனங கொர் சூலவேல் விடுப்பவே யிராயிரஞ் சிலீமுகங்க ளிளையவீர னெய்யுவச, சோதிகொண்ட சூலமச் சரதத்தை நூறி வந்திடத் தூயவீரன் வாள்கொடே துணித்தனன றுணித்தபின், பாதிதன் படைக்கலத்தை யவுண னமீது லேவினு னவனுமன்ன தேவினு னமர்புரிந்த திருமையும். (உசுடு)

வீறுகின்ற படைகள்பின்பு விட்டுள்ளாரை மேலவே வீர வாகு நெஞ்சமேல் வியந்துபததின் மீதினு, லேறுகின்ற கணைக டேவி யரிமுகத்த னிரதமே லிலகுபாகன் முடியறுப்ப விருமை கொண்ட தண்டமோன், றூறிலாத சிங்கனுந்த வுந்துமார்பில

வந்துபட் டொல்லைதுள் பொருந்தவே யொராயிரஞ் சரங்க ளைச், சூறையென்ன விட்டுவெய்ய னேறுதேரை நூறவே தூய பூதர் கண்டுசென்று சுற்றினார்க ளவுணனை. (உசுசு)

அந்தவேலை சீறிவெய்யன் வேறும்தரி லேறியே யாயிரந் தனுப்பிடித் தருஞ்சரம் பொழிந்துநேர், வந்தெதிர்ந்த பூதரைப் பிணம்படுத்தி யெங்கணும் வாளியான் மறைப்பவீரன் வாளியா லறுத்தவன், சிந்துகோல் விலக்கிநிற்ப வாயிரத் திரட்டிகோ நீயன்விட்டு வள்ளறன் றிருத்தனுத் தனைத்துணித், துந்துவீ ரன் விற்பிடிக்கு முன்னர்நூறு கோடிகோ லுரத்தழுத்த வீறு சோரி யுததிபோ லெழுந்ததே. (உசுஎ)

வெய்யசூர்த ஞதுதம்பி வெம்பிவிட்ட கோலெலாம் வேல வன் றனுதுதம்பி விற்சரத் தறுத்தவன், செய்யதேரை யாயிரஞ் சரத்தினு லழிக்கவே சிங்கமா முகத்தன்வேறு தேரின்மீதி லேறினுன், கையனுந்து கையிலுற்ற பத்துநூறு வில்லையுங் கந்த னன்ப னெண்ணிலாத கணைசொரிந், தழித்திட, வையமுற்ற வானமுற்ற சாரதக் குழாங்களும் வானவக் குழாங்களு மகிழ்ந் தொலித்து நின்றவே. (உசுஅ)

மற்றிவ்வேலை வெகுளிகொண்டு சிங்கமா முகத்தினேன் மாயமான பாசம்வீச மாசிலாத பூதரைக், கொற்றமுற்ற வெண் மரைத் துலக்கமா மிலக்கரைக் கோளுறும் புயத்தனைக் கொதி த்துவந்து கட்டியே, வெற்றிகொண்டு விண்ணெழுந்து துண் ணெனப் படர்ந்துபால் வேலைதன்னி லுதயமான வெற்பிவிட் டிருந்ததா, லுற்றதேவ ரீதுகண்டு வாடினார்க ளோடினு ருலவை சென்று முருகனே டுரைப்பவங் கெழுந்தனன். (உசுக)

மிக்கதேரின் மீதிலேறி வீறுபூத ராயிர வெள்ளமும் பரந்து சூழ விண்ணுளார் புகழ்ந்திடத், தக்கபல்வி யந்தழங்க மன்னுசி ன்ன மூதிடத் தானவன்ற ஞதுமுன்பு சண்முகத்த னணுகவே, மைக்கருங் கடற்புரைந்த வவுணர்சேனை வெள்ளமும் வள்ள

இன்புறு பரன்றரு வரத்தியல்பி லெப்பொழுது மிப்படி யிருப்பனழியே, னென்பணி புரிந்துழலு மும்பர்மொழி மெய்ம மையென வெண்ணியம ருக்கனுமிலுய், வெம்படையு முன்றனை விடுப்பதிலை மைந்தனென்ன விட்டிடுவ திலலெனவே, வனபு மன வெய்யனிது கூறவெமை யாளுடைய வள்ளலுரை செய்ய தருளுவான். (க0ச)

உம்பரை யலைத்தொரு வெங்கயவ வம்புரை யுரைதந் தனையு ளுதுருவினிற், செம்புனல் குதித்திடவி யாம்விடு பெருங் கணைகள் செப்பிடு முனக்குமொழியென், றெம்பரம மேருதனு நெடுஞ்சிலை வளைத்தன னிருந்திறலகொள் பூதரெவரும், வெம் பியவு னன்றனை வளைந்தவன் விடுங்கணைகளை மெய்யபட வுடைந்தனரரோ. (க0ரு)

இன்னசெயல் கண்டுதிறன் மொய்ம்பனுட னென்மரு மில க்கரு மெதிர்ந்தவுணன்மேல, மின்னுகனை மாரியின விடுப்ப மிசை பட்டவை விரைந்தவ ளுெடிந்துவிழலு, மன்னவுண னூறுபெறு கோடிகணை சிந்தியவா வையமொடு விசும்பினைய றுத், தங்கிலையி னான்குபெறு மாயிர நெடுங்கணையை யங்கமிசை விட்டனனரோ. (க0௬)

எண்மரி லிலக்கர்கள் கலக்கமொ டிரிந்தன ரிருந்திறல கொள் வாகுவவுணன், றிண்மையுள தேரனுகி வாள்கொடவ னீள்சிலை சிதைக்கவனை யோனையவுணன், வண்மையுறு மார பிடை யடித்துழி விழுந்தயர வான்மிசை யெறிந்தனனதிர், துண்மையுறு கந்தனயன் மேவவவு னன்சிலைகொ டொலலை குகன் முன்குறுகினுன்.

வெந்திறல்கொள் வேலனொடு விற்சமர் புரிந்தவன் விடுங் கணை விலக்கிவிறல்சேர், கந்தனிர தத்துறு விறற்கொடி யறுத் துழி கறுத்தவன் விடுங்கணையெலாஞ், சிந்தும்வகை செய்து கணை யேழுகொடு சூரனுறு தேரினி லுறுங்கொடியறுத், துந்து

திரை வேலைதனி விட்டருள வானமுறு மும்பர்க ளொலித் தனரரோ. (க0அ)

அன்னவ ரொலித்தலு மழன்றிரத மோடவுண ரன்னவு யர் விண்ணிடையடைந், தின்னலுற வும்பர்மிசை வெம்பகழி தூவலு மிளங்குமர னின்றுபுவிமேற், றன்னுகணை விட்டவை யறுத்திலகு வையமொடு துய்யகக னத்தின்மிசைபோ, யொன் னல னெடுங்கணை பொழிந்தமர் புரிந்தன னுமைக்கினிமை யானபுதல்வன். (க0கூ)

பிலத்தினிடை போவன நிலத்தினிடை மேவுவன பேசரிய வாசைகளெனுந், தலத்தினிடை யோடுவன நீடுகடல் கூடுவன வையமிசை யெய்துவனசீர், மலர்த்தவிச யன்புவியி னண்டுவன மண்டுகடல் வாளகிரி தாவியழியா, நலத்தொடுறு மண்டமுன மேருவன மீளுவன நண்ணுமவர் வண்ணவிரதம். (கக0)

இன்னபரி சன்னவர்க ளேறுமிரு வீறிரத மெங்கணு முலா வுபொழுதின், மன்னவுணர் மன்னனவில் வெம்படை விடுப்ப வவை வாளிகொடு தூளிபுரியா, வின்னமுத மானமுரு கக்கடவு ளேழினுட னேழுகணை விட்டவுணர்கோன், பொன்னிரத நீறு பட நூறுதலும் வில்லினொடு பூமிசை யடைந்தனனரோ. (ககக)

வையமிசை வந்ததொரு சூரன்மிகு வாளிவிட வாளிகொ டறுத்தருளியே, யையனெதிர் சூரனது வீரமுறு தோளின்மிசை யாயிர நெடுங்கணைகடா, னெய்யவவை பட்டவ னொடிந்துவிழ வெய்யவ னிராயிர நெடுங்கணைவிடத், துய்யகுகன் மெய்யும்பி னிடை வாளிகள் பொருந்திமிகு தூளிகள் பொருந்தினவரோ.

பின்னுமவு ணன்சொரி சரங்களை விலக்குபு பெருங்கணைக ளாயிரம்விடுத், தன்னவ னடற்றனு வொடித்திடலு மற்றொரு பெருஞ்சிலை பிடித்தவுணர்கோன், மின்னுறு விசும்பினி லெழக்கடிது வேலவனும் விண்ணிடை யெழுந்துபொரவே, மன்னவு

ணன் மண்ணின்மிசை பின்னும்வர நம்பரனும் வந்தமர் புரிந்த ருளினன். (ருகரு)

காசினியி னின்றவ னளக்கரிடை திக்கிடை கவின்றரு பிலத்தினிடைசேர், வீசுபுகழ் மேருவிடை மாயனுல கத்தினிடை மேவவவை தோறுமனுகிப், பூசன்முரு கன்புரிய வண்டமுறு வாயிலிடை போகவவ னுங்குறுகியே, நீசனொ டெதிர்ந்துவிறல் பட்டகணை விட்டவுண னொட்டிரத மட்டருளினன். (ருகச)

தேரழிய முன்புரி மகத்தினிடை யாதியருள் செய்தமண வேகமதுவாம், வீரமுறு தேரைநினை யக்கடிது வந்திட விளங்க தனி லேறியருளே, யாருமுரு கன்கணைகொ டண்டமுறு வாயிலை யடைத்தகத வைக்கணைகடேய், வீரமொ டறுத்திடலு மப்புற மிருந்தபடை மேவியது வேலனயலே. (ருகரு)

வந்தபடை கந்தன்விழி பட்டிடலும் வல்லையின் மடிந்ததய லண்டமருவு. முந்துபடை வந்திட வுரப்பின னுரப்பலு முடைந்ததய லண்டமருவும், வெந்திற லுறும்படை வரக்கர முறைம் படையை வேலவன் விடுப்பவுவைபோய், நந்தில்பல வண்டமுறு சூர்படை யனைத்தையு நடுக்குற வடர்த்தவுலவி. (ருகசு)

தந்திர முறும்படை கெடப்பர னளித்ததொரு சக்கர மெடுத்தவுணர்கோன், கந்தன்மிசை விட்டிட வதைக்குமர வே ளொரு கரங்கொடு பிடிப்பவதுகண், டந்தமி லுருக்கொடம ராடமுரு கேசனறி வானபடை விட்டையலான், வெந்திறல் கொண் மாயம தறுத்துழி யொருத்தனென மேவினன் மிருந்த கொடியோன். (ருகஎ)

வேறு.

அப்போதினின் மிகுதானவ ரரசாயிர கோடி யண்டத் தினு மண்டக்கடி தண்டிக்குமரேசன், மெய்ப்பரம ராடப்பினு மிப்பாரிடை வந்தே மிகநொந்து மனத்தாயை நினைத்தானது போதி, னெப்பாரறு மவள்வந்திட நிகழ்வானவை யவளோ

டோதிப்படை யிற்பட்டவ ருய்ந்தேயெழு மாறு, செப்பாயெனப் புறவேலையி னொருசாருறு மமுதத் திருவெற்பது வரிலாமெனச் செப்பிக்கரந் திட்டாள். (௬௧௮)

இன்பாகிய வவுணன்றனை திரதத்தினை யொருவி யிறைவன்றரு சிங்கத்தி னொருத்தத்தி னிணைந்தே, கொன்பாகிய வமுதந்திகழ் குன்றந்தனைச் சென்றே கொடுவாவெனத் தேர்போயது கொடுவந்தது படையின், முன்பாடுறு மரிமாமுக னிரவிப்பகை முதலா முடிவற்றிடு படைமுற்றவு முன்போலெழுந் திண்டப், பொன்பாவிய வுலகத்தவர் வெம்பூதர்கள் கண்டே புலிகண்டிடு புல்வாயது போலத்தளர் வுற்றார். (௬௧௯)

கண்டானிது மண்டாறிரு கண்டானுடை வள்ளல் கடுவுண்டவ னெடுவெம்படை கைக்கொண்டு விடுப்பத், தண்டாவிறலவுணப்படை முற்றுங்கடி தட்டத் தாணுப்படை வேலன்புடை சாரக்கொடுஞ் சூர, னண்டாசிடர் கொண்டானிடர் விண்டாரிமை யோர்க ளல்லற்புரி சூர்பின்ன ரருந்தேரை விடுப்பக், கொண்டாடு நெடுந்தேரது கண்டார்கணடுக்கங் கொள்ளும்படி பொள்ளென்று கொதித்தேகிய தம்மா. (௬௨௦)

ஏகித்திறல் வாகுத்தனை வாகுற்ற விலக்கத் தெட்டான திறத்தோரை யிரும்பூதரை யெல்லா, மோகத்தொடு சோகப்பட வாரிக்கடி தண்ட முகமுற்றது முருகேசன் முனிந்தோர்கணை விட்டான், வாகைக்கணை சென்றிந்திர ஞாலச்சக டத்தை வையத்திடை கொடுவந்திட வாகுத்தனை முதலோர், சோகத்தினை யற்றார்குக னிரதத்தினை நிற்பச் சொற்றானஃ தவணின்றது சூர்கண்டு வெகுண்டு. (௬௨௧)

மூதண்ட மளாவுற்றிடு கோதண்டம் வளைத்தேழ் முரணம்பு சொரிந்தானறு முகனுங்கணை தூவித், தீதண்டிய சூர்வாளி விலக்கித்தச நூறு திண்மைக்கணை சிந்திச்சமர் சிந்தித்திடு சூர்கைப், பேர்தண்டிய வில்லைத்துணி கண்டானது போதிற் பொ

ருமுவிலை வேல்கொண்டு புகழ்ச்சிக்குமரேசன், மீதண்ட விடுத்தானது கண்டாயிர கோடி வெவ்வாளி சொரிந்தானருள் வீசுமுரு கேசன். (கஉஉ)

வேலன்சொரி கோன்முற்ற விறற்சூல மறுத்தே விரைவோடெதிர் வரவச்சிரம் விட்டானது சென்றே, சூலத்தலை கவ்விக்கும ரன்பாணி பொருந்தச் சுடர்வேலவ னீராயிரந் தூவாளிக ளேவி, யாலக்கொடி யோனுற்றிடு சிங்கத்தை வதைப்ப வங்கத்துணை வெஞ்சத்தொடு வடவேலமிகு கடலே, போலப்பொலி வெம்பூதர் வருந்தும்படி ரேயிப் புள்ளாயுரு வங்கொண்டெதிர் பொருதானெறி கருதான். (கஉங)

துண்டங்கொடு கொத்திச்சிறை தன்னான்மிக மோதித் துங்கம்பெறு வெம்பூதரைத் துயர்செய்தது திரிய, மண்டும்புக ழாறுமாமுகன் மகவான்மயில் வடிவாய் வரவுன்னலு மவனப்படி வந்தானவன் மிசையே, சண்டன்றனை யுதைசெய்தவ னருண்மாமக னேறிச் சயமோடு துரந்தேகொடி தாயுற்றிடு புள்ளைக், கண்டம்பட வாள்கொண்டு துணித்தானது போதிற் கடலுற்றிடு விடமொத்திடு கடியோனிது புரிவான். (கஉச)

மண்ணாகியும் புனலாகியும் மனலாகியும் வங்கூழ் வடிவாகியு மண்டந்தொட வளர்ந்தேயவ னுறலும், விண்ணோடர் வணங்காறிரு கண்ணார்முரு கேசன் வீறுயவை மாறுகிய வெங்கோல்கள் விடுத்தே, யெண்ணனது மாயத்துரு மாயும்படி செய்தானிப்பான்மையி லிருநாளுட னிருநாள்வரை யவுணன், பெண்ணொரு மருங்கண்ணல் பெருங்கண்ணிடை வந்த பெருமானொடு பொருதேயிவை பின்னுஞ்செய லுற்றான். (கஉரு)

கூற்றாமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மிருள்போற் குவடாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் குறள்போற், காற்றாமென வொருபால்வரு மொருபால்வரு மனல்போற் கடலாமென வொருபால்வரு மொருபால்வருங் கடிபோர், மாற்று

விற லிளையோரென வொருபால்வரு மொருபால் வயமைந்தர்க ளெனவேவரு மைவேலையின் முன்னர், தோற்றுவரு விடமா மென வொருபால்வரு மொருபாற் றுன்னும்படை யென்னும் படி சூழ்வுற்றிடுஞ் சூரன். (௩௨௬)

இப்பான்மையி லவுணர்க்கிறை யெங்கெங்கு நிறைந்தே யிரும்போர்செய வரும்போதினி லிருள்கொண்டிடு கண்டத், துப்பார்கனல் விழியோனருள் சுதனுயிர கோடி துவாளிக வோ வவை தொலையும்படி புரியா, மெய்ப்பார்கட லேழும்புவி யேழும் பிற யாவும் வீறொன்றிய தானல்லது வேறொன்றிலை யென்ன, வொப்பாகிய தில்லாவொரு வடிவங்கொடு நின்றா னென்னுனிரு நயனங்களு முளமெங்கணு முருக. (௩௨௭)

எங்குந்தன துருவாகி யிருக்கின்ற சொரூப மெய்திக்குக் ணிற்கும்பொழு தின்னற்புரி சூரன், பொங்கும்புக ழுன்போடு மதித்தேயது மாறப் பொள்ளென்று சினந்தண்டர் புலம்பும்படி மாயந், தங்கும்பல வடிவங்கொடு சமராடலு முருகன் றனி வேலை விடுத்தானது தருவற்கிறை கண்டே, சங்குந்திய வேலைப் புடை தடமாமர மாகிச் சாரக்கதிர் வேல்சென்று தடிந்திட்டது மாதோ. (௩௨௮)

சங்கத்தியின் மேனின்றிடு மாவைக்கதிர் வேல்போய்ச் சாயும்படி செய்திட்டுழி தருவற்கிறை கண்டே, துங்கத்தன துருவங்கொடு பொரவேவரை மார்பைத் துண்ணென்று பிளந்தண் டர்களுள்ளும்படி தள்ளி, மங்குற்பொலி வானத்துறு கங்கைப் புனலாடி வந்தேகும ரன்பாணி புகுந்தேகதிர் வைவே, லங்குற் றது வெஞ்சூர னிரண்டான பிளப்பு மடன்மாமயி லொடுகுக் குடமாகிப்பொர வந்தான். (௩௨௯)

ஆறுந்திய முடிகொண்டவ னதுகண்டசு ரேச னமராடி யிளைக்குஞ்செய லாலங்கவன் மீதே, யேறுஞ்செயல் போலப் பொலி நீலச்சிகி மேலே யேறிக்கொடி தானாக விருஞ்சேவ லுய

ர்த்தான், வீறண்டர்கள் கண்டேயறு முகனைப்பர வுற்றார் வெஞ்சூர்முதல் பட்டானென விட்டாளுயிர் தேவி, யீறின்றிய வேலைப்புடை மீளுமிர ணியனங் கிதுகண்டு புலம்பிப்புக ரென்பானை யடைந்தான். (௯௯0)

அனைவர்க்கு மவற்கொண்டு சடங்கானது செய்தா னறுமாமுக னடல்வாகுவை யருளோடு தெரிந்தே, மனமுற்றிடு துயரத்தொடு சிறையின்புடை வாழும் மகவான்மகன் முதலாகிய வானோர்களை நந்தம், முனமுய்க்குதி யெனமுன்புற வுய்த்தானவர் தொழுதே மொய்த்தார்மிகு சூரூரினை முந்நீர்கொள நல்கிச், சினமெத்திய பூதப்படை விண்ணோர்புடை சூழச் செந்திற்பதி வந்தானருள் சிந்தித்திடு கந்தன். (௯௯௧)

யுத்தகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - ௭௮௯.

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்.

வன்மைதங்கு மயூரமிழிந்தே மந்திரத்திடை வந்துபுகுந்தே, திண்மைதங்கு மடங்கலணைக்கண் டேவரஞ்சலி செய்யவிருந்தான், விண்மைதங்கு துணங்கறல்கொள்ள வெள்ளைவண்டிரை வேலையினூடே, யொண்மைதங்கு கனற்கதிர்வெய்யோ ஞெய்யெனப்படி வுற்றுமறைந்தான். (க)

ஆசைகொண்டுய ரண்டர்களெல்லா மாறுமாமுக வண்ணன் மலர்த்தாள், பூசைசெய்து பராவினர்சிறப்பப் பொற்புலாவு புகழ்த்தனிவேலோ, னேசமுற்றம ரர்க்கருள்செய்தா னீடுகெங்கு னெடுந்திறல்வெஞ்சூர், மாசறும்படி மாய்வுறவேல்போல் வந்தெழுந்தனன் வண்மையருக்கன். (உ)

மற்றவ்வேலையில் வேலையில்வேலை வல்லையேவிய வண்குமரேசன், புற்றராவின நண்ணியசென்னிப் புண்ணியன்கழல் பூசைபுரிந்தே, வெற்றிமஞ்ஞையின் மீதுபுகுந்தே வீறுபூதர் மிடைந்தயல்சூழ, வற்றமற்ற வெழிற்கொள்பரங்குன் றத்தின்மேவின னண்டர்வழுத்த. (ங)

அண்டர்கம்மிய னன்னவரைப்பா லாலயத்துட னூடகமாடம், கொண்டவீதி யிமைப்பிலமைப்பக் கோலமஞ்ஞையி னின்றுமகன்றே, மண்டுசுந்தர மந்திரமுற்றே வண்மைகொண்ட மட

ன்மா மைந்தனைப், பாரமெய்த் தானிரு ளுருளவே யுதையவே பாரின்மேல் வீழ்தலும் பாய்ந்தனன் மேனிமேல். (கசஎ)

தன்பதத் தாலவன் றனைமிதித் திடுதலுந் தாழ்ந்திடும் விற லினன் வீழ்ந்திடுஞ் சோரியன், றுன்புடைத் தாகியோர் மேனி தன் போலவே துஞ்சுரு விஞ்சையாற் ருேன்றுவித் திடுதலு, நன்புகழ்ப் பூதனுங் கண்டதைச் சாடவே நனிதொடர்ந் திருபத நலியவே மெலியவே, மன்புகழ்த் தேர்மிசைத் துயரகன் றேறி னன் வானிபூ தன்மிசை வஞ்சனுஞ் சிந்தினன். (கசஅ)

மண்டுதீ வானிதான் வந்துபட் டிடுதலும் வாடிவெம் பூதனு மண்ணின்மே னின்றிடக், கண்டனன் வீரனற் றேரொடுங் குறுகியே கையன்மா யத்தினைக் கையினிற் கவினுறக், கொண் டதோர் ஞானவே லாலழித் திடுதலுங் கொடியனு ராயிரங் கோல்விடுத் திடவிரைந், தொண்டிறற் புயமுடைக் காளைதன் மார்பகத் துந்துகோல் வந்துபட் டொல்லைதா ளுற்றதே. (கசகூ)

மானுறுந் திறலுடைக் காளைபின் பாயிர வன்சரஞ் சிந் தியே மன்னவன் பின்னுறுந், தூணியுந் தூணிசேர் வானியும் வானிசேர் தூவிலுந் தூவிலார் துங்கவன் றேரையு, நானுறும் படிகெடுத் தவனுரம் பஃறுளை நண்ணவே செய்துபின் னண் ணல னண்ணிய, சேனிருந் தேரெலா நூறுநூ றம்பினுற் றேவர் கொண் டாடவே சிந்தினன் ருனரோ. (கரு0)

இச்செயற் கண்டபின் னெண்ணலா னெண்ணுவா னீங்கி யான் முடிகுவ னெந்தையு முடிகுவ, னிச்சயம் பிறர்களு முடி குவர் முடிவரே னிள்கடன் செய்யவோர் கிருதரிங் கில்லையா, லச்செயற் புரியநா னுறுவனென் றுன்னியே யருவமாய் மீனமா யாழியுட் போயினன், பச்சிமத் திசைதனக் கெதிர்படுந் திசை தனிற் பானுவந் தானிருட் பந்தியைச் சிந்தியே. (கருக)

ஆனவிச் செயலினை யொற்றர்கண் டேகியே யடலுடைச் சூரன்முன் பணுகியங் கறையவே, யீனமுற் றிடுகொடுஞ் சூர

ன்மா மைந்தனங் கெரிமுகன் கடிதுவந் தெனைவிடுத் திடுதியா, னூனமுற் றழிவுறத் தெவ்வரைச் சிறியிங் கொல்லைவந் திடுவ னென் றுரைசெயா நின்றிட, மானமுற் றிடுவிறற் புதல்வபோய் வென்றுபின் வருதியென் றோதினன் மன்னர்தம் மன்னவன்.()

அக்கினிமுகாசுரன்வதை.

என்றுசொற் றிடுதலும் புறமதிற் கடிதுவந் தேருலா வும் பெருந் தேரின்மீ தேறியே, துன்றிமொய்த் திடுமடற் சேனையோ ரெண்ணிலார் சூழவந் தேகியே தூயவெம் பூதர்சேர், வென்றி யுற் றிடுநெடுஞ் செம்புலத் தனுகலும் வீறுசா ரதர்களும் விற லுலா நிருதரு, நின்றுபற் பலபடைக் கலமெறிந் தெதிருற நீடு வெஞ் சமரமா நிலைமைசெய் தாரரோ. (௧௫௩)

அந்தவேலையில்விறல் வியர்வில்வந் துதயமா மரியசீர் வீர ர்போ யவுணர்தஞ் சேனையிற், பந்திகொண் டிடுநெடுஞ் சாயகஞ் சிந்தியே பாடுகொண் டிடுதலும் பதகரங் கோடினார், நிந்தைதீர் மேகனே சோமனே யாதியா நிருதமன் னவர்செருப் பொருத வவ் வாறுகண்டு, முந்துசி ரெண்மரிற் றிறலுடைச் சதமக னெல்லை சென் றெய்தினா னென்னலார் தங்கணோர். (௧௫௪)

போர்புரிந் தெதிர்பொருந் திந்துகண் டகனையும் புயலி னன் றன்னையும் பொன்றுறப் புரிதலு, மோர்புரிந் திடுமுரத் தேனையோ ரோடினு ரெரிமுக னிதுதெரிந் தெரிமுக னாகியே, கூர்புரிந் திடுநெடுங் கணைசொரிந் தடலொடுங் கொள்ளைவெம் பூதரைக் கொன்றுநேர் நின்றிடச், சீர்புரிந் திடுதிறற் சதமகன் கண்டனன் சீற்றமேல் கொண்டனன் சிலைகுனித் தானரோ. ()

வெய்யனுக் கெதிரணைந் தடுசரம் பொழிதலும் விறலுடைத் தருவனு மிகுசரஞ் சிதறியே, சையமொத் திடுபுயத் திறலுடைச் சதமகன் றனுவையுந் தேரையுஞ் சாபவண் ணியும், வையகம் புகழுவே நூறியோர் நூறுகோன் மார்பிடைச் சிந்தலும் வன்மை

போய் நிற்பவீ, தொய்யெனக் கண்டவன் றுணைவரா மெழுவரு மொல்லைசென் றெய்தினு ரொன்னலான் முன்னரே. (க௫சு)

சிலைவளைத் தளவிலாக் கணைதனைச் சொரிதலுந் திறலு டைத் தருவனுஞ் சிலசரத் தினையவர், மலையினைப் பொருபுயத் தெய்யவே யவரவன் மாமுகத் தாயிர மார்பிலத் தொகைபுயந், தலையிடத் தாயிரங் கையிடத் தாயிரஞ் சாயகந் தொட்டவன் றேரையுந் தடிதலும், கொலையுடைக் கொடியனோர் தேரின்மீ தேறினன் கோல்விடுத் ததனையுங் கூறுசெய் தாரரோ. (க௫எ)

தேரழித் தவனுடற் றுளைபடுத் திடலுமோர் தேரின்மீ தேறியே சிவனருட் படையினைச், சீருடைத் தருவர்கோ னெழு வர்மேல் விடுதலுந் தீநெடும் படையெனச் சிந்தைமீ தெண் ணியே, வீரமுற் றிடுபுனற் படைவிடச் சோதிவேல் விரைவி னுண் டணுகியேழ் வீரரைக் கொன்றதால், வாரியிற் பொலித ரும் பூதரா னவரெலாம் வாய்புடைத் தலறினர் வாடினு ரோடினர். (க௫அ)

ஈதெலாங் கண்டனன பூதரைக் கையமைத் திங்குநீ ரஞ்ச ன்மி னென்னவங் கோதியே, யாதிகண் டனில்வருங் குமரனுக் கிளையவ னனன்முகக் கொடியன்முன் பணுகவே யிருவருஞ், சோதிவெங் கணைகடே யமர்புரிந் தார்கள்பின் சூர்மகன் பரன்ம கன் றாயமுண் டத்திடைத், தீதுறுங் கணைகளோ ராயிரந் தொடு தலுஞ் செய்யவன் சீறியிச் செய்கைபின் செய்குவான். (க௫௯)

ஆயிரங் கணைகடே யவுணர்கோ னிரதமு மங்கையிற் சாபமு மழிவுசெய் திடுதலும், வேயுறுந் தோளுடைப் பதுமைதன் பால கன் வேறுதே ரேறியோர் வீறுதண் டேந்திவச், சேயிருந் திறலு டைக் கதையையோர் கணையினுற் சிதைவுசெய் திடுதலுஞ் சிலை பிடித் தவுணர்கோன், வாயுவின் படைசமன் படைகதிர்ப் படைவிட மற்றவப் படைவிலக்கி மாற்றினன் வீரனே. (க௬0)

ஆனைதன் பின்னவன் பின்னவன் பின்னரு மனன்முகத் தவனூரத் தம்புநூ றுய்ப்பவே, யீனமற் றிமெணித் தேரின்மீ தேயிழுந் தெருவைநீர் பெருகவங் கெரிமுகன் றுயருறீஇத், தான்முனம் வழிபடுந் தன்னகர்க் காளியைத் தன்னகத் துன்ன லுந் தானையோ டெய்தினள், மானமுற் றிடுதிறற் றெவ்வரைக் கொல்லுவன் மைந்தவஞ் சேலெலு வந்தனள் பூதர்மேல்.(கசுக)

துங்கவெம் பூதர்மேற் சூலமொன் றுந்தவச் சூலமங் காலமே போலவந் திடுதலுஞ், சங்கரன் மாமகன் பின்னவன் சிறியேழ் சாயகங் கொண்டதைத் தடிதலுஞ் சண்டிகை, வெங் கொடுஞ் சினமொடே பின்புமோர் சூலவேல் விடுதலு மாயிரம் வெஞ்சரந் தூண்டியே, யங்கது தன்னையு மங்குவித் திடுதலு மண்ணல்சேர் தேரின்மீ தார்த்துவந் தெய்தினள். (கசுஉ)

பாங்குறுங் காளியெண் கையுமோர் கையினூற் பற்றியே மார்பகத் தெற்றியே நிற்றலு, மேங்கியே சோகமா யெருவைநீர் விழவிழுந் திடரகன் றிடவெழுந் தேத்தினள் வாழ்த்தினு, ளாங் குநின் றிலள்விரைந் தேகினு ளீதுகண் டங்கிமா முகனெழுந் தடல்பெறுஞ் சிலைபிடித், தோங்குநூ றம்பினுன் மொய்ம்பினன் றோரறுத் தூதிய மாயதென் றூதினன் சங்கமே. (கசுங)

தீதிலா வீரனீ ரேழுகோல் கொண்டுபின் றீமுகத் தீயவன் சிலையறுத் திடவவன், வேதனூர் படைதனைக் கடவலுந் திறவி னுன் வீரபத் திரன்படை விடுதலுங் கடிதுபோய்ப், போதனூர் படைதனைச் சிந்திவெந் தழன்முகன் பொன்றவே முடிகளைந் தண்ணல்கைப் புக்கதா, லாதரச் சுரரெலா மொய்ம்பன்மேல் மலர்சொரிந்தாடினு ருவகையா லவசமே யாயினூர். (கசுச)

வன்னிசேர் மாமுகன் பட்டதைக் கண்டவன் மட்டிலாச் சேனையோர் மானமும் வீரமுந், துன்னவந் தெய்தியே பலப டைக் கலமெலாந் தூவிவெம் போர்செயத் தூயவன் சீறியே, மன்னிடும் புயலெனக் கணைசொரிந் திடுதலும் வாடினு ரோடி

ஞர் மாண்டுளாராயினு, ரன்னதன் பின்னரெண் பூதரு மெழு
வரல் லாததம் பியருமங் கருகுவர் தெய்தினர். (கசுரு)

அன்னபோ தெழுவராந் துணைவரைக் கண்டிலான் யாவ
தானூர்கொலோ வாலிபோ ஞர்கொலோ, வென்னவே யுக்கிரன்
கனன்முகன் படையினு லெழுவரும் பொன்றினு ரென்றுகூ
றிடுதலு, மின்னுயிர்த் துணைவரா மவர்கிடந் துழியடைந் திருக
ணீர் சொரியவங் கெதிர்விழுந் தலறினு, னன்னயத் தம்பிமீர்
தம்பிமீ ரென்றனை னனிபுலம் புற்றன ஞடருந் திறலினன். ()

வே று.

இன்னபான்மையிற் றுயருழந்தறுமுக னிளையோன்பின்
மன்னிருந்திறற் றுணைவரையெழுப்புவான் மனங்கொண்டு
பின்னுறுங்கணைத் தூணியினொருகணை பிடுங்காவங்
கன்னதின்றலை யுகிரினுலெழுதுவா னடலோடும். (கசுஎ)

வெற்றிவேலுடைக் குமரனுக்கிளையவன் விடுத்திட்டே
னுற்றவந்தகன் காண்கவென்றம்பிய ருயிர்கொண்டாய்
நற்றிறங்கொலோ விடுமதிகடிதென நனிதீட்டிச்
செற்றமோடுதன் சிலையிடைப்பூட்டியே செலவுய்த்தான். ()

மாற்றருங்கட லேழையுங்கடந்துபோய் வயமேவுங்
கூற்றன்முன்னரே வீழ்தலுந்தெரிந்தனன் குறித்துள்ளத்
தாற்றவஞ்சினன் றேடினன்கயிலையி னடைந்திட்டான்
வீற்றிருந்தன ரவ்விடையெழுவராம் விறலோரும். (கசுகூ)

பூண்டபோரிடை யிறந்தவெங்கணமெலாம் புடைசூழ
வாண்டிருந்தன ரந்தகன்றெழுதன னடன்மேவி
நீண்டதோளினுன் றேடினன்வம்மென நிகழ்வோத
வீண்டுதானையோ டெழுவருமமர்க்களத் திடைவந்தார். (கஎ0)

இலங்குதத்தம துருவினிற்புகுந்தன ரெழுந்தேபின்
னலங்கொள்வீரனை வணங்கலுமனையவ னயமோடு

மலங்கன்மார்புறத் தழுவினன்மகிழ்ந்தன னதுபோதின்
விலங்குருவிற லந்தகன்வந்தனன் விறலோன்முன். (கஎக)

தொழுதுவீரநீ யென்றனைமுனிந்தனை துணையோரைப்
பழுதுசெய்வனோ வவர்பெருங்கயிலையிற் படர்ந்தாரென்
றெழுதுவாசகங் கண்டபினியற்றிய தெழிலோன்முன்
முழுதுமோதினன் முனியலென்றேகினன் மூரட்காலன். (கஎஉ)

ஈதெலாந்திற லொற்றர்கண்டேகியே யிருஞ்சூரன்
பாதம்வந்தனை புரிந்தனரெரிமுகன் பட்டானென்
றோதினாரவ னரற்றினன்புலம்பின னுறுபோதிற்
காதன்மைந்தர்மூ வாயிரர்வந்தனர் கடியோன்முன். (கஎந)

மூவாயிரம்பிள்ளைகள் வதை.

வந்துதந்தைவெந் துயரறச்சிலமொழி வகுத்தோதி
வெந்திறற்சமர்க் கேகுதும்யாமென விடைகொண்டு
பந்திகொண்டதே ரேறியங்களவிலாப் படைசூழ
வுந்துவீரனும் படைஞருமுறுகளத் துற்றூரால். (கஎச)

மாயமேசெயு மவுணரும்பூதரு மலைவாகி
யோய்வில்பற்பல படைக்கலஞ்சொரிந்தம ருறுபோதிற்
றீயர்சேனையும் பூதர்தஞ்சேனையுஞ் சிலமாளப்
போயெதிர்ந்தனர் கடிதுமூவாயிரம் புகழ்வீரர். (கஎரு)

கதிர்கொள்வாளிதூய்ப் பூதரையடுதலுங் கணமன்ன
ரெதிர்புகுந்தம ரிழைத்திடவவரிவ ரெழின்மெய்யிற்
பதிவுறும்படி கணைவிடவிடரொடும் படிநின்று
ரதிர்தருங்கழ லிலக்கரிலாயிர ரதுகண்டார். (கஎசா)

கண்டுவீரனைத் தொழுதனர்விடைகொடு கடிதேகி
யெண்டருஞ்புகழ் விசயனேயாதியா யிரவீரர்

மண்டுகோன்மழை சொரிதலுமவருமம் மழைதூவ
வண்டிருந்திற லிருவகைக்கணையுநேர்ந் தமர்செய்த. (கஎஎ)

ஆயகாலேமூ வாயிரராயிரத் தவர்தேரைச்
சாயகங்கொடு சிதைத்தலுந்தூயவர் சரந்தூண்டித்
தீயர்தேரையுந் தனுவையுந் துணித்தனர் தேர்புக்கார்
மாயவந்தவர் சீறியேயீறிலா வரையுய்த்தார். (கஎஅ)

வீறுவெற்பெலாங் கணையினுற்சிதறியே விறற்கோறாய்ச்
சீறிவெய்யர்மெய் துளைத்திடவவுணரிற் சிலரின்றே
ரேறுதேரெடுத் துவரிமேலெறிந்திட வெழில்வீரர்
மாறில்பூமிசைப் பாய்ந்தனர்பின்னரும் வந்துற்றார். (கஎகூ)

செற்றவெங்கணை சொரிதலுமவுணரிற் சிலரின்றே
ருற்றகைச்சிலை பறித்தொடித்திடவவ ருரமீதே
யெற்றினாரவர் தாமுமங்கெற்றினா ரிகல்கூடி
மற்றொழிற்றனைப் புரிந்தனரிருவகை வலியோரும். (கஅ0)

ஈதுசெய்தலும் விசயனேயன்றிமற் றெல்லோரும்
போதநொந்தன ரவுணருக்குடைந்தனர் புறந்தந்தார்
தாதுலாந்தொடை விசயனுட்சீறியே சரஞ்சிந்தித்
தீதுலாவுசூர் மைந்தரைத் துணித்தனன் சிதைத்திட்டான். ()

இறந்தபேர்களுந் துணிந்துளபேர்களு மெழுந்தேபின்
மறந்தருஞ்செருப் புரிந்திடவியந்தனன் மனநொந்தே
சிறந்தவேலனை நினைத்தலுங்ககனமேற் செவ்வேள்வந்
துறைந்துநின்றுதன் றாடொழுவிசயனுக் குரைசெய்வான். ()

மாய்ந்தவஞ்சக ரறுவதுமெழுவது மலரோன்மு
னீந்தநல்வர மவரினிக்கெடவிதை யெறிகென்றே
காய்ந்தவெஞ்சினக் காரிவேலருளினன் கரந்திட்டா
னாய்ந்துணர்ந்தன னிதனையுன்மத்தனு மசுரேசன். (கஅந)

மிக்கமாயவள் படையினைவிடுத்தலும் விசயன்று
னக்கணந்தனிற் காரிதன்படைவிட வதுபோந்து
புக்கமாயவள் படையழித்தவுணர்கோன் புகழ்மைந்தர்
தக்கமும்மையா யிரரையுங்கொன்றது சயமாக. (௧௮௪)

மும்மையாயிரம் புதல்வர்கண்முடிந்ததை முரணுற்றார்
மம்மரோடுகண் டோடினர்சூரன்முன் மருவுற்றீ
தம்மவோதலு மரற்றினன்புலம்பின னதுபோதின்
வெம்மைகொண்டசெங் கதிரவனடைந்தனன் மேல்வேலை. ()

எண்டரும்புகழ் மதுரையேகதிர்வீசும் பிருண்மேவுங்
கொண்டல்மண்டமண் குண்டரேதாரகைக் குலமெல்லா
மண்டர்நாயக ரடியரேசெக்கரே யழறிங்கட்
டுண்டம்வாதில்வே காதெழுமேடெனத் துலங்கிற்றே. (௧௮௬)

தருமகோபன்வதை.

இன்னபான்மையிற் கங்குல்வந்திடுதலு மிருஞ்சூரன்
றன்னைவந்தடைந் தறப்பகைபுந்திசிற் சிலசாற்றி
யொன்னலார்தம துயிர்குடித்தொல்லையீண் டுறுவேனென்
றன்னவன்றனை விடைகொடுபுறந்தனி லடைந்திட்டான். ()

புண்டரீகமா மாதிரப்போதகப் பிடர்புக்கே
யண்டரஞ்சுற வெண்ணிலாப்பெரும்படை யயல்சூழ
மண்டிருந்திறற் பூதர்சூழ்பறந்தலை வந்திட்டான்
சண்டமுற்றிடு மவுணரும்பூதருஞ் சமர்செய்தார். (௧௮௮)

இருதிறத்தரு மெண்ணிலாப்படையெறிந் திகல்கொண்டு
பொருதிறஞ்செய வவுணரிலமைச்சரும் புகழ்வேர்வில்
வருதிறத்தரு மெதிர்ந்தனர்சமர்த்தொழின் மருவுற்றார்
திருமிகுத்திடு மவுணரும்பூதருஞ் சிலர்மாண்டார். (௧௮௯)

இலக்கவீரரும் வன்மைபோய்நொந்தன ரிதுகண்டு
விலக்கரும்புகழ் வீரமார்த்தாண்டனும் விறலோன்சென்
றலக்கணுற்றிடக் கணைசொரிந்தமைச்சரை யடனேக்கித்
தலக்கணின்றிடுந் தானவரெதிர்ந்தனர் சமர்செய்தார். (கக0)

ஓங்குபூதர்கள் பலமலைவிடுதலு முடைந்தார்க
டங்குலாவிய வறப்பகைகண்டிது சினமேவித்
தாங்கிரும்புகழ்ப் பூதர்மீதளவிலாச் சரஞ்சிந்த
வாங்குமேனிமேற் படுதலுமெலிந்தன ரடனீங்கி. (ககக)

காலிற்கொன்றிடு மருப்பினுற்கொன்றிடுங் கவின்மேவும்
வாலிற்கொன்றிடுங் கரத்தினுற்கொன்றிடும் வயப்பூதக்
கோலச்சேனையை யிவ்வகைகொடியவன் கொடுவேழஞ்
சாலக்கோறலுஞ் சாரதரோடினர் தரைமீதே. (ககஉ)

கண்டுவென்றிசே ...ளின் மிகுமொற்றரேறி யி
புண்டரீகமீ தழுத்தலும...
தண்டர்மாற்றலன் சீறியேநூறுகோ லவையேவிக்
கொண்டசோரிநீ ரெழுந்திடவழுத்தினன் குளமீது. (ககங)

உதிரமோடுதன் றேருறத்தியவ னொருவேலை
யெதிர்விடுத்தலும் வீரமாபுரந்தர னென்போனுற்
கதிர்நெடுங்கணை விடுத்ததுதடுத்துவெங் கணைமாரி
துதிபொருந்திய வவுணன்மேற்பொழிந்தனன் சுரர்போற்ற. ()

தருமகோபனே வாலவைவிலக்கியோர் தண்டுந்த
மருமமீதது வந்துபட்டிடுதலு மயக்குற்றான்
கருமமீதுகண் டடல்பெறுந்தோளினன் கடிதேக
வருமவன்றன்மேற் பொழிந்தனனிழிக்தவின் மழைவாளி. ()

விட்டவாளிபட் டொடிந்திடவீரனோர் விறல்வேலை
யொட்டலன்றன்மேல் விடுத்திடச்சென்றவ னுரத்தூடே

பட்டுவெந்நிடைப் பறிதலுமுளம்பதை பதைப்புற்று
மட்டில்சோரியோ டிருந்தனன்கரிமிசை மயலாகி. (ககூசு)

அந்தவேலையி லவன்கரிமனஞ்சினந் தடன்மேவுந்
தந்திமாமுகற் கிளையவற்கிளையவன் றடந்தேரை
யுந்துமாற்பெருங் கோட்டினாற்றாக்கியே யுயர்பாகன்
சிந்துறும்படி புடைத்ததுகரத்தினாற் றிறலோடும். (ககூஎ)

ஆனகாலையில் வேறுதேரேறியே யடல்வீரன்
கானமாமலைக் கரிகரம்பிடித்தனன் கவுண்மோதி
யீனமுற்றிட வப்புறத்துலகிடை யெறியப்போய்த்
தானவர்க்குளந் துணுக்குறவிழுந்தது தரைமீது. (ககூஅ)

விழுந்துமண்மிசைத் துன்பொடுகிடத்தலும் விறல்வெய்யோ
னெழுந்துதண்டமொன் ... யெழில்வீரன்
செழுந்தனி ... ய்த்தா
னழுந்துசீரு ஞானகோபன் ... முன். (ககூகூ)

வந்தவச்சிரம் பாணியிற்பிடித்துவஞ் சகன்மீதே
யுந்தவங்கது படுதலும்பதைபதைத் துடன்வீழச்
சுந்தரங்கெழு தாளினாலுதைத்திடத் துகடீரு
மந்தரத்தரை யலைத்தவ னிறந்தன னவர்துள்ள. (உ00)

ஈதுகண்டவன் றண்டமங்கோடிய திடர்மூழ்கிப்
பூதலத்துறு வெங்கரியெழுந்துபின் புகழ்ந்தேத்தி
மேதகுந்திறல் வீரனைவிடைகொடு விறல்சேர்தன்
மாதிரந்தனிற் படர்ந்ததுபூதர்கண் மகிழ்ந்தார்த்தார். (உ0க)

செற்றமேவிய வறப்பகைமடிந்தவச் செயறன்னை
யொற்றர்நோக்கினர் வாடினரோடின ருரைசெய்ய
வற்றமாந்துயர்ப் பரவையுளழுந்தின னறிவின்றி
யுற்றபாவைபோ லிருந்தனனவுணரி லுரமிக்கான். (உ0உ)

லோடு வந்தபூத மன்னர்சேனை வெள்ளமு, மக்கணம் படைக்க லஞ் சொரிந்துபோர் புரிந்தபோ தவுணர்மாய வீறுபூத ரவருமா ய்வ தாயினர். (உஎ0)

வே று.

இப்பான்மைகண்ட வரிமாமுகத்த னிகல்கொண்ட பூதர் குழுவைக், கைப்பேழ்துகொண்டு மிகவாரியின்று கடிதுண்ப னென்றுகருதி, மெய்ப்பானவண்ட முடிவைச்சிரங்கள் விற லோடுசென்று தொடவே, துப்போடுமங்க ணொருமேனிகொ ண்டு சுரரஞ்ச வீதுபுரிவான். (உஎக)

கல்லாமனத்த னிருபத்துநூறு கரமுஞ் செலுத்திவிறல்சேர் சல்லாபமோடு குகனேடுவந்த தசநூறு வெள்ளவனிக மெல்லாமகட்டி னிடைசேரவாரி யினிதாய் விழுங்கவெழில்சே ரல்லார்களத்த னைமையாளநல்கு மமலன் றனித்தருளினான். ()

இவ்வேலைதன்னின் மிகுமொற்றரேகி யிறையான சூரனு டனே, செவ்வேள்நிகழ்ந்த சொலவேமகிழ்ந்து சிகரத்தி னுச்சிமி சைபோ, யவ்வேலைதம்பி சமர்கண்டிருப்ப வவனேவல் கொண்டு திறல்சேர், மைவேலையென்ன மிகுசேனைபின்னு மருவிற்று யுத் தகளமே. (உஎஉ)

ஈடானசிங்க னைதிராகவீறு மெழிலாக வேலனணுகக் கூடாநிறைந்த வவுணப்பதாதி குகன்முன் பணைந்துபடைதூய், வாடாவிறற்கொண் முருகேசன்வில்லின் வலியான நாணிநொ லியால், வீடாவழிந்த ததுகண்டுதீயன் விறலோடு வந்துமொ ழிவான். (உஎ௩)

பொன்னாடரெங்கள் பகையாதல்கண்டு புலவோரை யின் னல்புரிவோ, மன்னாரிலல்லை பகையல்லையென்கொ லமர்செய்ய வந்தவகையென், றுன்னுனிசைப்ப வெளியாரைமொய்ம்ப ருறுகண் குயிற்றிலவரைப், பன்னாளுநூறி யரசாள்வமன்ன பரிசா லடைந்தனமரோ. உஎரு)

என்றீதுரைப்ப வலியாளனீயு மெளியார்க ளெங்களினமு
நன்றீதுவல்லை யமர்செய்தியென்ன நலமார் குமாரனொருகோன்
முன்றீயவன்றன் மருமத்தழுத்த முதுகிற் பறிந்ததனால்
வன்றீநிகர்த்த கொடியோனுடம்பின் மலிசோரி வந்ததவணே.

உள்ளுற்றபூத ரதுபோதில்வேல னொருகோ றுளைத்தவழ்
யான், மெள்ளத்தலத்தி னிழியச்சினந்து வெரியைக் கரங்கொ
டடையாக், கள்ளுற்றதொங்கன் முருகேசன்மீது கதையொ
ன்று கைப்பவமலன், வள்ளுற்றநாலு கணைசிந்தவேகி வருத
ண்டை நூறியவைபோய். (உஎஎ)

மங்காதசிங்க னுதல்சென்றொளிப்ப மயலோடு வெய்யனு
றவே, சிங்காரமேவு மவன்முன்படைத்த திறல்கொண்ட பாணி
நெகிழ, வெங்காயமிஞ்சி யுறுகின்றபூதர் விறல்வாளி பட்டவெ
ளியா, லங்காயவேலை கடிதேயிறங்கி யமலன்றன் முன்பணுகினார்.

அப்போதுதன்னி னுதயச்சிலம்பி லருள்கொண்ட வேல
னொருகோ, றப்போடுகைப்ப வதுசென்றுவீரர் தொகையைத்
தனாதுமிசையே, மெய்ப்போடுகொண்டு கடிதேதிரும்பி விறல்
வேலன் முன்புவிடவே, மைப்பாவுகண்டன் மகனங்கவர்க்கு
மகிழ்வாக வோதினனரோ. (உஎகூ)

அக்காலைதன்னி லிதுகண்டுசீறி யரிமா முகத்தனனிக
மிக்காரிலாத குமரேசன்முன்பு விரைவோடு வந்துவளைய
நக்கானளப்பில் கணைமாரிதூவி நலியத் தொலைப்பவிடாரிற்
புக்காண்மையின்றியுறுகின்றவெய்யனிதுகண் டழன்றுபுரிவான்

நூறானபத்து நெடுவேற்பிடித்து நுதிவாளி சிந்திமுருகன்
சீறாவிடுத்த கணையைத்தடிந்து திறல்கொண்ட சிங்கமுகவன்
மாறாகவேல னிரதத்திலுற்ற வலவன்றன் மார்பினிடையே
வீறாயிரங்கொள் கணைசிந்தநொந்து மெலிவாயிருந்தபொழுதின்.

ஐயன்சினந்து கணைநூறுசிந்தி யரிமா முகங்கொளவுணன்
வையங்கெடுப்ப நிலநின்றளப்பில் வடிவாளி வெய்யன்விடவே
கையன்றனுக்கடமையாயிரங்கொள் கணையாலொடிப்பவவுணன்
மெய்யன்றன்மீதி லொருசூலமுந்த விறல்வேல னீதுபுரிவான்.

ஈரேழுதான கணைசிந்திமுந்தி யெதிர்சூல நூறியடுகோ
லோராயிரத்தை யவனேர்விடுப்ப வுரமேவு சிங்கமுகவன்
சீரானகையி லொருதண்டுகொண்டு சிதறப் புடைத்துவரவப்
போரார்கரத்தை யெழுவாளிகொண்டு புனிதன் றடிந்தருளினான்

மெய்ப்பாணிபின்பு மெழுவெய்யன்வையம் விழுதண் டெடுத்துவிடலுந், துப்பாயிரங்கொள் கணைகொண்டுதண்டு துணிசெய்து வேலனுறவே, கைப்பாசமுந்த விறைபத்துநூறு கணைகொண் டழிக்கவதனான், மைப்பாவியாறு முகனைப்பிடிக்க வலியோடு வந்தனனரோ. (௨௮௪)

ஆறுமுகத்த னதுகண்டுவந்த வவுணன் கரஞ்சிரமெலா
மூறுகிவீழ விருபத்துநூறொ டொருபத்து நூறுகணையைச்
சீறுவிடுப்ப வவைபின்பெழுந்து செறிவாக வெய்யன்வெகுளா
மாறுகவெண்ணில் வரையைப்பிடுங்கி வலியோடு வீசுதலுமே. ()

வரையற்றுவந்த வரையற்றுவீழ வலியற் றிடாதமுருகன்
புரையற்றவாளி மிகவேபொழிந்து புகழ்மேவு நின்றவவுண
னிரையுற்றசென்னியுரமுற்றகைக ணிலமுற்றிடத்தடியவே [யே.
விரைவுற்றுமண்ணில் விழுமுன்புபின்பு விறலோடெழுந்தவவை

சிங்காரமேவு கரமுஞ்சிரங்கள் சிதறித் திரும்பமுளையா, துங்காரமோத விருபாணியோடு மொருசென்னி யோடுமெதிர்வந், திங்காரெனக்கு நிகரென்றொர்குன்ற மிகவிப் பறித்துவிடவே, கங்காளன்மைந்த னொருவாளிகொண்டு கடிதே துணித்தருளினான். (௨௮௭)

மால்விட்டவும்பர் சிறைவிட்டிடாது மறமுற்றசூரனிளை யோன், வேல்விட்டுவென்றி கொளுமாறுமன்றி விடுகின்ற தொன்றைவிறல்சேர், கோல்விட்டழிக்கு மிதுவேயலாது குமரா பயின்றிலைகொலென், றுலத்தையொத்த வொருதண்டுதன்னை யடலோடு விட்டபொழுதின். (உ௮௮)

வீறானதண்டு வருசெய்கைகண்டு வீறல்கொண்ட கந்தன் வெகுளா, மாறானவஞ்ச னுயிருண்டுவல்லை வருகென்று கையின்மருவு, மூறானதற்ற குலிசந்தொடுப்ப வரனோடு சென்றுகதையை, நீறாகநூறி யரியாமுகத்த னெடுமார்பி னுற்றததுவே. ()

மார்பிற்பொருந்தி முதுகிற்பறிந்து வலியோடு செல்லவவுணன்
சோரிப்பெருக்கி னுடனேவிழுந்து துயரத்தி னோடுமடியக்
கூர்பெற்றிலங்கு குலிசம்படர்ந்து குளிர்வான திக்குண்மூழ்கிக்
கார்பெற்றகண்ட னருண்மைந்தனுந்து கரமீது வந்ததிறையின்.

நாகத்திலும்பர் மலர்மாரிதூவி நனிபாடி யாடிமகிழ
வாகைக்குமார னிளையோர்கடாமு மலிகின்ற பூதர்குழுவு
மோகைக்குண்மூழ்கி யயலேபொருந்த வுயர்பா சறைக்கணுகினா
னாகுற்றவேலை யிதுகண்டவெற்ற ரசுரேச னோடிதறைவார். ()

உன்றம்பியான வரிமாமுகத்த னுயிர்போய் மடிந்தனனெனாக், குன்றம்புகுந்த சிகரத்திருந்த கொடியோ னிலத்தின்மிசையே, துன்றும்புனற்கொண் முகில்போல்விழுந்து துயரக் கடற்குண்மூழ்கி, மின்றங்கெயிற்று விறல்வாய்திறந்து மிகவே புலம்பியழுதான். (உ௯உ)

சூரபன்மன்வதை.

ஓங்குதுயர் நீங்கியொரு கோடியெனு மாயிரமு ரெற்றர் களை யொல்லை விளியாத், தீங்ககலு மாயிரவொ ரெட்டளவை யண்டமுறு சேனைக ளனைத்தும்வரவே, யாங்குற வணைந்துபு

கல்லீரென விரைந்தவர்க ளண்டமுள வண்டியறைய, வாங்கரு மிருந்திறல்கொ டானவர்க டானைபல வந்தவுய ரண்டவழியால். (உ௬௩)

வேதமொடு மாதவ னுறும்பதி நிறைந்தன விசும்பிடை நிறைந்தனவெழிற், பூதல நிறைந்தன பெருந்திசை நிறைந்தன புகழ்க்கட னிறைந்தனநெடும், பாதல நிறைந்தன வியாவையு நிறைந்தன பரந்துவரு தாசியனிக, மாதரவி னூறுபெறு கோடியுறு யோசனையிவ் வண்டமு நிறைந்தவிறையின். (உ௬௪)

இன்னபடி தானவர்க டானையுற வொற்றர்க ளிருந்திறல பொருந்துமவுணன், பொன்னடி பணிந்திவை யுரைத்திட விருப்பொடு பொருக்கென விருக்கையிடைபோய், மன்னுபுனலாடியினி தாமடிசி லுண்டுதிரு நீறுநுதல் வல்லையிலணிந், தின்னலக லுங்களப மின்னுகல னானவை யிதம்பெற வணிந்தனனரோ. (உ௬௫)

ஆளிகளி லக்கெழுப தாயிர மரும்பரிக ளன்னதொகை யன்னதொகையே, கூளிக ளிழுத்திடு மிழுக்கிலி ரதத்தின்மிசை கொற்றமொ டணைந்தவுணர்கோன், வாளில கெயிற்றவுணர் சேனைபுடை சூழ்தர மறந்தரு பறந்தலைதனிற், காளியொடு வாதுநட மாடிமக ளோடமர் கலந்திட வணைந்தபொழுதின். ()

செங்கமல வேதனுட னூர்துமரி கந்தனது செம்பத மிறைஞ்சியவுண, னிங்கமர் புரிந்திட வணைந்தன னெனக்குக னெழுந்தனில சாரதிவிடும், பொங்கணிகொ டேரணுகி வீரரொடு சாரதர் புகழ்ந்தயல் பொருந்தியரவே, தங்கவுணர் சேனையெதிர் செல்லமிகு பூதரொடு தானவர் மலைந்துபொருதார். (உ௬௭)

வீறிவரு தானவர்க ளாவிலகு பூதர்கள் விளிந்திட விலக்கமுடனெட், டேறுதனி வீரர்க ளடைந்துடைய மொய்ம்புறு மிரும்புய னெதிர்ந்துகணைதூய்ச், சீறியவ ரிற்சிலரை நூறியழி

யாவது தெரிந்துமுரு கன்புடைவரக், கூறியிடு மிந்தவகை கண் டருளி வெஞ்சிலை குனித்தன ணமித்தமணையான். (உகூஅ)

மன்னுதனு விற்கணை யளப்பில தொடுத்தருளி வானமொடு வையகமுமாய்த், துன்னுமவு ணப்படை பிணக்குவை படும்படி துலங்குமுரு கன்புரியவே, யன்னசெயல் கண்டுமிக வண்டகட கத்தின்மிசை யப்புற மிருந்தவனிக, முன்னென வணைந்துகும ரேசனைவளைந்திட முரட்குமர னீதுமொழிவான். (உகூகூ)

மையவுணர் சேனையிடை தேரினை விடுத்தியென மாருதியி ேனுடறையவே, யையவிது நன்றெண நிலத்தினில் விசும்பினி லளக்கரில் விடுப்பமுருகன், பெய்யுமுகி லென்னமிகு வாளிகள் சொரிந்தருள் பிரிந்தவவு ணப்படையெலா, மொய்யென விறந் துதிர மோடுபிண மாயிடவு லாவியமர் செய்தருளினுன். (௩00)

சீகர முலாவுமெழு சாகரமு மாகமொடு தேவர்க ணிறைந் தவுலகுஞ், சூகர நிறத்தவுணர் சேனைபிண மாகநனி துன்ற வெழு கின்றகுருதி, வேகமுட னேழ்பிலமு மண்டலமு மெண் டிசையும் விண்ணகமு நண்ணிநிறைய, வாகைமுரு கன்றகுவர் சேனைவரு மண்டவழி வாளிகொ டடைத்தருளினுன். (௩0க)

பாலன மொழிக்கௌரி பாலனது பின்புதழல் பன்னிருக ரும்பொலியவே, மாலனுகு தானவர் பிணத்தினிடை கண் டுறலும் வாரிதிகர் சொரியதெலாஞ், சாலவும் வறந்தது நிறைந் திடு பிணக்குவை தணந்துபொடி யாகிபதுசீர், மாலயனு மிந்தி ரனு மும்பர்களும் வேலனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சியுறவே. (௩0உ)

எம்பரம னின்னன புரிந்தது தெரிந்துள மெரிந்திட விரை ந்தவுணர்கோ, னம்பக மிராறுடைய நம்பனெதிர் தேரினுடு மாலமென வந்தனுகலுங், கும்பமத யானையுரி கொண்டவ னளித்தருள் குமாரனு மெதிர்ந்தருளினு, னும்பர்கள் பெருஞ் சிறை விடாதுயிர் விடுப்பவ னுருத்திவை யுரைத்திடுவனுல். ()

ங்கலணைக்க, ணெண்டலவிர்ந்த வுயிர்க்குயிராகி யிருக்குநாத னிருந்தனன்மன்னோ. (ரு)

துன்னுவானவர் தம்மைவிடுத்தே துங்கவீரர் சுலாவவிருப்ப, வன்னபோது பராசரனல்கு மாறுமைந்தரு மாறுமுகேசன் பொன்னுலாவிய புண்டரிகத்தாள் பூசைசெய்து புகழ்ந்திடலோடு, நன்னலம்பெற வன்னவர்தம்பான் ஞானபோதக நல்கியிருந்தான். (௬)

ஈதுநின்றிட விண்ணவரண்ண லின்பமுற்ற வெழிற்றெய்வயானை, மாதெனுந்தன தொண்மகடன்னை மன்னிருந்திறல் வண்குமரேசற், காதரத்தொடு நல்குவனென்றே யாழிமாலொடு மம்புயனோடு, மோதினனவர் நன்றிதுநன்றிங் கொல்லைசெய்குதியென்னவுரைத்தார். (௭)

உம்பர்மன்னவ னுள்ளமுகந்தோ ரொற்றன்மாமுக மொல்லைதெரிந்தே, செம்பொன்மால்வரை மீதுபொருந்தென் றேவிதன்னொடு சீர்மகடன்னை, யிம்பர்நீகொடு வாவெனவோத வேகியின்ன திசைத்திடவன்னோர், கும்பமாமத வாரணமேறிக் குன்றுருப்பரங் குன்றமடைந்தார். (௮)

இந்திரன்ற னிருக்கையின்மாதோ டிந்திராணி யிருந்தனளங்க, ணுந்துசீருள சூரனதூரி லுற்றிடுஞ்சிறை யற்றிடுமாதர், வந்திறைஞ்சவு வந்தருள்செய்தே மைந்தனைத்தழு வுற்றுமகிழ்ந்தா, ளந்தவேலை வரைச்சிறைகொய்தோ னறுமாமுக னலையமுற்றான். (௯)

சென்னியாறுள தேவனளித்த சென்னியாறுள தேவைவணங்கி, யென்னையாளுடை நாயகநீயிங் கின்னகுன்றிடை யென்றிருமாதை, மன்னமன்றல் புரிந்தருளென்ன வாகைவேலுள மன்னவனுமை, யன்னபான்மை யியற்றுதுமென்ன வண்டரண்ண லகத்துண்மகிழ்ந்தான். (௰)

அற்றமற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தே யாலயத்தி னகன்கடைவ ந்தே, கொற்றவொற்றர் முகங்கடெரிந்தே கோதிலாமுசு குந்தனு மல்லா, வெற்றிமன்னரு மும்பருமிங்ஙன் மேவுமாறு விளங்கிய வைவே, னற்றிறற்றிரு நாயகன்மன்ற ஞளையென்று நவின்றிடு மென்றான். (க0)

எண்ணிலொற்றர் விரைந்துபடர்ந்தா ரீதுநிற்க வெழிற்கு லிசக்கைக், கண்ணொராயிர விண்ணிறைதெய்வக் கம்மியற் கொடு கந்தமுலாவும், வண்ணநீப நெடுந்தொடைமார்பன் மன் றல்செய்திட மண்டபமன்றம், விண்ணுலாவிய சோலைகளெல் லாம் வீறொடும்புரி வித்தனனன்றே. (கக)

மிக்கவின்னது நின்றிடமுன்னம் வெள்ளிவிண்டுவில் விண் டொடுகோவி, லிக்குவேளை யெரித்தநுதற்க ணெம்பிரானுமை யோடுமிருப்ப, வக்கணத்தின் முசுக்கலையொன்றங் காதிமீதினு மாரியைமீதுந், தக்கவில்லுவ நல்விலைசிந்தத் தையல்சீறலு மைய ன்விலக்கி. (கஉ)

கூவிளைத்தழை கொண்டெமையிங்ஙன் கோதில்பூசை குயி ற்றியபண்பா, னீவளைந்திட வேலைசுலாவு நீள்புவிக்கர சாகுதி யென்றே, மாவளைக்கை யிடத்தனிசைப்ப வையகத்திடை வந்து பிறந்தே, காவளைத்த வயற்கருவூர்வாழ் காமர்சேர்முசு குந்த னிடத்தின். (கங)

மேகவாகன னொற்றர்படர்ந்தே வென்றிவேலவன் மன்றல் விளம்ப, சோகையெய்தி யெழுந்தனிகத்தோ டும்பர்நாத னுறு ங்கிரியுற்றான், சீகரஞ்செறி சாகரமண்ணிற் சேருமன்னவர் யாருமடைந்தார், மாகநேரிடை மாதர்கண்மைந்தர் வாவிகாவி லுலாவிமகிழ்ந்தார். (கச)

ஆனகாலையி லார்கலியூடே யாழியொன்றுள வாடகவை யப், பானுமூழ்கினன் வந்ததுகங்குல் பங்கமற்ற பரங்கிரிமீதே,

வேனில்வேண்முசு குந்தனுமல்லா வீறுமன்னரு மேறுபுவேள்விக், கோனைவந்தனை செய்திடவன்றான் கோதிலாமுக மன்கள்புகன்றான். (௧௫)

அன்னபோதினி லாதவனாகி யண்டர்மாதவ ராருமடைந்தார், மன்னுவேல்விழி மங்கையரெல்லாம் வாரணத்திரு மாதையடைந்தே, பொன்னுலாமணி செய்தனரன்ன போதுகோபதி போதினன்மாயோன், மின்னுவேலவ னாலயமுற்றே மிக்கவன்பொடு முன்புவணங்கி. (௧௬)

வாரணத்திரு மாமகடன்னை மன்றல்செய்திட வந்தருளென்ன
வாரணப்பொரு ளாகியபுத்தே ளங்கெழுந்து மயூரமடைந்தே
தோரணத்திரு வீதிபுகுந்தே துன்றுவானவர் தூமலர்தூவப்
பூரணக்கவின் மாதர்நடிப்பப் பொங்குபல்லிய மெங்குமுழங்க.

இன்னபோல வளங்கள்விளங்க வெம்பிரானினி தேகிமணஞ்செய், கொன்னுலாவிய சாலைமுனிலக் குன்றமைஞ்ஞையினின்றுமகன்று, னன்னபோது புலோமசைபால்கொண் டண்ணறானை விளக்கியகன்றாண், மின்னுவேலவன் மன்றனிலம்போய் வாளரித்தவி சுற்றனன்மன்றோ. (௧௮)

வேலனேவலின் மால்முதல்விண்ணோர் வீறுதங்க விருப்பவிருப்பக், கோலமாமுசு குந்தனுமற்றைக் கொற்றவானவ ருங்குமரேசன், பாலடைந்து பணிந்தனரங்கண் பாரிடங்கள் பரிந்தயல்சூழ, வாலமுண்ட மிடற்றினன்மாதோ டந்தரத்திடை வந்தனனம்மா. (௧௯)

மங்கைதன்னொடு மானமழுந்தே மன்றிலெல்லையில் வந்திடவென்றி, தங்குவேலன் மகிழ்ந்தெதிர்சென்றே தந்தைதன்னொடு தாயைவணங்க, வுங்கெடுத்தனர் புல்லினரன்போ டுச்சிமோந்தனர் மான்முதலும்பர், மங்குல்கண்ட மயூரமதென்ன் வந்துவந்து வணங்கிமகிழ்ந்தார். (௨௦)

பூமணம்புரி சாலையுள்வேலன் பூவையோடிறை வற்கொடு போக, மாமலிந்தவ ரித்தவிசொன்று வள்ள லாணையின் வந்தவ ண்மேவக், காமர்கொண்ட வதன்கணிருந்தே கந்தனைத்தம கைகொடெடுத்தே, தூமருங்கி லிருத்தினர்வேதன் சூர்மடிந்தது முற்றுமுரைத்தான். (உக)

எந்தையன்னை விருவிமகிழ்ந்தே யிங்குமன்ற லியற்றுகவெ ன்ன, வந்தரத்திறை யேகிமகட்கொண் டங்கண்வந்திட லந்தம டந்தை, நந்தியோடுமை யாளைவணங்க நாரிமுற்படு நற்றவிசின் கண், கந்தனோடவ டன்னையிருத்தக் கண்டுகண்கள் களித்த னர்யாரும். (உஉ)

கற்பெருஞ்சிறை கொய்தவனங்கண் கன்னலொண்புனல் பன்னிவிடுப்பப், பொற்புவேலிறை தாள்கள்விளக்கிப் பூசை செய்து புராரிகுமார, னற்கரத்து மடந்தையைநல்கி நல்கினே னென நாரமுகுப்ப, வற்கன்மான விளங்கியசெவ்வே ளங்கை தன்னிடை யங்கதுகொண்டான். (உங)

அண்டர்போற்றய னங்குவிதித்த வாசின்மங்கல நாணினை யன்னுள், கண்டமீது தரித்தளகத்தோர் கந்தநீடு கவின்றொடை சூடா, வொண்டிறற்பெறு வன்னிவலங்கொண் டும்பன்மாதினை தோதிமுட்க, மண்டுசீர்நடை தந்திடுதாளை வல்லையிற்சிலை மீமி சைவைத்தான். (உச)

இன்னதன்மையின் மன்றலியற்றி யீசனோடுமை யாளைவண ங்க, நன்னலம்பெறு பேரருள்செய்தே நாரிதன்னொடு நாதனக ன்றான், மின்னுவேலவ னங்கொருவித்தன் மந்திரத்திடை மாதொடுவந்தே, பொன்னினுடுள வாதியையாதிப் போகவான வர்.போகவுரைத்தான். (உரு)

விண்ணுலாமிமை யோரைவிடுத்தே வீரர்வாயிலின் மேவ விருத்தி, யெண்ணிலாவெழில் கொண்டவிருக்கை யெம்பிராட் டியொ டெய்தியதன்கண், டண்ணிலாவிய மஞ்சமணைந்தே

தையறன்னொடு தன்னிகர்பெம்மா, னுண்ணிலாவு விருப்பொடு
வைய முய்யநற்கல வித்தொழிலுற்றான். (௨௬)

வேறு.

தாவி லும்பர் கிடத்த மிருக்கையின்
மேவி னாரடல் வேன்முசு குந்தனு
மோவின் மன்னரு முந்த னிகத்தொடு
பூவி லுள்ள புரங்களிற் போயினார். (௨௭)

மன்னு வெற்பில் வரையகல் வைகலெம்
மன்னை யோடு மமல னமர்ந்தரோ
பின்ன ரோர்பகற் பீடுவிண் ணோர்தொழக்
கொன்னு லாமக் குவட்டினை நீங்கினான். (௨௮)

தவள நித்திலச் சங்க முலாவிய
வுவள கப்பரங் குன்றை யொருவியே
பவள வார்சடைப் பண்ணவன் மைந்தனுந்
துவள மேவு துறக்க மடைந்தனன். (௨௯)

அன்ன காலை யமரர்கள் கம்மியன்
றன்னை யின்ன தலத்திடை முன்புபோ
னன்ன லங்கொ ணகர்புரி வாயெனத்
தொன்மை போலத் துறக்க மியற்றினான். (௩௦)

அந்த நாகத் தரசு புரிந்திட
விந்திரற்கங் கெழின்முடி சூடுவித்
தந்தி வான்மதி யானன மாதொடு
மெந்தை யங்ங னிருந்தன னெண்ணினான். (௩௧)

தேனு லாந்தொடைத் தேர்மிசை யேறியே
வான மேன்மக வானை யிருத்தியே
சேனை வீரருந் தேவியுந் தானுமாய்க்
கான மேவு கயிலையின் மேவினான். (௩௨)

மங்கை யீசன் மகிழப் பணிந்தெழுந்
தங்க ணின்று மருள்விடை கொண்டுசேர்
பொங்கு கந்தப் பொருப்பினின் மேவினன்
றுங்க வீரருந் தொன்மையில் வைகினர். (௩௩)

இன்ன பான்மை யிருந்திட வும்பர்கோன்
பொன்னி னொடு புரந்தர சாற்றுழி
மன்னில் மின்னிகர் வாழ்க்கை துறந்திடாத்
தன்னை நேர்கதி சார்ந்திட வெண்ணினன். (௩௪)

துறக்க வேந்த றுறக்க நினைந்ததைச்
சிறக்கு மும்பர்க டேசிக னோர்ந்துவந்
தறக் கருத்துல காயத மாமதத்
துறத் திருப்பின னூழ்வினை போலவே. (௩௫)

வே று.

அன்னவ னுரைத்தபொய்யை மெய்யெனக்கொண் டறிவி லாமகபதிசயந்தன், றன்வசமாக வரசினைநிறுவிச் சசியொடு கலந்துவீற்றிருப்ப, மன்னரசியற்றுஞ், சயந்தனங்கொருநாள் வானவர் குருவினைநோக்கி, யின்னநாளளவுஞ் சூரனுன்மெலிந்த தென்கொல்யாமென வவனிசைப்பான். (௩௬)

தேவகாண்ட முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - அ௧௧.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறுவது

தக்ஷகாண்டம்.

முன்பொருபகலி லிமையவர்பரவ முளரியந்தவிசிடை முத
ல்வ, னின்புறவிளங்குஞ் சத்தியவுலகத் திருந்தனனிருந்திடு
மேல்லைக், கொன்பொலியனையான் றனையரோர்பதின்மர் குழு
வினிற்றக்கனுங் குரிசின், மின்பொலிநுசுப்பு வாணிசேர்புயத
தோன் வியன்முகநோக்கியே வினவும். (க)

மொய்வளரமரர்க் கிறையவனாகி மூவரிலுயர்ந்தவ னாகி,
யெவ்வகையுயிர்க்கு முயிரெனவிருக்கு மியல்பினோன்யாவனென்
றிசைப்ப, மைவளருருவக் குரிசிலும்யானு மாறுகொண்டுழிய
ழல் வடிவாய்ச், செவ்வொளிபரப்பி யெழுந்துவானிமிர்ந்த தேவ
னேயதிகமாந் தேவன். (௨)

என்றயனிசைப்ப வொருதொழிற்புரிவா னிருதொழிற்செ
யுநமக் கிறையாய், வன்றிறல்படைத்த தென்கொலோவெனு
மைந்தகேளெங்களைச் சுரரைத், துன்றுபல்லுயிரை யீற்றின்மா
ய்த்திடலாற் றேற்றுவித்தவனவ னன்றே, வன்றியுமவனே
யெங்கள்பாலிருந்தீண் டளித்தலும்புரத்தலு மருள்வான். (௩)

எம்மொடுமொருவ னாகியோர்கிரியை யியற்றுவான்போலவு
மியற்றும், பொம்மலதடைந்த வுயிர்தொறுமலரிற் பொருந்திய
விரையெனப் பொருந்துஞ், செம்மைகொளவனே யிறைமுதற்

கலைக டெரிந்தெமக்குணர்த்தலாற் றெளிந்தே, மம்மர்கொண்
மனத்துப் பேதையாயினையோ வவனையெம்போலநீ மதித்தாய்.

எனவிதிபுகல வவன்மகனவில்வா னிறையவனரு ளியம
றைக, ளனைவருமனைத்தும் பிரமமென்றியம்பிற் றையவீதென்
கொலென் றறையத், தினகரச்செழுங்கட் பகவனைப்புகழ்த
றிண்ணமற்றவையெலா முகமன், கனைகடற்புவியர் தணரையா
னெனவே கழறுதல்போலநீ காண்டி. (ரு)

ஆதலா லவனே பதியெனுங் கடவு ளருந்தவா பொருந்திய
வனுநாங், காதலா லவன தருள்பெறு மடியர் கருதில்வா ராத
தொன் றில்லை, சூதலா லனைய முலைகுழ லகட்டுத்தோகையோர்
மருங்கினிற் றுலங்குங், கோதிலா வரனை யடைதிநீ யென்றான்
குளிர்மலர்ப் பொகுட்டில்வாழ் குரிசில். (சு)

அல்லிமா மலர்மே லிருந்தவன் மொழிந்த வமுதவா சகஞ்
செவி புகுதச், செல்லுறழ் மிடற்றோ னிறையென வெவர்க்குந்
தெளிந்துமா னதத்தடத் தடைந்து, மல்லல்பெற் றிடுவோன் பரம
னைக்கருதி வருடமா யிரந்தவம் புரிய, வில்லன புருவத் துமை
யொடும் விடைமேன் மேவினா னிணையிலா விமலன். (எ)

அன்னது தெரிந்து தக்கனெம் மடிக ளடிகளை வணங்கிநின்
றேத்த, வுன்னது கருத்தி லருத்தியே தனைய துரைத்தியென்
றுரைத்திட வுரைப்பான், மன்னுமார் கலிசூ ழுலகும்வா னுலகு
மலரய னுலகுமா லுலகு, மென்னதா ணையினின் றிடவுநிற் புக
ழ்வோ ரெவரும்வந் தெனைப்புகழ்ந் திடவும். (அ)

எந்தைநின் னிடத்தி லிருந்திடு முமையா ளெனதுமா மக
ளென வரவு, மந்தணன் வடிவா யணைந்துநீ மணஞ்செய் தருள
வும் வேண்டுமென் றறையக், கந்தரங் கடுத்த கந்தரக் கடவுள்
கருணையா லிவையளித் தொளித்தா, னுந்துசீர் படைத்த சிறு
விதி மனத்தி லோதிம வூர்தியை நினைத்தான். (கூ)

அன்னவா கனத்தோ னன்னவா றறிந்தாங் கடைந்துநின் றூசிக ளறையப், பொன்னுலாம் புரிசைப் புரியெனக் கிவணீ புரியெனத் தக்கமா புரியென், றின்னறீர் பதியொன் றியற்றவவ கதிற்போ யெழிலரித் தவிசின்மே லிருந்து, தன்னைவா னவர்கோன் முதலினோர் பரவத் தனியர சாற்றினான் றக்கன். (௧௦)

மற்றவன் மனைவி யாயினாள் வேத வல்லியாம் பெயருடை மடந்தை, கற்றைவா ரளகத் தவடனை மலரோன் காதலன் காதலாற் கலந்து, முற்றவந் தனிலா யிரஞ்சிறார்ப் பயந்து முப்புரி நூல்விதி முடித்துக், குற்றமின் மறையு மனையவர்க் குதவி யினையன வாசகங் கூறும். (௧௧)

நீவிர்க ளெவரு முயிர்த்தொகை படைப்பா னிமலனை நினைந்துமா னதத்தின், மேவிநோற் றுளத்தின் விழைந்தது பொருந்தி மீள்திரா லிவணென விடுப்பப், பூவிலவண் டினங்க ளிரைக்குமத் தடத்துப் பொருந்தியாண் டருந்தவம் புரிந்தா, ரோவில்சீர் படைத்த நாரத னவண்சேர்ந் துயர்தவ னோக்கியீ துரைப்பான். (௧௨)

மெய்த்தவம் புரிவீ ரேதுகா ரணநீர் வெஃகிய வியல்பென வினவ, வுத்தம முனிகேள் படைப்பது பொருட்டா லுழந்தன மீதெனா வுரைப்ப, முத்தியைக் கருதா தவத்தொழில் புரிவான் முன்னினீர் பவமிதென் றவர்தம், புத்தியைத் திருப்பி யுண்மைவீ டளித்தான் பொருவினா ரதனெனும் புகழோன். (௧௩)

சேயினோர் கதியிற் புகுந்தவா றுளத்தாற் சிறுவிதி யறிந்துநோய் செறிந்தாங், காயிரங் குமரர்ப் பயந்தவர் தமக்கு மவர்க்குமுன் னவர்க்குரைத் ததுபோ, னேயமோ டியம்ப வவருமா னதமபோய் நிகரிலா வருந்தவம் புரிந்து, தூயனா ரதனான் முன்புவீ டடைந்த துணைவர்போ லின்பவீ டடைந்தார். (௧௪)

ஈதையு மறிந்து வெகுண்டுநா ரதனை யெங்கணுஞ் சுழல்கவென் றிசைத்து, மேதகு புகழ்சேர் தக்கனோ ரிருபான் மேலு

மூன் ருகிய வேற்கண், மாதரை யுதவித் தருமனே முதலா மாத வர்க் களித்திரு பானேழ், கோதையர் தமையின் றவரைமா மதி க்குக் கொடுத்திது சசியொடுங் கூறும். (கரு)

எல்லவ ரிடத்து மருத்தியோர் படித்தா யிருத்தியென் றிசைத்தனன் விடுப்ப, வல்லவாண் மதியக் கடவுள்வா னணுகி வளரொளி யிரலையே முதலாய்ச், சொல்லிய விருபா னெழுவரா மடவார் துணைமுலைக் கிரிகண்மேற் றேய்ந்து, மல்லலங் கலவி யர்ரமு தருந்தி வாழுநா ளூழ்வினை வலியால். (கசு)

ஆரன்மா தினையு மவடனக் கிளைய வணிகொண்மா தினை யுமே யவாவிற், சேருதல் புரிந்து துறந்தன னெழிந்த தேவிமார் தமையவர் சினம்பூத், தேருலாம் புகழ்தோய் தந்தைமாட் டணுகி யிந்தவா றியம்பலு மனையா, னேரிலாச் சசிதன் கலையெலாங் கலைய நிகழ்த்தினன் கொடியகு ணிலையே. (கஎ)

ஐந்துட னொருபான் கலைகளோர் பகற்கொன் றுகியே யழி யவோர் கலையோ, டிந்திரன் புடைபோய் நிகழ்ந்தன விளம்பி யென்செய்கே னிதற்கென விசைப்பச், சுந்தரக் கமலத் தய னொடு துரைக்கிற் சொற்றரு தநயனை யிரந்துன், வெந்துயர்ப் பெருஞ்சூ ளகற்றுமென் றவன்பால் விடுத்தனன் குலிச வேல் விடலை. (க௮)

சீதள கிரணத் தவிர்மதிக் கடவு டிசைமுகத் தொருவனைச் சேர்ந்தாங், கோதின னிகழ்ந்த வுனதுகான் முனைக்கீ துணர்த் திநோ யொழித்தியென் றுரைப்பப், போதமில் கொடிய னென துரை மதியான் புகலில்வெஞ் சிற்றமே புரியு, மாதுபா கனைநீ யடைதியென் றறையு மருவினன் கயிலைமால் வரையில். (ககூ)

நந்தியெம் பெருமா னருளினல்விடுப்ப நாதனை வணங்கி நின் றயன்சேய், தந்தகு ளதனுன் மெலிந்தன னிதனைத் தவிர்த்தி யென் றிரைத்தலுஞ் சடைமே, லிந்துவி னழியாக் கலைதனைத்

தரித்தே யிதனைநா மணிந்ததா லிதுதா, னிந்தனை பொருந்த
வழிந்திடா திதனி னீடுநின் கலையெலாங் கூடும். (உ0)

ஐந்துட னொருபான் பகலெலாம் வளரு மன்னநாட் பின்னரே சுருங்கு, மிந்தவா றொழுகு மெனவிடை கொடுப்ப வெழின்மதி நிறைந்துவா னெழலுஞ், சந்தணி நெடுந்தோட் டக்கனீ துணர்ந்து தனதுரை தடுத்தலாற் பரனைப், புந்தியின் முனிந்து புலகனு முனிசொல் புந்தியாற் சினமொரீஇ யிருந்தான். (உக)

வேறு.

நின்றிட வினையது நிமலனை திடைசேர்
குன்றென வளரிரு குவிமுலை யுமையாள்
வென்றிய துறுசிறு விதிமக ளெனவே
வன்றவ நிலைமையில் வருசெயன் மொழிவாம். (உஉ)

விண்டொடு கயிலையின் மிசையரி யணைமே
லண்டர்க ளழுவெழு மழல்விட மமுதா
வுண்டவ னுறைபொழு துமையவள் பணியா
மண்டியவுனதுமெய் வகைபுக லெனவே. (உ௩)

செயல்குண முருவிவை செறிதில மெவணும்
மயலற நிறைகுவ மருவரு வுருவென்
றியல்பொடு பலவடி விசைகுவ மெனவண்
கயல்விழி யுமையொடு கழறின னிமலன். (உ௪)

ஈதிறை புகறலு மிவணுரு விலையென்
றோதினை பலவடி வுளதெனு மியல்பின்
றேதென வவையெம தருள்வடி வெனுவிங்
காதலி னெனதுயர் வடிவவை யெனலும். (உரு)

வேறு.

உன்னை நம்மெதிர் மனந்தனில் வியந்தனை நீயந்தா யுனதிடத்தினு முனையலா தனைவர்க ளுள்ளு, மன்னி யாமிருந் தியற்

றுவ மியற்றுத றவிர்ந்தால் மதியெ லாமொரீஇ மருவுவர் சடம தாய் மாதோ, வன்ன வாறுநீ தெரிதியென் றவனியுண் டவன் முன் ஞன வானவ ராணவ ரேனையோ ரகத்துட், டுன்னி யாங் குணர் வளித்திடு மியற்கையை விடுத்தான் றேமுன்றல் பொன் றுத லின்றிவாழ் இன்றநந் தோன்றல். (உசு)

எங்க ளுயகன் கணப்பொழு தினையவா றிருப்ப வேனை யோர்க்கெலா மெண்ணிலா வுகமதா யெவருந், தங்கள் செய் கட் ளுகிய முறையெலாந் தவறிச் சடம தாகியே சார்தலுங் கௌரியாந் தலைவி, கங்கை வார்சடைக் கருணையங் கடலடி பணிந்து கடிய னேன்புரி பெரும்பிழை கருத்தினிற் கருதே, லெங்க ளுதவிங் கருள்சுரந் தெவரையு மெழுப்பென் றறைந் திரந்திட வெழுப்பின னுருத்திர ரவரை. (உஎ)

ஒன்று மேவிய பதின்மரா முருத்திர ரெழுந்தே யுவரி வாரணஞ் சுலவுபூ வுலகில்வந் துலவாப், பொன்ற யங்கிய கொன்றையந் தொடைநெடுஞ் சடிலப் புனித நாதனை யருச்சனை யருச்சனைப் புலிமாட், டன்று செய்தலாற் பரம்பொரு ளவ ரையு மெழுப்ப வனந்த ருதியோர் மணந்தெளிந் தெழுந்தன ரதற்பின், சென்று வானிறக் கயிலையஞ் சைலமேன் மருவித் திரிபு ராரியை வணங்கிநின் றிவையுரை செய்வார். (உஅ)

எண்ணி கந்தநா ளறிவெலா மொருவியே சடமா யெங்க டங்கடன் மறந்தன விறந்தநீ திசைந்தே, மண்ண லேயவை தீர வொன் றருடியென் றறைய வனைய தீமைக ளுமையவ டனதி டத் தாகு, நண்ணு றும்பதத் தெனவிடை கொடுத்தன னதற்பி னக்க ளுரியைத் தக்கன்மா மகளென நணுகி, மண்ணில் வாழுதி வந்தியா மணத்துமென் றிசைப்ப வணங்கி ளுள்விடை கொண் டனள் கருணைசேர் வல்லி. (உகூ)

அணியு மிந்துவி னிளநிலா வெறிப்பது கடுப்ப வறல் பர ந்தசெஞ் சடைமுடிக் கடவுளை யகன்று, மணியு மாரமுங் கரை

களிற் றிரைகள்வந் திறைப்ப மருவு காளிந்தி வனசமேல் வலம்புரி வடிவாய்ப், பணிகு வார்பிறப் பறுத்தருள் பரம்பொருளுமம் பன்னி யன்னவன் பன்னியந் திருந்தனள் பன்று, டணிவி லாப்புகழ் மாசிமா மகப்புன லாடத் தக்க னென்பவன் மறைக்கொடி யொடுமெவண் சார்ந்தான். (௬0)

அண்டர் சூழ்தர மேவிய தக்கனந் நதிநீ ராடி மீள்பொழு தாங்கொரு பாங்கரி னலர்மே, லெண்ட விர்ந்திடு முயிர்க்கெலா முயிரென விருப்போ னிடம் பிரிந்தவள் வலம்புரி யாகி வீற் றிருத்தல், கண்டெ டுத்துழிக் குழவியா யினளவன் வியந்தே கௌரி யெம்மக ளாகிவந் தனளெனக் களித்து, மண்டுசீருள மறைக்கொடி தளிர்க்கரத் தளித்து மன்னு தன்னக ரன்னவ னடைந்தனன் மன்றே. (௬௧)

காதன் மீக்கொளக் கௌரியை மறைக்கொடி வளர்த்தாள் கருணை வாண்முக வையையை யாண்டவண் கடப்பச், சீத வாண்மதி யணிந்தருள் பரம்பொருள் வதுவை செய்ய வேதவஞ் செய்வலென் றுமையுரை செய்யப், போத நீடிய தந்தைதா யுளந்தனின் மகிழ்ந்து பொருவி லாவொரு மாடமப் புரிக்கயல் புரிவித், தாத ரம்பெறு கன்னிமா ரொடுமெதில் விடப்போ யாண்டு சென்றிருந் தருந்தவம் புரிந்தன ளமலை. (௬௨)

பத்தின் மேலுமங் கோரிரண் டாகிய பருவம் பருவ ரற்பிறப் பறுத்தருள் பராபரை படைப்பத், தத்து வார்திரைக் கடற்கடு வடக்கிய மிடற்றோன் றக்கன் மாபுரத் துமையவ ளிருந்திடுந் தலத்து, மெத்து சீரொரு மறையவன் போலவந் திறுக மிகவுமெம்பிராற் கன்பரின் இவரென விருப்பு, வைத்த சிந்தைய ளாகியாங் கெழுந்தெதிர் கடந்து வணங்கி யேத்துபு நின்றன ளறமெலாம் வளர்ப்பாள். (௬௩)

எம்பி ராட்டியை யெம்பிரான் றெரிந்தொரு பொருள் வேட் டீண்டு வந்தனந் தருதியே துரைப்பமென் றிஷைப்ப,நம்ப

கேட்டியெற் றிசையுமேற் றருகுவ னதனை நவிறி நீயென வுனை மணம் புரிந்திடு நயப்பா, லிம்பர் மேலின மதற்கிவண் மறுத்தினி யுரையே லென்று கூறலு மிடர்நெடுங் கடலில்வீழ்ந் தெழி ரேய், கும்ப மாமுலை செவித்துணை கரத்தினு லடைத்துக் குமுத வாய்திறந் தமுதவா சகமிவை கூறும். (௩௪)

வேறு.

பெய்தே னிதழித் தொடையும் பிறையும் புனைவோன் வதுவை செய்தே யருளத் தவமே செய்வே னுடனீ திசைத்தாய் பொய்தோய் மனத்தோய் கடிதே போபோ வென்னப் புகன்று வைதே யொருபா லகன்றுண் மறுவில் கற்பின் மடவாள். (௩௫)

இவ்வா றமலை யகல வெவருந் தெரியா வண்ண மைவாழ் களநங் கடவுள் வளர்தன் னுருவ மருவச் செவ்வாய்க் கருங்க ணுமையா டெரியா விழிநீர் சொரியா வொவ்வா வன்பிற் றொழலு முயர்கன் னியரீ துரைப்பார். (௩௬)

மன்னுங் காதன் மறையோன் மாயம் வல்லன் கொல்லோ வென்னே யிதுதான் கன்னி யெம்மை நோக்கி லாளென் றன்ன நடையார் தம்மி லங்கண் சிலவ ரோடித் துன்னும் புகழ்சேர் தக்கன் முன்ன ரிதனைச் சொன்னார். (௩௭)

அந்த வேலை யவனு மறிவா லரனென் றறிந்தே சிந்தை மகிழ்ந்து பரன்முன் சென்றே போற்றி நின்றே யெந்தை யெனது நகரி னெய்த வேண்டு மென்றே கொந்தார் குழலா ளொடுதன் கொடிமா ளிகையுட் கொணர்ந் [தான்.

ஆதி முதல்வ னங்கோ ரரியா தனமீ தமர மாது தன்னை வேதவல்லி புல்லி மகிழ்ந்தே சோதி நன்னீ ராட்டித் துலங்கு கலன்கள் சூட்டிக் கோதி லுயிர்கட் குயிராங் குழகன் பாங்கர் விடுத்தாள். (௩௯)

கருந்தா ழளகக் கௌரி கருணைக் கடலின் புடைவந் திருந்தா ளிருந்த வமையத் திமையோ ரயன்மால் குறுகிப்

பொருந்தா தரவிற் பணிந்தே புரைதீ ரிதழிப் பிரசஞ்
சொரிந்தார் சடையா னயலே சூழ்ந்தார் நெஞ்சம் வாழ்ந்தார். ()

வே று.

தக்க னப்பொழு தெழுந்தனன் மறைக்கொடிதளிர்க்
கைக்க ணுற்றசிர கப்புனல் விடக்கவினுலாஞ்
செக்கர் பெற்றகம லக்கழல் விளக்கிநுதல்சே
ரக்க நக்கனை யருச்சனை புரிந்தனனரோ. (சக)

அருத்தி தன்னுட னருச்சனை புரிந்தபினரன்
கரத்தி லம்பிகை கரத்தினை யளித்தெனதுகண்
வரத்தில் வந்துமக ளானவுமை யாளைமறையின்
சிரத்தி னிற்குமிறை நிற்குதவல் செய்தனனியான். (சஉ)

என்று கூறியுத கத்தினை விடுப்பவிமையோர்
வென்றி யன்பொடு புகழ்ந்தனர் மகிழ்ந்தனர்விரைக்
கொன்றை வேணியன் மறைந்தன னிறைந்ததுயர்கொண்
டன்று சங்கரி வருந்திய துரைப்பதரிதால். (சங)

மன்னு தக்கனிவை கண்டழ லெனச்சினமரீஇ
நன்ன லம்பெறு கரத்துணை புடைத்தனனகைத்
தென்னை யெண்ணலன் மறைந்துவசை தந்தனனெனு
முன்ன வன்றனை மொழிந்தன னிகழ்ச்சிமொழியே. (சச)

பண்டு போலவுமை மாடம தடைந்துபரிவால்
மண்டு நற்றவ மியற்றின ளியற்றமகிழ்வாய்
விண்டு வன்னதன மங்கையெதிர் வந்துவிடைமேற்
கொண்டு போயின னெழிற்கயிலை மீதுகுழகன். (சரு)

கன்னி மாரிது தெரிந்தயன் மகன்புடைகலந்
தின்ன செய்கையுரை செய்யவிறை வன்றனையிகழ்ந
தன்ன நான்முதல் மதித்தில னிருப்பவதனைத்
துன்னு வானவ ரறிந்தறைகு வாரினையசொல். (சசு)

தக்க னக்கனை மதிக்கில னிறத்தல்சரத
மிக்க வன்னவ னிடும்பணியி னிற்கும்வினையா
லொக்க யாமுமழி வாகவரு மென்றவனுறும்
பொக்கின் மாநக ரடைந்தவனொ டின்னயுகல்வார். (சுஎ)

வே று.

பெற்றந்தனி லேறுபி ரானையுமே
ருற்றுந்துமை தன்னையு முன்னலகீ
குற்றங்க டெரிந்து குறித்திடினற்
சுற்றம்பெறு வாரெவர் சொல்லுதியால். (சுஅ)

என்றேபல புந்தி யிசைத்திடலு
நன்றேயென வுன்னி நயந்ததனுக்
கின்றேது குயிற்றுவ தென்றிடலு
மின்றேயிது தன்னை நிகழ்த்தினரே. (சுகூ)

விண்டோய்கயி லைக்கிரி மீதணுகித்
தண்டேன்மொழி யாளொடு சங்கரனைக்
கண்டேவரு கென்று கதித்தபுகழ்
கொண்டேசெறி யும்பர்கள் கூறினரால். (ரு0)

இவ்வாறிமை யோர்க ளிசைப்பவிசைந்
தவ்வானவ ரங்க ணமர்ந்திடவைத்
தொவ்வாரசி தக்கிரி யுற்றனனற்
செவ்வாய்மறை வல்லி திருக்கொழுநன். (ருக)

வே று.

சின்மயத்தது வந்திருந்த திருந்துமன்ன சிலம்பின்மேற்
பொன்மலிந்திடு மந்திரத்திடை முன்புவாசல் புகுந்திட
நன்மைதங்குற வங்குறுங்கண நாதர்நாதனை யெள்ளிய
புன்மையாயம தீசனுக்கெதிர் போகலென்று தடுத்தனர். (ருஉ)

சீறுபூதர் தடுத்தல்கண்டு சினம்புரிந்து திரும்பியே
வீறுதன்னகர் தன்னில்வந்திது விண்ணவர்க்குரை செய்தபின்

னேறதேறிய சங்கரன்றனை யிந்தநாண்முத லாகநீர்
மாறுகொண்டு மதித்திடாதிரு மெனவிசைந்தனர் வானுளோர்.()

என்சொல்கேனிதை யென்சொல்கேனெம தீசன்மேன்மை யறிந்துமப், பொன்செயஞ்சடை யானையெள்ளிய புல்லர்பட்டது கண்டுநீள், கொன்செயுந்துயர் மாயவாழ்வு குறித்திதற்கு மிசைந்தனர், மின்செய்வானவ ராதலால்வினை வெல்லவல்லவ ரில்லையே. (ருசு)

அன்னபோதிசை வானவானவ ராருமேக வறைந்தரோ
வின்னபான்மை யிருக்குநாளி லிருக்குநான்முக னோர்மகந்
தன்னையங்க ணியற்றவுன்னுபு தன்னதேவல்செய் தநயரை
மனனுமான்முத லும்பரைக்கொடு வம்மினென்று விடுத்தனன்.

மூளுகின்ற சினங்கொடன்மகன் முன்னிசைத்தது முன்னியான்
மாளவேவரு மேனுமன்னது வருகவென்று மனந்துணிந்
தாளுநாயகன் வெள்ளிவெற்பி லடைந்துநந்தி விடுத்திடக்
காளகண்டனை முன்பணிந்திரு கைகுவித்துரை செய்குவான்.()

எந்தைகேளொரு வேள்வியானதை யாணியற்றுவ னங்கணீ
வந்தெனக்கருள் செய்தியென்ன மகிழ்ந்துநம்முரு வானசிர்
நந்திதன்னை விடுப்பமேகென நான்முகன்றொழு தேகியே
மைந்தனுக்கு முரைத்துநீதி மனோவதிப்புடை யுற்றனன். (ருஎ)

மிக்கவேள்வி யவன்றொடங்கலும் வீறுமான்முதல் விண்ணுளோ
தக்கனோடு மடைந்துவேள்விசெய் சாலையின்புடை சார்தலுஞ்[
செக்கர்வேணியர் நூறுகோடியர் சீறுசாரதர் சூழவே
யக்கணந்தனி னந்திவந்தன னாதிதேவனை யேவலால். (ருஅ)

எந்தைவந்தது கண்டுவேத னெழுந்துகைப்பது மங்குவித்
துந்துமாதன மீதிருத்த வுவந்திருந்தன னீதுகண்
டந்தமற்ற பவங்கொடக்க னழைத்துளாரெவ ரென்றுதன்
சிந்தையூடு குறித்துணர்ந்து செயிர்த்துவேதனொ டோதுவான்.()

சோதிமுன்ன ரடைந்துவேள்வி தொடங்குகின்றது சொற்றனை
யாதியுந்திய நந்தியைத்தொழு தன்பினென்மு னிருத்தினை
வேதகேண்மதி தாதையாதலின் வெட்டிடாதுனை விட்டன
னீதியோவிது செய்ததென்று புகன்றுபின்னு நிகழ்த்துவான்.()

எள்ளுநீர்மைகொள் பித்தனாகி யிருக்குமீசன் மகத்தவி
கொள்ளுதற்குரி யன்கொலீது குறித்திடாது கொடுத்தனர்
தள்ளுமற்றதை விண்டுவேயுயர் தானுமென்ன மதித்துநற்
கள்ளுறுங்கம லத்தமுன்பவி காதறன்றொடு மீதிநீ. (௬௧)

மற்றெவர்க்கு மளித்தியென்னலு மன்னுநந்தி மனஞ்சினந்
துற்றதக்கன் முகந்தெரிந்துணர் வோடுநீதியில் பேதைநீ
பெற்றமேலம லற்பழித்துரை பேசினையவ னன்றியே
கொற்றவேள்வி குயிற்றுவோர்முடி போகவென்றுரை கூறியே.

சிறியெம்பெரு மானையெள்ளிய தீயநின்றலை போகவென்
றீறிலாத பரம்பரன்றனை யெள்ளுநின்னொ டிருந்திடும்
வீறுமான்முத லும்பர்யாவரும் வீரமேவிய சூரனான்
மாறருந்துய ரத்துமூழ்கி வருந்தவென்று சபித்தனன். (௬௩)

இந்தவாறு புகன்றுநந்தி யெழுந்துசாரதர் சூழவே
யந்தண்மாமதி வேணியானை யடைந்தனைத்து மறைந்துபின்
மைந்துறுங்குண வாசன்மேவினன் மன்னுவேதன் மகங்குலைந்
துந்திடுந்துயர் கொண்டுதத்த மிடத்தியாவரு முற்றனர். (௬௪)

சொற்றருப்புகழ் நந்திமுன்பு சுளிந்துகூறிய சூளினு
லற்றைநாண்முதல் யாரும்வேள்வி யியற்றவஞ்சி யமர்ந்தனர்
மற்றையோர்பக றக்கனென்பவன் மாமகஞ்செய வுன்னியே
கொற்றநற்றொழில் கற்றவும்பர்கள் கம்மியற்கிது கூறுவான். ()

மகம்புரிந்திடு சாலையொன்று வகுத்தியென்னலு மன்னவன்
றிகழ்ந்தகங்கை மருங்கடைந்து திருந்துமாயிர யோசனை

யகன்றசாலைய தொன்றியற்றலு மங்கணேகி யயன்சுதன்
சகம்புகழ்ந்திடு காமர்கண்டுத னாதுளங்களி கொண்டனன். ()

பின்னரொற்றர் முகந்தெரிந்து பிறைக்கொழுந்து மிலைச்சிய
மின்னிருஞ்சடை யண்ணலல்லது வேறுதேவர்கள் யாரையு [ஞ்
மன்னுமிவ்விடை யுய்த்திரென்னலும் வல்லையேகிய வர்க்கெலா
சொன்னபோதரி யாஇவானவர் யாரும்வந்தனர் துன்னியே. ()

வந்துதக்கன தியாகசாலையின் மாயனுங்கம லத்தனு
மிந்திரன்முத லானதேவர்கள் யாருமங்க ணிருந்தபோ
துந்திடும்புகழ் மாதவத்தரு வந்துசூழ்தர வந்தனன்
றந்திரம்புரி மாலைவென்றடன் மாலைகொண்ட ததீசியே. (சுஅ)

நன்றிகொன்றிடு தக்கன்மாமுனி நண்ணுகின்றது கண்டரோ
வின்றெனக்கிவ னஞ்சிவந்தன னென்றுசிந்தையி லெண்ணியே
வென்றிமாதவ வருகவென்னொரு வீறுமாதன மீதலுந்
துன்றுமாதவ ரோடிருந்திது சொல்லுவான்வினை வெல்லுவான்,

எம்மையிங்ஙன ழைத்தகாரண மென்னவென்னலு மீசனெம்
மம்மைதன்னை மணந்ததற்பி னிகழ்ந்தயாவு மறைந்தரோ
மைம்மலிந்திடு கண்டனுக்கவி மாற்றுவான்மக மாற்றுவே
னும்மையிங்கு விளித்ததன்மையு மின்றிதற்கென வோதினான்.

ஊறகன்ற ததீசிதக்க னுரைத்தபான்மை வினாவியே
வீறுகொண்ட பராபரன்றனி மேன்மைதன்னை விளம்பியே
யேறுதங்கு பதாகையண்ண லெவர்க்குமீச னவற்குநீ
மாறுகொண்டு மகஞ்செயேலென மாசிலானிது பேசினான். ()

மாசுறென்பு புனைந்துசேகர மாலையானது பூணுமோ
தேசுநீறது பூசுமோதசை தீர்ந்ததீயுட லேந்துமோ
கேசமுங்கரு மாமருப்பொடு கேடுருமையி னோடுமே
நேசமோடு தரிக்குமோபர மாகிநின்றிடு நின்மலன். (எஉ)

கோலஞாலமொ டுயிர்கள்செற்றல் குயிற்றுமோபுலி தக்கியின்
றோலொடங்கிக ணிச்சிதாவுழை சூலமின்ன சுமக்குமோ
சாலவும்பலி கொள்ளுமோநட மாடுமோமிகு சாரதர்
சீலமேவிய படையெனும்படி திரியுமோவுயர் தேவனே. (எங)

நஞ்செயிற்றட ஞாகம்வெண்டலை நவையெனாது தரிக்குமோ
விஞ்சுகின்றதன் மேனியல்லது வேறுமோர்தனு மேவுமோ
வெஞ்சுருத விருந்திறற்பெறு மேறுதன்மிசை யேறுமோ
வஞ்சுமாலம ருந்துமோகிக ரன்றிகின்றிடு மண்ணலே. (எச)

ஈமமாட லொருத்தியைத்தலை யெய்தவைத்த லொருத்தியை
வாமமீதினில் வைத்தல்பிள்ளை மகிழ்ந்துபெற்றிடல்வெங்குணங்
காமரண்ணல் படைக்குமோவென வேதுவாகிய காதைகள்
தாமமார்புள தக்கனோடு ததீசிமாமுனி பேசுவான். (எரு)

வேதன்மான்முத லோரைநம்பன் விதித்தழித்திடு போதெலாந்
திதிலங்கவ ரென்பணிந்து சிரங்கள்கேச மணிந்துநீள்
கோதிலாதொளிர் சூலமீதுடல் கொண்டுநீறது கண்டுபின்
மீதுபூசமி யாவருந்தனை மேவியுய்ந்திட வேண்டியே. (எசு)

ஈதுநின்றிட வாடகக்கண னென்பவன்புவி யுண்டுமுன்
பாதலந்தனி லேகமாவொரு பாரவேனம தாகியே
கோதினானை மருப்பினைக்கொடுகொன்றுமுன்பெனவொன்றவே
பூதலந்தனை வைத்தகன்வத பொருந்திமண்ணை யழித்தனன். ()

அந்தவேலையில் வேலைநஞ்ச மயின்றநம்ப னவன்றனேர்
வநதொர்கோடு பறிப்பமுன்புலன் வந்துவந்தனை செய்திட
வெந்தையேனம ருப்பணிந்தன னெண்ணில்வானவ ரானவ
ருந்துமாழி, கடைந்தவேலையின் மந்தரந்தளர் வுற்றதே. (எஅ)

மாலவன்கமடத்துருக்கொடு மந்தரத்தை வெரிந்தனிற்
சாலவன்று பரித்தனன்க டறந்ததங்கமு தந்தனை

நீலமாயன கந்தைகொண்டு நிறைந்தவேலை யுழக்கவே
யாலமுண்டவன் வந்துபற்றி யவன்றன்வன்மை யழித்தனன். ()

உற்றமுன்னுணர் வெய்துமாய னுவப்பினோடு புகழ்ந்திட
வற்றைநாளவ னோடுமார்பி லணிந்தனன்னது நின்றிட
முற்றுவேள்விய தேதரும்பர முத்தியென்றுயர் புத்தியிற்
சற்றுமெம்பெரு மானையெண்ணலர் தாருகாவன மாதவர். ()

இன்னபான்மை யறிந்துநம்ப னிலங்குசீருள மாலொடு
மன்னிடுங்கயி லாயவெற்பினை வல்லைதன்னி லகன்றுபோய்த
தன்னையுன்னலர் துன்னிவாழ்வுறு தாருகாவனந் தன்னினற்
கன்னியாகி நடந்திடும்படி கண்ணனுக்கருள் செய்தனன். (கக)

மாரவேளை யளித்தபச்சுரு மாயன்மாதுரு வங்கொளாச்
சாருநீடெழி லவ்வனத்துறு தாபதர்க்கெதிர் போகவிட்
டேரினோடவர் பன்னிமார்க ளிருந்தவீதியி லெம்பிரான்
வாரமோடு பலிக்கடைந்திடு வார்களென்ன வணைந்தனன். ()

மாலைசேர்குழன் மாலைநோக்கினர் மாலையெய்தினர் மாதவர்
சாலவெம்பெரு மானைமானினை மானுகின்ற தடங்கணார்
கோலமோடெதிர் கண்டுமாமயல் கொண்டுகொண்டக லன்கள்
போய்ச், சூலபாணித னாதுபின்றுய ரத்தினோடு தொடர்ந்தனர்.

அந்தவேலையி லிந்துதாரி யனேகமேனிய னாகியே
வந்துமங்கைய ரெண்ணுமாறு மகிழ்ந்துசெய்திட மாதரா
ரெந்தையாலவ னாலுபத்துட னெண்ணுகின்றவெண் ணாயிர
மைந்தரைத்தர வந்தமைந்தர்கள் வள்ளறன்னை வணங்கினார். ()

சநகரன்னமை யுன்னிநீவிர் தவம்புரிந்திடு மென்னவே
யங்கணின்றிடு மைந்தரேகின ரந்தவேலை முருந்தனு
மங்கைவந்திட மாதவத்தர் தொடர்ந்துவந்துதம் மாதரார்
பங்கமுற்றுயர் கற்பழிந்திடு பான்மைகண்டு சினந்தனர் (கரு)

நீதின்மாதர்கள் கற்பழித்தவனைச்செகுத்திடுவோமெனு
மாதழற்கொண் மகம்புரிந்ததின் வந்துவந்து பிறந்திடுங்
காதுவெம்புலி பரசகவ்வி கடும்பணித்திரள் பூதர்கண்
மோதுவெண்டலை தின்டிறற்றுடி முயலகன்றனை யேவினார். ()

வேங்கைதன்னை யுரித்துடுத்தனன் மிக்கசாரதர் தானையாய்ப்
பாங்குறும்படி யோதினானொரு பாதவண்கம லத்தினா
லேங்குறும்படி முயலகன்றனை யீடினோடு மிதித்தனன்
வாங்கருங்கவி னுற்றமேனியின் மற்றையாவு மணிந்தனன். ()

ஈடுகொண்டிடு விண்ணுளார்தொழ வெங்கைநாடக மாடினான்
வீடினாரென மாதவத்தர் விழுந்துபின்னு மெழுந்தவங்
கூடுமெங்கள் கொடும்பெரும்பிழை கொள்ளலென்று வழுத்தவே
நாடியன்பருள் செய்துபின்கயி லாயமாமலை நண்ணினான். (அஅ)

ஈதுநின்றிட வானைமேனியொ டடுகொண்டக யாசுரன்
வேதனல்கு வரத்தினாலுயர் விண்ணுமண்ணு மலைக்கவே
மாதவத்தின ராருமஞ்சி வளங்கொள்காசியி லோடினார்
பாதகன்னவ ரைத்தொடர்ந்து படர்ந்துகாசி யடைந்தனன். ()

கண்டுமாதவர் காசியின்மணி கன்னியாகிய வாலயத்
தண்டநாத னருட்பதத்தி லடைக்கலம்புக வங்கணா
னெண்டிறற்கரி முன்னரேகி யுரித்துமேனி தரித்தனன்
றண்டவான்மதி போனுதற்பெறு தோகையும்பய மாகவே. ()

மற்றிவாறிவ ணிற்பமுற்பகன் மாயனந்தணன் மேருமே
லுற்றகான்முனி வோர்களும்பரு வந்துவந்து பணிந்துநீள்
வெற்றிபெற்றிடு மூவர்தங்களின் வீறினாரெவ ரென்றிட
வற்றைவேலையின் வேதனானென வரியுநானென வோதினான். ()

மாறுகொண்டிரு வோருமெண்டவிர் வைகல்பூசல் புரிந்திட
வாறுகொண்டிடு மண்ணலங்கொளி யாகியந்த வொளிக்குளே

வீறுகொண்டவ னிற்பமாயன் விழுந்துபோற்றி யகன்றன
னீறுகொண்டிடு மேனியெந்தையை நீடுவேத னிகழ்ந்தனன். ()

எந்தையங்கு மனத்தினாலரு ளெய்துகாரிலைய நல்கவே
வந்துவேதன துச்சியாமுடி வள்ளுகிர்க்கொடு கிள்ளலுஞ்
சிந்தைநொந்து வழுத்தவங்கருள் செய்துமாலுல கெய்தினா
னுந்துமாய னிறைஞ்சிமற்றிவ னுற்றதென்னென வோதினான்.

உன்றலைப்படு சோரிநீரை யுகுத்தியென்ன நகத்தினாற்
றன்றனெற்றி பிளந்துசோரி தனைப்பொழிந்திட நம்பிரான்
வென்றிசேரய னார்பெருஞ்சிர மீதிலேற்றன னாறுநூ
றென்றுகூறிடு மாண்டுசெல்ல விளைத்துமாயன் விழுந்தனன். ()

நீடுகைத்தலை பாதியேனு நிறைந்ததில்லை யவன்றனைப்
பீடுமேவிய காரியன்பொடு பின்பெழுப்பி நிறுத்தியே
யீடுகொண்டு பொருந்திமேலுல கெய்தியண்ட மியாவையு
நாடியங்க னளித்திருந்தன னாதனாரரு ளாலரோ. (௩௫)

பகர்ந்தவின்னது நிற்பமுற்பகல் பண்ணவர்க்கிறை யானவ
னகந்தைகொண்ட மனத்தொடுங்கயி லாயமந்திர முன்புற
வுகந்துசாரதர் போலவெண்குண னுற்றனன்குலி சத்தினான்
மிகுந்தபூதவ ரன்றனக்கென வேலையென்று விளம்பினான். ()

வேலைகேட்டுழி வேலைவென்றவன் வெஞ்சினங்கொடு நின்றிடக்
கோளுறிந்திர னுஞ்சினந்துயர் குலிசவேலினை யெறியவே
யாளுமெம்பெரு மானைமேவி யருந்துகட்பட வங்கணா
னீளுருத்திர மேனிகொண்டு நெடுஞ்சினங்கொடு நின்றனன். ()

அன்னகாலையி லுன்றன்மாய மறிந்திலேனறி வற்றயா [ரோ
னென்னிரும்பிழை யெண்ணலென்ன விறைஞ்சிநிற்க விடுத்த
மின்னுதன்சின மானதீயினை மேலைவேலையில் வீசலு
மன்னுகின்ற சலந்தரப்பெயர் மைந்தனாகி வளர்ந்தனன். (௩௮)

வளர்ந்தபின்பவு ணக்குலத்தொடு மண்ணிலுற்றுயர் விண்ணு
தளர்ந்திடும்படி செய்திரண்டு சதங்கொளாயிர வற்சரம் [ளோர்
வளர்ந்துமாலொடு போர்புரிந்திட மால்புகழ்ந்து படர்ந்தனன்
கிளர்ந்தவும்பர்க ளோடினார்கயி லாயமாகிய் கிரியின்மேல். (கூகூ)

வெள்ளிவெற்பிடை விண்ணுளாரவர் மேவியுற்ற தறிந்துபின்
றள்ளுதற்கரு மொய்ம்புகொண்ட சலந்தரன்படை சூழவே
யெள்ளரும்புகழ் மேவுறுங்கயி லாயவிண்டுவி லேகலும் [னன.
வள்ளல்வாசவன் வேண்டவேதியன் வடிவுகொண்டவண் வந்த

எங்களையக னெங்கணேகுதி யென்றுகூறவ ரன்றனோ
டிங்கமர்ச்செய மேவினேனென வீண்டுநின்வலி காண்டுமென்
றங்கண்மண்ணிலொ ராழிதாளின மைத்தெடுக்குதி யென்னவே
மங்குதன்சிர மீதெடுப்ப வுடற்கிழிந்து மடிந்தனன். (க0க)

வீறுமின்னது கிற்கமாயன் விளிந்துயாவு மழிந்தபோ
தூறிலாம விருக்கநச்சி யுரந்தருந்தரு மத்திறை
யேறதாமுரு வெய்திநாதன்முன் னேகிவந்தனை செய்துசீ
கூறியிங்கெனை யூர்திகொண்டருளென்னவப்படிகொண்டனன்

உற்றவின்னது கிற்கவொற்க மிலுந்துபாலுறு வேலையில், வற்றிடாவமு தம்பெறும்படி மந்தரந்தனை மத்தெனக், கொற்ற வெம்பணி நாணெனும்படி கொண்டுமான்முத லண்டருந், துற்ற தானவ ருங்கடைந்தனர் தொன்மைவைகலின் வன்மையால். ()

நாகவாயினு மாழிவாயினு நஞ்செழுந்து தொடர்ந்திட
மேகமேனிய னுதியாகிய விண்ணுளார்கள் வெரீஇயிரிந்
தேகநாயகன் வாழ்பெருங்கயி லாயவிண்டுவி லேகியே
சோகமோடர னைப்பணிந்துறு துக்கநக்கவெ டோதினர். ()

அந்தவேலையில் விண்ணுளார்களு மாருமுய்ய விரங்கியே
யுந்துமேவல்செய் சுந்தரன்றனை யொல்லைசென்று விடங்கொடே

வந்திடென்ன நடந்துகைக்கொடு வந்தரன்கையி லுய்ப்பவந்
கெந்தையுண்டன னுண்டிலானெனில் யாவர்பின்ன ரிருப்பவர்.

முக்கணாயகன் மிகுமுயிர்த்தொகை யகிலம்யாவு முடித்தபோ
தக்கணந்தனி லீமமாயிடு மன்னதாகிய வீமமேன்
மைக்கருங்கண் மடந்தைபங்குள வள்ளலாடுமி தன்றியுந்
தக்ககங்கையை யோங்குமாமுடி தாங்குகின்றது சாற்றுவாம். ()

முன்னரோர்பக லம்மைநம்பன் முரண்டரும்விழி பொத்தலு
மன்னகாலையி லெங்குமுச்சுட ரற்றுவீறிரு ளாகவே
மின்னுநெற்றியி லுற்றகண்ணை விழிப்பவெங்கும் விளங்கியே
தொன்மைபோலுற வஞ்சிவஞ்சி துணைக்கரத்தை விடுத்தனள்.

அம்மைதன்கர வங்குலிப்புடை யங்குவேர்வை யெழுந்துபின்
செம்மைகொண்டிடு பத்ததான திருந்துகங்கைக ளாகியே[ளோ
வெம்மையோடு லகங்கள்கொண்டிட மேவமான்முதல் விண்ணு
ரெம்மையாளுடை யண்ணல்வாழ்கயி லாயவண்குவ டெய்தினா.

கண்ணுதற்பர மற்பணிந்துலகங்கள்கொண்டிடு கங்கையை
யண்ணலேயிவ ணீயணிந்தெமை யாள்தியென்று வழுத்தலும்
விண்ணுலாவிய கங்கைதன்னை விளித்தொளித்திரு வேணியிற்
றண்ணிலாவொரு ரோமமீது தரித்தனன்றனை நேரிலான். ()

இன்னதல்லது தொல்லைநாளி லிலங்குபங்கய வாழ்வினன்
மன்னுகின்ற படைத்திடுந்தொழின் மாறிவீறிய மாயவன்
முன்னரேகி மொழிந்தபோதவன் முண்டகத்திறை தன்னொடு
மின்னிருங்கயி லாயமுற்றர னைப்பணிந்து விளம்புவான். (கக0)

ஆதிநின்னரு ளால்விதிக்கு மயன்றொழிற்சிதை வாயதா
லீதியென்றிட மாலயன்றனை யெங்கணாயக னோக்கிப்
போதுநீறது கண்டிடங்கொள் புயந்தரித்தன னிவ்விடை
மாதுதோன்றினள் பின்பெழுப்பி வரங்கொடுத்து விடுத்தனன்.

சொற்றவின்னது நிற்கமுற்பக ரேன்முகம்பெறு தானவ
னற்றவம்பல நாள்புரிந்தர னல்குயர்ந்த வரத்தினா
லுற்றசீரிமை யோர்கள்வந்துதன் னேவல்செய்ய வுறைந்தனன்
மற்றுமோர்பணி யிந்திராதியர் வந்துசெய்திட வோதினான். ()

இங்குநம்முன டைந்துநுங்க ளிருஞ்சிரங்களின் மும்முறை
செங்கரங்கொடு தாக்கியேயிரு செவிகளூடு செழுங்கரந்
தங்கநின்று நிலத்திலன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்திடு மென்றிடப்
பங்கமுற்றிடு மன்னபுன்றொழில் பற்பகற்புரிந் தாரரோ. (ககங)

பரிந்தயர்ந்தயன் மாலினோடிது புகலவானவ ரைக்கொடே
திருந்திடுங்கயி லாயமேவிய சிற்பரன்றனை நண்ணியே
பரிந்திறைஞ்சின ரும்பரின்னல் பகர்ந்தபோதொரு பாலனை
விரைந்தளித்தவுண ன்றனைக்கொலவிடுவமென்று விளம்பினான்.

என்றபின்பரன் மாதினோடு மிலங்குசோலையுண் மேவவே
குன்றுருத பெரும்புகழ்ப்பெறு குடிலைதானிரு தந்தியா
யன்றுநற்கல வித்தொழிற்செய வைங்கரத்த னுதித்துநீள்
வன்றிறற்பர னோடுமாதை வணங்கமார்பி லணைத்தனர். (ககரு)

அந்தவேலையி லாதிநோக்கி யருந்திறற்பெறு தோன்முகன்
சிந்தவேபொரு தும்பர்தந்துயர் தீர்த்தியென்றருள் செய்திடத்
தந்திமாமுக னோடுவெய்ய சமர்ப்புரிந்தவ னைக்கொலா
வந்தனன்கயி லாயவெற்பினில் வானுளார்கள் வணங்கினார். ()

சீறுதோன்முகன் மாளவேயமர் செய்தநிற்கடி யேங்கள்கைம்
மாறுசெய்வதெ னென்றுதாமவன் முன்புரிந்திடு வன்பணி
யீறிலைங்கரன் முன்புரிந்தவ னேவவானக ரேகினா
னாறிலாத பரன்கணோர்குண முற்றதன்மை யுணர்த்துவாம். ()

மருமலிந்திடுபங்கயத்தனை மாயவன்றனை நல்கியே
திருமலிந்திடு சாத்திகத்தொடு சீரிராசத மாகிய

விருமைகொண்ட குணங்கொடுத்தபின் னீதலோடு புரத்தலுந்
தருவன்யாவு மழித்திடுஞ்செய றன்னதென்று தரிக்குமே. ()

ஏதமற்றிடு தானலாதவ ராலுமற்றதி யற்றெருணு
தாதலாலது செய்வனன்னதி லன்னவன்புடை தாமத
மோதுவாரல தங்கவன்கண் ணுறைந்திடுங்குண மன்றரோ
வேதமானவை சிற்குணத்தினன் விமலனென்று விளம்புமால்.

என்றுபற்பல வாசகங்க ளிருந்தநீசி யியம்பலும்
வென்றிநான்மறை நான்முகன்றரு வெய்யதக்கன் விஞுவியே
பொன்றுகால மடுத்தலாலவை புந்தியென்று நினைந்திலன்
குன்றவில்லி பதத்திலன்புறு கோதிலானெடி தோதுவான். ()

பெண்ணினுக்குரு நல்குமுங்கள் பிரானெவர்க்கு முயர்ந்தசி
ரண்ணலாயினு மாகவிங்கவி யன்னவற்குத வேனியா
னெண்ணியாது மியம்புறுதினி யேகுவாயென வோதலுந்[வான்.
துண்ணெனச்சின முற்றெழுந்திது சொல்லுவான்வினை வெல்லு

இந்துலாவு நெடுஞ்சடாடவி•யெம்பிரானை விலக்கியிங்
குந்துசிரொடி யற்றுமிம்மக மொல்லையின்னழி வாருக
புந்தியற்றிடு முன்றனேடு பொருந்துமும்பரு மிவ்விடை
யந்தமேவுக வென்றுபின்னிசீ தந்தணர்க்கு முரைத்தனன். ()

வீறுதங்கிய நுங்குலத்தி னியற்கைதன்னை விடுத்துநீ
ராறுதங்கிய சென்னியானையு மன்னவற்கடி யாரையு
நீறுகண்டிகை மாலைதன்னையு நீங்கிவெந்துயர் தாங்கியே
பேறுதங்கிய வீடுறுது பிறந்திறந்திடு மென்றனன். (கஉ௩)

இன்னல்கொண்டிட வின்னசாப மெவர்க்குமங்கணிசைத்தபின்
மன்னுநன்னெறி மாதவத்தர் மருங்கிரண்டு நெருங்கவே
தன்னிருக்கையி லேகினுயர் சங்குதங்கு கரத்தனை
முன்னர்வெந்நது கண்டவன்பிறை முடியவன்றன தடியவன். ()

வேறு.

மாசில் பெரும்புகழ்சேர் மாமுனிவன் போனதற்பி
னூசி லயினியளித் தாடகமு மாடைகளு
நேச முறைய நிறைய மறையோர்பால்
வீசி விதிபுதல்வன் வேள்வி புரிந்தனனே. (கஉரு)

அவ்வாறு கண்டா னகல்வான் றனிற்றிரியுஞ்
செவ்வார் சடிலத் திருநா ரதமுனிவன்
மைவாழ் பெருங்குவட்டு வண்மைக் கயிலையிற்போய்ப்
பைவாழுந் துத்திப் பணியான் பதம்பணிந்து. (கஉ௬)

நின்றான் பரன்பாரா நீள்புவியி லேதுநிகழ்
வென்றா னெனலு மிறைவ வமரரொடு
மென்றா மரைமேல் விதிபுதல்வன் வேள்விபுரி
கின்றா னெனவெழுந்தாள் கெண்டையங்கட் காரிகையே. ()

எழுந்தாள் பரம னெழிற்கமலத் தாண்முன்
விழுந்தாண் மகந்தெரிந்து மீள்வே னெனுமாற்ற
மழுந்தா தரவா லவள்புகலப் பின்னர்ச்
செழுந்தா தகிச்சடிலத் தேவன் விடைகொடுத்தான். (கஉஅ)

பொன்றங்கு மானம் புகுந்தாள் புகழ்மாதர்
துன்று வயலேல சுலவத்தன் றாதையிடைச்
சென்றா ளனையான் றெரிந்திகழ்ந்து போதிகடி
தென்றான் பலநிந்தை யீசனையும் பேசினனே. (கஉகூ)

நக்கன் றலைப்பழிக்க நாரி யதுகேளா
மிக்க சினம்படைத்து வெள்ளிப் பொருப்படைந்து
முக்கட் பரன்பாத முன்பணிந்துன் றன்னையெண்ணாத்
தக்கனது வேள்வி தனையழிக்க வேண்டுமென. (கங0)

அம்மை பணிந்திரப்ப வன்ன செயன்முடிப்பா
னெம்மையினி தாளு மிறையோ னினைத்திடலுஞ்

செம்மை நுதல்விழியிற் சென்னிகளோ ராயிரத்தோ
டிம்மெனவே வந்தா னெழில்வீர பத்திரனே. (ககூக)

அப்போது தன்னிவெழு தன்னை பெருஞ்சினத்தாற்
கைப்போதி ராயிரமுங் காமர்முக மாயிரமுந்
துப்போ டிலங்கத் துலங்குவிறற் காளியுதித்
தொப்போரில் வீரன்பாற் றேவியா யுற்றனளே. (ககூஉ)

அன்ன பொழுதரனை யன்னநடை யம்பிகையைப்
பன்னருஞ் சீர்வீரன் பணிந்தே பணியடியேற்
கென்னை யெனலு மெமையெண்ணுத் தக்கன்மகந்
தன்னை மருவியவி தந்திடெனச் சாற்றுதியால். (ககூங)

தந்தா லிவண்வருதி தாரானே லக்கொடியோன்
சிந்தா குலஞ்சேரச் சென்னிதடிந் தாங்கிருந்தோ
ருந்தாவி கொண்டுமக மொல்லை யழித்திடுதி
மைந்தாவி யாமும் வருகின்ரு மென்றனனே. (ககூச)

என்ன விடைகொண் டெழின்மேவு காளியொடுந்
தன்னுருவில் வந்துதித்த சாரதர்கள் சேனையொடு
மன்னுபுகழ்த் தக்கன் மகச்சாலை வந்தணுகிப்
பொன்னிலகு செஞ்சடிலப் பூதர்க் கிதுபுகல்வான். (ககூரு)

ஆலமிடற் றெம்மானை யன்றிமகஞ் செய்யுமிந்தச்
சாலை யெயில்வாச றனைக்காவல் கொண்மினெனுச்
சீல மிகும்பூதர் சிலவர் சுலவவெழில்
வேலனகட் காளியொடு வேள்விக் களம்புகுந்தான். (ககூசு)

தண்டா மரையான் றநயன் மகம்புரிதல்
கண்டான் வெகுண்டா னுருமே றெனக்கலித்தான்
வண்டார் நெடுந்தார் வயக்கொம் பினைக்குறித்தாங்
கண்டார் வெருவ வடலோடு நின்றனனே. (ககூஎ)

ஈடுசேர் வீர னிசைத்த விசைகேளா
வாடினார் சிந்தை வருந்தினார் வல்லையெழுந்
தோடினார் மீண்டா ருலைந்தா ருறுதுயரங்
கூடினார் விண்ணோர் கொடியோ னிதுதெரிந்தான். (௧௩௮)

வீரன் றனைநோக்கி வேதன் றருங்கொடியோ
னாரை யிவணீ யடைந்ததெவ னென்றிடலுங்
காரிலகு கண்டக் கடவுள்விட வந்தடைந்தே
னோரி லவனவிகீ நேர்வா யெனவுரைத்தான். (௧௩௯)

காவி நயனக் கலசமுலைக் காளியெனுந்
தேவியொடு நின்ற திறலாள னீதிசைப்பக்
கோவின் மிசையேறுங் கோவை யிகழ்ந்துமொழிந்
தாவி கொடுப்பா னவிகொடே னென்றனனே. (௧௪0)

தன்னை மதித்தகொடுக் தக்கனிது சாற்றுதலு
மன்னுதிறல் வீரன் வானோர் தமைநோக்கி
யின்ன துமக்கு மிசைவோ வெனவிசைப்ப
வுன்னியொன்று மோதாம லமர்போ லுற்றனரே. (௧௪௧)

வேறு.

இவ்வாறு வானவ ரிருப்பச்
செவ்வாய் திறந்துநகை செய்தே
மைவாழ் களத்தனருண் மைந்த
னவ்வா யியற்றுமிவை யம்மா. (௧௪௨)

தண்டா விறற்குலவு தண்டாஸ்
வண்டார் நறுந்துளவ மாலைப்
புண்டா னுறும்படி புடைப்ப
விண்டா னெனப்படி விழுந்தான். (௧௪௩)

மட்டுறு விரைக்கமல மன்முன்
கிட்டினி னத்தெழில் கெடுத்துக்

கட்டழகு தங்கிய கரத்தாற்
குட்டினன் முடித்திரள் குலுங்க. (கசச)

வேறு.

விழுந்தான் வேதனும் வெண்மை மாமதி
யெழுந்தா னோடலு மீசன் மாமகன்
செழுந்தாள் கொண்டிடே றேயு மாறுசெய்
தொழிந்தார் தம்மையு மூறி யற்றினான். (கசரு)

அறந்தா னேவிய வண்டர் யாவரு
மிறந்தா ராயு மிலங் குணர்ச்சிகள்
மறந்தா ராயு மகக் களத்தின்வா
யுறைந்தா ராட லுகந்த வீரனால். (கசசு)

கண்டா னீது கலங்கி வெந்துயர்
கொண்டா னெஞ்சு குலைந்து மொய்ம்பினிற்
றண்டார் கொண்டுள தக்க னிற்றலு
மண்டார் கூற்றினைத் தாற்று வானரோ. (கசஎ)

செறுத்தா னேறிய தேவை யெள்ளிய
மறுத்தா னெஞ்சுடை வஞ்சன் மாமுடி
யறுத்தா னங்கிய ருந்த நல்கினன்
வெறித்தார் மொய்ம்புள வீர வீரனே. (கசஅ)

மாலை தங்கிய வஞ்சன் மாய்தலும்
வேலை யன்னகண் வேத வல்லிதன்
பாலை மாதர் பரம்பி லுந்திடக்
காலை போன்று கடிதின் மேவினாள். (கசகூ)

துன்பங் கொண்டு துளங்கி வந்துளாண்
முன்பங் கெய்தி முரண்கொள் காளித
னன்பன் னேர வணங்கின் வார்குழை
மின்கொள் கேள்வி யறுப்ப வீழ்ந்ததே. (கருo)

பிடித்தான் மற்றுள பேதை மாதரைக்
கடித்தார் கொண்ட கவின் குழற்றலை
வடித்தார் வாள்கொடு வல்லை கொய்துபந்
தடித்தா ளெம்மை யளிக்கு மன்னையே. (கருக)

வே று.

வீர னேவலின் விரைந்தெயி லுடைத்தே
தாருலா வுமகச் சாலையை யழித்தே
கோர மோடுபல் கொடுந்தொழில் புரிந்தார்
போரெ ளிற்களி பொருந்தியிடு பூதர். (கருஉ)

முந்து நொந்திடு முகுந்தனெனு மேலோன்
சிந்தை வெந்துயர் தெளிந்திவை தெரிந்தே
யுந்து கின்றவுவ ணத்தின்மிசை யுற்றே
மைந்து கொண்டகணை மாரிகள் சொரிந்தான். (கருங)

நின்ற பூதரு நெருப்பெழ விழித்தே
துன்று வாளிகள் சொரிந்தமர் புரிந்தார்
வென்றி கொண்டபுய வீரனிது கண்டே
சென்று மாலொடு செருச்செய நினைந்தான். (கருச)

அன்ன போதிலெம தண்ணலரு ளாலோர்
மின்னு தேரணுக வேதனதன் மீதே
துன்னுவீர னெதிர் சூதனென வந்தே
யின்ன வையமிசை யேறென விரப்ப. (கருரு)

வீறுகாளி யொடு வீரனதன் மீதே
யேறி நான்முக னிலங்கிரத முய்ப்ப
மாறு கொண்டுபொரு மாயனெதிர் வல்லே
சேற லோடுமிவை செப்புவன் முராரி. (கருசு)

வே று.

தன்னிக ரண்ணலை யெள்ளுந் தக்கனை யட்டிட லல்லான்
மன்னிய விண்ணவ ரெல்லா மாளவி யற்றிய தென்றோ

வென்னனும்மக்கொடியோனொடெய்துதல்கண்டுயிர் கொண்டோ
முன்னையு மின்னுயி ரின்னே யுண்குவ மென்ன வுரைத்தான்.()

வண்டு படிந்த நெடுந்தார் மார்பின் மிடைந்த வளைக்கைக்
கொண்டல் வெகுண்டு கரத்தே கொண்ட நெடுஞ்சிலை கோட்டித்
திண்டிற னொலி காட்டித் தீய சரம்பல பூட்டிப்
புண்டரு வெய்ய படைக்கைப் பூதர்கண் மீது பொழிந்தான்.()

வேறு.

கண்டனனிருண்ட கண்டன்மகனுந்து கார்முகமிசைச் சிலீமுகமிசைத்து, வண்டுளமகிழ்ந்த வண்டுளவலங்கன் மாயவன் விடுத்த வாளிகண்முருக்கி, யொண்டிறல்பொருந்த விண்டுநுத லின்கணோர்கணையழுத்த வோகையிலிடுக்க,ணண்டினனகன்று மொய்ம்பனெதிர்பின்பு மாசுகமளப்பி லாதனவுகைப்ப. (க௫௯)

உத்தமனுமெத்து மத்திரமுரத்தொடுந்தியரியுந்து முந்துக ணைசிந்தி, நத்துறுகரத்த னற்றனுவையொற்றை நன்கணைதுர ந்து நந்திடல்புரிந்து, கொத்துமுவணத்த டற்சிறகைமிக்க கொ ன்கணையிரண்டு கொண்டரிதல்கண்டு, மைத்திருநிறத்தன் மற் றிகிரியுய்ப்ப வந்ததுவிரைந்து மண்டலநடுங்க. (க௬0)

வேறு.

அங்காழிப் படைவருத றெரிந்தா னடல்வீரன் கடிதுபி டித் தயின்முன், கொங்காரு நறுந்துளவ நெடியோன் கொடு வாள்கொண் டிறையோன்முன் குறுக, வுங்காரஞ் செய்தன னெம்பெருமா னேவியம்போன் மாயவனுங் குறைந்தான், மங் காத பெருஞ்சினமென் னினைந்தோ மருவினா னுதல்விழி யான் மதலை. (க௬க)

எம்பெருமான் சினந்திடலுஞ் சினவே லெனவிசும்பில் வாசகமொன் றிசைப்ப, வும்பர்பிரான் றனதுசுதன்றுகேட் டுள் ளழுவெஞ் சினமகன்றுங் குறலுஞ், செம்பதுமத் திணங்குரத்

தோன் புகழ்ந்தே சிதடனேன் புரிந்தபிழை செழுந்தீ, யம்பகநா யகன்புதல்வ பொறுத்தீண் டளித்தியென வருள்புரிந்தானமலன்

அவ்வேலை வேலைவிட மருந்தி யமரர்தம துயிர்காத்த வம லன், வைவேலை முனிந்தநெடுந் தடங்கண் மாஞேடு வான்மீது வரலுஞ், செவ்வேணித் திறல்வீரன் ஞெழுதான் றிருமாலு மய னுமமர் செய்யுங், கைவேழ முரித்தபிரான் றிருத்தாட் கமலமல ரெதிர்பணிந்து களித்தார். (கசுங)

ஓங்குமகக் களத்திளிடை மடிந்தே யுறுகின்றோர் தமையெ மையா ளுமைகண், டீங்கிவர்க ளெனதுபொருட் டிறந்தா ரிறை வபிழை பொறுத்தெழுப்பென் றிரப்ப, நீங்கருந்தின் டிறல்பு னைதன் சுதனு னிமலனெவ ரையுமெழுப்ப நிலமேற், றூங்கியெ ழுந் தெனவெழுந்தார் மறையோர் துகடீரு முனிவரொடு சுரர்கள். (கசுச)

உஞ்செழுந்த வமரர்மா விடைமே லுயர்விசும்பி லிறைவ னைமா தொடுங்கண், டஞ்சிமிக நடுங்குதலு மதிகு டருளாள னஞ்சலிரென் றருள, நெஞ்சமகிழ்ந் தடிபணிந்தார் புகழ்ந்தார் நெடுமலரோன் மகற்காணு நிமலன், கஞ்சமலர்க் கழல்பணிந் தென் மகனுங் கயவனெழுந் திலனெனவே கழறி. (கசுரு)

ஐயவவ னுய்யவருள் செய்யென் றயனிரப்ப வுமைபாக னருளாற், சையனிகர் புயவீரன் கடிதே தக்கனுடன் மீதுமறித் தலையொன், றுய்யவிசைத் தெழுதியென வெழுந்தாங் குளநாணி வெருவவிட முமிழும், வெய்யபணிச் சடையாளன் றக்க வெரு வேலென் றருள்புரிந்தான் மிகவும். (கசுசு)

ஆசறுநல் லறிவொருவி மையா மறிவுறலா லானனமு மனை த்தாய்க், காசினியி லெழுந்தவனம் பெருமான் கழல்பணிந்து புக ழ்ந்திடலுங் கருணை, நேசமொடு புரிந்தருளி யமர்க்கு நிகரிலா வீரனொடு நிமலன், வீசுபுகழ்க் கயிலையடைந் தடல்சேர் வீரனு க்கோ ருலகளித்து விடுத்தான். (கசுஎ)

வேறு.

மற்றிது நிற்க மகக்களத்தி னூடே
யுற்றிடு மும்பரி லுந்துமலர் வேதன்
பெற்றிடு மைந்தன் முகந்தெரிந்து பேதா
யெற்றையி யற்றினை யென்றினைய கூறும். (கசுஅ)

ஈசனை யெள்ளிய வின்னபிழை தீர
வாசறு மன்போ டவன்றனது பொற்றாள்
பூசனை புரிந்து புகழ்ந்திடுதி யென்றே
பேசுவ னிவ்வகை பின்னுமல ரோனே. (கசுகூ)

தேனமர் கொன்றைச் செழுஞ்சடைமு டித்த
வானவன் மேன்மை மறந்தொருப கற்க
ஞானிறை யென்றன னாரண னவர்க்குந்
தானிறை யென்று தருக்குட னுரைத்தான். (கஎ0)

வெஞ்சமர் செய்குது மென்றவ ரெவர்க்குந்
தஞ்ச மெனப்படு தானுவென வோதிக்
கஞ்ச மடக்கொடி காதலனும் யானு
நெஞ்ச முனிந்து நெடுஞ்செருவி ழைத்தோம். (கஎக)

அந்தரி தங்கிய வங்கணெமை யாள்வான்
வந்தெரி யாகியு மண்ணும்விண்ணு மொன்றாய்
யுந்துபு நின்றிட வொல்லையது கண்டே
வெந்திற லாடல் விளைப்பதுவி டுத்தேம். (கஎஉ)

திண்டிற வின்ன சிலம்பினடி சென்னி
கண்டவ ரேயுயர் காரண ரெனச்சீர்
கொண்ட பதத்தொடு கோதின்முடி தேடிக்
கண்டிலம் வன்மை கழிந்தகந்தை விட்டேம். (கஎங)

சம்புவை யன்பொடு தாழ்ந்தடி பணிந்தே
மெம்பிழை யெண்ணல னின்னருள் புரிந்தா

னம்புவி யின்புடை யன்னவனை நீயு
நம்பி வணங்குதி நல்குமரு ளென்றான். (களச)

இன்ன விசைப்ப விசைந்தடி பணிந்தே
கன்ன னொருங்கிய காசிநக ருற்றே
மன்னிய வாயிர வற்சரம ரன்றாள்
நன்னெறி யர்ச்சனை செய்திடலு நம்பன். (களரு)

வந்துக ணப்படை மன்னவ னெனுஞ்சீர்
தந்தன னும்பர்க டத்தமிடை யுற்றே
யிந்து நெடுஞ்சடை யெந்தைபெரு மானைப்
புந்தியி லன்பொடு பூசனைபு ரிந்தார். (களசு)

என்றிவை யாவு மிருங்குலிச வேலாற்
குன்றி னெடுஞ்சிறை கொய்தவன் மகற்கு
வென்றி பொருந்து வியாழமெனு மேலோ
னென்றெழி யாம லுவப்புட னுரைத்தான். (களள)

வே று.

கூறிது நின்றிட வேறொரு நான்முக குந்த னெனுந்தலைவன்
மாறுத லற்ற விசிட்ட மடைந்த வசிட்டனை வந்துபணிந்
தாறு முடித்த வருட்கட னல்கிய வாறு முடிப்பெருமான்
வீறு புகழ்ப்பெறு விரத முரைத்தரு ளென்று விளம்புதலும். ()

வெள்ளியெ னுந்தின மாரல தன்றியும் வென்றி யுறுந்துலையா
மொள்ளிய திங்களி லிந்து வளர்ந்திட வோங்குமுன் வைகன்மு
வெள்ளரி தாமறு நாளு மெழிற்பர சேர்ந்திய வேந்தறரும் [ஞ
வள்ளன், மகிழ்ந்தருள் விரத மெனப்புகழ் மாதவ னோதியரோ.

அன்னதி யற்றலு மன்னனு தன்னி லருத்தி பொருத்திமுடித்
தன்னரு மேன்மை யடைந்தவர் தம்மையு மோதின னோதுதலு
மின்னலின் மன்னவ னப்படி பற்பக லிப்புவி யிற்புரியா
வொன்னலர் வந்து பணிந்திட வைய முவந்து புரந்தனனே. ()

மேவொரு நாடனின் மண்ணுல கத்தினும்விண்ணுலகத்தணுகித்
தேவர் வணங்குறு கோவை வருத்து திருக்கவு ணப்படைவென்
றேவில்பெரும்புக ழேழுவிடங்கரையொண்புவி மீதுகொணர்ந்
தேவரு மன்பொடு காண விருத்தி யிருங்கதி யுற்றனனே. ()

சொற்றிடுமின்னதிருக்கவிருப்பொடுதொண்டைநன்னாடதனின்
மற்றொரு வெற்பினிடை பொற்புறு நற்சிவ மாமுனி மேவியகா
ணற்றிற நவ்வி யடைந்திட வன்னதை நச்சின னச்சியதே
யுற்றிடு மோர்கரு வாயது நவ்வி யுலாயதம் மால்வரைமேல். ()

குன்றவர் வள்ளியின் மூலமெடுத்த குழிப்புடை வந்தணுகா
நன்றி பெறுந்திரு மங்கையை யங்கதி னல்குபு தன்னதின
மன்றி யிருந்தது கண்டு வெருண்டத கன்றத கன்றிடலும்
வன்றிறல் கொண்ட கிராதர் பெருந்தகை வந்து தெரிந்தனனே.

தெரிந்து மகிழ்ந்து கரங்கொ டெடுத்துயர் செல்வ மனைப்
புடையுற், றிருந்திறல் கொண்ட விருத்தர்கள் வள்ளியெனப்பெ
யா சொற்றிடவே, பரிந்து சிறப்பொடு குன்றவர் மன்னது பா
ரில் வளர்த்திடுநா, டிருந்திவ யாண ரிளங்குயி லாறிரு திருவய
துற்றனளால். (௧௮௪)

ஐவை முனிந்தொளி ரெஃக நெடும்படை யென்ன விலங்கியகட்,
பூவையை வேடுவ ரானவ ரேனல் புரந்திட வைத்திடலுங்,காவல
புரிந்தி தணைத்துறு நாளுயர் கந்தவி லங்கலொரீஇச், சேவனெடு
ங்கொடி யண்ணல் பெருத்த செருத்தணி யுற்றனனே. (௧௮௫)

வந்து செருத்தணி யற்புத வெற்பிடை வள்ள லிருந்தருளச்
சுந்தர வள்ளியை நாரத னாகிய தொன்மைகொண் மாமுனிகண்
டெந்தை குகன்க ணிணங்கி வணங்கியிசைத்திடமாமயல்கொண்
டுந்திய வேலவன் வேடுவர் போல வுருக்கொடு சென்றனனே. ()

விண்டொடு வள்ளி விலங்கலி னேகி விலங்க விலாவெழி
லோ, டண்டரி தாமித ணத்தி விருந்தவ ருங்குற மாதுதனைக்,

கண்டனன் மாமயல் கொண்டிடர் கொண்ட கருத்தொடு நின்
றுபுகழ்ந், தொண்டிற லோன்விர கத்துரை பற்பல வோதினன்
மாதிஞெடும். (கஅஎ)

ஆங்கது காலையில் வேடுவ ரோட வளர்த்த னடைந்திடலும்
வேங்கை யுரித்த பரம்பரன் மாமகன் வேங்கை யுருக்கொளவே
வாங்கில் புகழ்ப்பெறு கானவ ரானவர் வந்து வளைந்துசினந்
தீங்கிது வல்லை பறித்து முறித்திடு மென்று புகன்றனரே. ()

அன்னவர் தம்மை விலக்கி யவர்க்கிறை யன்பு மகட்டெரியா
வின்னதி யாதென வேது மறிந்தில னென்று புகன்றிடலு
மன்னிய வின்னது நின்றுணை யாகி வளர்ந்திவ ணிற்கவெனு
வநிலை தன்னி லகன்றனன் முன்பென வண்ண லுகின்றனனே.

இன்பொடு நின்றவ னுன்றனை யன்றி யெனக்கொரு தஞ்சமிலை
யன்புட னுளுதி யென்றனை யென்றெமதன்னையொடோதலுமே
பின்பு மிருக்குற வர்க்கிறை யான பெருந்தகை வந்திடவே
பொன்புனை சைவ விருத்த னெனும்படி போயின னங்கவனோ்.

ஆதர விற்றிரு நீறு கொடுத்தன ளுசி புகன்றிடலு
மேதமில் கொற்றவ னச்சின தேதென விவ்வரை யிற்குமரி
தீதற வாடுற வந்தன மென்றருள் செய்யவ தாடுபுகம்
மாதி ஞெடுந்துணை யாயிரு மென்றவண் வைத்தகல் வுற்றனனே

வள்ளியை நோக்கி விருத்த னெனும்படி வந்திடு மெந்தைபிரா,னு
ளளுறு நீரில் விடாயுடை யேனென வோதவ தற்கொருசா, ரெ
ள்ளில் புகழ்க்கொடி நற்சுனை யின்கண்ரை யெய்த மெலிந்தவர்போ,
வெள்ளியரும்புன லுண்டிமையாளுடையண் ணலறைந்தருள்வான்

ஏதமி னீரின் விடாயை யகற்றினை யென்னை யினித்தழுவிக்
காத லகற்றுதி யென்று புகன்றிரு கைகள் குவித்திடலு
மாது சினந்து படர்ந்தன ளத்தியின் வத்திர னைக்குமர
னுதர வோடு நினைப்ப வெதிர்ந்தன னுனைய தாயெதிரே.(ககூஙு)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டு திரும்பினள் கந்தனை வந்து தழீஇக், கொண்டன ளும்பல கற்றிடி னீர்நசை கொண்டது செய்வனெனு, வண்டர் பிரானிரு கைகள் குவித்தன னத்த வெழுந்தருளென், னெண்டிறல் வேழமொ டோதலு மன்ன துவப்பொடு சென்றதுவே. (ககூச)

அன்னது பின்பறு மாமுகன் வள்ளியை யாசையொடும் புணராப், பன்னிரு கையொ டிருந்திட மங்கை பணிந்து புகழ்ந்திடலு, மன்னு தினைப்புன மேகுதி யாமவன் வந்திடுவோ மெனவே, துன்னிய வேன லுறும்படி யுற்றன டோழியு மெய்தினளே. (ககூரு)

ஏனல ழிந்திட வெங்ஙன மேகினை யென்று விளம்புதலும்
பூநறு மென்சுனை யாடிவ ரும்படி போயின னென்றிடவே
மேனி வியர்ப்ப முலைத்துணை விம்ம வெளுத்திட வாய்புரியு
மூன மிறண்சுனை யெவ்விடை யுற்றுள தோதென வோதினளே.

நன்றிது நன்றி தெனக்கு மொர்குற்ற நவின்றனை யென்று வெகுண், டொன்றி யிருந்துழி வேலவன் வேட ருருக்கொடு வெய்யமதந், துன்று விறற்கரி யொன்றென தம்பொடு சோரி சொரிந்திடவே, யின்றிவண் வந்துள தோவென வோதின னேதமின் மாதர்கண்முன். (ககூஎ)

அவ்விடை யிற்குகன் மங்கை புணர்ந்ததை யங்கவர் பார்வை யினுன், மைவிழி நண்பி யறிந்து பிறிந்தயல் வன்புன மீதுறலுன் கவ்விய வேலவ னன்னவண் முன்புக லந்தெழில் வள்ளியையெற், கிவ்விடை யீகுதி யல்லது யான்மட லேறுவ னென்றனனே,

என்னலு மன்னவள் வள்ளியை யெய்தி யிணங்குறு மாறுரையா, மன்னிய வேல னிடைக்கொடு வந்திட வள்ளியும் வேலவனு, மின்ன லறுங்கல வித்தொழில் செய்துபி னேனல் புரந்திடவே, பொன்னுறு வேலன் விடுத்தலு மெம்மனை போயினள் சேடியொடும். (ககூகூ)

வென்றிகொள் குன்றவ ரேன நடிந்திட மேவினர் மாதினையிற்,
சென்றிட னத்துணை மாடொடு வீடு செறிந்து வருந்தியுறப்,
பொன்றிகழ் வள்ளியை நாடி மெலிந்து புலம்பி யிருட்பொழுதி
ன்,வன்றிறல் வேலவன் மங்கை யிருந்த மனைப்புற முற்றனனே.

வேலனை யன்பொடு கண்டனள் சேடி விருப்புறு வள்ளிதனைக்,
கோலமொ டெங்கொடு வந்தனள் பாணி கொடுத்தன ளின்னவ
ளைச்,சாலவு மன்பொடு காத்தரு ளென்றுரை சாற்றலுநம்மிடைநீ
மாலைநறுங் குழல் வைத்திடு மன்பு மறக்கில மென்றனனே. ()

என்று புகன்றவ னின்று மகன்றெழி லெய்திய மாதிரொ
டுஞ், சென்றொரு காவிலி ருந்தனன் வைகறை சேர்தலும் வள்
ளிதனைத், துன்றெயி னர்க்கிறை கண்டிலன் மண்டிய சுற்றமொ
டுங்குழுமிப், பொன்றி லடிச்சுவ டொற்றி நடந்து பொழிற்புடை
யுற்றனனே. (உ0உ)

கண்டனள் வள்ளி வெருண்டன ளன்பொடு கந்தனை வந்தனை
செய்,தண்டினர் வேடுவ ரென்செய்[illegible]தென்றிட வன்றெதிர் குரு
யிரைக், கொண்டிடு மெஃக மிருந்தரா தஞ்சலை கொல்லுதும் யா
மெனவே,மண்டிய வேடுவர் வந்து வளைந்து வடிக்கணைவீசினரே.

மாரியெ னும்படி வாளிசொ ரிந்திட வள்ளற னுதருளாற்
சீரிய கையிலு றங்கொடி யாகிய சேவலொ லித்திடவே
யாருமி றந்தனர் வேலவ னங்க ணகன்று நடந்திடலுஞ்
சோர்வி லெழிற்பெறு குன்றவர் மாது தொடர்ந்துபடர்ந்தனளே

மேதகு நாரத னவ்விடை வந்தனன் வேலவ னைப்பணியா
வோதுதி யிங்ங னியற்றிய தென்ன வுவப்புறு வள்ளிபொருட்
டேதமில் வேலவ னிங்ங னியற்றிய யாவும றைந்திடவே
நீதறு நாரத னுகிய பேருள சீர்முனி கூறுவனுல். (உ0ரு)

எம்பெரு மானிவண் வேடுவர் யாரு மிறப்பவி யற்றினையிக்
கொம்பினை வவ்வி யகன்றிட னீதிகொ லோவென வோதுதலு

மும்ப ரிடுக்கண கற்றிய வேலனு வந்து திரும்பியரோ
வம்புறு சோலையின் வந்தனன் மாதவன் வள்ளி யொடுங்கடிதே.

ஒலையில் வேலவன் வள்ளி மடந்தையொடொன்றமருய்ந்தெழவே,
சொல்லுதி யென்னலு மன்னையு மவ்வகை சொற்றனள் சொற
றிடலும்,வல்லை யெழுந்தன ராறு முகம்பெறுவள்ளலையன்பொடு
கண்,டெல்லையிலாதவெருக்கொடிறைஞ்சியிசைத்திடுவாரிவையே

எங்கள் பிரானினி யெம்மனை யுற்றெழி லெம்மனை தன்னைம
ணந், தங்கொளு நின்பதி யேகுதி யென்னலு மன்ன செயற்கி
சையா, மங்கு ளொருங்கிய குன்றுறை கானவர் மன்னவ னிற்கு
றுகித், துங்க நெடும்புலி யாதன மீது துலங்க விருந்தனனே. ()

அங்கது காலையில் வள்ளியை யன்பிற் ஞெடண்ண றெரிந்திடலுங்,
கொங்கு நறுந்தொடை வேடுவர் மாதர் குயிற்றிய கோலமொரீஇ
மங்கில வளம்பெறு தெய்வ வனப்புடன்மன்னினளின்னதுகண்,
டிங்கிவ ளெம்புடை வந்தது நந்த மிருந்தவ மென்றனரே.(உ0௬)

கொற்றம துற்றிடு கானவ ரானவர் கொற்றவன் முற்றெழிலான்
மற்றினை யற்றுயர் வள்ளி கரத்தினை வள்ளல் கரத்தினில்வைத
துற்றிடு மென்மக ளைக்கும ரேச வுனக்கருள் செய்தனனென்
றற்றமி லன்பொ டறைந்து சிறந்த வரும்புன லுய்த்தனனே. ()

அன்னது காலையி லெஃக நெடுங்கர வண்ணற ஞெதருளாற்
றன்னிகர் நாரதன் மன்றலி னுள்ள சடங்கு புரிந்திடலுந்
துன்னிய விண்ணவர் கண்ணுன யன்புடை சுற்றி வழுத்திட்வே
கன்னி மடந்தையொ டந்தர மீதிருள் கந்தரன் வந்தனனே. ()

தந்தையு மன்னையும் வந்தது கண்டொரு தந்தி முகற்கிளவல்
சிந்தை களித்தெவ ரும்முண ராவகை செய்ய கரங்களகுவித
துந்து பெரும்புக மும்பர் தமக்கு முவந்தருள் செய்திடலும்
புந்தி மகிழ்ந்துயர் விண்ணவ ரோடு புராந்தக னேகினனே ()

சம்புவ கன்றுழி நாரத் ஞறறு சடங்கு முடிந்திடலு
மம்பு நெடுஞ்சிலை வேடுவர் மாதர்க ளாசி புகன்றிடவே
வம்பு பொருந்து கடம்பு தடம்புயன் மங்கையொ டங்கணெழூந்
தும்பர் புகழ்ந்திடு குன்றவர் மன்னொடு ரைத்திடு வானிலையே.()

அருத்தி பொருந்தி யவுன்ற னியற்கை யனைத்து மியற்றுபுவிங்
கிருத்தி யெனக்கடி தங்க ணிறுத்தி யிலங்கெழில் வள்ளியொடும்
பெருத்திடு மன்ன சிலம்பை யகன்று பிறங்கு வளநகுலவுஞ்
செருத்தணி மால்வரை வந்தன னுந்திய சேவ லுயர்த்தபிரான்.

அண்டர்கள் கம்பிய னன்னதின் முன்ன ரமைத்திடு மாலயமுற,
றொண்டொடி யோடுமிருத்தலு மங்கையுவந்து வணங்கியெழிற்,
கொண்டிடு மின்ன சிலம்பி னியற்கைகள் கூறுதியென்றிடலு,
மண்டிய வக்கிரி மேன்மை யனைத்தையும் வள்ளல்புகன்றனனே.

உடவகை தந்திடு கந்த னதற்பி னுரக்கிரி வில்லுடையோ
னவ்வகை மேனியி லோர்வடி வங்கண மைத்தமை யாமகிழ்வான்
மெய்வகை யர்ச்சனை செய்ததி னுள்பல மேவிவிளங் கெழில்சேர்
மைவிழி மாதொடு கந்த விலங்கலின் மந்திர முற்றனனே. ()

வே று.

வண்டார் தொடைக்குழன் மருத்துவ னளித்ததிரு மங்கை
கண்டா ளெழுந்தெதிர் நடந்தாள் பணிந்தனள் கரத்தா
ணண்டார் தமக்கரி யெடுத்தே யுரத்திடை யணைத்தான்
விண்டா னுறழ்ந்தவிடை வள்ளியவ டாண்மிசை விழுந்தாள். ()

ஈருன தற்றபுகழ் யாணருள வள்ளியை யெடுத்தே
மாறு நெடுங்கிரி யிரண்டுட னிரண்டுபொரு மாபோல்
வீறுன கொங்கையொடு கொங்கைக ணெருங்க வுரமீதே
பாறுணி கர்த்தமொழி புல்லிமுக மன்பல பகர்ந்தாள். (உகஅ)

மின்னு துசுப்பனைய மாதரொ டரித்தவிசின் மீதே
பொன்னூருடம்பிடி யுடம்பிடி பிடித்தவ னுறைந்தான்

பொன்று டன்மங்கை யிவள்வந்த பரிசென்ன புகலென்ன
வன்று டனக்கிவை யுரைக்கு மெமையாளுடைய வண்ணல். ()

மூன்றாண் முகூர்த்தனிடை வந்தீரெமைத் தழுவ முன்னிப்
பன்று ணெடுஞ்சர வணத்தே தவத்தொழில் பயின்றீ
ரன்னா ளினும்புடை யடைந்தே மகத்திறை யகத்து
மின்னார் படைப்புளினர் கண்ணும் வளர்வீரென விடுத்தாம். ()

மருந்தான வின்பமொழி யிந்திர னிடத்து மகளாய்நீ
யிருந்தா யிருந்துழி மணந்தா முனக்கிளைய வின்று
டிருந்தார் வணங்கெயினர் பால்வளர யாமினிது சென்றே
பொருந்தா சையோடு பலசெய்துவ துவைத்தொழில புரிந்தாம்.

செந்தே னறும்பொழின் மருத்தரு செருத்தணி வரைக்கண்
பந்தே பொருந்திய சரத்தா யிருந்தொளி பரப்பு
மிந்தே புரிந்தமுக வின்னமட மங்கையொடு மிங்ஙன்
வந்தே மியாமென மகிழ்ந்தாண் மருத்துவன் மடந்தை. (உஉஉ)

சீரா ரடற்குலிச பாணிமக ளானதிரு மாதும்
வாரார் முலைக்குறவர் மாதுமிரு பாலினும் வயங்கப்
போரா ரரித்தவிசின் மீமிசை யிளம்பரிதி போல
வேரா ரடற்குமர நாயகனு வப்புட னிருந்தான். (உஉ௩)

மைந்துற்ற சேவலு மிருந்தகரு மொண்பணியை வவ்விச்
சிந்துற் றிடுந்திறன் மயூரமொடு வேலுமுயர் தேரு
மெந்தைக்கு நாடொறு மிடும்பணி புரிந்தவ ணிருந்த
கந்தப் புராணச் சருக்கமு நிறைந்தது களிப்பால். (உஉ௪)

வேறு.

வேல்வாழி மயில்வாழி சேவல்வாழி வேறுமுள படைவாழி விளங்குதண்டைக்,கால்வாழி யருள்பொழியும் விழிகள்வாழி கவின்குலவு மீராறு கரங்கள்வாழி, மால்வாழி வாழியெனப் பணிந்துவாழ்த்து மலைமாது தருமுருகன் மகிழ்ந்தவாறு, பால்வாழுமுமையாளுங் கருணைவாழி பங்கிருந்தமங்கையர்தம்பதங்கள்வாழி.

வேறு.

ஆதி வாழிய வஞ்செழுத் தோடுவெண்
பூதி வாழிய புண்ணியர் வாழிய
நீதி வாழிய நீள்புவி வாழிய
கோதில் சைவக் குலமிக வாழியே. (உஉசு)

மெத்து மின்பவி யாபக மாகிய
முத்தி தந்தெனை யாட்கொண்ட முன்னவன்
பத்தர் மொய்த்தசம் பந்தன் கமலைவா
ழுத்தன் வாழி யடியவர் வாழியே. (உஉஎ)

வீர வேற்கை விமலன் மகிழ்ந்திடப்
பாரி னோர்கள் பரிந்து புகழ்ந்திடச்
சீரு லாவிய செந்தி னகரிடை
யேரி னோடரங் கேற்றி யதிந்நூல். (உஉஅ)

வேறு.

தூயதா மறைகளாலுந் துதித்திட வரியதான
செய்யவே ளடிகள்வாழ்க சேவலு மயிலும்வாழ்க
வெய்யசூர் மார்புகீண்ட வேற்படை வாழ்கவன்றன்
பொய்யிலசி ரடியார்வாழ்க வாழ்கவிப் புவனமெல்லாம். (உஉகூ)

தக்ஷகாண்டமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - க0சஅ.

கந்தபுராணச்சுருக்கமுற்றுப்பெற்றது.